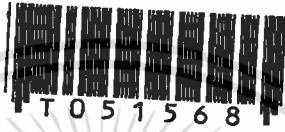

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จ.นนทบุรี

THE DEVELOPMENT OF URBAN LANDSCAPE FOR TRAVEL

KOH KRED NONTHABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

รพ.

๘๗/๗

๒๕๔๗

เลขหมู่.....

๕ 1568

เลขทะเบียน.....

วัน,เดือน,ปี 2 3 11.ค. 2547

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9709-11-X

11406859
b.....
i.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้... ไม่อนุญาตให้นำไป...
เมื่อมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

THE DEVELOPMENT OF URBAN LANDSCAPE FOR TRAVEL
KOH KRED NONTHABURI PROVINCE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2004

ISBN 974-9709-11-X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

เกาะเกร็ด จ.นนทบุรี

นักศึกษา

นายสิงหนเดช สิงหนเทศ

รหัสประจำตัว

42064025

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2547

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.สมพล คำรงเสถียร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเกร็ด เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ด และประชากรท้องถิ่น ได้แก่ ผู้บริหารชุมชน ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการค้าขายที่อยู่บนเกาะเกร็ด

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด มีดังนี้

1. รูปแบบของย่าน ย่านพาณิชย์กรรม ออกกฎข้อบังคับห้ามตั้งของขายรुकค้าบริเวณทางเดิน ห้ามติดตั้งป้ายโฆษณา และควบคุมการติดตั้งป้ายร้านค้า เพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถังขยะ ป้ายบอกตำแหน่ง และป้ายบอกระยะทาง ย่านประวัติศาสตร์ ย้ายพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของบริเวณวัดไปขายในสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้

2. รูปแบบของที่ว่างโล่ง ปรับปรุงพื้นที่บริเวณสวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส พื้นที่โล่งริมหน้าหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส วัดฉิมพลี วัดไผ่ล้อม และวัดเสาชงทอง ให้มีที่นั่งพักผ่อนที่เพียงพอ ปลูกต้นไม้ให้ร่มเงา ปลูกไม้พุ่มไม้ดอกเพื่อความสวยงาม และเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถังขยะ ประติมากรรมดินเผา ป้ายบอกตำแหน่ง ป้ายบอกระยะทาง และป้ายบอกสถานที่ส่วนลานกิจกรรมหน้าวัดปรมัยยิกาวาส สร้างอาคารแสดงกิจกรรมในร่มให้มีพื้นที่เพียงพอ ลานกลางแจ้งปลูกหญ้าเพื่อลดพื้นแข็ง จัดที่นั่งสำหรับพักผ่อน และนั่งชมการแสดง

3. รูปแบบเส้นทางสัญจร ปรับปรุงที่จอดรถบริเวณวัดสนามเหนือ วัดกลางเกร็ด และที่จอดรถกลางแจ้ง โดยจัดที่จอดรถ และการสัญจรภายในบริเวณที่จอดรถ เสนอเพิ่มพื้นที่จอดรถบริเวณข้าง โรงเรียนวัดกลางเกร็ด เส้นทางท่องเที่ยวห้ามใช้รถจักรยานยนต์ในวันหยุด ให้ใช้รถสามล้อถีบแทน เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ เพื่อลดระยะเวลาการเดินทางท่องเที่ยว และจัดให้มีกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมตลอดทาง และเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำปรับปรุงท่าเรือ และเรือโดยสารให้มีความปลอดภัย จัดให้มีผู้บรรยายระหว่างการเดินทาง และเพิ่มจุดแวะชมสถานที่มากขึ้น

4. รูปแบบของที่หมายคา ปรับปรุงบริเวณพระเจดีย์มูเตาและบริเวณ โดยรอบวัดป่าเลไลย์
5. รูปแบบของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้าง ปรับปรุงท่าเรือวัดสนามเหนือ วัดปรมย์ยิกาวาส วัดกลางเกร็ด วัดไผ่ล้อม และวัดเสารงทองให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย เสนอสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือวัดป่าฝ้าย เพราะเป็นบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวผ่านมาก เสนอรูปแบบของห้องน้ำบริการให้มีความสะอาดและแยกห้องน้ำชายหญิง ทำระบบบำบัดน้ำเสีย ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวปรับปรุงให้มีที่นั่ง และมีศูนย์ย่อยบริการนักท่องเที่ยว

สิ่งประกอบบริเวณ รูปแบบของม้านั่งต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีความแข็งแรง และมีจำนวนที่เพียงพอ ป้ายบอกสถานที่ รูปแบบเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ใช้วัสดุที่หาได้ง่าย สื่อสารข้อมูลได้ชัดเจน เข้าใจง่าย ป้ายบอกทิศทาง มีความแข็งแรง ติดตั้งเป็นระเบียบและชัดเจนในการสื่อสาร ป้ายข้อมูลข่าวสารมีความแข็งแรง และมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ดั่งขยะ ใช้วัสดุที่ทนทาน มีรูปแบบสวยงาม เป็นสิ่งประดับบริเวณ ได้

Thesis Title	The Development of Urban Landscape for Travel Koh Kred Nonthabusi Province
Student	Singhadech Singhated
Student ID.	42064025
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Architecture
Year	2004
Thesis Advisor	Associate Professor Sompol Dumrongsatian
Thesis Co-Advisor	Dr. Malai Jeerawattanakasetra

ABSTRACT

The purpose of the study was to find out the condition of the physical features of Koh Kred and the way the tourists act towards them, in order to develop urban landscape for travel. The samples tourists, the locals, the local authorities and the sellers or the persons who involved in trade or commerce there are use for this study

Results (Summary of Findings)

1. Business quarter formation, Street vendors are not allowed to sell food or other small items on footpath or in the open air. The authorities provided the other places for them. Besides, no advertisements beside the sidewalk (footpath). The number of signs that show the directions and increasing.

2. Open space formation, So many benches are provided and the plants are grown around the open space: Wat Chimplee, Wat Pailorm, Wat Saonthong, Wat Paramaiyikawat and Wat Paramaiyikawat School (in front of the school) the dustbins and the signs that show the position of some places or tourist attraction are increasing in number. The building is built for some activities and performances, and many benches are placed on the green grass for the audiences.

3. Thoroughfare formation, There are more parking lot near Wat Klangkred and Wat Sanamnua. Motorcycles are not allowed to ride on weekends or holidays except tricycles. Some roads were built more to save the time to travel. The security of the tourists who travel by boat become greater and on the way they can enjoy performances accompanying by the announcer.

4. Landmarks formation, Muta Pagada and Wat Parerai are reconstructed.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Reconstruction formation

The reconstruction of Wat Sanamnua Port, Wat Paramaiyikawat, Wat Klangkred, Wat Pailorn and Wat Saothongtong was aimed at safety (security). The buildings for Tourist Information Center are going to be built around Wat Pafai Port.

The toilets for men and women are very clean. There are also Sala (The place for people to have a rest) for tourists. The benches are so strong enough. The notices and signs are clear and made from the local materials, and they are the particular symbol of local district. The dustbins are made from durable materials and also very nice.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยด้วยความเมตตากรุณา และความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่ายที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่าน ผศ.สมพล คำรงเสถียร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และท่าน ดร.มาลัย จีระวัฒนเกษตร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ อีกทั้งอาจารย์ยังสละเวลาส่วนตัวอันมีค่าของอาจารย์ช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างมาก มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สุทัศน์ จุฬามณี ผศ.สุรศักดิ์ กังขาว รศ.ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการช่วยตรวจทาน และปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณหน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง กรมการผังเมือง จังหวัดนนทบุรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี, องค์การบริหารส่วนตำบล เกาะเกร็ด, ชาวบ้านบนเกาะเกร็ด และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ด, รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลและคำปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ โดยให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการในการทำวิทยานิพนธ์ และท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาเสมอมา ตลอดจนผู้ร่วมรุ่นทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อนสนิทของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสทางการศึกษาต่อผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเกียรติแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สิงหนเขต สิงหนเขต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว.....	7
2.2 แผนการท่องเที่ยวจังหวัดคนโทบุรี.....	7
2.3 แผนพัฒนาตำบลเกาะเกร็ด.....	10
2.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่ศึกษา.....	10
2.5 ประวัติเกาะเกร็ด.....	13
2.6 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	19
2.6.1 แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนและเมือง.....	19
2.6.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสำรวจเมือง.....	19
2.6.3 ศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ เกาะเกร็ด.....	25
2.7 ศึกษาทฤษฎีและหลักการพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว.....	50
2.7.1 พฤติกรรมมารการท่องเที่ยว.....	50
2.7.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว.....	50
2.7.3 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว.....	51
2.7.4 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว.....	52
2.7.5 ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว.....	54

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัยสงฆ์นครพนม ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.8 ศึกษาทฤษฎีและหลักการการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว.....	55
2.8.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม.....	55
2.8.2 ที่ว่างโล่ง.....	57
2.8.3 เส้นทางสัญจร.....	60
2.8.4 ที่หมายตา.....	63
2.8.5 ดึงก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ.....	63
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	74
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	76
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ.....	79
4.2.1 การสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน.....	79
4.2.2 ผลการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน.....	83
4.2.2.1 ผลการสำรวจย่าน.....	83
4.2.2.2 ผลการสำรวจที่ว่างโล่ง.....	87
4.2.2.3 ผลการสำรวจเส้นทางสัญจร.....	92
4.2.2.4 ผลการสำรวจที่หมายตา.....	103
4.2.2.5 ผลการสำรวจสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ.....	107
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	118
4.3.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	146
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	146
5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	146
5.1.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	146
5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	147
5.1.5 สรุปผลการวิจัย.....	147
5.2 การอภิปรายผล.....	153
5.2.1 รูปแบบของย่าน.....	155
5.2.2 รูปแบบของที่ว่างโล่ง.....	156
5.2.3 รูปแบบของทางสัญจร.....	157
5.2.4 รูปแบบของที่หมายตา.....	158
5.2.5 รูปแบบของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ.....	158
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	161
5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	161
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	186
บรรณานุกรม.....	187
ภาคผนวก.....	189
ภาคผนวก ก. เอกสารทางราชการที่ใช้ในการวิจัย.....	190
ภาคผนวก ข. แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	200
ภาคผนวก ค. แบบสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการวิจัย.....	214
ประวัติผู้เขียน.....	234

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงจำนวนเนื้อที่และหลังคาเรือนในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ดแยกตามหมู่บ้าน.....	25
2.2 แสดงจำนวนครัวเรือนและประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ด แยกตามเพศและหมู่บ้าน.....	28
2.3 แสดงวัดในพื้นที่เกาะเกร็ด แยกตามหมู่บ้าน.....	30
2.4 แสดงรถประจำทางและสายการเดินรถในพื้นที่อำเภอปากเกร็ด.....	39
2.5 แสดงจำนวนนักเรียนและบุคลากรของ โรงเรียนในพื้นที่เกาะเกร็ด แยกตามโรงเรียนและระดับที่เปิดสอน.....	43
2.6 แสดงจำนวนประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ดที่กำลังศึกษา แยกตามระดับการศึกษาและหมู่บ้าน.....	44
2.7 แสดงการเปรียบเทียบแนวความคิดในการออกแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง เพื่อการท่องเที่ยว.....	66
4.1 แสดงการจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	119
4.2 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับย่าน.....	122
4.3 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่าง โล่ง.....	124
4.4 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร.....	127
4.5 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายตา.....	131
4.6 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ.....	132
4.7 การจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชากรท้องถิ่น.....	134
4.8 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับย่าน.....	135
4.9 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่าง โล่ง.....	139
4.10 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร.....	141
4.11 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายตา.....	144
4.12 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ.....	144
5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงย่าน.....	166
5.2 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่ว่าง โล่ง.....	167
5.3 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงเส้นทางสัญจร.....	173
5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่หมายตา.....	178
5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ.....	179

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดง ผังการใช้ที่ดินเกาะเกร็ด.....	12
2.2 แสดง พื้นที่บ้านแหลมและแนวเขตคลองลัดเกร็ดน้อย.....	14
2.3 แสดง พื้นที่เกาะเกร็ดและแม่น้ำลัดเกร็ด.....	15
2.4 แสดง ตราประจำจังหวัดนนทบุรี.....	18
2.5 แสดง ที่ตั้งเกาะเกร็ดในเขตปกครองเป็นตำบล ของอำเภอปากเกร็ด.....	26
2.6 แสดง การแบ่งเขตการปกครองในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ด ออกเป็น 7 หมู่บ้าน.....	27
2.7 แสดง คลองต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะเกร็ด.....	29
2.8 แสดง พื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะเกร็ด.....	32
2.9 แสดง ประเพณีสงกรานต์.....	33
2.10 แสดง ประเพณีวันออกพรรษา.....	34
2.11 แสดง ประเพณีการรำอัญ.....	35
2.12 แสดง ประเพณีการรำเจ้า.....	35
2.13 แสดง การเล่นเพลงเรือเจ้าขาว “เพลงเรือเจ้าขาว”.....	36
2.14 แสดง เครื่องปั้นดินเผา.....	37
2.15 แสดง การให้บริการเดินทาง ทางบก.....	39
2.16 แสดง การให้บริการเดินทาง ทางบกบนเกาะเกร็ด.....	40
2.17 แสดง ท่าเรือและเส้นทางบริการเดินเรือสู่พื้นที่เกาะเกร็ด.....	42
2.18 แสดง ที่ตั้งสถานศึกษาในพื้นที่.....	43
2.19 แสดง การสาธารณสุข.....	45
2.20 แสดง เส้นทางการท่องเที่ยวพื้นที่เกาะเกร็ดและเส้นทางใกล้เคียงเกาะเกร็ด.....	49
4.1 แสดง ผลการสำรวจพื้นที่เกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน.....	82
4.2 แสดง ผลการสำรวจย่าน.....	83
4.3 แสดง บริเวณย่านพาณิชย์กรรมที่มีการตั้งแผงขายสินค้าออกมาบริเวณทางเดิน.....	84
4.4 แสดง ย่านการค้าที่ไม่เป็นระเบียบบริเวณวัดปรมัยยิกาวาส.....	84
4.5 แสดง ที่ขายของบริเวณหลังวัดปรมัยยิกาวาส.....	85
4.6 แสดง ที่ขายของบริเวณหน้าวัด ใฝ่ล้อม.....	85
4.7 แสดง อาคารองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวอาคารมีสภาพทรุดโทรม.....	86
4.8 แสดง อาคารสถานีตำรวจชุมชน.....	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.9 แสดง บริเวณโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส.....	87
4.10 แสดง ความเป็นอยู่ของชาวบ้านริมน้ำ.....	87
4.11 แสดง ผลการสำรวจพื้นที่ว่างโล่ง.....	88
4.12 แสดง สวนสาธารณะถูกรบกวนโดยร้านขายอาหาร.....	89
4.13 แสดง พื้นที่โล่งริมหน้าวัดหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส.....	89
4.14 แสดง พื้นที่โล่งริมหน้าวัดฉิมพลีที่ขาดการดูแลรักษา.....	90
4.15 แสดง พื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัด ใผ่ล้อม ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว.....	90
4.16 แสดง พื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดเสาธงทอง ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว.....	91
4.17 แสดง บริเวณลานจัดและแสดงกิจกรรมกลางแจ้ง.....	91
4.18 แสดง อาคารสำหรับจัดแสดงงานในร่ม.....	92
4.19 แสดง ที่จอดรถและเส้นทางสัญจรบนเกาะเกร็ด.....	93
4.20 แสดง ลานจอดรถวัดสนามเหนือ.....	94
4.21 แสดง ลานจอดรถในร่มตรงข้ามวัดสนามเหนือ.....	94
4.22 แสดง ลานจอดรถกลางแจ้ง 30 บาท.....	94
4.23 แสดง ที่จอดรถริมทาง.....	95
4.24 แสดง ลานจอดรถวัดกลางเกร็ด.....	95
4.25 แสดง ถนนสายหลักที่มีรถจักรยานยนต์วิ่ง.....	96
4.26 แสดง ถนนสายหลักที่มีความหนาแน่น.....	96
4.27 แสดง ถนนสายรองที่ใช้เป็นทางสัญจรของชาวบ้านเข้าไปยังชุมชน.....	97
4.28 แสดง ถนนสายย่อยที่ใช้เป็นทางสัญจรเพื่อเข้าไปยังบ้านพักอาศัย.....	97
4.29 แสดง ผลการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวทางบก.....	100
4.30 แสดง ผลการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ.....	102
4.31 แสดง ผลการสำรวจที่หมายตา.....	103
4.32 แสดง โบสถ์วัดป่าเลไลยก์ถูกบดบังทัศนียภาพ.....	104
4.33 แสดง พระเจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง).....	105
4.34 แสดง โรงสีข้าว.....	105
4.35 แสดง บ้านเครื่องบิน.....	106
4.36 แสดง บ้านเกร็ดตระการ.....	106

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.37 แสดง ผลการสำรวจสิ่งก่อสร้าง.....	107
4.38 แสดง การขึ้นลงเรือบริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส.....	108
4.39 แสดง ทางขึ้นลงเรือที่ท่าเรือเสียดิษยาบริเวณวัดสนามเหนือ.....	108
4.40 แสดง ท่าเรือวัดกลางเกร็ด.....	109
4.41 แสดง ท่าเรือวัดป่าฝ้าย.....	109
4.42 แสดง อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	110
4.43 แสดง อาคารห้องน้ำบริการทั้ง 4 แห่ง.....	111
4.44 แสดง อาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส.....	112
4.45 แสดง อาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดสนามเหนือ.....	112
4.46 แสดง อาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดกลางเกร็ด.....	113
4.47 แสดง ม้านั่งที่ไม่ระเบียบเรียบร้อย.....	113
4.48 แสดง ป้ายบอกสถานที่.....	114
4.49 แสดง การติดตั้งป้ายบอกทิศทางที่กรุงรัง.....	114
4.50 แสดง ป้ายบอกข้อมูลข่าวสาร.....	115
4.51 แสดง ป้ายโฆษณาบริเวณตามทางเดินที่ติดตั้งโดยขาดการควบคุมที่ดี.....	115
4.52 แสดง รูปแบบถังขยะ.....	116
4.53 แสดง พังตำรวจถังขยะ.....	116
4.54 แสดง เสาไฟฟ้า.....	117
5.1 แสดง ผังเกาะเกร็ดหลังการปรับปรุง.....	154

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่นำมาซึ่งรายได้หลักส่วนหนึ่งของประเทศ จากช่วงระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา การพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และทำเงินหมุนเวียนสร้างงานและรายได้ให้กับท้องถิ่น จากผลตอบแทนนี้เองทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมามุ่งเน้นประเด็นทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยขาดการวางแผนอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงขาดการควบคุมกำกับดูแลอย่างจริงจังจากภาครัฐ

การขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แม้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศเป็นอย่างมาก ในทางตรงกันข้ามก็ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรมด้วย เช่น ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ เกิดความเสื่อมโทรมตามแหล่งท่องเที่ยว ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การทำลายโบราณสถาน โบราณวัตถุ ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2536: 12)

เกาะเกร็ดเป็นที่ตั้งชุมชนตั้งแต่สมัยอยุธยาเป็นราชธานี มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบอยุธยาของวัดวาอารามหลายแห่งที่ยังคงเหลืออยู่ในปัจจุบัน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยที่สืบเชื้อสายมาจากชาวมอญ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาล้อมรอบ สายหนึ่งไหลอ้อมจากทางทิศตะวันตก และอีกสายหนึ่งคือ คลองลัดเกร็ดน้อยที่ขุดขึ้นทางทิศตะวันออกในสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ เมื่อ พ.ศ. 2265 เพื่อลัดแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อให้การสัญจรสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่เดิมลำคลองกว้างเพียง 6 วา แต่ในปัจจุบันความแรงของกระแสน้ำที่ไหลผ่านทำให้ลำคลองมีความกว้างมากขึ้น ทำให้พื้นตำบลเกาะเกร็ดมีสภาพเป็นเกาะ การตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่อยู่ริมน้ำ มีลักษณะเป็นชุมชนชาวน้ำและมีวิถีชีวิตแบบชาวบ้านสวน ซึ่งหาได้ยากในสังคมไทยในปัจจุบัน เกาะเกร็ดยังมีโบราณสถานเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์หลายแห่ง บางแห่งยังคงรักษาลักษณะเฉพาะของศิลปะมอญโบราณไว้ นอกจากนี้คนไทยเชื้อสายมอญที่เกาะเกร็ดยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมไว้เป็นอย่างดี และยังคงมีการประกอบอาชีพดั้งเดิมของชุมชน คือ การทำเครื่องปั้นดินเผาและสลักลวดลายสวยงามในรูปของภาชนะประเภทต่าง ๆ เช่น โอ่ง ครก หม้อน้ำ โถน้ำ รูปทรงลวดลายแปลกตาวิจิตรพิสดาร อันเป็นลักษณะที่ตกทอดกันมาของศิลปะมอญโดยแท้ ซึ่งเป็นที่ยกย่องของคนทั่วไปว่ามีความละเอียดงดงามมาก นับว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งที่คนไทยเชื้อสายมอญบนเกาะเกร็ดยึดเป็นอาชีพมาช้านานและยังคงทำรายได้ให้กับชุมชน ทางจังหวัดนนทบุรีได้เห็นความสำคัญ โดยเลือกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาหมอน้ำลายวิจิตร อันเป็นศิลปะมอญมาใช้เป็นตราประจำจังหวัดนนทบุรี แต่ในปัจจุบันเตาเผาแบบโบราณนั้นได้ถูกทิ้งร้างโดยขาดการดูแลรักษาเป็นจำนวนมาก เนื่องมาจากการผลิตในแต่ละครั้งใช้ต้นทุนในการเผาที่สูงมากไม่คุ้มค่าแก่การลงทุน ทำให้ชาวบ้านเลิกทำการผลิตและยังไม่มีหน่วยงานใดมาทำการอนุรักษ์เตาเผาแบบโบราณนี้ไว้

จากความเป็นมาอันยาวนาน ความโดดเด่นของศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวเกาะเกร็ดจะเห็นได้ว่า เกาะเกร็ดมีความพร้อมตลอดจนมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดนนทบุรี เกาะเกร็ดจึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา

การพัฒนาเกาะเกร็ดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนนทบุรี นำมาซึ่งรายได้เข้าสู่จังหวัดและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเกาะเกร็ดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยที่คำนึงถึงการสร้างรายได้เพียงอย่างเดียวนั้น ทำให้ขาดความพร้อมในด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันงดงามของชาวมอญเดิม การอนุรักษ์ศิลปกรรมทำเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิม รวมไปถึงความพร้อมทางด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว จนเกิดปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว เช่น ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดการบอกทิศทางในการท่องเที่ยวที่ดี ป้ายบอกทิศทางอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม การเข้าถึงจุดต่าง ๆ ไม่สะดวก ขาดความต่อเนื่องของเส้นทาง ขาดความสะดวกสบายในการบริการ และขาดความเป็นเมืองที่น่าอยู่จากผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยจะทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ด และศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว เพื่อนำมากำหนดรูปแบบของการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเกร็ด
3. เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยในเรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจะทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ด และ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พิจารณาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว โดยใช้แนวคิดของ เดชา บุญค้ำ เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

เดชา บุญค้ำ (2531: 4, 1) ได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบของภูมิทัศน์เมืองมีดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเพื่อการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มุ่งศึกษาจากประชากรท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีขนาดพื้นที่ทั้งสิ้น 2,840 ไร่ และพื้นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว และ กลุ่มประชากรท้องถิ่น ดังนี้

1. กลุ่มนักท่องเที่ยว เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ด ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ. 2545
2. กลุ่มประชากรท้องถิ่น เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเกาะเกร็ด ได้แก่ ผู้บริหารชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบกิจการค้าขายของที่ระลึก

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจะทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว โดยมีตัวแปรที่จะศึกษาเป็นความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์ และจากการศึกษาจากเอกสาร ดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง การพัฒนาพื้นที่เกาะเกร็ด โดยการปรับปรุงพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วให้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์ สวยงามและมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด

1.5.2 เกาะเกร็ด หมายถึง พื้นที่ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีพื้นที่ทั้งสิ้น 2,840 ไร่ ประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน

1.5.3 ประชากรท้องถิ่น หมายถึง กลุ่มคนในพื้นที่ที่อาศัยอยู่ในตำบลเกาะเกร็ด ประกอบด้วย ผู้บริหารชุมชน ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการขายของที่ระลึก

1.5.4 นักท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มคนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในตำบลเกาะเกร็ด ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ. 2545

1.5.5 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ด หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของเกาะเกร็ด

1. ย่าน หมายถึง บริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ สถาปัตยกรรม หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ที่ว่างโล่ง หมายถึง พื้นที่ว่างโล่งโดยที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม ลานกิจกรรม ลานอเนกประสงค์ ลานกีฬา
3. เส้นทางสัญจร หมายถึง เส้นทางที่ใช้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น ถนน ทางเดินเท้า ทางเดินเรือ
4. ที่หมายคา หมายถึง บริเวณที่มีความพิเศษ สะดุดตา มองเห็นได้ในระยะไกล มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมของคนในเมืองและนักท่องเที่ยว
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่อยู่ในบริเวณและสามารถมองเห็นได้ด้วยตา

1.5.6 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมและความคิดเห็น รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

1. ย่าน หมายถึง บริเวณที่นักท่องเที่ยวมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก เช่น ย่านพาณิชยกรรม หรือบริเวณที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมสถานที่ เช่น ย่านประวัติศาสตร์
2. ที่ว่างโล่ง หมายถึง บริเวณที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นจุดพักผ่อนหรือทำกิจกรรม
3. เส้นทางสัญจร หมายถึง เส้นทางสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว (เส้นทางท่องเที่ยว)
4. ที่หมายคา หมายถึง บริเวณหรือสิ่งก่อสร้างที่เป็นที่จดจำได้ง่าย หรือเป็นที่ที่เป็นเอกลักษณ์ของเกาะเกร็ด
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ หมายถึง สิ่งที่สามารถมองเห็นได้ที่อยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

1.5.7 รูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง การศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ด และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาและค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวบรวมทฤษฎี หลักการ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่จะทำการวิจัยโดยจัดเรียงลำดับดังนี้

- 2.1 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว ปี 2540 - 2546
- 2.2 แผนการท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี ปี 2544
- 2.3 แผนพัฒนาตำบลเกาะเกร็ด ปี 2544
- 2.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 ประวัติเกาะเกร็ด
- 2.6 ศึกษาทฤษฎี และหลักการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 2.6.1 แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนและเมือง
 - 2.6.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสำรวจเมือง
 - 2.6.3 ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เกาะเกร็ด
 - 2.6.3.1 ลักษณะทางกายภาพ
 - 2.6.3.2 ลักษณะทางด้านสังคมวัฒนธรรม
 - 2.6.3.3 ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจ
 - 2.6.3.4 ลักษณะทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - 2.6.3.5 ลักษณะทางการบริการสังคม
 - 2.6.3.6 การท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2.7 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
 - 2.7.1 พฤติกรรมการท่องเที่ยว
 - 2.7.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว
 - 2.7.3 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว
 - 2.7.4 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว
 - 2.7.5 ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

2.8.1 ย่าน

2.8.2 ที่ว่างโล่ง

2.8.3 เส้นทางสัญจร

2.8.4 ทิวทัศน์และที่หมายตา

2.8.5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นโยบายพัฒนาการท่องเที่ยว ปี 2540 – 2546

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงคุณภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาว และคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และมรดกของชาติสืบไป

2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไข หรือป้องกันปัญหาทางการท่องเที่ยว มีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณค่า ช่วยดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

3. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมส่วนรวมของประเทศสืบไป

4. พิจารณาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม ในลักษณะของการลงทุน ร่วมทุน หรือให้การส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนเพื่อประโยชน์โดยรวมของชาติและองค์กรที่มา แผนการตลาดการท่องเที่ยว 2544 (ท.ท.ท. 2543)

2.2 แผนการท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี ปี 2544

สรุปสถานการณ์และยกร่างแผนการท่องเที่ยว ปี 2544

สำนักงาน ททท. ภาคกลางเขต 6

จังหวัดนนทบุรี

2.2.1 การวิเคราะห์ตลาดและแนวโน้ม

ภายหลังจากจังหวัดดำเนินการเปิดตัวเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำตามโครงการ "วันเดียวเที่ยวเมืองนนท์" ในช่วงปี Amazing Thailand นับได้ว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในจังหวัดนนทบุรีเริ่มเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "เกาะเกร็ด" หมู่บ้านวัฒนธรรมมอญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และแหล่งผลิตงานหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ สัมผัสวิถีชีวิตของชาวมอญได้เป็นอย่างดี และกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะช่วง วันสุดท้ายปีเก่า เนื่องจากอยู่ใกล้กรุงเทพฯ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไป-กลับได้ภายในวันเดียว

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในอนาคตการท่องเที่ยวทางน้ำจากกรุงเทพฯ มาเที่ยวจังหวัด นนทบุรี โดยเฉพาะเกาะเกร็ดจะได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากเก็บค่าบริการนำเที่ยวรอบเกาะ เพียงคนละ 40 บาท ไม่แพงเกินไปสำหรับคนไทย และมีสินค้าพื้นเมือง อาหารการกิน ผัก ผลไม้ ในราคาถูกให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อ ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเกาะในวันหยุดถึงวันละ ประมาณ 1,000 ถึง 1,200 คน ซึ่งทำรายได้หมุนเวียนในแต่ละเดือนประมาณ 8.5 แสนบาท

(ข้อมูลจากการประมาณการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด)

1. จำนวนนักท่องเที่ยว ขณะนี้ยังไม่มีการดำเนินการจัดเก็บตัวเลขของนักท่องเที่ยวที่เป็น ข้อมูลอย่างละเอียดในจังหวัดนนทบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดปริมณฑลที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ มาก แต่ เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดแล้ว สภท.6 คาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณ 5 – 7%

(ข้อมูลการประมาณการจากคู่มือการศึกษาเพื่อการพัฒนากรุงเทพฯ และปริมณฑล)

2. จำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยว

2.1 ตลาดในประเทศ ส่วนใหญ่ยังคงเป็นกลุ่มครอบครัว กลุ่มผู้ที่มีความสนใจ เฉพาะเรื่อง Special Interest ซึ่งนักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่จะเดินทางมาจากกรุงเทพฯ โดยนิยมการ ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะเดินทาง การเดินทางโดยเรือท่องเที่ยว เพื่อเข้ามาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว ทางน้ำของจังหวัด โดยผ่านไปยังจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดอยุธยา

2.2 ตลาดต่างประเทศ นักท่องเที่ยวต่างชาติจากกลุ่มที่มากับบริษัทนำเที่ยว กลุ่ม Special interest กลุ่มที่สนใจการท่องเที่ยวทางน้ำและวัฒนธรรมมอญ ได้แก่ ส่องกง ยุโรป อเมริกัน และอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นทุกตลาด โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจาก กรุงเทพฯ เช่นกัน

2.3 สำหรับวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดนนทบุรีนั้น นัก ท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรมมอญ หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา โบราณสถานและอาหารพื้นเมือง โดยเฉพาะที่เกาะเกร็ดซึ่งมีวัฒนธรรม มอญ และเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผา

3. ฤดูท่องเที่ยว สามารถท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้ตลอดทั้งปี โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวจะ หนาแน่นสม่ำเสมอในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดราชการ ส่วนในช่วงฤดูฝนซึ่งระดับน้ำใน แม่น้ำเจ้าพระยาจะสูงและเชี่ยวกราก อาจมีผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงบ้าง เนื่องจากเกิด อุปสรรคในด้านของความปลอดภัยในการเดินทาง อีกทั้งสภาพพื้นที่บนเกาะเกร็ดส่วนใหญ่จะถูก น้ำท่วมขัง

4. สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว

4.1 จุดขายหลัก (สินค้าเดิม) คือ การท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรมมอญ วิถีชีวิตชาวมอญ หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา ผลไม้ตามฤดูกาล รองลงมาจะเป็นวัด โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์สถาน

4.2 ส่วนสินค้าใหม่ที่น่าจะให้การสนับสนุน คือ โครงการ Home Stay และที่พักริมน้ำแบบบรรยากาศไทย เพื่อนักท่องเที่ยวที่สนใจจะสัมผัสชีวิตความเป็นอยู่ริมน้ำของคนไทย

5. ปัญหาอุปสรรค

สภาพของแหล่งท่องเที่ยวยังขาดความโดดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับจังหวัดใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกัน เช่น อุรุษยา กาญจนบุรี และกรุงเทพฯ อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัดเองก็ยังอยู่กระจัดกระจาย ทำให้เป็นการยากที่จะกำหนด Route ในการเดินทางท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว คือ

- 5.1 การขาดแคลนป้ายชี้ทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว
- 5.2 บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐานในการให้บริการ
- 5.3 การบุกรุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและแม่น้ำ
- 5.4 การขาดสื่อประชาสัมพันธ์ และเอกสารเผยแพร่
- 5.5 สภาพเส้นทางและระบบการคมนาคมสาธารณะ ที่เชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัดยังไม่สะดวก
- 5.6 ปัญหาเกี่ยวกับการกำจัดขยะ
- 5.7 ปัญหาที่เกาะเกร็ด คือ การขาดเอกภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวบนเกาะ แม้ชาวเกาะเกร็ดจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ดยังขาดกำลังคนและงบประมาณ ทำให้ภาคเอกชนบางกลุ่มบนเกาะมีบทบาทมาก และเกิดการแยกกลุ่มกันดำเนินการ
- 5.8 ปัญหาเรื่องการจ่อครอฝั้งนทบุรีและเรือข้ามฟาก ซึ่งไม่สามารถรองรับทัวร์ใหญ่ ๆ ได้หมด และควรมีการจัดตั้งชมรมชาวเรือเพื่อให้มีศูนย์กลางการรับผิดชอบการจ่อเรือและควบคุมราคาค่าบริการ
- 5.9 แผนการจัดเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำยังไม่มีบริษัททัวร์มารองรับ ปัจจุบันประชาสัมพันธ์ประสานงานกับทางท้องถิ่นเป็นกรณี ๆ ไป ควรแก้ปัญหาโดยการจัดตั้งบริษัททัวร์มารองรับการท่องเที่ยวทางน้ำ ตามโครงการที่จังหวัดได้กำหนดขึ้นและประชาสัมพันธ์ออกไปที่มา สรุปสถานการณ์ในประเทศโดยสำนักงานในประเทศปี 2544 (ท.ท.ท. 2543)

2.3 แผนพัฒนาตำบลเกาะเกร็ด ปี 2544

ร่างแผนพัฒนาตำบลเกาะเกร็ด โดยแยกเป็นแผนเพื่อแก้ปัญหาแต่ละด้าน ดังนี้

1. สาขาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยปัญหา
 - 1.1 การคมนาคมภายในเกาะเกร็ดไม่สะดวก
 - 1.2 การคมนาคมติดต่อกับภายนอกไม่สะดวก
 - 1.3 การขาดแคลนน้สำหรับอุปโภคบริโภค
2. สาขาการพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบด้วยปัญหา
 - 2.1 ความเสียหายของผลิตผลทางการเกษตร
 - 2.2 ผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาขายไม่ได้
 - 2.3 ความต้องการ ศักยภาพของเกาะเกร็ดในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3. สาขาการพัฒนาสังคม ประกอบด้วยปัญหา
 - 3.1 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. สาขาพัฒนาการเมืองการบริหาร ประกอบด้วยปัญหา
 - 4.1 ความไม่เข้าใจในการบริหารกิจการองค์การบริหารส่วนต่างๆ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชน
5. สาขาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยปัญหา
 - 5.1 การจัดการน้ำเน่าเสียจากอาคารบ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม
 - 5.2 การจัดการในการกำจัดขยะให้มีประสิทธิภาพ

ที่มา สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด

2.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในหัวข้อนี้จะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านกายภาพ สิ่งก่อสร้างของพื้นที่ที่กำหนดใ้ช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2543) เนื่องจากพื้นที่ศึกษาในปัจจุบันอยู่ในเขตผังเมืองรวมนนทบุรี การทบทวนเรื่องกฎหมายในพื้นที่ศึกษาจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของผังเมืองรวมนนทบุรี ซึ่งออกตามอำนาจในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยกำหนดให้พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่สีขวามีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมให้ใช้ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เครื่องปั้นดินเผา การอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ อื่นๆ ได้ร้อยละ 10 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการคมนาคมในพื้นที่ คือ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 เนื่องจากพื้นที่ศึกษานั้นมีสภาพเป็นเกาะกลางแม่น้ำเจ้าพระยาไม่มีสะพานทอดข้ามไปถึง การเดินทางสู่พื้นที่ศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการคมนาคมทางน้ำเป็นหลัก การศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษาได้ข้อสรุปว่า การพัฒนาพื้นที่และการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในพื้นที่ศึกษา จะต้องอยู่ภายใต้อำนาจในพระราชบัญญัติดังกล่าว คือ ต้องไม่ทำลายและรบกวนซึ่งการเดินเรือในน่านน้ำ เช่น ต้องไม่ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใดรุกล้ำลำน้ำให้เป็นที่ยกขวางแก่การเดินเรือ หรือต้องไม่เททิ้งสิ่งของต่าง ๆ ลงในลำน้ำ อันเป็นเหตุให้เกิดการคั่งเงินของลำน้ำเป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการในพื้นที่ศึกษาคือ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 เนื่องจากพื้นที่ศึกษานั้นมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย นอกเหนือจากกิจกรรมปกติในชุมชน การประกอบกิจการในพื้นที่มีแนวโน้มในการรองรับการท่องเที่ยวมากขึ้น อาจเกิดผลกระทบต่อระบบชุมชนเดินทางด้านสิ่งแวดล้อมและการสาธารณสุขได้ การศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษาได้ข้อสรุปว่า ในพื้นที่ศึกษาสามารถนำอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับมาใช้ประกอบในการควบคุมการดำเนินกิจกรรมที่อาจก่อมลพิษ หรือส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมมากขึ้นในอนาคต เมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น กิจการร้านอาหารขนาดใหญ่ ให้มีการกำหนดการจัดการที่ถูกสุขลักษณะเป็นประการหนึ่ง และสามารถนำมาใช้ประกอบในการกำหนดพื้นที่สำหรับควบคุมการขยายตัวของกิจกรรม ลักษณะดังกล่าวเหล่านั้นให้อยู่ในที่ที่เหมาะสม และไม่รุกล้ำเข้าสู่พื้นที่อนุรักษ์ของชุมชน อันเป็นอำนาจที่ส่งเสริมและสอดคล้องกับการควบคุมการพัฒนาทางด้านกายภาพในพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้เป็นอีกประการหนึ่ง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพิพิธภัณฑสถานและพื้นที่โดยรอบ โบราณสถาน คือ พระราชบัญญัติโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และระเบียบกรมศิลปากรว่าด้วยการจัดผลประ โยชน์และควบคุม โบราณสถานของกรมศิลปากร พ.ศ. 2523 เนื่องจากพื้นที่ศึกษานั้นมีโบราณสถานที่น่าสนใจอยู่หลายแห่ง ใน โบราณวัตถุต่าง ๆ บนพื้นที่ศึกษา เป็นสถาปัตยกรรมสมัยปลายอยุธยาถึงคางม ทั้งยังมีศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านที่ก่อตั้งโดยประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่น่าสนใจส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ จึงได้นำพระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวมาศึกษาได้ข้อสรุปว่าสามารถนำอำนาจตามพระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวมาใช้ สำหรับการจัดการในการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ในบริเวณ โบราณสถานที่มีอยู่หลายแห่งในพื้นที่ศึกษาเมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาได้ โดยสามารถนำมาควบคุมการพัฒนาทางด้านกายภาพของกิจกรรมอื่น ๆ ไม่ให้รุกล้ำโบราณสถาน หรือไม่ให้บังบังความงามของโบราณสถานได้เป็นประการหนึ่ง สามารถใช้ในการควบคุมการทำลายโบราณสถานด้วยความจงใจโดยตรงหรือโดยอ้อมรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คือ ด้วยการดำเนินการซ่อมแซมที่ผิดวิธี ด้วยการระวางโทษ

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นาไปขอประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำคุกหรือปรับ ทั้งนี้ โบราณสถานนั้นต้องได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมศิลปากรด้วย เป็นอีก
ประการหนึ่ง

ภาพที่ 2.1 แสดงผังการใช้ที่ดินเกาะเกร็ด
ที่มา ผังเมืองจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ประวัติเกาะเกร็ด

2.5.1 ประวัติการตั้งถิ่นฐาน

เกาะเกร็ด แต่เดิมนั้นมีสภาพพื้นที่เป็นเพียงแหลมยื่นไปตามความโค้งแม่น้ำเจ้าพระยา เรียกกันแต่เดิมว่า “บ้านแหลม” ต่อมาประมาณในปี พ.ศ. 2264 รัชสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ แห่งกรุงศรีอยุธยา พระองค์ได้ทรงเสร็จทางชลมารคเลียบลำน้ำเจ้าพระยามาถึงวัดปากอ่าวทางตอนบนของบ้านแหลม ทรงพิจารณาเห็นว่าลำน้ำเจ้าพระยาบริเวณวัดปากอ่าวไปจนจรดท้ายค่านทางตอนใต้ของบ้านแหลม ที่เรียกว่า “คั้งบางบัวทอง” นั้น มีสภาพทางน้ำที่คดเคี้ยวและอ้อมโค้งมาก ทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการเดินทาง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาตรงบ้านแหลม ระยะทางวัดปากอ่าวไปจรดท้ายค่านตามคันคูส่งน้ำ เพื่อประสงค์จะย่นระยะทาง และอำนวยความสะดวกในการสัญจร ไปมาตามลำน้ำให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และทรงเรียกคลองขุดขึ้นใหม่นี้ว่า “คลองลัดเกร็ดน้อย” ซึ่งความคตอนนี้ได้ปรากฏในพงศาวดารด้วยว่า

“ในปีชวด จัตวาศก ทรงพระกรุณาโปรดให้พระธนบุรี

เป็นแม่กอง เกณฑ์พลนิกรยหัวเมืองปากใต้ ให้ได้

คน 10,000 คนเศษ ให้ขุดคลองเกร็ดน้อย ลัดคั้ง

บางบัวทองนั้นคดอ้อมหนัก ขุดลัดตัดให้ตรง พระธนบุรี

รับสั่งแล้วกราบบังคมลา มาให้เกณฑ์พลนิกรย ใน

บรรดาหัวเมืองปากใต้ได้ 10,000 คนเศษ ให้ขุด

คลองเกร็ดน้อย ลึก 6 ศอก กว้าง 6 วา ยาว

ทางไกลได้ 39 เส้นเศษ ขุดเดือนเศษจึงแล้วเสร็จ”

เมื่อขุดคลองแล้วเสร็จบ้านแหลมยังมีได้มีสภาพเป็นเกาะ เนื่องด้วยคลองที่ขุดนั้นยังเป็นเพียงคลองลัดแคบๆ ดังภาพที่ 2.2 ในเวลาต่อมากระแสน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาได้เปลี่ยนทางเดินไหลมาทางคลองลัดแห่งนี้มากขึ้น เนื่องจากเป็นทางตรงไหลสะดวก ทำให้แรงน้ำกัดเซาะพื้นที่สองฝั่งจนลำคลองกว้างและกลายเป็นแม่น้ำอีกสายเรียกว่า “แม่น้ำลัดเกล็ด” ความเป็นเกาะกลางแม่น้ำเจ้าพระยาจึงได้ปรากฏชัดเจน ดังภาพที่ 2.3

หลังจากนั้นบ้านแหลมจึงได้ถูกเรียกว่า “เกาะ” แต่ชื่อที่เรียกกันแรกๆ เรียกกันว่า “เกาะศาลากุล” ตามชื่อวัดบนเกาะนี้ คือวัดศาลากุล สันนิษฐานว่าได้ชื่อมาจากผู้สร้างศาลาถวายวัด คือเจ้าพระยารัตนาธิเบศร์ ผู้มีชื่อเดิมว่ากุล ซึ่งในปัจจุบันวัดที่ท่านสร้างศาลาถวายและบูรณะนั้นจึงมีชื่อว่าวัดศาลากุล ท่านเจ้าพระยานี้รับราชการเป็นสมุหนายก ในสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

เกาะเกร็ด เป็นชุมชนที่เจริญมาตั้งแต่สมัยปลายกรุงศรีอยุธยา สังเกตได้จากวัดที่สร้างขึ้นบนพื้นที่นี้เป็นวัดที่สร้างขึ้นปลายสมัยอยุธยา เป็นโบราณสถานที่สวยงามทางด้านสถาปัตยกรรม และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งคงามในคุณค่าทางวัฒนธรรม คนเกาะเกร็ดมีทั้งเชื้อสายไทย และชาวมอญที่อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของกษัตริย์ไทย ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย คนไทยและมอญนั้นมีความคล้ายคลึงกันมาก ทั้งรูปร่าง ลักษณะ หน้าตา ผิวพรรณ ทั้งยังนับถือศาสนาพุทธเหมือนกัน จึงทำให้เกิดการผสมผสานของวัฒนธรรมได้อย่างกลมเกลียว

ด้านการตั้งถิ่นฐานและประชากรของเกาะเกร็ด สันนิษฐานว่า คงจะมีชาวไทยอาศัยอยู่บ้างแต่ดั้งเดิมพอสมควร เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้ตรงบริเวณท้ายค่านเคยเป็นด่านเก็บภาษีเรือสินค้าที่จะเดินทางออกทะเลที่อ่าวไทยเพื่อไปค้าขายยังต่างแดน และมีวัดเดิมอยู่แล้ว คือ วัดปากอ่าว สันนิษฐานว่า น่าจะมีชุมชนอยู่มาแต่ดั้งเดิมแล้ว ต่อมาเมื่อเกิดสงครามไทย-พม่า ในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาจะมีการอพยพครัวเรือนหนีเข้าศึกลี้กเข้าไปในแผ่นดินไกลๆ เนื่องจากพม่าได้ยึดพื้นที่แถบนี้ใช้เป็นที่ตรวจเรือแพของคนไทย ชุมชนชาวน้ำบนพื้นที่แถบนี้จึงร้างไป เพราะเมื่อถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อได้ทรงพระราชทานที่ดินแถบนี้ให้ชาวมอญอพยพได้ตั้งถิ่นฐาน พบว่าเป็นที่ร้างอยู่ก่อน

ภาพที่ 2.2 แสดงพื้นที่บ้านแหลม และ แนวขุดคลองลัดเกร็ดน้อย
ที่มา จากการสำรวจและการสัมภาษณ์ในพื้นที่ พ.ศ. 2544

ภาพที่ 2.3 แสดงพื้นที่เกาะเกร็ด และ แม่น้ำอ้อมเกร็ด
ที่มา จากการสำรวจและการสัมภาษณ์ในพื้นที่ พ.ศ. 2544

ส่วนชาวมอญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เกาะเกร็ดนั้น กล่าวกันว่า น่าจะเป็นชาวมอญที่เรียกกันว่า มอญใหม่ซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทย ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 และเป็นครั้งที่ 2 ของการอพยพเข้ามายังกรุงรัตนโกสินทร์ โดยที่ก่อนหน้านี้ชาวมอญ ได้มีการอพยพเข้ามาในประเทศไทยครั้งใหญ่ ตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยา เป็นมอญที่โดยเสด็จเข้ามาระหว่างสงครามไทย - พม่า ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรทรงพระกรุณาแก่มอญ กลุ่มนี้มาก โปรดให้มีที่ดินในหัวเมืองต่าง ๆ เป็นที่ทำมาหากิน และทรงตั้งขุนนางมอญขึ้นให้เป็น ผู้ปกครองตนเอง ได้รับความไว้วางใจให้รับราชการสืบชั่วชาติ และลาดตระเวนปลายด่านที่ติด ต่อกับประเทศพม่า เนื่องจากการยึดมั่นในความจงรักภักดีที่มีต่อองค์สมเด็จพระนเรศวร จึงเป็น เหตุให้เข้ากับทางราชการไทยและสังคมไทยได้เป็นอย่างดีและรวดเร็วกว่าชนชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาใน ประเทศไทย โดยมอญกลุ่มนี้เรียกว่ามอญเก่า

หลังจากนั้นชาวมอญได้มีการอพยพครั้งใหญ่เข้ามาในประเทศไทยอีก ในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี ประมาณปี พ.ศ. 2317 เนื่องจากในตอนนั้นชาวมอญไม่ ยอมรับอำนาจของพม่าที่มีอยู่เหนือตน เมื่อจับอาวุธสู้กับพม่าไม่สำเร็จผลจึงพากันมาพึ่งพระบารมี ซึ่งสมเด็จพระเจ้าตากสินได้ทรงโปรดให้รับมอญอพยพครั้งนี้ โดยพระราชทานที่ดินให้ทำกินเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักแหล่งในเขตจังหวัดนนทบุรี และ จังหวัดปทุมธานี และ โปรดให้ตั้งขุนนางขึ้นปกครองมอญด้วยกันอย่างที่เคยเป็นมาเช่นเดียวกับสมัยสมเด็จพระนเรศวร และชาวมอญในสมัยนี้ก็ได้อวยความจงรักภักดีต่อสมเด็จพระเจ้าตากสินอย่างสูงเช่นเดียวกัน ชาวมอญที่อพยพเข้ามาในช่วงเวลานี้ส่วนมากเป็นครอบครัวทหาร ได้ร่วมกับชาวมอญเก่าที่อพยพมาตั้งแต่สมัยอยุธยา และทหารไทยทำศึกสงครามขับไล่ทหารพม่าอย่างเข้มแข็งกล้าหาญยิ่ง โดยเฉพาะสงครามเก้าทัพจึงได้รับพระราชทานยศเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่จำนวนมากในเวลาต่อมา

ชาวมอญที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยครั้งใหญ่ครั้งล่าสุด คือ ชาวมอญที่อพยพเข้ามาในสมัยสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยได้อพยพเข้ามาถึงสองแสนกว่าคน ในครั้งนั้นสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงโปรดให้จัดทัพหลวง โดยมีสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้ามงกุฎ หรือพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ในเวลาต่อมา ซึ่งขณะนั้นมีพระชันษาเพียง 8 หรือ 9 ขวบ สมมุติวงศ์เป็นจอมทัพ ไปปรับชาวมอญกลุ่มนี้เข้ามาเข้าใกล้กรุงเทพฯ นับว่าเป็นเกียรติแก่ชาวมอญกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าการที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณแก่ชาวมอญในครั้งนั้น อาจสืบเนื่องมาจากทรงรำลึกถึงสมเด็จพระบรมราชชนนี คือ สมเด็จพระอมรินทราบรมราชชนนี ซึ่งได้ชื่อว่าทรงถือกำเนิดมาในตระกูลมอญที่อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ก็เป็นได้ จากนั้นทรงโปรดให้ชาวมอญกลุ่มนั้นตั้งรกรากอยู่ที่เมืองปทุมธานี ตลอดจนมาจนถึงปากกลัด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ลงไปจนถึงอำเภอพระประแดง และโปรดให้ตั้งขุนนางมอญปกครองดูแลกันเองอย่างที่เคยเป็นมา ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าว ชาวมอญได้ตั้งบ้านเรือนเป็นชุมชนชาวน้ำริมแม่น้ำเจ้าพระยาเรื่อยมาซึ่งเป็นที่ร้าง เนื่องจากชาวไทยอพยพจากไป เพราะหนีพม่าเข้าศึก ตั้งแต่ปากน้ำไปจนถึงบางปะอิน ชาวมอญรุ่นนี้เรียกว่ามอญใหญ่ ซึ่งส่วนหนึ่งก็คือชาวมอญที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เกาะเกร็ด และเป็นชาวมอญที่มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าช่วงเวลานั้นคือเวลาที่ชุมชนชาวมอญบนพื้นที่เกาะเกร็ดได้ถือกำเนิดขึ้น

สำหรับประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ดอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ได้แก่ กลุ่มของชาวมลายู หรือชาวมุสลิมซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม และเป็นผู้อพยพเข้ามาอาศัยในจังหวัดนนทบุรีเป็นกลุ่มล่าสุด แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม โดยที่กลุ่มแรกเป็นชาวมุสลิมอพยพเข้ามาในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ตำบลบางกระสอบและตำบลบางตะนาวศรี ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี ส่วนกลุ่มหลังเป็นชาวไทยที่อพยพเข้ามาสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด ซึ่งต่อมาได้ข้ามฝั่งมาตั้งถิ่นฐานก่อสร้างบ้านเรือนยังพื้นที่เกาะเกร็ดใกล้วัดศาลากุล ในหมู่ที่ 3 ตรงข้ามกับชุมชนเดิมที่ฝั่งตำบลท่าอิฐ

เนื่องจากไม่ว่าจะมีเชื้อชาติใดคนเกาะเกร็ดส่วนใหญ่แล้วจะนับถือศาสนาพุทธ จึงทำให้สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีของชุมชนบนพื้นที่แห่งนี้ เป็นชุมชนที่เกี่ยวข้องพัน

กับคคคความเชื่อและแนวความคิดทางด้านพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานสำคัญ ทั้งในหมู่ผู้คนเชื่อ

ชาวไทยและชาวมอญที่ต่างก็นับถือศาสนาพุทธเหมือนกัน แต่ถึงอย่างไรชาวมอญก็มีขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในหมู่ชาวมอญที่น่าสนใจและแตกต่างจากคนไทยโดยทั่วไป ซึ่งประเพณีเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันตั้งแต่ระยะแรกสุดของชีวิต คือ ขณะอยู่ในครรภ์จนเกิด กระทั่งถึงสุดท้ายของชีวิต คือ การตาย

นอกจากนั้น ในช่วงระหว่างงานบุญประเพณีของชาวมอญจะนิยมจัดให้มีการแสดงนาฏศิลป์ชั้นสูงตามแบบชาวมอญโบราณ เช่น การรำมอญ การรำเจ้า การแสดงมโหรี และทะเลยมอญมรดกล้ำค่าทางด้านคีตศิลป์ และขบวนแห่ที่ยิ่งใหญ่ตระการตา ซึ่งแสดงถึงความสามัคคีอันกลมเกลียว การร่วมแรงร่วมใจ และความศรัทธายึดมั่นในพุทธศาสนา เช่น ขบวนแห่ทางหงส์ ขบวนแห่น้ำหวาน ขบวนแห่ข้าวแซ่ ขบวนแห่นกแห่ปลา รวมถึงการละเล่นต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน รื่นเริงบันเทิงใจ เป็นที่น่าสนใจ เช่น การเล่นสะบ้า การเล่นเพลงเรือ ซึ่งนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ที่เป็นเสน่ห์อันน่าชื่นชมของชุมชนชาวมอญบนเกาะเกร็ดมาช้านาน

สถาปัตยกรรมด้านศาสนาสถาน เรียกได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าสำคัญยิ่งที่ชาวมอญได้นำคิดตัวมาจากอาณาจักรมอญที่เคยรุ่งเรืองในอดีต ด้วยเหตุที่ชาวมอญเป็นผู้ที่มีความศรัทธาอย่างแรงกล้าในพระพุทธศาสนา ไม่ว่าพวกเขาจะพักพิงตั้งถิ่นฐานอยู่บนแผ่นดินใดองค์เจดีย์ที่เลียนแบบพระมหาเจดีย์มูเตา แห่งกรุงหงสาวดี ราชธานีของอาณาจักรมอญโบราณ ซึ่งปัจจุบันอยู่ในเขตประเทศพม่า และวัดแบบมอญที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งงดงามไม่แพ้ชนชาติใดนั้น ก็จะปรากฏเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรเป็นศูนย์รวมจิตใจและเป็นเครื่องเตือนใจถึงสำนักแห่งความเป็นชาติของชาวมอญในชุมชนนั้น ๆ เสมอ

นอกจากนี้ความสามารถในการสร้างสรรค์งานหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาในรูปแบบของภาชนะประเภทต่าง ๆ เช่น โอ่ง ครก หม้อน้ำ โถน้ำ จาน ชาม รูปทรงลวดลายแปลกตาวิจิตรพิสดาร อันเป็นลักษณะเฉพาะที่คดกทอดกันมาของศิลปะมอญโดยแท้ ซึ่งได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไปว่ามีความละเอียดงดงามมากนั้น ก็เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งที่คนไทยเชื้อสายมอญบนเกาะเกร็ดยึดเป็นอาชีพมาช้านานในประวัติศาสตร์ ได้ปรากฏว่าเครื่องปั้นดินเผาชาวมอญเกาะเกร็ดนี้เป็นสินค้าเลื่องชื่อทั้งในด้านคุณภาพและความงดงาม จนสามารถส่งลงเรือไปขายตามลำน้ำเจ้าพระยาถึงหัวเมืองทางด้านเหนือได้ไกลๆ เนื่องจากสภาพดินซึ่งเป็นวัตถุดิบในงานมีความเอื้ออำนวยต่อกิจการเป็นอย่างดี ประกอบกับความสะดวกในการคมนาคมขนส่งทางน้ำ พื้นที่เกาะเกร็ดจึงกลายเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่มีชื่อเสียงโด่งดังในเวลาอันรวดเร็ว

ปัจจุบันบนเกาะเกร็ดก็ยังคงมีหมู่บ้านปั้นงานดินเผาของชาวมอญ ที่เรียกกันเป็นภาษา มอญว่า “กวานอาม่าน” ซึ่งแปลว่า “หมู่บ้านช่างปั้น” สืบสานงานศิลป์ดังกล่าวเป็นอาชีพหนึ่งที่ยังคงทำรายได้อยู่ กระทั่งจังหวัดนนทบุรียังเลือกนำเอาหม้อน้ำลายวิจิตร อันเป็นศิลปะมอญมาใช้เป็นตราประจำจังหวัด ดังภาพที่ 2.4 และคำขวัญประจำจังหวัดนนทบุรี คือ “พระตำหนักสง่างาม ลือ

นามสวนสมเด็จพระ เกาะเกร็ดแหล่งดินเผา วัดเกาะนาระบือ เลื่องลือทุเรียนนนท์” ก็ยังคงกล่าวถึงความสำคัญของเกาะเกร็ดในเรื่องเครื่องปั้นดินเผาด้วย

ดังนั้น หากจะกล่าวถึงจุดเด่นของชุมชนบนเกาะเกร็ดที่แตกต่างจากที่อื่น นอกจากสภาพแวดล้อมที่งดงามตามธรรมชาติ วิถีชีวิตแบบบ้านสวน และการเป็นชุมชนชาวน้ำที่หาได้ยากในสังคมไทยปัจจุบันแล้ว ก็คงกล่าวได้ว่ารูปแบบวัฒนธรรมมอญของชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญบนเกาะเกร็ดนั้น ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญและไม่อาจมองข้ามถึงความทรงคุณค่าไปได้

ภาพที่ 2.4 แสดงตราประจำจังหวัดนนทบุรี
ที่มา ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี

2.6 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537:1) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมชุมชนหมายถึง สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยในสังคม เช่น อาคารบ้านเรือน ถนน สะพาน และอื่นๆ รวมไปถึงเครื่องหมายสัญลักษณ์และอุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคมต่างๆ หรืออีกนัยหนึ่งอาจหมายถึง ถาวรวัตถุรอบๆ ตัวที่มนุษย์สร้างขึ้นให้ได้พบเห็นอยู่เป็นประจำวันในสังคม

2.6.1 แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนและเมือง

2.6.1.1 องค์ประกอบของชุมชนและแนวความคิดในการศึกษาชุมชน

องค์ประกอบของชุมชน ชุมชนเมืององค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. มนุษย์ เป็นองค์ประกอบอันดับแรก มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีความสัมพันธ์ในครอบครัวและกับคนนอกมีกลุ่มหรือสถาบัน เช่น กลุ่มพ่อค้า กลุ่มนักการเมือง
2. สิ่งที่มีมนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและบำบัดความต้องการในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ เช่น เครื่องทุนแรง รถไถ อาหาร ที่อยู่อาศัย เป็นต้น
3. สิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ ต้นไม้ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคพื้นที่

2.6.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสำรวจเมือง Visual Survey

Visual Survey (Spreiregen, Pual D., AIA., 1965) วิธีการนี้จะทำให้เราทราบว่า เมืองควรมีการปรับปรุงเมื่อไร และควรมีการเสริมสร้างสิ่งใดขึ้นในจุดใดบ้างภายในเมืองนั้น ซึ่งการทำ Visual Survey สามารถทำได้กับเมืองทุกเมืองทุกขนาด ไม่ว่าจะเป็นบริเวณศูนย์กลางเมืองหรือชานเมืองก็ตาม กระบวนการในการทำ Visual Survey ไม่มีความวุ่นวายหรือซับซ้อน และก่อนการทำ Visual Survey เราควรต้องทราบถึงองค์ประกอบ (Elements) ของเมือง และควรเข้าใจถึงความเกี่ยวข้องขององค์ประกอบต่างๆ เหล่านั้นด้วย องค์ประกอบที่กล่าวถึงนี้ ได้แก่ องค์ประกอบทางกายภาพของเมืองที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น และองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกดังนี้ คือ

2.6.2.1 รูปทรงของที่ดินและธรรมชาติ

ซึ่งมีหลักในการทำ Visual survey อยู่ 3 ลักษณะดังนี้ คือ

1. การพยายามเอาลักษณะภูมิสถาปัตยกรรมซึ่งเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับรูปร่างของเมืองทั้งหน้าที่ใช้สอยและทางสุนทรียภาพ
2. การประเมินงานทางสถาปัตยกรรมของเมืองที่เพิ่มเข้าไปในธรรมชาติ
3. การตัดสินใจ บริเวณของธรรมชาติในส่วนไหนที่ไม่ควรแตะต้อง เนื่องจาก

เป็นส่วนประกอบของรูปร่างของเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้เนื่องจากว่า งานสถาปัตยกรรมทุกงานมีอิทธิพลต่อภูมิทัศน์โดยรอบอาจจะทั้งทางบวกและทางลบ โดยธรรมชาตินั้นจะเป็นที่ตั้งของงานก่อสร้าง อีกทั้งยังเป็นกรอบของการมองเห็นงานก่อสร้างนั้นทุกชั้นที่เกิดขึ้น ดังนั้นควรที่จะต้องคำนึงถึงไว้อย่างเสมอ

2.6.2.2 สภาพของอากาศภายในท้องถิ่น

ในขณะที่เราสนใจถึงสภาพภูมิประเทศนั้น เราควรสนใจถึงสภาพภูมิอากาศด้วย โดยจะต้องพิจารณาถึง ดังต่อไปนี้

1. อุณหภูมิ และความชื้นของอากาศในแต่ละฤดูจะเป็นตัวที่ทำให้ทราบถึงความสบายภายในเมือง
2. แสง จำนวนวันที่แจ่มใส มีเมฆหมอก มีฝน ซึ่งเป็นสภาพการณ์ที่แสงจะมีผลต่อหน้าตาของเมืองนั้น
3. ปริมาณฝนตก จำนวนของน้ำฝนที่ตกแต่ละเดือน แต่ละปี
4. แสงอาทิตย์ มุมของดวงอาทิตย์ในฤดูต่าง ๆ กัน
5. ลม ลมประจำฤดู ทิศทางลม

นอกจากนี้ ยังมีการพิจารณาถึงสภาพภูมิอากาศที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของเมืองอีก เช่น เมืองบางเมืองตั้งได้ตำแหน่งดี หรือเมืองในบางเมืองได้รูปแบบเมืองมาจากสภาพภูมิอากาศ โดยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ มิได้เฉพาะเพียงการพิจารณาเพื่อความสวยงาม แต่เป็นการพิจารณาเพื่อประโยชน์ใช้สอยของส่วนต่างๆ ของเมือง ได้อย่างดี

2.6.2.3 รูปร่างของเมือง

วงกลมและรัศมี ซึ่งลักษณะของเมืองโดยมากจะพบแต่ลักษณะนี้ เป็นลักษณะที่เป็นวงกลมใหญ่มีเส้นรัศมี ซึ่งพุ่งจากแกนกลางและเป็นแกนเชื่อม

ตาราง เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบจากวงกลมและรัศมี ซึ่งจะมี 2 ถนนใหญ่ตั้งฉากที่กลางเมือง และถนนอื่นๆ ก็จะตั้งฉากกันเรื่อยๆ ไป ซึ่งลักษณะเมืองเช่นนี้จะพบเฉพาะในเมืองเล็กๆ เท่านั้น

ดวงดาว เมืองรูปดาว เป็นแบบวงกลมและแบบรัศมี จะมีที่ว่างและเส้นรัศมีพุ่งจากศูนย์กลางของเมือง

วงแหวน เป็นเมืองที่สร้างขึ้นล้อมรอบที่โล่งตรงกลางซึ่งว่างขนาดใหญ่ โดยอาจจะเป็นอ่าวภูเขา หรือพื้นที่ซึ่งเป็นอุปสรรคตามธรรมชาติ รูปร่างจะเป็นทั้งแบบวงแหวนและแบบดวงดาว อาจจะมีพบอยู่ด้วยกันได้ในกรณีที่ดินวงแหวนถูกสร้างขึ้นรอบนอก บริเวณชานเมืองหลวงที่กำลังขยายตัว

แนวยาว รูปร่างตามแกนยาว เป็นผลเนื่องจากสภาพพื้นดินทางธรรมชาติซึ่งเกิดจากการเจริญเติบโตของเมือง หรือผลอันสืบเนื่องมาจากเส้นทางคมนาคมสายสำคัญ

สาขา เป็นรูปร่างที่แผ่กิ่งก้านสาขา คือ แบบ Linear ที่เชื่อมด้วยกิ่งก้านออกไป

ผืนแผ่นดิน เป็นเมืองกว้างที่แยกออกเป็นเล็กๆ น้อยๆ โดยไม่มีจุดเชื่อม และทำให้มีความชัดเจนของรูปทรงน้อยมากหรือไม่มีเลย

ผืนแผ่นดินต่อเนื่อง รูปแบบนี้เกิดจากการที่จุดเชื่อมจุดศูนย์กลางมีมากกว่าหนึ่งจุด หรือมีจุดเชื่อมย่อย

กลุ่มดาว กลุ่มของกิจกรรมต่างๆ ในเมืองที่มีขนาดใกล้เคียงกันมาอยู่ติดกัน

เมืองบริวาร เป็นกลุ่มของเมืองรอบๆ ศูนย์กลาง

ซึ่งรูปแบบของเมืองต่างๆ นี้ เป็นไปตามประโยชน์ใช้สอยต่างๆ ของเมืองซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย และเกี่ยวข้องกับระบบการติดต่อเชื่อมโยกระหว่าง Node นอกจากนี้การแบ่งเมืองยังสามารถที่จะนำมาใช้กับส่วนต่างๆ ของเมืองได้เช่นกัน หรือจะแยกพิจารณาตามลำพัง เช่น ส่วนระบบสัญจรติดต่อกันหรือที่โล่ง ซึ่งที่โล่งของเมืองจะเป็น Linear หรือ Branch หรือ Radiocentric Pattern ข่ายของการสัญจรจะเป็นตัวอธิบายถึงรูปร่างของเมืองได้เป็นอย่างดี

2.6.2.4 พื้นที่ว่างในเมืองและพื้นที่เปิดโล่ง

รูปร่างของเมือง รูปแบบ ความละเอียด ขนาด ความหนาแน่น และผิวสัมผัส จะเป็นสิ่งที่เราสามารถจะมองเห็นได้อย่างชัดเจนในเบื้องต้น กลุ่มของอาคารในเมืองก็ควรจะรู้สึกดีขึ้น หากจะกล่าวว่าอาคารไม่ใช่เพียง "Solid" หรือของแข็งที่ไม่มีชีวิต แต่กลับเป็นที่ว่างที่เกิดขึ้นจากการสร้างของแข็ง (Solid) เช่นเดียวกับการพิจารณาเมือง ที่ว่างของเมืองจะเริ่มต้นจากที่โล่งของถนนถึงที่โล่งของสวนสาธารณะ และที่โล่งอันกว้างใหญ่ที่เมืองตั้งอยู่ซึ่งเราอาจจะแบ่งการคิดที่โล่งเป็น 2 ทาง

1. พื้นที่ว่างในเมือง ซึ่งเกิดจากด้านหน้าของอาคารและส่วนพื้นของเมือง ถูกชี้ให้เห็นเด่นชัดโดยคุณภาพของสิ่งที่ปิดและคุณภาพของการตกแต่งรายละเอียด รวมถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในนั้นพื้นที่ว่างในเมืองควรจะปิดด้วยกำแพง และมีชนิดของพื้นที่ที่เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย

กลุ่มของอาคารที่แวดล้อมที่ว่างรอบๆ ลานโล่ง หรือส่วนที่ถนนตัดกัน พื้นที่ว่างถูกใช้เพื่อการสัญจร สิ่งนี้เป็นพื้นที่ว่างภายในเมือง ซึ่งมีทั้งภูมิสัญลักษณ์ (Landmark) และศูนย์รวมกิจกรรมทางด้าน การสัญจร ซึ่งพื้นที่ว่างภายในเมืองจะเป็นที่เชื่อมต่อตามแนวยาว ซึ่งมีต้นไม้สองข้างทางหรืออาคารเป็น Encloser Corridor Spaces เป็น Space สำหรับการเคลื่อนไหวหรือช่องทางในแนวยาวก็ได้ ซึ่งในบางครั้งอาจจะมีการเชื่อมต่อกัน

2. พื้นที่เปิดโล่ง ในกรณีของที่เปิดโล่งซึ่งเป็นธรรมชาติที่ถูกนำเอาธรรมชาติเข้าสู่ในเมืองและคงสภาพธรรมชาติไว้เช่นนั้น องค์ประกอบของที่เปิดโล่งเหล่านี้ ก็จะมีต้นไม้ พุ่มไม้ พื้นดิน หญ้าและก้อนหิน เป็นต้น สิ่งที่จะปรากฏแก่สายตาก็คือ ธรรมชาติและพืชพรรณไม่ใช่อาคารรอบๆ อย่างไรก็ตาม อาจจะมีสะพานหรือทางสัญจรเป็นส่วนประกอบ ซึ่งอาจช่วยให้รูปทรงของธรรมชาตินั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาจมีไว้เพื่อเป็นส่วนประกอบของรูปร่างเมืองให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรืออาจใช้เป็นส่วนที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ภายหน้าก็เป็นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทำการสำรวจเพื่อการออกแบบชุมชนเมือง ควรจะพิจารณาถึงที่ว่างของเมืองทั้งหมด ซึ่งจะช่วยในการพิจารณาถึงพื้นที่ว่างภายในเมืองและพื้นที่เปิดโล่งด้วยกัน ตัวอย่างเช่น เราเริ่มทำผังส่วนพักผ่อนของเมือง ควรจะมีการวางผังส่วนกลางเมืองและพื้นที่ว่างที่เป็นช่องทางเชื่อมต่อที่จะนำไปยังสวนนั้น การสำรวจที่ว่างควรจะมีการเรียงลำดับจากพื้นที่ว่างสำหรับพักผ่อน จนถึงพื้นที่ว่างสำหรับสังสรรค์ชุมนุมกัน และกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ส่วนสาธารณะของเมือง เช่น ถนน โรงเรียน สวน ศาลาประชาคม ห้องสมุด ควรจะนับเป็นระบบของที่เปิดโล่งซึ่งเกิดขึ้น โดยอาคารสาธารณะ ในการทำการสำรวจเราควรดูถึงตำแหน่งที่ตั้ง คุณภาพ และบริเวณของที่เปิดโล่งที่เกี่ยวข้องกับบริเวณก่อสร้างอาคารของเมืองด้วย

2.6.2.5 เส้นทาง

เราสามารถมองเห็นภูมิทัศน์สถาปัตยกรรมและเมือง เป็นลำดับต่อเนื่องกันหากเราเดินทางไปตามเส้นทางการสัญจร เส้นทางของการสัญจรจะมีผลกับสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ที่ตัดผ่าน ตลอดจนสถาปัตยกรรมและเมืองที่เส้นทางอำนวยความสะดวกให้เส้นทางการสัญจร จึงนับเป็นตัวกำหนดรูปทรงของเมืองที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งในการพิจารณาเส้นทางของเมือง เราควรจะเริ่มต้นจากพื้นที่อยู่นอกขอบเขตของเมืองก่อน และเราจะเห็นว่าทางหลวงหลายๆ สายมีความสัมพันธ์ทางกายภาพที่เลวมากับพื้นที่ซึ่งให้บริการอยู่ ซึ่งนอกจากจะไม่เป็นการช่วยกำหนดความชัดเจนของพื้นที่แล้ว ยังนับเป็นการแบ่งพื้นที่ออกเป็นเสี่ยงๆ อีกด้วย

2.6.2.6 ย่านภายในเมือง

เมืองทุกเมืองถูกแบ่งออกเป็นต่างๆ ซึ่งเราเรียกว่าย่าน (districts) หรือส่วน (Sectors) หรือบริเวณ (Quarters) ซึ่งแต่ละส่วนจะมีลักษณะเฉพาะของตนเอง บางส่วนแบ่งแยกกันอย่างชัดเจน บางส่วนเหลื่อมซ้อนกัน รูปแบบของย่านเกี่ยวข้องกับรูปแบบของเส้นทางการสัญจร ขนาดของย่านจะประมาณได้โดยถนนภายในย่าน ตัวอย่างเช่น บริเวณค้าขายจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางซึ่งสามารถติดต่อด้วยการเดินเท้า หรือการเดินทางระยะสั้น โดยรถเช่า ส่วนใช้สอยร่วมกัน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของบริเวณย่านพักอาศัยมักจะติดต่อกับบริเวณชุมชนพักอาศัย โดยอยู่ในรัศมีของการเดินเท้า

โดยหลักการแล้ว เราสามารถจะจำแนกความแตกต่างระหว่างย่านภายในเมืองได้โดยการพิจารณาลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ ซึ่งใช้พิจารณาความแตกต่างระหว่างย่านในเมือง คือ รูปร่างที่ปรากฏและกิจกรรมที่เห็นได้ เช่น รูปแบบของอาคารบริเวณย่านการค้า กลุ่มผู้คนที่กำลังเร่งรีบ แท็กซี่และรถเมย์ หรือในย่านพักอาศัยจะเห็นบ้าน ที่โล่ง ต้นไม้ สนามเด็กเล่น ร้านค้าย่อย เป็นต้น สิ่งที่ปรากฏแก่สายตา และความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนทำให้เกิดลักษณะของย่านนั้นๆ ขึ้นมา

2.6.2.7 ส่วนประกอบของย่าน

ในการศึกษาย่าน เราจะสำรวจถึงส่วนต่างๆ ของย่านในเรื่องของลักษณะและความหนาแน่นของอาคาร ระยะห่างระหว่างอาคาร ส่วนเขียวของเมือง รายละเอียดต่างๆ เช่น บาทวิถี การตั้งเสาไฟ สัญญาณต่างๆ จุครวม หรือพื้นที่โล่งว่างในย่านมีหรือไม่ ลักษณะเป็นอย่างไร รวมทั้งการพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

1. กิจกรรม ผู้คนบริเวณนั้นทำอะไร สถาปัตยกรรมบริเวณนั้นสนองประโยชน์ใช้สอยคืออยู่หรือไม่ มีกิจกรรมอะไรบ้างที่เกิดขึ้นเอง รูปแบบของกิจกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามวันเวลา ฤดูกาลหรือไม่ สภาพภูมิอากาศมีอิทธิพลต่อการเป็นอยู่หรือไม่

2. ลักษณะพิเศษอะไรเป็นส่วนคิของย่าน ศูนย์รวม จุดสังเกตเป็นอย่างไร อะไรเป็นตัวดึงดูด ตัวกำเนิดกิจกรรมต่างๆ ในท่ามกลางบริเวณที่วุ่นวายของเมือง อะไรเป็นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ ในย่านที่พักอาศัยมีที่ซึ่งเป็นแหล่งชุมนุมหรือไม่

3. เส้นทาง ทางสำคัญของการสัญจรในย่านคือทางสายไหน คนใช้สะดวกหรือไม่ ทางนั้นๆ เชื่อมกับข่ายทางอื่นๆ อย่างไร ขนาดของทางกว้างพอหรือมากเกินไป

4. ศูนย์กลาง แกนกลาง อะไรเป็นแกนของย่านที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ของย่านและบรรยากาศบริเวณนั้นมีชีวิตชีวาหรือไม่

5. การแก้ไข เพิ่มเติม อะไรเป็นส่วนเสื่อมโทรมของย่านซึ่งจะทำให้หาทางแก้ไขได้เมื่อแยกถึงส่วนที่มีชีวิตชีวา รวมถึงส่วนที่เสื่อมโทรม สภาพการจราจรเป็นเช่นไร

6. การเปลี่ยนแปลง ย่านจะเปลี่ยนไปอย่างไร ทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในขอบเขตของย่าน แนวทางการเจริญเติบโตของเมือง ศูนย์กลางของกิจกรรม

7. การปรับปรุง สุดท้ายเราจะต้องได้ข้อมูลว่า ย่านใหม่ควรจะมีอะไรบ้าง องค์ประกอบใหม่ของเมืองควรมีอะไร ย่านส่วนไหนควรมีการปรับปรุงก่อน ย่านใดควรเป็นย่านที่สำคัญที่สุดในเมือง อะไรเป็นข้อแตกต่างระหว่างย่านต่างๆ เหล่านั้น

2.6.2.8 รายละเอียด

รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เช่น มิเตอร์ที่จอดรถ ต้นไม้ ประตูเมือง เป็นสัญลักษณ์ของเมือง สิ่งเหล่านี้จะบอกอายุของเมืองบริเวณนั้น จุดประสงค์ของการใช้บริเวณนั้น ป้ายเป็นรายละเอียดที่สำคัญ การทำการสำรวจ (Visual Survey) ควรจะสำรวจชนิดของป้ายในบริเวณนั้น เช่น ใช้เพื่อการโฆษณา บอกทิศทาง บอกตำแหน่งอาคาร ร้านค้า โรงหนังหรือโรงแรม

ป้ายต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะป้ายสำหรับคนเดินเท้าอาจเป็นขนาดเล็ก แต่ป้ายบนทางหลวงต้องออกแบบสำหรับผู้ขับรถเร็ว ป้ายจึงเป็นรายละเอียดที่สำคัญสำหรับผู้ใช้เมือง

การทำการสำรวจ (Visual Survey) สำหรับศึกษารายละเอียดเมือง ควรจะดูถึงคุณภาพสภาพของม้านั่งในสวนสาธารณะ ถังขยะ ริมถนน บาทวิถี ต้นไม้ รั้ว ฯลฯ อย่างละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณทางเดินเท้า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจราจรส่วนใหญ่เพราะเราละเลยทางเดินเท้า การเดินควรจะเป็นแบบของการคมนาคมที่นิยมกันมากที่สุด การสัญจรในศูนย์การค้าและบริเวณโรงเรียนจะใช้ระบบเดินเท้าทั้งหมดในปัจจุบัน

เราควรจะต้องระมัดระวังปัญหาที่จะเกิดจากการปะปนของการสัญจรโดยรถและทางเท้า วิธีที่ดีที่สุดจะตรวจสอบคุณภาพของการใช้ทางเท้าในย่านธุรกิจ สถานที่วุ่นวาย คือ ตำรวจว่าทางเดินเพียงพอหรือไม่ ความกว้าง สภาพ การกันแดดและฝน และการตั้งม้านั่ง ขึ้นต่อมาก็คือ ทดลองเดินไปตามทางแล้วสำรวจจุดตัดของทางสัญจร จุดตัดกันในศูนย์กลางเมืองถูกออกแบบเพื่อให้การจราจรสะดวกทั้งรถและทางเท้า ทำได้โดยจัดส่วนเดินเท้าให้เป็นเกาะและลดความเร็ว ทางคนข้ามจะต้องมีมากและสะดวก

การแก้ปัญหาสำหรับเรื่องนี้ คือ แยกทางรถกับคนเดินออกต่างระดับกัน รถอยู่ระดับค้าคนอยู่ระดับบน ซึ่งมักจะทำจริงๆ ไม่ได้ นอกจากนี้ยังต้องวางมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการใช้ถนนของเด็กเล็กๆ อีกด้วย

2.6.2.9 มุมมองและเส้นขอบฟ้า

ทุกเมืองจะต้องมีมุมมอง ไม่ว่าจะนำสายตามาจากทิศทางไหนก็ตาม เป็นค้ำวามองจากบนอาคารสูงลงมา มองจากทางเข้าเมือง ทิวทัศน์ ที่ได้จากทางออกและเข้าเมืองเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการออกแบบเมือง เพื่อช่วยให้ผู้ที่เข้าเมืองและออกเมืองเกิดความประทับใจ

ผู้ทำการสำรวจจะต้องบันทึกทิวทัศน์ส่วนใหญ่ของเมือง จุดต่างๆ ของเมือง โดยเฉพาะจุดนำสายตา และประเมินผลว่าเมื่อปรับปรุงแล้วจะได้ผลเช่นไร

ส่วนต่อไปก็คือ เส้นขอบฟ้าของเมือง อันเป็นส่วนที่น่าสนใจที่สุดของรูปทรงของเมือง เส้นขอบฟ้าของเมืองเป็นทัศนียภาพอันเดียวที่ให้ภาพพจน์ของรูปร่างเมืองทั้งหมด ในกรณีที่จะปรับปรุงให้เส้นขอบฟ้างดงามทำได้โดยใช้อาคารประเภทหอนาฬิกา หอคอย ลงตามจุดที่เห็นควร เส้นขอบฟ้าบางแห่งอาจเป็นอาคารเดี่ยวโดดๆ บางแห่งอาจเป็นกลุ่มของอาคาร

สิ่งที่เส้นขอบฟ้าได้อีก คือ แสงไฟยามค่ำคืน การประดับไฟตามขอบเขตของอาคารอาจช่วยเน้นให้เห็นเส้นขอบฟ้าชัดเจน นำดู แปลกกว่ากลางวัน การทำการสำรวจ (Visual Survey) เมืองในตอนกลางคืนควรจะบันทึกถึงแสงไฟว่าจุดใดควรเพิ่มหรือลด เพื่อผลทางเส้นขอบฟ้าของเมือง

2.6.2.10 บริเวณซึ่งมีปัญหา

เป็นลำดับขั้นสุดท้ายในการทำการสำรวจ (Visual Survey) เราควรกำหนดลงในแผนที่ได้ว่าบริเวณใดเป็นบริเวณซึ่งมีปัญหา เช่น จุดที่มีปัญหาทางการจราจรทางเท้ากับรถที่ตัดกัน บริเวณทั่วไปไม่มีการรู้ตำแหน่ง ทิศทาง บริเวณที่มีป้ายที่สับสน เส้นทางที่ไม่สมบูรณ์ เป็นต้น

2.6.3 ศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ เกาะเกร็ด

2.6.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

1. ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ อาณาเขต และการแบ่งเขตการปกครอง พื้นที่ศึกษามีฐานเป็นตำบล เรียกว่าตำบลเกาะเกร็ด อยู่ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลเกาะเกร็ดพื้นที่ศึกษานั้น อยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ปัจจุบันนี้ขนาดพื้นที่ประมาณ 4,544 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,840 ไร่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 270 เมตร กว้าง 160 เมตร ยาว 260 เมตร เนื้อที่ของเกาะเกร็ดคิดเป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ 4.64 ของพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอปากเกร็ด ซึ่งมีเนื้อที่ 88.84 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ในอำเภอปากเกร็ด โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงที่เรียกว่าอ้อมเกร็ด และแม่น้ำลัดเกร็ดกั้นกลาง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อแม่น้ำเจ้าพระยา(อ้อมเกร็ด) และตำบลคลองพระอุดม

ทิศใต้ ติดต่อแม่น้ำเจ้าพระยา(อ้อมเกร็ด) และตำบลท่าอิฐ

ทิศตะวันออก ติดต่อแม่น้ำลัดเกร็ด และตำบลปากเกร็ด

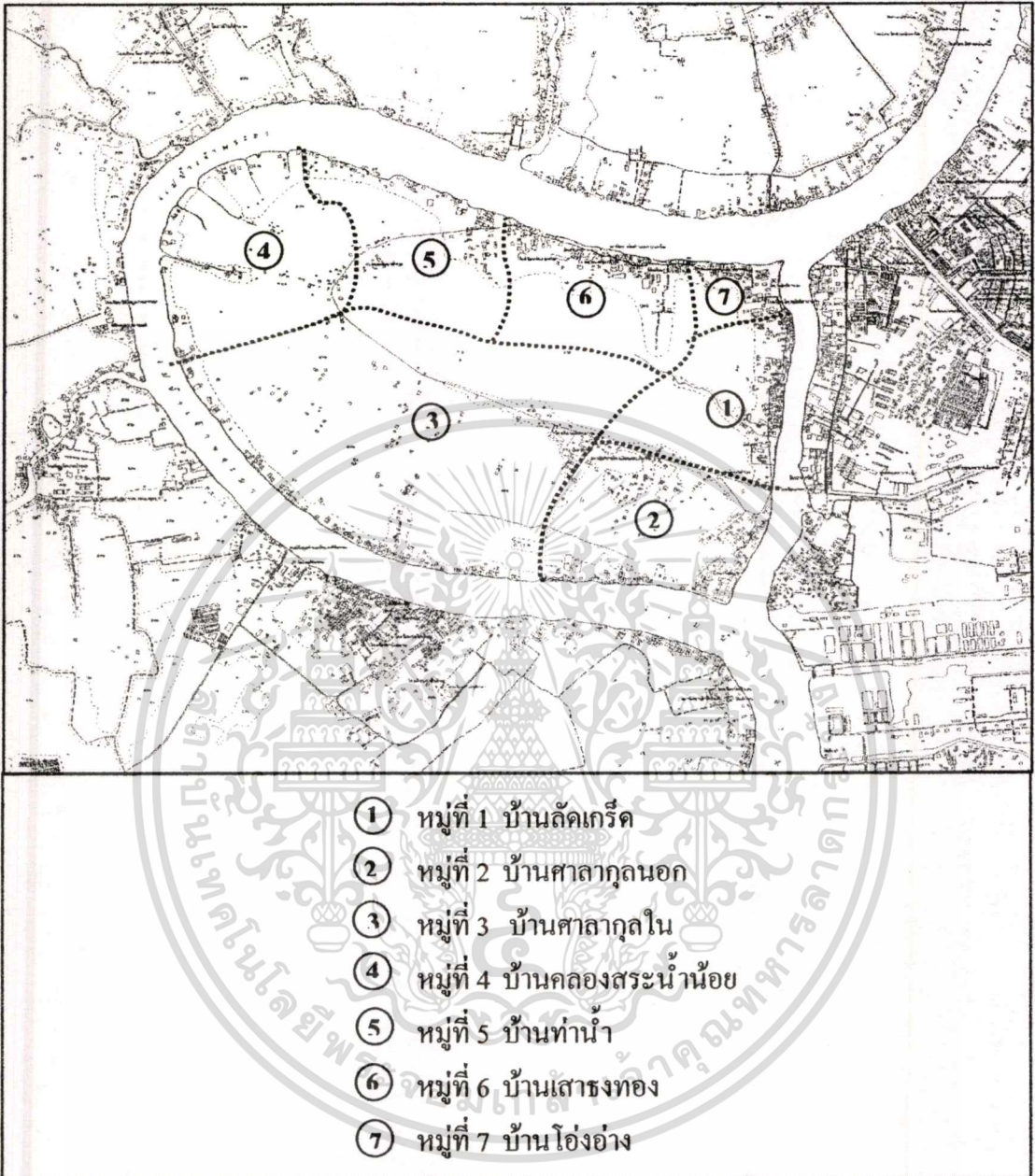
ทิศตะวันตก ติดต่อแม่น้ำเจ้าพระยา(อ้อมเกร็ด) และตำบลอ้อมเกร็ด

ดังปรากฏในภาพที่ 2.5 และจากตารางยังพบว่าตำบลเกาะเกร็ดพื้นที่ศึกษานั้น แบ่งพื้นที่เป็น 7 หมู่บ้าน ดังภาพที่ 2.6 ซึ่งมีจำนวนประมาณของพื้นที่และครัวเรือน ดังตารางที่ 2.1 มีผู้ใหญ่บ้าน และกำนัน เป็นตัวแทนอำนาจรัฐตามพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2457

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนเนื้อที่และหลังคาเรือน ในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ดแยกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	เนื้อที่ (ไร่)	หลังคาเรือน
1. บ้านลัดเกร็ด	580	198
2. บ้านศาลากุลนอก	280	220
3. บ้านศาลากุลใน	759	167
4. บ้านคลองสระน้ำอ้อย	303	99
5. บ้านท่าหน้า	508	207
6. บ้านเสาชงทอง	230	142
7. บ้านโองอ่าง	180	81
รวม	2,840	1,114

ที่มา สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 2.6 แสดงการแบ่งเขตการปกครองในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ด ออกเป็น 7 หมู่บ้าน
 ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544 และเทียบเคียงจากแผนที่แบ่งเขตหมู่บ้านของ อบต. เกาะเกร็ด

2. ภูมิประเทศ ตำบลเกาะเกร็ดพื้นที่ศึกษานั้น มีลักษณะเป็นเกาะอยู่กลางลำ
 แม่น้ำเจ้าพระยาถูกล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำ ทั้งยังมีคูคลองแยกย่อยเข้าไปในพื้นที่กลางเกาะอีกมาก
 จึงทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม โดยไล่ระดับจากตรงกลาง พื้นที่
 ด้านในเกาะจะเป็นที่ราบลุ่มลงไปยังพื้นที่ริมน้ำซึ่งเป็นลุ่มต้ำน้ำท่วมถึงและในช่วงฤดูน้ำหลาก
 เดือนกันยายน - พฤศจิกายน จะมีน้ำท่วมทุกปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ภูมิอากาศและการกระจายของฝน เป็นแบบร้อนชื้นหรือมรสุมเมืองร้อน คล้ายคลึงกับพื้นที่อื่น ๆ ของอำเภอปากเกร็ด และจังหวัดนนทบุรี ฝนตกชุกในช่วงฤดูฝน และตกมากที่สุดในเดือนกันยายน โดยปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปี ประมาณ 1,225 มิลลิเมตร หรือ ประมาณ 50.20 นิ้วต่อปี

4. สมรรถนะของดิน บริเวณพื้นที่เกาะเกร็ดมีลักษณะดินส่วนใหญ่เป็นดินเหนียว ซึ่งมีชุดดินอยู่ด้วยกัน 2 ชุด คือ ชุดดินบางกอกซึ่งเป็นชุดดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างสูง เหมาะสำหรับการทำนาข้าวและปลูกพืชอื่น ๆ อยู่บริเวณตอนกลางของพื้นที่ และชุดดินธนบุรี ซึ่งเป็นชุดดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง มักจะใช้กร่องเพื่อปลูกผักและทำสวนผลไม้ อยู่บริเวณที่ราบลุ่มใกล้ริมฝั่งแม่น้ำของพื้นที่

5. แหล่งน้ำตามธรรมชาติ นอกจากแหล่งน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่ล้อมรอบเกาะเกร็ดอยู่แล้ว ในบริเวณพื้นที่ภายในเกาะเกร็ดยังมีคลองตามธรรมชาติอีกเป็นจำนวนมาก ประมาณ 20 กว่าสาย โดยแต่ละคลองนั้นจะมีขนาดกว้าง ยาว ลึก โดยประมาณแตกต่างกัน และมีที่ตั้งในเกาะเกร็ดอยู่ในเขตหมู่บ้านต่าง ๆ กระจายทั่วพื้นที่ ซึ่งคลองเหล่านี้ได้เป็นเสมือนเครือข่ายแลกเปลี่ยนโยยน้ำสายน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ด้านในพื้นที่เกาะเกร็ด เป็นประโยชน์ในการเดินทางและการใช้น้ำในด้านต่าง ๆ ของประชากร หากแต่ในหน้าแล้งคลองบางแห่งประสบกับภาวะตื้นเขิน จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สะดวกอยู่บ้าง ได้รับการขุดลอกเพียง 3 คลอง คือ คลองวัดศาลากุล ในหมู่ที่ 3 คลองวัดจันทร์ ในหมู่ที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2537 และคลองตาม้วน ในหมู่ที่ 6 เมื่อปี พ.ศ. 2536 โดยมีแนวคลองสายสำคัญ ดังภาพที่ 2.7

2.6.3.2 ลักษณะทางด้านสังคม วัฒนธรรม

1. ประชากรและครัวเรือน ประชากรบนพื้นที่เกาะเกร็ดมีจำนวนประมาณ 6,063 คน แบ่งเป็นหญิง 3,140 คน และเป็นชาย 2,923 คน มีครัวเรือนประมาณ 1,114 ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรต่อครัวเรือนประมาณ 5 คนต่อครัวเรือน โดยมีจำนวนแยกตามหมู่บ้าน ดังตารางที่ 2.2

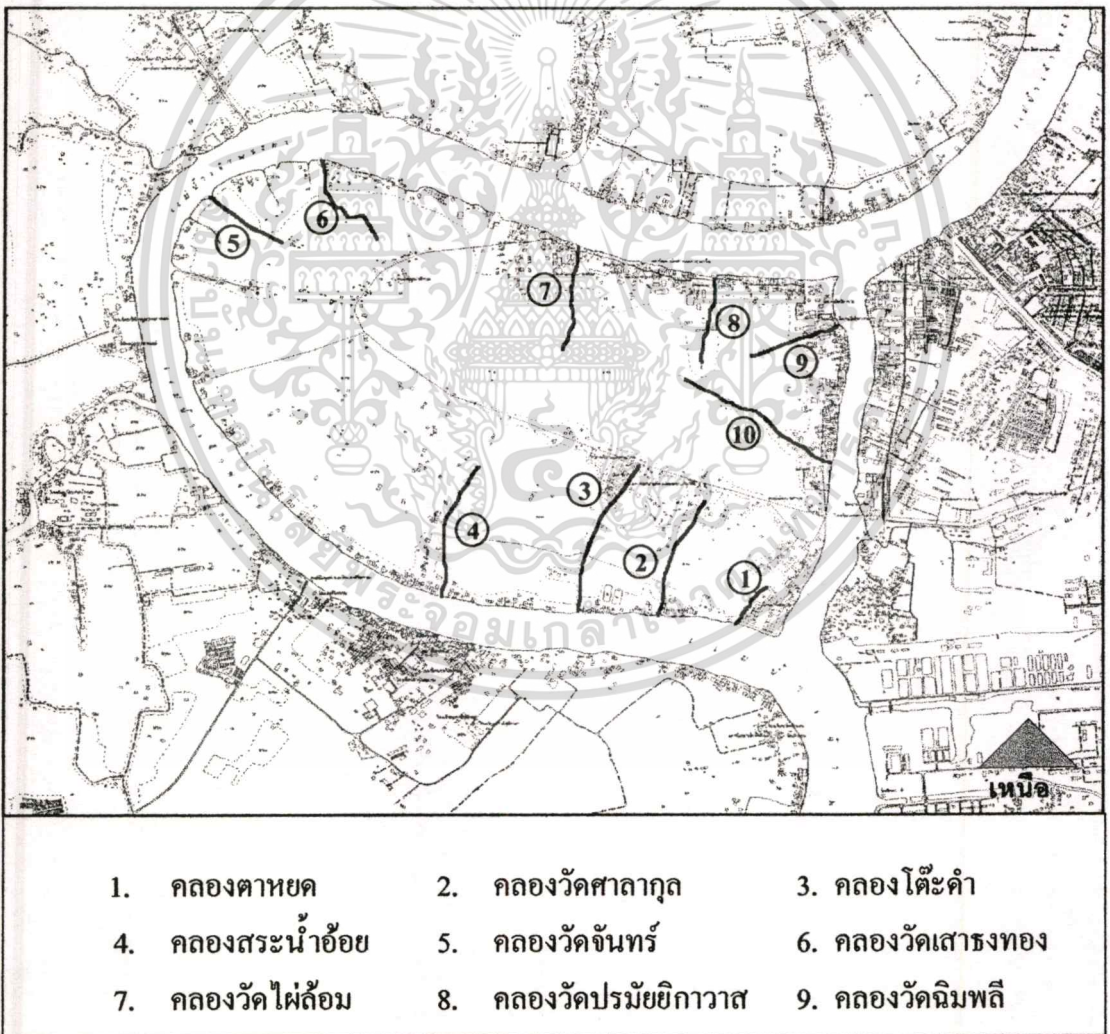
ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนครัวเรือนและประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ดแยกตามเพศ และหมู่บ้าน

หมู่	ประชากร			ครัวเรือน
	หญิง	ชาย	รวม	
หมู่ 1 บ้านถัดเกร็ด	584	528	1,112	198
หมู่ 2 บ้านศาลากุลนอก	588	525	1,113	220

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หมู่	ประชากร			ครัวเรือน
	หญิง	ชาย	รวม	
หมู่ 3 บ้านศาลากุลใน	523	477	1,000	167
หมู่ 4 บ้านคลองสระน้ำอ้อย	246	256	502	99
หมู่ 5 บ้านทำน้ำ	537	525	1,062	207
หมู่ 6 บ้านเสาชงทอง	472	452	924	142
หมู่ 7 บ้านโองอ่าง	190	160	350	81
รวม	3,140	2,923	6,603	1,114

ที่มา สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 2.7 แสดงคลองต่างๆ ในพื้นที่เกาะเกร็ด

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544 และเทียบเคียงจากแผนที่แบ่งเขตหมู่บ้านของ อบต. เกาะเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การตั้งถิ่นฐาน ส่วนใหญ่จะมีการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนกันอย่างหนาแน่น อยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาตามแนวริมลำคลอง ตามแนวถนนสาธารณะ และถนนซอยโดยรอบพื้นที่เกาะเพื่อประโยชน์ในการคมนาคม และการนำน้ำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน และเพื่อความสะดวกในการนำน้ำมาใช้สำหรับการเกษตรกรรม อันเป็นกิจกรรมในการใช้พื้นที่บนเกาะเกร็ด และมีการเกาะกลุ่มของที่พักอาศัยอยู่รอบ ๆ สถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน และโรงงานเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีบางส่วนที่มีการตั้งบ้านเรือนกระจายออกไปตามพื้นที่ทำการเกษตร เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาผลผลิต โดยประชากรเชื้อสายไทยและเชื้อสายไทยจีน จะกระจายอยู่ในหมู่ที่ 2, 3, 4 และ 5 ส่วนประชากรเชื้อสายมอญจะตั้งบ้านเรือนเกาะกลุ่มกันอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงอ้อมเกร็ดในหมู่ที่ 6, 7, 1 และประชากรชาวไทยมุสลิมนั้นจะอาศัยตั้งบ้านเรือนเกาะกลุ่มกันอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงอ้อมเกร็ดในหมู่ที่ 2 และ 3 ตรงข้ามมัสยิดทำอิฐ ตำบลทำอิฐชุมชนดั้งเดิมของชาวมุสลิมเมื่อแรกอพยพเข้าอยู่ในพื้นที่ปากเกร็ด ดังที่กล่าวไว้ในเรื่องประวัติความเป็นมาข้างต้น

3. ศาสนา ประชาชนในตำบลเกาะเกร็ดนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ถึงประมาณร้อยละ 85 ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 15 จะนับถือศาสนาอิสลาม โดยประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ดมีการปฏิบัติศาสนกิจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครบทุกคร้วเรือน บนพื้นที่เกาะเกร็ดยังไม่มีศาสนสถานสำหรับชาวมุสลิมเพื่อประกอบพิธีทางศาสนา แต่ชาวมุสลิมในพื้นที่เกาะเกร็ดก็สามารถข้ามฝั่งไปร่วมประกอบพิธีทางศาสนาได้อย่างสะดวกที่มัสยิดในตำบลทำอิฐ ดังภาพที่ 2.8 ส่วนพระพุทธศาสนานั้น ในพื้นที่เกาะเกร็ดมีวัดสำหรับพุทธศาสนิกชนประกอบพิธีกรรมทางศาสนาทั้งสิ้น 5 แห่ง และวัดร้างที่ยังคงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมอีก 3 แห่ง อยู่ในเขตหมู่บ้าน ดังตารางที่ 2.3 ซึ่งจากการสืบค้นโดยการสัมภาษณ์ พบว่าแต่เดิมน่าจะเป็นวัดมอญเกือบทั้งหมด เนื่องจากสมัยก่อนเกือบทุกวัดจะมีเสาหงส์สัญลักษณ์ของวัดมอญตั้งอยู่ หากแต่ในปัจจุบันได้หักพังลงไปเหลือเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น เช่น ที่วัดเสาชงทอง และวัดไผ่ล้อม เป็นต้น

ตารางที่ 2.3 แสดงวัดในพื้นที่เกาะเกร็ดแยกตามหมู่บ้าน

ชื่อ	หมู่ที่	สภาพในปัจจุบัน
1. วัดฉิมพลี	1	เป็นศาสนสถานมีพระจำพรรษา พื้นที่วัดนอกเขตพุทธาวาส มีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบมีสถาปัตยกรรม และศิลปกรรม ที่มีความงดงามทรงคุณค่า

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

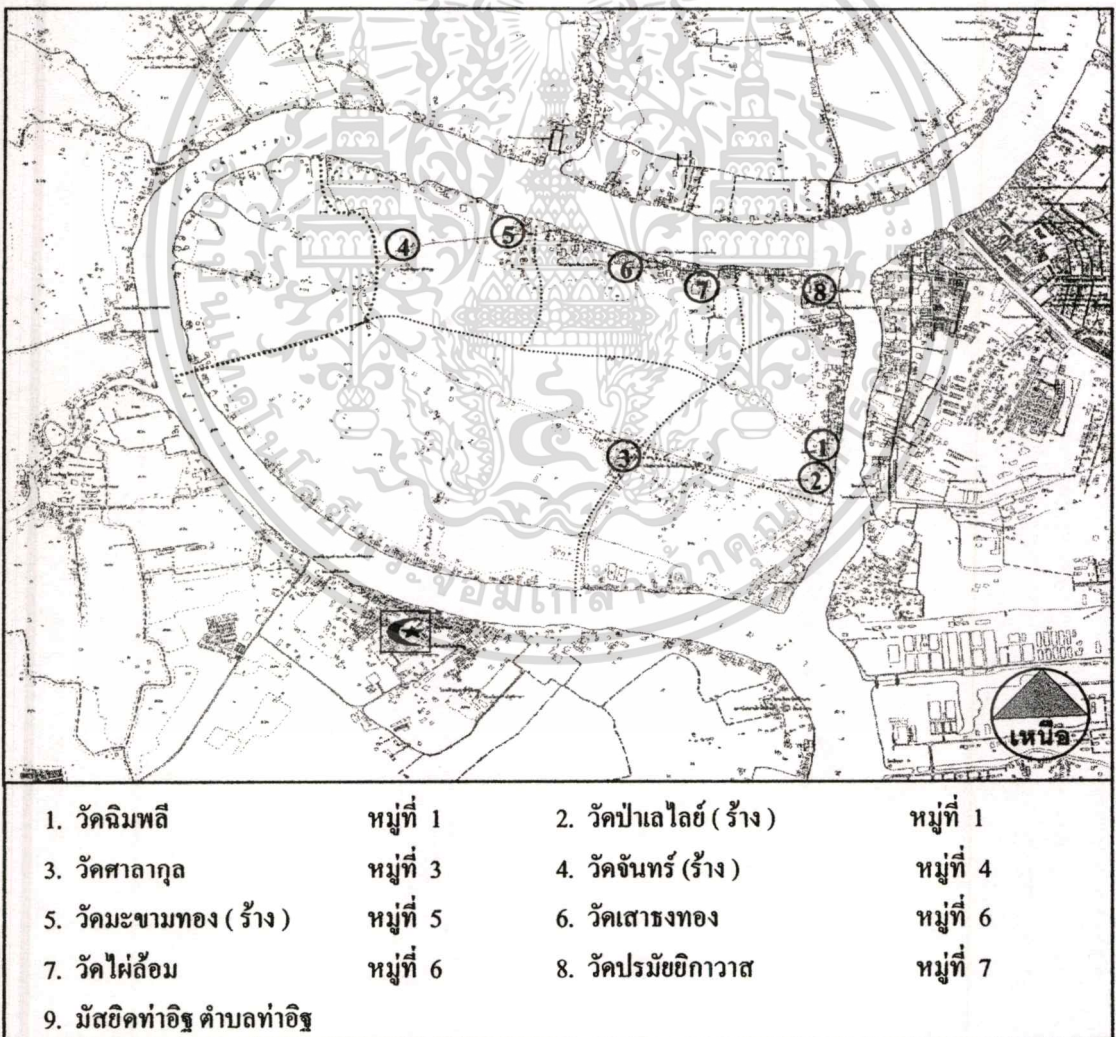
ชื่อ	หมู่ที่	สภาพในปัจจุบัน
2. วัดป่าเลไลยก์	1	ร้าง เหลือเพียงพระอุโบสถ พระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ทางด้านหน้า และเจดีย์เก่าทางด้านข้างพระอุโบสถ พื้นที่วัดถูกนำไปรวมกับวัดฉิมพลีที่มีพื้นที่อยู่ติดกัน
3. วัดศาลาลูก	3	เป็นศาสนสถานมีพระจำพรรษา พื้นที่วัดนอกเขตพุทธาวาส มีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบด้านข้างเป็นที่ตั้งของสถานีนามัย และโรงเรียนวัดศาลาลูก มีความเป็นมาสำคัญในประวัติศาสตร์ของพื้นที่ แม้สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม ต่าง ๆ จะถูกบูรณะใหม่หมด
4. วัดจันทร์	4	ร้างมานาน เหลือเพียงศาลาประดิษฐานพระพุทธรูปเก่า พื้นที่วัดมีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบ เป็นที่ตั้งของที่พักตำรวจสายตรวจ พื้นที่วัดอยู่ติดในความดูแลของกรมศาสนา
5. วัดมะขามทอง	5	ร้าง เหลือเพียงศาลาอเนกประสงค์ประดิษฐานพระพุทธรูปเก่าหลวงพ่อมะขามทอง และลูกนิมิตเก่า พื้นที่วัดมีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบ เป็นที่ตั้งของสถานีนามัย พื้นที่วัดอยู่ติดในความดูแลของกรมศาสนาเช่นเดียวกับวัดจันทร์ และจากการสืบค้นทำเนียบประวัติพระชั้นผู้ใหญ่ของจังหวัดนนทบุรี โดย อาจารย์พิศาล บุญผูกพบว่าในปี พ.ศ. 2452 ปรากฏเจ้าอาวาสวัดองค์สุดท้ายเป็นชาวมอญ ทำให้สันนิษฐานได้ว่า วัดแห่งนี้น่าจะร้างและถูกรื้อไปหลังปีดังกล่าว เมื่อไม่นานมานี้
6. วัดเสารงทอง	6	เป็นศาสนสถานมีพระจำพรรษา พื้นที่วัดนอกเขตพุทธาวาส มีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบด้านข้างเป็นที่ตั้งของสถานีนามัยและโรงเรียนวัดเสารงทองมีสถาปัตยกรรม และศิลปกรรม ที่มีความงดงามทรงคุณค่า สมัยอยุธยาตอนปลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อ	หมู่ที่	สภาพในปัจจุบัน
7. วัดไผ่ล้อม	6	เป็นศาสนสถานมีพระจำพรรษา พื้นที่วัดนอกเขตพุทธาวาส มีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบ มีสถาปัตยกรรม และศิลปกรรม ที่มีความงดงามทรงคุณค่า สมัยอยุธยาตอนปลาย
8. วัดปรมย์ยิกาวาส	7	เป็นศาสนสถานศึกษาของชุมชนบนพื้นที่ และชุมชนใกล้เคียง มีฐานเป็นพระอารามหลวง มีชุมชนตั้งอยู่โดยรอบ ด้านข้างเป็น โรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส มีความเป็นมาที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ มีสถาปัตยกรรม และศิลปกรรม ที่มีความงดงามทรงคุณค่า อย่างมาก

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ.2544

ภาพที่ 2.8 แสดงพื้นที่ต่างๆ ในพื้นที่เกาะเกร็ด

ที่มา จากการสำรวจ และสัมภาษณ์ในพื้นที่ พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ประเพณีและวัฒนธรรม ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเกาะเกร็ดมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเพณีและวัฒนธรรมของชาวไทยภาคกลาง โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ เกี่ยวพันกับพระพุทธศาสนาอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ แต่ที่มีลักษณะพิเศษที่น่าสนใจและนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวเกาะเกร็ดก็คือ ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญซึ่งมีการรักษาสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน มีความคล้ายคลึงกับประเพณีและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากชุมชนมอญที่ปากเกร็ดเรียกได้ว่าเป็นต้นแบบของวัฒนธรรมประเพณีมอญที่ชุมชนมอญพระประแดงนำไปฟื้นฟูในชุมชนของตน ได้แก่

1. ประเพณีสงกรานต์ เป็นเทศกาลที่มีความสำคัญแก่ชาวไทยเชื้อสายมอญเป็นอย่างมาก คิวยถือว่เป็นการขึ้นศักราชใหม่ จึงจัดให้มีการเฉลิมฉลองกันอย่างมโหฬารเป็นระยะเวลายาวนานหลายวัน คือ เริ่มตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน ไปจนถึงต้นเดือนพฤษภาคมของทุก ๆ ปี ดังภาพที่ 2.9

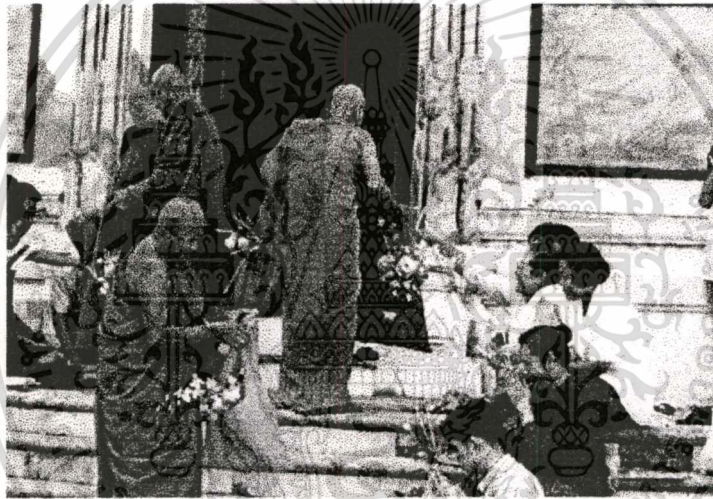
ภาพที่ 2.9 แสดงประเพณีสงกรานต์
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

2. ประเพณีวันออกพรรษา การทำบุญวันออกพรรษาของชาวไทยเชื้อสายมอญที่เกาะเกร็ดเริ่มขึ้นตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 จนถึงวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 โดยจะมีการทำบุญใหม่ในวันขึ้น 15 ค่ำ มี “การตักบาตรทางน้ำ” ในตอนเช้า จากนั้นชาวบ้านจะรีบจัดสำรับอาหารไปถวายพระสงฆ์จากวัดต่าง ๆ ในละแวกนั้นที่จะมารวมกันฉันเพลที่ศาลาการเปรียญวัดปรมัยยิกาวาส หลังจากฉันเพลแล้วจะเป็นพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ พระสงฆ์จะจัดแถวเดินจากศาลาการเปรียญสู่พระอุโบสถ มีการอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุบรรจุหีบมา ซึ่งได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหน้าหน้าแถว ตลอดสองข้างทางจะมีชาวบ้านคอยถวายรูปเทียนดอกไม้แก่พระบรมสารีริกธาตุและพระสงฆ์ด้วยอาการสงบนอบน้อม เรียกว่าเป็น “การตักบาตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดอกไม้” เป็นการระลึกถึงการที่พระพุทธเจ้าเสด็จจากดาวดึงส์ในวันออกพรรษา และมีพุทธบริษัทคอยรอรับเสด็จพลางถวายดอกไม้ตลอดทางที่ผ่านด้วย โดยชาวมอญจะไม่มีการตัดบาตรเทโวแต่จะมีการตัดบาตรดอกไม้แทน เมื่อถึงพร้อมกันที่พระอุโบสถแล้วพระสงฆ์จะทำพิธีปวารณาทางด้านใน ส่วนด้านนอกชาวบ้านจะร่วมทำ “พิธีขอสมาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์”

โดยที่การไหว้พระวัดสำคัญในวันออกพรรษาในทำเนียบของอำเภอปากเกร็ดนั้น จะเริ่มไหว้ในวันขึ้น 1 ค่ำที่วัดเกาะ วันขึ้น 2 ค่ำ ที่วัดกุฎี วันขึ้น 3 ค่ำ ที่วัดปรมย์ยิกาวาส วันขึ้น 4 ค่ำ ที่วัดฉิมพลี วันขึ้น 5 ค่ำ ที่วัดคำหนัก วันขึ้น 6 ค่ำ ที่วัดกลางเกร็ด วันขึ้น 7 ค่ำ ที่วัดสนามเหนือ โดยจะมีการตัดบาตรตอนเช้าและทำบุญสลากภัตต์ต่อบนศาลา ซึ่งทางวัดเสารงทองจะจัดขึ้นในวันขึ้น 8 ค่ำ หรือในบางปี ก็จะเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ หลังจากวัดอื่นดังกล่าวข้างต้นเพื่อความสะดวกของผู้คนในชุมชน ดังภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 แสดงประเพณีวันออกพรรษา

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

3. ประเพณีการร่ำมอญ มอญร่ำหรือการร่ำมอญ ซึ่งภาษามอญออกเสียงเรียกคล้ายว่า “ปัวหะเป็น” มีความหมายว่า “มหรสพ” หรือการแสดงที่ใช้ตะโพนเป็นหลัก สตรีมอญแต่โบราณเมื่อถึงวัยแรกหนุ่มสาวต่างถูกบิดามารดาส่งให้ไปเรียนร่ำมอญกันแทบทุกคน ด้วยค่านิยมที่ว่า การร่ำมอญนั้นเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความเป็นกุลสตรี ทำให้มีท่าทางงดงาม ทั้งยังช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรักในการฟ้อนรำ ซึ่งเป็นศิลปะที่ช่วยกล่อมเกล่าให้จิตใจมีความสุภาพอ่อนโยน สอดคล้องกับแบบฉบับสตรีมอญผู้มีความนอบน้อมอ่อนหวานมาแต่โบราณ

ถึงปัจจุบันนี้ ชาวไทยเชื้อสายมอญในประเทศไทยก็ยังคงมีค่านิยมในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกันไปจากเดิมนัก ท่ามกลางกระแสการพัฒนาประเทศที่ไหลเชี่ยวกราก จนสภาพสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมได้เกิดการทับซ้อนผสมปนเป่าจากวัฒนธรรมหลายชาติหลายภาษา จับคั้นจนปลายไม่ถูก ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลายเป็นรักษาและสืบทอดประเพณีการรำมอญ นาฏศิลป์ชั้นสูงอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญไว้ได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญที่สุดคือ เป็นที่ทราบกันดีว่า เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นแหล่งถ่ายทอดการรำมอญที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย ดังภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 แสดงประเพณีการรำมอญ
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

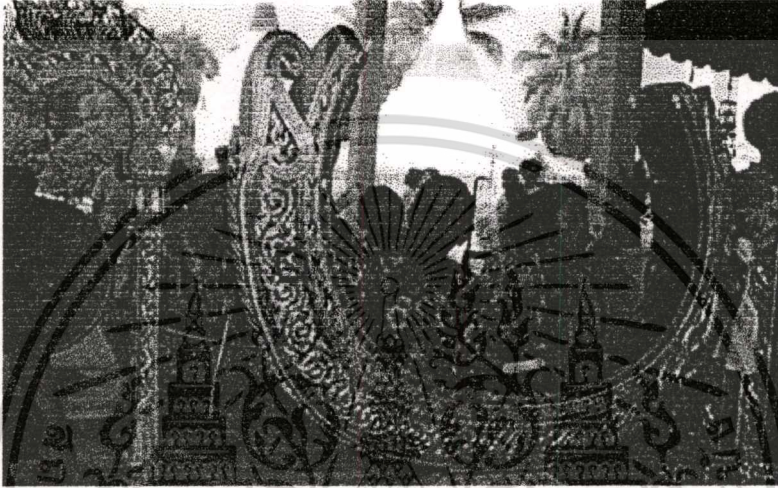
4. ประเพณีการรำเจ้า ประเพณีการรำเจ้านั้น เป็นส่วนหนึ่งของประเพณีสงกรานต์ของชาวมอญ เนื่องจากชาวมอญนั้นนอกจากจะเป็นผู้ที่เคร่งครัดในศาสนาพุทธแล้ว ในส่วนของวัฒนธรรมความเชื่อเฉพาะเผ่าพันธุ์ ชาวมอญยังคงมีความเชื่อถือในเรื่องผี ผีบรรพบุรุษ เทพเจ้า เทวดารักษ์ และยังคงมีพิธีการเพื่อแสดงความเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นควบคู่ไปกับการทำบุญและพิธีการทางศาสนาพุทธ การรำเจ้าก็นับได้ว่าเป็นประเพณีหนึ่งที่แสดงถึงความเชื่อในเรื่องดังกล่าวของชาวมอญ แม้ในปัจจุบันชาวไทยก็ยังคงรำเจ้ากันอยู่ ดังภาพที่ 2.12

ภาพที่ 2.12 แสดงประเพณีการรำเจ้า
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การเล่นเพลงเรือเจ้าขาว “เพลงเรือเจ้าขาว” เป็นเพลงพื้นบ้านเก่าแก่ของเกาะเกร็ด ใช้สำหรับบอกบุญชักชวนให้คนมาทำบุญร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเทศกาลทอดกฐิน เป็นช่วงเวลาที่น้ำขึ้นเอ่อล้นตลิ่ง ชาวบ้านจะออกบอกบุญทางเรือ ด้วยการพายเรือไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งการบอกบุญทางเรือนี้คนมอญที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอปากเกร็ด ได้ปฏิบัติเป็นประจำเพ็ญมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ประมาณต้นรัตนโกสินทร์เรื่อยมา เมื่อได้ยินเสียงเพลงนี้ดังขึ้นในคืนใด ชาวบ้านจะรีบจัดเตรียมสิ่งของเงินทองเพื่อร่วมทำบุญกันอย่างพร้อมเพรียงต่อไปดังภาพที่ 2.13

ภาพที่ 2.13 แสดงการเล่นเพลงเรือเจ้าขาว “เพลงเรือเจ้าขาว”

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

5. หมู่บ้านช่างปั้น “กวานอาม่าน” เริ่มแรกในสมัยรัชกาลที่ 2 เมื่อชาวมอญได้รับพระราชทานพื้นที่แถบอำเภอปากเกร็ดเป็นที่อยู่อาศัย ชาวมอญบนพื้นที่เกาะเกร็ดได้ทดลองนำดินที่ขุดขึ้นในพื้นที่และจากฝั่งตรงข้ามแม่น้ำมาผลิตเป็นเครื่องปั้นดินเผา โดยมีการผลิตอยู่ 3 ชนิด คือ

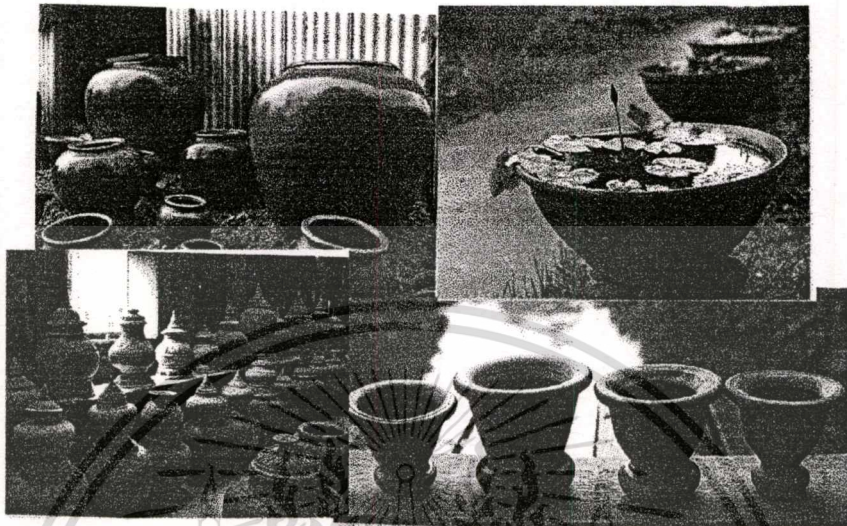
1. โอ่งน้ำ ซึ่งแยกออกสองแบบ คือ เป็นโอ่งธรรมดา กับ โอ่งสลักลาย มีขนาดต่าง ๆ กัน
2. อ่าง ขนาดต่าง ๆ ใหญ่เล็กไปตามขนาดของโอ่งน้ำ เนื่องจากจะใช้อ่างนี้เป็นฝาปิดโอ่งน้ำในขณะที่จะสามารถใช้บรรจุสิ่งของต่าง ๆ ลงไปได้ด้วย
3. ครกตำน้ำพริก ขนาดเล็กใหญ่ลดหลั่นกันลงมา โดยขนาดใหญ่สุดมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 10 นิ้ว

เครื่องปั้นดินเผาทั้งสามชนิดดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นสินค้าที่สำคัญและมีการผลิตกันเป็นหลักในเกาะเกร็ด โดยที่ยังมีการผลิตเครื่องปั้นชนิดอื่น ๆ เพื่อใช้ในครัวเรือนเองด้วย เช่น จาน ชาม หม้อ ไห กระจ่าง และที่มีลักษณะพิเศษสวยงามแตกต่างจากศิลปะของชนชาติอื่นจนเห็นได้ชัดและได้ชื่อว่าเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะเครื่องปั้นดินเผาชาวมอญที่คนทั่วไปรู้จักและจดจำได้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หม้อน้ำลายวิจิตร หรือเรียกกันว่า“เนิง” ในภาษามอญ มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดทำขึ้นเพื่อถวายแด่พระสงฆ์ วัด หรือเจ้าเมือง ซึ่งจะปั้นโดยใช้เวลาวางที่เหลือจากการปั้นสินค้าที่จะขาย ดังภาพที่ 2.14

ภาพที่ 2.14 แสดงเครื่องปั้นดินเผา
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

2.6.3.3 ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจ

1. อาชีพ อาชีพหลักของประชากรพื้นที่เกาะเกร็ดโดยทั่วไปจะเป็นการรับจ้างในส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจเอกชน รองลงมาคือ การทำเกษตรกรรม ทำสวนผลไม้ ค้าขาย และหัตถกรรมในครัวเรือน ซึ่งมีอยู่ 3 ชนิด คือ เครื่องปั้นดินเผาอมอญ ครก และกระดาง ดันไม้ และการสานแข่งปลาหู ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพมากกว่า 1 อย่าง คือ มีอาชีพหลักแล้วยังมีอาชีพเสริมด้วย

บนพื้นที่เกาะเกร็ดมีกิจกรรมด้านเศรษฐกิจใช้พื้นที่ทำกินอยู่คือ การทำสวนผลไม้ พื้นที่โดยรวมประมาณ 1,266 ไร่ หรือประมาณ 44.57% ของพื้นที่เกาะเกร็ดทั้งหมด อยู่ในหมู่ที่ 2, 3, 4, 5 และในหมู่ที่ 1 อีกเล็กน้อย ผลผลิตมีพ่อค้ามาเลือกซื้อถึงสถานที่ ในพื้นที่เกาะเกร็ดยังไม่มีตลาดกลางสำหรับซื้อขายผลิตผลทางการเกษตร ส่วนการทำหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผานั้นมีการผลิตในหมู่ที่ 1, 3, 5, 6, 7 และในหมู่ที่ 2 อีกเล็กน้อย และการสานแข่งปลาหูนั้นจะมีการผลิตอยู่ในหมู่ที่ 2, 3, 4 และ 5 สุดท้ายคือการค้าขายจะมีร้านเล็ก ๆ ที่เปิดในครัวเรือนเพื่อขายในชุมชน มีลักษณะเป็นร้านขายของชำ ร้านขายอาหารตามสั่ง ร้านขายอาหารปรุงสำเร็จ อยู่กระจายในหมู่ต่าง ๆ ประมาณ หมู่ละ 4 - 5 ร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเงินการคลังในท้องถิ่น รายได้เฉลี่ยของประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ด ประมาณ คนละ 35,000 บาท ต่อปี ภาษีบำรุงท้องที่ของพื้นที่เกาะเกร็ดในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน ประมาณ 96,956 บาท มาจากหมู่ที่ 5 มากที่สุด คือ ประมาณ 40,434 บาท รองลงไปคือ หมู่ที่ 4 ประมาณ 9,954 บาท หมู่ที่ 6 ประมาณ 3,242 บาท หมู่ที่ 1 ประมาณ 2,863 บาท และหมู่ที่ 7 ประมาณ 972 บาท

ในพื้นที่เกาะเกร็ดมีแหล่งสินเชื่อที่ประชากรนิยมใช้ คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธกส. สหกรณ์ ต่าง ๆ ธนาคารพาณิชย์ และบางส่วนจากเงินทุนหมุนเวียนของทางราชการและภาคเอกชน พอดีทั่วไป

2.6.3.4 ลักษณะทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ไฟฟ้า พื้นที่เกาะเกร็ดมีไฟฟ้าใช้ประมาณ 20 กว่าปีมาแล้ว โดยมีแนวเสาไฟฟ้าตามแนวถนนสาธารณะรอบเกาะ และต่อสายแยกเข้าไปในพื้นที่ด้านในของเกาะ ซึ่งการบริการอยู่ในขอบข่ายของการไฟฟ้านครหลวง

2. ประปา เป็นระบบน้ำประปาบาดาลของกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้จากการขุดเจาะแหล่งน้ำใต้ดินขนาดใหญ่ 2 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ขณะนี้มีถึงรวม 6 แห่ง ให้บริการในพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานของประชาชนกระจายเกือบทั่วทั้งบริเวณเกาะ โดยน้ำประปาบาดาลนี้เก็บค่าบริการรายเดือน 20 บาท และค่าน้ำประปาชนิดละ 4 บาท และจัดเก็บโดยองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด สำหรับบางส่วนที่มีได้รับบริการ เนื่องจากสะดวกในการใช้น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จึงมิได้ให้ความสนใจในการเข้ารับบริการ และบางส่วนของบริการประปายังไม่สามารถกระจายไปทั่วถึงได้ ทำให้ประสบปัญหาเรื่องน้ำคั้นน้ำใช้ที่สะอาดไม่พอเพียงแก่ความต้องการอยู่บ้าง โดยเฉพาะในช่วงหน้าแล้งที่น้ำในแม่น้ำจะมีความสกปรก และมีจำนวนน้อยลงจนไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคบริโภคได้

3. โทรคมนาคม พื้นที่เกาะเกร็ดมีบริการติดตั้งโทรศัพท์แล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. 2532 ซึ่งมีโครงข่ายครอบคลุมทุกหมู่บ้าน บ้านเรือนที่ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำหรือทางเท้าสาธารณะส่วนใหญ่ได้ติดตั้งโทรศัพท์ส่วนตัวแทบทุกบ้าน สำหรับในบริเวณพื้นที่ด้านในของเกาะนั้น ถึงแม้จะไม่ขอติดตั้งโทรศัพท์ส่วนตัวแต่ก็สามารถใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะจากร้านค้าและวัด ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้หากแต่ยังมีบางแห่งที่อยู่ไกลจากแหล่งดังกล่าว จึงประสบปัญหาการขาดแคลนปัจจัยค้ำนี้เล็กน้อย

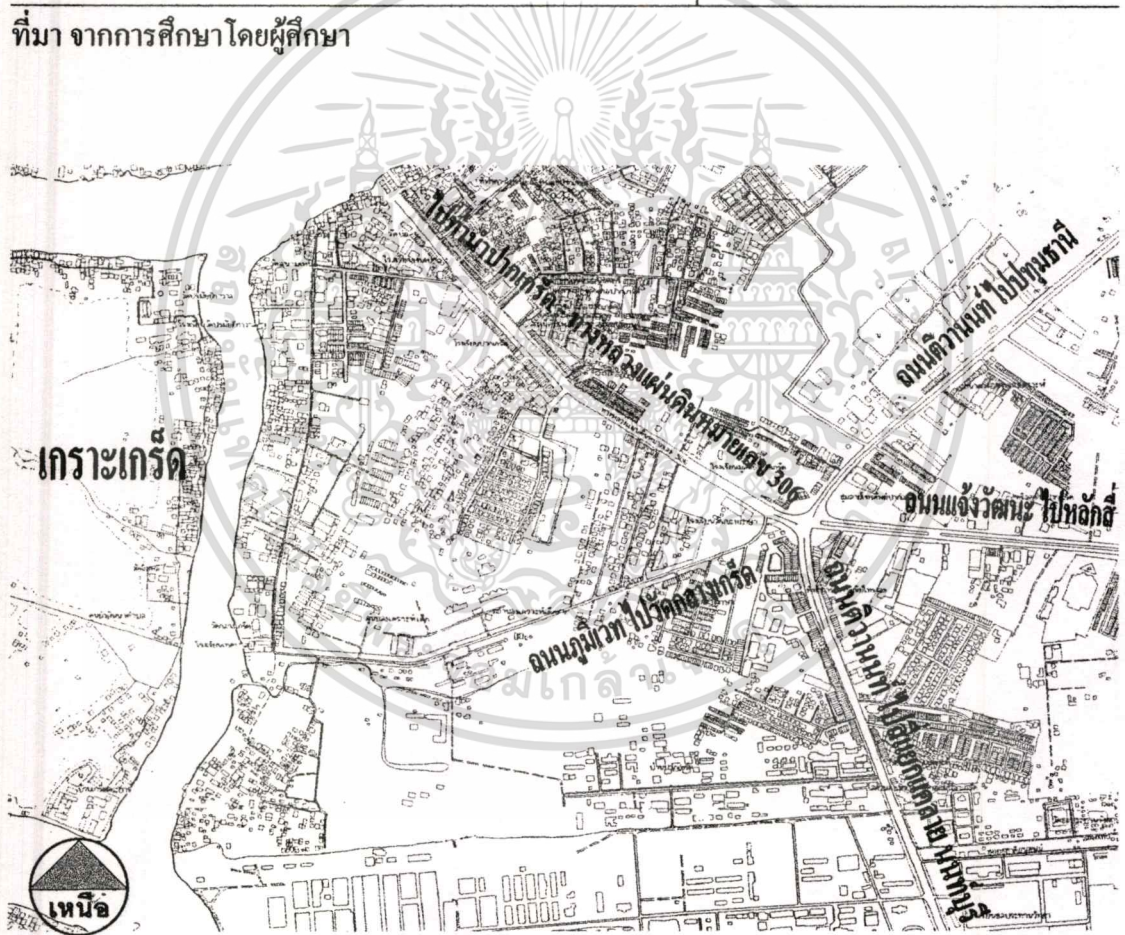
4. การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมทางบก จากพื้นที่อื่นเข้าสู่พื้นที่เกาะเกร็ดสิ้นสุดที่บริเวณท่าหน้าปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ ซึ่งมีบริการรถรับจ้างของเอกชนทั่วไป เช่น รถตู้รับส่งจากท่าหน้าปากเกร็ด ไปยังอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และมีรถประจำทางสายต่างๆ เดินทางถึงบริเวณดังกล่าว ดังตารางที่ 2.4 และภาพที่ 2.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารทลวงนเวสสำหรับกรเิงนเพื่อกรศีกขทนน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงรถประจำทางและสายการเดินรถในพื้นที่อำเภอปากเกร็ด

รถประจำทาง	เส้นทางเดินรถ
(ธรรมดา) สาย 32	ปากเกร็ด-สวนหลวง
(ธรรมดา) สาย 51	ปากเกร็ด-ท่าน้ำบางโพ
(ธรรมดา) สาย 52	ปากเกร็ด-ดินแดง
(ธรรมดา) สาย 150	ปากเกร็ด-บางกะปิ
(รถร่วมบริการทั้งธรรมดาและปรับอากาศ) สาย 356	ปากเกร็ด-คอนเมือง
(ธรรมดา) สาย 140* มีบางคันขึ้นทางด่วน*	ปากเกร็ด-อนุสาวรีย์
(ปรับอากาศ) สาย ปอ.5	ปากเกร็ด-สีลม
(ปรับอากาศ) สาย ปอ.6	ปากเกร็ด-พระประแดง

ที่มา จากการศึกษาค้นคว้าของผู้ศึกษา

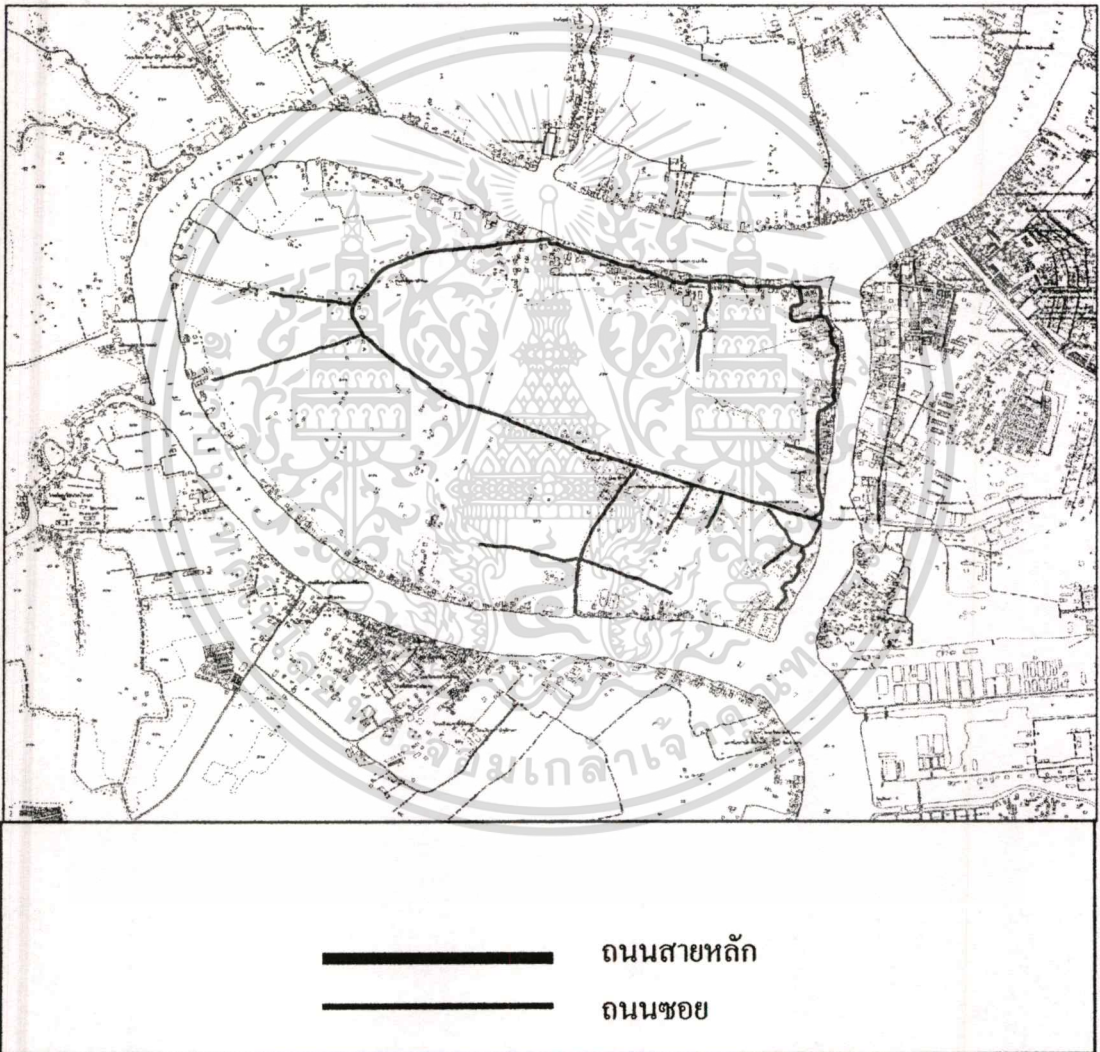

ภาพที่ 2.15 แสดงการให้บริการการเดินทาง ทางบก

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

หลังจากนี้ ต้องอาศัยการคมนาคมทางน้ำเข้าสู่พื้นที่เกาะเกร็ดต่อไป เมื่อถึงในพื้นที่เกาะเกร็ดแล้ว สามารถเดินทางต่อไปยังที่อยู่อาศัยและสถานที่สำคัญได้โดยสะดวก โดยถนน คสล. 1 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายรอบเกาะ ซึ่งมีถนนซอยแยกย่อยจากถนนสายนี้อีกประมาณ 9 สาย ดังภาพที่ 2.16 อาศัยการเดินเท้า หรือใช้จักรยาน หรือจักรยานยนต์เข้าสู่พื้นที่ด้านในได้ โดยมีวินจักรยานยนต์รับจ้างอยู่ที่บริเวณท่าหน้า ฟ้าฝ้าย และนอกจากนี้บนพื้นที่เกาะเกร็ดจะไม่ปรากฏรถยนต์อื่นอยู่เลย ถนนสาธารณะบนเกาะมีลักษณะเป็นถนนคอนกรีตกว้างประมาณ 1.50 – 3.00 เมตร เป็นทางขนานไปกับแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างเสร็จตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2520 ในพื้นที่ที่ใกล้เคียงจากถนนเหล่านี้ก็สามารถเดินทางต่อไปโดยถนนที่สร้างตามคันสวนในพื้นที่เกษตรกรรม และการคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำและลำคลอง

ภาพที่ 2.16 แสดงการให้บริการเดินทาง ทางบกบนเกาะเกร็ด
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

การคมนาคมทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำเข้าสู่พื้นที่เกาะเกร็ดนั้น มีทั้งบริการเรือข้ามฟาก เรือหางยาว เรือเร็ว (สองคอน) และเรือนค่านให้บริการอีก 2 บริษัท คือ เรือค่านเจ้าพระยา และ เรือนค่านแหลมทอง

เรือข้ามฟาก มีท่าเรือที่ให้บริการอยู่ 2 แห่ง คือ จากท่าเรือวัดสนามเหนือบนฝั่งอำเภอปากเกร็ดถึงท่าเรือวัดปฐมยธิกาवासบนฝั่งเกาะเกร็ด และจากท่าเรือวัดกลางเกร็ดบนฝั่งอำเภอปากเกร็ดถึงท่าเรือวัดฉิมพลี บริการเรือข้ามฟากทั้ง 2 แห่งจะมีเรือไว้คอยบริการประมาณแห่งละ 2 ลำ บริการตั้งแต่เวลา 5.45 – 21.30 น. ค่าบริการคนละ 3 บาท ในช่วงเวลา 18.00 – 21.30 น. ส่วนเวลาอื่นค่าบริการคนละ 2 บาท ที่ท่าวัดสนามเหนือ ค่าบริการคนละ 2 บาท ในช่วงเวลา 16.00 – 21.30 น. ส่วนเวลาอื่นค่าบริการคนละ 1 บาท ที่ท่าวัดกลางเกร็ด โดยที่ท่าเรือวัดสนามเหนือเรือ 2 ลำ จะมีขนาดต่างกัน ช่วงเช้าเวลา 5.45 – 9.00 น. จะนำเรือใหญ่ ความจุประมาณ 35 คน ออกบริการ ช่วงสายถึงบ่ายเวลาหลัง 9.00 – 15.00 น. จะนำเรือเล็ก ความจุประมาณ 15 คน ออกบริการ ช่วงบ่ายถึงค่ำเวลาหลัง 15.00 – 19.00 น. จะนำเรือใหญ่ออกบริการอีกครั้ง สุดท้ายในช่วงค่ำถึงดึกเวลาหลัง 19.00 – 21.30 น. จะนำเรือเล็กออกบริการ โดยที่ในท่าเรือวัดกลางเกร็ดจะมีบริการเรือให้เช่าเหมาลำสำหรับท่องเที่ยวชมทัศนียภาพของเกาะเกร็ด และบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอัตราค่าบริการและรายละเอียดอื่น ๆ จะนำเสนอต่อไปในหัวข้อสภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่หลังจากนี้

เรือหางยาว และเรือเร็ว (สองคอน) มีบริการทั้งออกเรือตามเวลา และเช่าเหมาลำ มีท่าเรือที่ให้บริการอยู่ 2 แห่ง คือ

1. ท่าเรือวัดบ่อบนฝั่งอำเภอปากเกร็ด มีเส้นทางประจำคือ ออกจากท่าวัดบ่อ ผ่านไปทางตอนเหนือของเกาะเกร็ด ผ่านพื้นที่เกาะเกร็ดหมู่ที่ 7, 6, 5 และหมู่ที่ 4 เรือไปจนถึงสุดที่ท่าเรือวัดใหญ่สว่างอารมณ์ของอำเภออ้อมเกร็ด เรือที่ให้บริการที่ท่าเรือแห่งนี้จะเป็นเรือหางยาวที่มีขนาดใหญ่ สามารถบรรจุผู้โดยสารได้ประมาณ 30 คน อัตราค่าโดยสาร 5 บาท ตลอดสาย ทั้งเที่ยวไปและกลับ เวลาออกจากท่าเรือประมาณ 30 นาที ต่อ 1 ลำ

2. ท่าเรือเทศบาลบนฝั่งอำเภอปากเกร็ดมีเส้นทางประจำ คือ ออกจากท่าเทศบาล ผ่านลงไปทางใต้ของเกาะเกร็ด เข้าสู่แม่น้ำลัดเกร็ดผ่านพื้นที่เกาะเกร็ดหมู่ที่ 7, 1, 2, 3 และหมู่ที่ 4 เรือไปจนถึงสุดที่ท่าเรือตำบลท่าอิฐ บริเวณวัดแสงศิริธรรม เรือที่ให้บริการที่ท่าเรือแห่งนี้จะเป็นเรือหางยาวที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก สามารถบรรจุผู้โดยสารได้ประมาณ 10 – 20 คน อัตราค่าโดยสารเที่ยวไป คนละ 10 บาท ตลอดสาย ส่วนขากลับ คนละ 7 บาท ตลอดสาย ระยะเวลาออกจากท่าเรือไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสาร ส่วนใหญ่จะออกถึงท่าสายวัดใหญ่ เนื่องจากเรือลำเล็กกว่า ผู้โดยสารขึ้นเต็มลำเรื่อง่ายกว่า และไม่ต้องออกตามเวลาเช่นที่เรือวัดบ่อ โดยที่ท่าเรือและเส้นทางบริการสู่เกาะเกร็ดมีรายละเอียด ดังรูป 2.17

ภาพที่ 2.17 แสดงทำเรือ และเส้นทางบริการเดินเรือสู่พื้นที่เกาะเกร็ด

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

2.6.3.5 ลักษณะทางด้านบริการสังคม

1. การศึกษา และบริการข่าวสารที่เป็นประโยชน์

โรงเรียน ในพื้นที่เกาะเกร็ดมีสถานศึกษา 3 แห่ง มีสภาพปัจจุบัน ดังตารางที่ 2.5 และมีที่ตั้งในหมู่ต่างๆ ดังภาพที่ 2.18

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนในพื้นที่เกาะเกร็ดแยกตามโรงเรียนและระดับที่เปิดสอน

โรงเรียน	นักเรียน	บุคลากร	โรงเรียน
1. โรงเรียนวัดศาลากูด	30	1	อนุบาล
	70	6	ป.1 – ป.6
2. โรงเรียนวัดเสาชงทอง	92	13	ป.1 – ป.6
3. โรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส	62	2	อนุบาล
	150	18	ป.1 – ป.6
	115	7	ม.1 – ม.3

ที่มา สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอปากเกร็ด

ภาพที่ 2.18 แสดงที่ตั้งสถานศึกษาในพื้นที่

ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการศึกษารวมพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่เกาะเกร็ด อ่านออก เขียนได้ จบการศึกษาภาคบังคับประมาณ ร้อยละ 62 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับต่าง ๆ ประมาณร้อยละ 23 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในหมู่ต่าง ๆ ดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 แสดงจำนวนประชากรในพื้นที่เกาะเกร็ดที่กำลังศึกษาแยกตามระดับการศึกษาและหมู่บ้าน

ระดับการศึกษา	หมู่ที่ 1	หมู่ที่ 2	หมู่ที่ 3	หมู่ที่ 4	หมู่ที่ 5	หมู่ที่ 6	หมู่ที่ 7	รวม
ก่อนประถม	35	40	51	17	25	45	16	229
ประถมภาคบังคับ	69	39	69	36	86	79	18	369
มัธยมต้น	48	43	41	88	58	49	18	345
มัธยมปลาย(เทียบเท่า)	58	66	27	39	48	14	4	256
สูงกว่ามัธยมปลาย	38	64	18	28	44	8	3	203
รวม	248	252	206	208	261	195	59	1,429

ที่มา สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอปากเกร็ด

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของหน่วยงานพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 5 เปิดสอนแก่เด็ก ๆ ในพื้นที่ รับเด็กอายุ 2 ปี ถึงอายุ 6 ปี จำนวนครู 3 คน นักเรียน 60 คน

ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน สถานที่ให้ข่าวสาร ให้ความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันต่อชาวบ้านในพื้นที่เกาะเกร็ดนั้น มีลักษณะเป็นศาลาอ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน มีอยู่ 3 แห่ง คือ ในพื้นที่หมู่ที่ 3, 6 และ 7 ศาลาดังกล่าวนี้นี้ กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย นอกจากนี้จะเป็นที่กระจายข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชน ยังมีหนังสือพิมพ์รายวันให้ติดตามอ่านข่าวสาร สำคัญด้วย แต่ในขณะนี้ศาลาบางแห่งไม่มีหนังสือ และไม่มีผู้ให้บริการ จึงทำให้เกิดภาวะการขาดการต่อเนื่องทางด้านการกระจายข่าวสาร และการศึกษาของระบบขึ้น

กระดานข่าวประชาสัมพันธ์ และหอกระจายข่าวในพื้นที่เกาะเกร็ดมีกระดานข่าวประชาสัมพันธ์ติดตั้งไว้ในชุมชน เพื่อใช้ติดข่าวสารประชาสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนตามวัดต่าง ๆ และมีหอกระจายข่าวซึ่งให้บริการเสียงตามสาย กระจายข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อประชาชนอยู่ด้วย

การสาธารณสุข มีสถานอนามัยอยู่ด้วยกัน 2 แห่ง คือ สถานอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 3 บริเวณใกล้วัดศาลาฤๅ และสถานอนามัยตำบลเกาะเกร็ด ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 6 บริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใกล้วัดเสาชิงช้า และสถานีอนามัยบริเวณวัดมะขามทอง โดยที่สถานีอนามัยต่าง ๆ มีที่ตั้งอยู่ดัง
ภาพที่ 2.19

ภาพที่ 2.19 แสดงการสาธารณสุข
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

การกำจัดของเสียและการควบคุมสิ่งแวดล้อม การระบายน้ำใช้การระบายน้ำลงแหล่งน้ำ
ธรรมชาติโดยตรง ยังไม่มีการบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอยมีการกำจัดกันเองในครัวเรือน
โดยการเผาในพื้นที่ของตนเอง และมีเรือยนต์สำหรับเก็บขยะมาตระเวนรับทำการกำจัดรวมกับขยะ
ของฝั่งอำเภอปากเกร็ด

ความปลอดภัยและการบรรเทาสาธารณภัย ความปลอดภัยในทรัพย์สินในพื้นที่เกาะเกร็ด
นับได้ว่ายังมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในเกณฑ์ดี คดีที่เกิดขึ้นมักเป็นคดีเล็กน้อย
น้อยเท่านั้น หน้าที่การรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นของกำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะจับผู้ผิดส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ สถานี
ตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ดดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน หรือ
อปพร. ประจำ ประมาณหมู่บ้านละ 5 คน และตำรวจสายตรวจ จำนวน 2 นาย คอยตรวจตราความ
สงบเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้องกันและการบรรเทาปัญหาการคับเพ็ง สาธารณภัยอื่น ๆ ในพื้นที่ซึ่งไม่มีเครื่องมือคับเพ็งเพื่อใช้สาธารณะ หากแต่มีโครงการที่จัดหาถึงคับเพ็งมาไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 2 จำนวน 4 ถัง ส่วนในเรื่องการบรรเทาสาธารณภัยอื่น ๆ ชาวบ้านช่วยกันในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่

2.6.3.6 การท่องเที่ยวในพื้นที่

พื้นที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำแห่งหนึ่งของจังหวัดนนทบุรี ซึ่งในปัจจุบันมีความสำคัญอยู่ในระดับต้น ๆ

โดยที่ศักยภาพของพื้นที่นั้นนอกจากสภาพธรรมชาติ วิถีชีวิตแบบบ้านสวนแล้ว พื้นที่เกาะเกร็ดยังมีสถานที่ที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่อุดมไปด้วยแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปะสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา คือ โบราณสถานและ โบราณวัตถุในเขตวัดวาอารามให้ชื่นชมได้อย่างเต็มภาคภูมิได้อีกหลายแห่ง คือ วัดในพื้นที่อีก 5 วัด ได้แก่ วัดปรมัยยิกาวาส วัดไม้ล้อม วัดเสาธงทอง วัดนิมพลี สุทธาวาส และ วัดป่าเลไลย์

ในขณะที่พื้นที่เกาะเกร็ดยังเป็นแหล่งชุมชนมอญ และศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันงดงามของชาวไทยเชื้อสายมอญที่น่าศึกษาและน่าชื่นชมที่ยังรักษาลักษณะมานับร้อยปี บนเกาะเล็ก ๆ กลางลำน้ำเจ้าพระยาแห่งนี้ โดยเฉพาะในวันสำคัญที่จัดเป็นประจำทุกปี คือ วันสงกรานต์ และวันออกพรรษา

ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น คือ ความพยายามของภาครัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้รับการตอบสนองอย่างคึกจากภาคเอกชน ทั้งทางสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ที่ได้พากันนำเสนอเรื่องราวความน่าสนใจเกี่ยวกับพื้นที่เกาะเกร็ดทางสื่อของคนกันอย่างมากมาย ส่งผลให้ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีบรรยากาศการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวมีความคึกคักขึ้นจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

โดยที่ความคึกคักนั้นจะมีในทั้งจากผู้มาท่องเที่ยว ที่มีจุดประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ หรือเพื่อซื้อหาสินค้าพื้นเมืองโดยทั่วไป และทั้งจากผู้มาท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์เพื่อการศึกษานานาชาติต่าง ๆ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตามก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดผลเชิงเศรษฐกิจแก่พื้นที่ตามมาด้วยกันทั้งสิ้น

แม้การเดินทางเข้าถึงพื้นที่เกาะเกร็ดต้องอาศัยการเดินทางน้ำเพียงทางเดียว แต่ผู้มาท่องเที่ยวก็สามารถเลือกบริการได้หลายลักษณะ ทั้งเรือข้ามฟาก เรือหางยาว เรือเร็ว (สองตอน) และเรือเช่าเหมาลำ ที่เหมาะสมประมาณและความต้องการของแต่ละคน หรือกลุ่มคนนั้น ๆ ซึ่งอัตราค่าบริการในเส้นทางบริการประจำก็จะเท่ากับผู้ใช้บริการทั่วไป คือ

เรือข้ามฟากที่ทำวัดสนามเหนือ-วัดปรมย์อิกาวาส	คนละ 2 บาท/เที่ยว
เรือข้ามฟากที่ทำวัดกลางเกร็ด-ป่าฝ้าย	คนละ 2 บาท/เที่ยว
เรือหางยาวสายวัดใหญ่สว่างอารมณ์	คนละ 5 บาท/เที่ยว
เรือหางยาวสายวัดแสงศิริธรรม	คนละ 10 บาท/เที่ยว

นอกจากนี้ยังมีบริการเรือนำเที่ยวรอบพื้นที่เกาะเกร็ด ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ลงเรือที่ทำเรือวัดปรมย์อิกาวาส อัตราค่าบริการ คนละ 40 บาท/เที่ยว โดยมีบริการ 5 เที่ยว/วัน ในเวลา 9.00 น. 11.00 น. 13.00 น. 15.00 น. และ 17.00 น. ด้วย

หากผู้มาท่องเที่ยวมาเป็นกลุ่ม และประสงค์จะเช่าเรือเหมาลำ เพื่อท่องเที่ยวชมสภาพธรรมชาติ วัฒนธรรม รอบพื้นที่เกาะเกร็ดและสถานที่ใกล้เคียง ก็สามารถติดต่อผู้รับจ้างทั่วไปได้ในอัตราใกล้เคียงกันดังนี้

เรือไม่เกิน 8 คน วิ่งรอบเกาะเกร็ด	ราคา 350 บาท/เที่ยว
เรือไม่เกิน 8 คน วิ่งรอบเกาะเกร็ดและเข้าคลองขนมหวาน	ราคา 500 บาท/เที่ยว
เรือเร็ว (สองตอน) วิ่งรอบเกาะเกร็ด	ราคา 400 บาท/เที่ยว
เรือหางยาว วิ่งรอบเกาะเกร็ดและเข้าคลองขนมหวาน	ราคา 600 บาท/เที่ยว

ในกรณีที่ผู้มาท่องเที่ยว มาเป็นกลุ่มใหญ่ประมาณ 15 – 60 คน สามารถใช้บริการเรือเช่าเหมาลำพร้อมเครื่องดื่ม และบริการมัคคุเทศก์ นำเที่ยวด้วย ในอัตราดังนี้

เรือใหญ่ไม่เกิน 15 คน พร้อมเครื่องดื่ม และมัคคุเทศก์	ราคา 1,500 บาท/เที่ยว
เรือใหญ่ไม่เกิน 30 คน พร้อมเครื่องดื่ม และมัคคุเทศก์	ราคา 2,000 บาท/เที่ยว
เรือใหญ่ 50 – 60 คน พร้อมเครื่องดื่ม และมัคคุเทศก์	ราคา 3,000 บาท/เที่ยว

โดยเส้นทางท่องเที่ยว สำหรับผู้มาเป็นกลุ่ม และเช่าเรือเหมาลำ ที่แนะนำอยู่ในปัจจุบัน ดังภาพที่ 2.20 คือ

1. ลงเรือเช่าที่วัดกลางเกร็ด วิ่งเรือขึ้นมาทางเหนือตามลำน้ำัดเกร็ด ขึ้นทำที่วัดปรมย์อิกาวาส พระอารามหลวงชั้นโท ประเภทวรวิหาร นมัสการพระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี หลวงพ่อนนทมนินทร์ พระพุทธไสยาสน์ พระประธานและพระสาวกในพระอุโบสถ เข้าชมเครื่องใช้สมัยรัชกาลที่ 5 ในพิพิธภัณฑสถานที่ 5 นมัสการพระบรมสารีริกธาตุ ที่พระมหามุนีเจดีย์ (จำลอง) ด้านหลังพระอุโบสถ ชมความงดงามของพระอุโบสถ ที่ผสมผสานระหว่างศิลปะตะวันตก และตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน ด้วยปูนปั้นตราพระราชลัญจกร ในรัชกาลที่ 5 และกำแพงแก้วเหล็กจากยุโรป รับทราบประวัติการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดโพศสมัย รัชกาลที่ 5 จากเสาทหินอ่อนสลักภาษาไทยและมอญ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างกษัตริย์ไทยและราชวงศ์ที่ศาลารับเสด็จ

2. เดินเท้าต่อจากวัดปรมย์อิกาวาสเข้าสู่หมู่บ้านชาวไทยเชื้อสายมอญ เพื่อชมหมู่บ้านช่างปั้น หรือ “กวานอาม่าน” และเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาศิลปะมอญ ตลอดสองข้างทางในเขตหมู่ที่ 7 บ้านโอง่าง จนถึงหมู่ที่ 6 บ้านเสาธงทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เวชระชมความมั่งคั่งงามของสถาปัตยกรรมศิลปะปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ในหมู่ที่ 6 เริ่มที่วัดไผ่ล้อม ชมความมั่งคั่งงามของพระอุโบสถ บัวหัวเสา และคันทวยที่อ่อนช้อย เจดีย์ทรงมอญด้านหลังพระอุโบสถ เสาหงส์ สัญลักษณ์ของวัดมอญ และเจดีย์ขนาดย่อมอีกสององค์ทางด้านหน้าพระอุโบสถ

4. เดินเท้าต่อไปยังวัดเสารงทอง ชมความมั่งคั่งงามของสถาปัตยกรรมศิลปะปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อที่พระอุโบสถวัดเสารงทองลายปูนปั้นกรอบหน้าต่างที่พลิ้วไหว เจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองขนาดใหญ่ เป็นเจดีย์ที่มีขนาดสูงที่สุดในอำเภอปากเกร็ด และเสาหงส์ สัญลักษณ์ของวัดมอญ

5. ลงเรือที่ทำน้ำวัดเสารงทอง แล่นเรือตามแม่น้ำอ้อมเกร็ดไปทางตะวันตก ต่อไปยังวัดใหญ่สว่างอารมณ์ ในเขตตำบลอ้อมเกร็ด ฟังตรงข้ามเกาะเกร็ด แหล่งอนุรักษ์พันธุ์ปลาน้ำจืดขนาดใหญ่ เพื่อชมธรรมชาติและความสนุกสนานกับการให้อาหารปลา

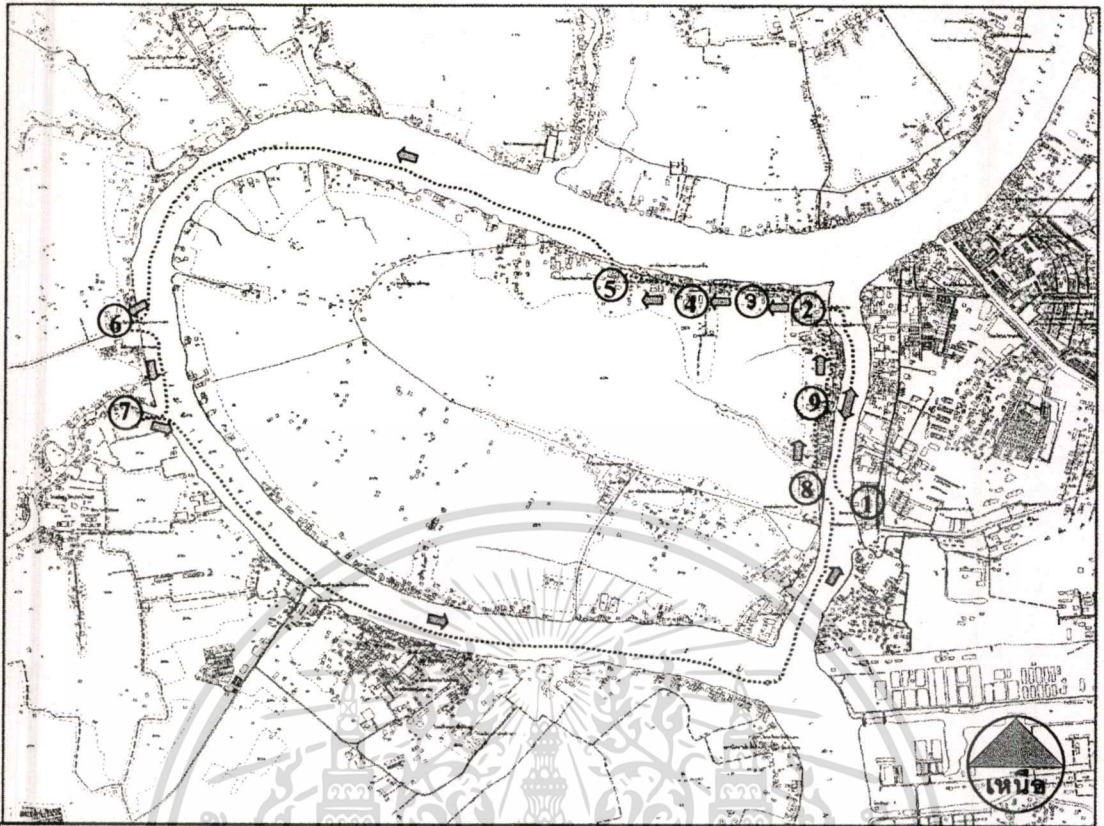
6. ลงเรือค่อที่ทำน้ำวัดใหญ่สว่างอารมณ์ แล่นเรือตามแม่น้ำอ้อมเกร็ด วกไปทางใต้ต่อไปยังคลองบางบัวทอง หรือคลองขนมหวาน ชมหมู่บ้านขนมไทยสองฝั่งคลอง เลือกซื้อเป็นของฝากของขวัญได้

7. นำเรือย้อนกลับจากคลองบางบัวทอง มุ่งหน้าทางทิศตะวันออกตามแม่น้ำอ้อมเกร็ด ชมความงามตามธรรมชาติของวิถีชีวิตบ้านสวนของพื้นที่เกาะเกร็ด เลี้ยวขึ้นทางเหนือเข้าแม่น้ำลัดเกร็ด ขึ้นท่าที่ทำน้ำวัดฉิมพลี ชมความมั่งคั่งงามของสถาปัตยกรรมพระอุโบสถ หน้าบันจำหลักรูปเทพทรงราชรถล้อมกรอบด้วยลายเครือเถาดอกไม้ และเจดีย์ประดับกระจกสี พร้อมทั้งมนัสการพระพุทธรูปปางเลไลย์ ของวัดป่าเลไลย์ ที่ร้างอยู่ทางด้านข้าง เลือกซื้อสินค้าเกษตร คือผลไม้ตามฤดูกาล เช่น กระท้อน กล้วยหอม และทุเรียน เป็นต้น

8. เดินเท้าต่อขึ้นไปทางเหนือขนานกับแม่น้ำลัดเกร็ดเข้าสู่หมู่บ้านชาวไทยเชื้อสายมอญในหมู่ที่ 1 บ้านลัดเกร็ด ชมและเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาศิลปะมอญตลอดสองข้างทางจนถึงวัดปรมัยยิกาวาส

9. ลงเรือที่ทำน้ำวัดปรมัยยิกาวาส กลับสู่ท่าเรือวัดกลางเกร็ด

หากแต่ในช่วงเวลาปกติที่มีโรงงานเทศกาล ส่วนมากแล้วผู้มาท่องเที่ยวยังพื้นที่เกาะเกร็ดมักจะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ กลุ่มละ 5 คน ไม่เช่าเรือเหมาลำ แต่จะใช้บริการเรือข้ามฟาก โดยลงที่ท่าวัดสนามเหนือ ขึ้นท่าที่วัดปรมัยยิกาวา เดินชมและซื้อสินค้าหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา ศิลปะมอญ ในเขตหมู่ที่ 7 หมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 7 จากนั้นก็จะเดินทางกลับ หรือถ้าจะเดินทางต่อไปยังวัดใหญ่สว่างอารมณ์ ก็จะลงเรือหางยาวประจำต่อไป โดยในช่วงวันธรรมดา (วันทำงาน) ผู้มาท่องเที่ยวจะแวะมาในช่วงบ่ายหลังเลิกงานจนถึงเย็น และในวันหยุดสุดสัปดาห์จะเพิ่มในช่วงสาย ๆ ตั้งแต่ประมาณ 9.00 – 10.00 น. เป็นต้นไป

1. วัดกลางเกร็ด
2. วัดปรมย์ยิกาวาส
3. หมู่บ้านช่างปั้นหม้อที่ 7 หมู่บ้านช่างปั้นหม้อที่ 6
4. วัดไผ่ล้อม
5. วัดเสารงทอง
6. วัดใหญ่สว่างอารมณ์
7. คลองบางบัวทอง
8. วัดฉิมพลี
9. หมู่บ้านช่างปั้นหม้อที่ 1

ภาพที่ 2.20 แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเกร็ด และเส้นทางใกล้เคียง
ที่มา จากการสำรวจ พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

2.7.1 พฤติกรรมการมาท่องเที่ยว

พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้มาท่องเที่ยวที่มาโดยลำพัง ได้แก่ ผู้มาท่องเที่ยวที่มีได้ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยวแต่มาด้วยตนเอง ผู้มาท่องเที่ยวประเภทนี้ได้รับคำแนะนำจากเอกสารการท่องเที่ยว จึงไม่คาดหวังในเรื่องความสะดวกสบายของการเดินทางและการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวมากนัก แต่มักให้ความคาดหวังในเรื่องของการดำเนินทิวทัศน์ทางค่อนข้างสูง และมีความต้องการรู้ทิศทางในแหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก
2. ผู้มาท่องเที่ยวมาเป็นกลุ่ม ได้แก่ ผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว มักต้องการรวมกลุ่ม และการได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว และมีความต้องการในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างสูง

สำหรับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบัน พอจำแนกได้ดังนี้

1. การชมเมืองโดยรวม ได้แก่ การเดินหรือนั่งรถไปตามเส้นทางสำคัญของเมือง
2. การเข้าชมสถานที่สำคัญและสถานที่น่าสนใจ มักเป็นสถาปัตยกรรมในเชิงวัฒนธรรม
3. การขึ้นที่สูงเพื่อชมเมือง อาจเป็นหอคอย ติ่งสูง อาจจัดเป็นร้านอาหารหรือจุดชมเมืองในราคากลางคืนได้ด้วย
4. การชมการละเล่นพื้นเมือง หรือขบวนในงานเทศกาล
5. การจับจ่ายซื้อของ ส่วนใหญ่เป็นการซื้อของที่ระลึกผลิตภัณฑ์พื้นเมือง
6. การนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มักเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย

2.7.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็นด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเพื่อได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ ได้แก่ วัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างออกไป ทั้งทางด้านการเมือง ด้านสมาคม และบุคคล ด้านลักษณะพิเศษของสภาพธรรมชาติ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ กล่าวคือ การได้รับรู้เรื่องราวที่แตกต่างไปจากที่ตนเองเคยได้รับรู้นั่นเอง

2. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความต้องการที่จะพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภาระกิจประจำวัน ได้แก่ การไปเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ การเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งบริเวณที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ งานศิลปะและการดนตรี หรือความบันเทิงอย่างอื่น ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการท่องเที่ยวตามสวนสนุก สวนสัตว์ ผับ และการจับจ่ายซื้อของ

ไว้ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของผู้ท่องเที่ยวเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความสนใจทางด้านศาสนาและไสยศาสตร์ ซึ่งได้แก่ การจาริกแสวงบุญ การนมัสการศาสนสถานหรือเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงที่ผู้มาท่องเที่ยวนับถือ รวมถึงการท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือศาสนา และกิจกรรมทางศาสนา

4. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากอาชีพและธุรกิจของผู้ท่องเที่ยว ได้แก่ การเดินทางเพื่อสำรวจค้นคว้า การประชุม การสัมมนา การดูงาน การศึกษา ซึ่งเปรียบเสมือนการเดินทางทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ท่องเที่ยวเอง

5. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น การเดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องที่นอนลงในต่างถิ่น มักเกิดขึ้นในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดเทศกาลต่าง ๆ

ด้วยวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้มาท่องเที่ยวสามารถเลือกท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของตนในสถานที่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.7.3 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

แต่แรกนั้นการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่โดยธรรมชาติก่อน ต่อมาก็มีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่ง เรียกว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และมีแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่อย่างมากมาย จนสามารถแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะกำเนิด ระยะเวลาที่แหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น และตามลักษณะอันโดดเด่น หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ได้ดังนี้

1. ลักษณะการกำเนิดแหล่งท่องเที่ยว

แบ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์มิได้จัดสร้างขึ้น มักจะได้แก่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศาสนา และทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

1.2 แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น อาจมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษา หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจก็ได้เป็นแหล่งที่ดึงดูดผู้มาท่องเที่ยวได้เช่นกัน ได้แก่ ศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ สวนสัตว์ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์

2. ระยะเวลาที่แหล่งท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น

แบ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แหล่งท่องเที่ยวถาวร คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดปี แต่อาจมีช่วงที่ผู้มาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากขึ้น เช่น ในวันหยุดพิเศษ วันนักขัตฤกษ์ ซึ่งเป็นได้ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ ฯลฯ

2.2 แหล่งท่องเที่ยวชั่วคราว คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้นเฉพาะวันหรือเฉพาะช่วงระยะเวลาสั้น ๆ มักจะเป็นวันที่มีการเฉลิมฉลอง หรือวันที่มีเทศกาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาลต่าง ๆ อาจเป็นทางศาสนา การแข่งขัน การประกวดหรืออื่น ๆ เช่น เทศกาลหุ่นฟาง จังหวัด ชัยนาท เทศกาลหมอย่าง จังหวัดศรี

3. ลักษณะอันโดดเด่นหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว
 เฉลา นุญคำ(2531 : 14) ได้กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ภายในเมือง สามารถแบ่งตาม
 ลักษณะเด่นของความน่าสนใจ และกิจกรรมที่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อาจแบ่งออกได้เป็น
 7 ประเภทดังนี้

1 ประเภทโบราณสถาน ได้แก่ พระราชวัง สิ่งก่อสร้างและอาคารที่มีความ
 สำคัญในทางประวัติศาสตร์ ประสาท ป้อมปราการ

2 ประเภทศาสนสถาน ได้แก่ วัด โบสถ์ เจดีย์ ศูนย์กิจกรรมทางศาสนา
 ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล ชายหาด ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา น้ำตก น้ำพุ ทะเลสาบ
 หอนง บึง

3 ประเภทศิลปวัฒนธรรมและการศึกษา ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
 ศูนย์วิจัย หรือย่านที่มีการผลิตสินค้าประจําถิ่น มีประเพณีประจําถิ่น

4 ประเภทสถานเริงรมย์ ได้แก่ โรงละครและการแสดง ร้านอาหาร หรือ
 อาจเป็นย่านที่มีกิจกรรมกลางคืน

5 ประเภทอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมขนาดเล็ก
 ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สนามกีฬา สวนสนุก

ทั้งนี้สถานที่สถานที่ใดจะได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว มิใช่ว่าจะเป็นสถานที่ที่น่าสนใจใน
 ตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีปัจจัยอื่นประกอบให้สามารถดึงดูดผู้คนให้เดินทางมาเยี่ยมชม
 สถานที่นั้นได้ด้วย ปัจจัยที่กล่าวถึงนั้นคือ

2.7.4 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว

1. สภาพการเข้าถึง หมายถึง สภาพการคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้มี
 ความสะดวกสบายเหมาะสมต่อการเดินทางท่องเที่ยว เช่น พิจารณาจากลักษณะการเดินทางว่า
 เป็นอย่างไร โดยรถยนต์หรือการเดินทางเท้า และสภาพของเส้นทางเหล่านั้นเอื้ออำนวยต่อการเดิน
 ทางเพียงพอหรือไม่ สามารถเข้าถึงในทุกฤดูกาลหรือไม่ ในกรณีที่เป็นถนนจะดูว่ามีความกว้าง มี
 สภาพเป็นคอนกรีต ลาดยาง ลูกรัง หรือถนนดิน ซึ่งเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ต่อบริการท่องเที่ยว
 ถ้าเป็นแม่น้ำลำคลองต้องใช้เรือแพนั้น มีสิ่งกีดขวางหรือไม่ ทำเทียบเรือมีความเหมาะสมปลอดภัย
 หรือไม่ และถ้าเป็นทางเท้าจะดูว่าสภาพทางเท้าดีหรือไม่ ระยะทางเดินไกลใกล้ไกลเหมาะสมแก่การ
 ท่องเที่ยวเพียงใด เป็นต้น โดยที่ถ้าพบว่าเกิดความไม่สะดวกขึ้นในส่วนใดก็จะพัฒนาในส่วนนั้น
 ให้สะดวกเหมาะสมขึ้น เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น ด้วยสภาพการ
 เข้าถึงที่สะดวกสบายต่อการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวต่างๆ นั้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ซึ่งหมายถึง บริการพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ซึ่งมีอยู่ใน บริเวณพื้นที่นั้นๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถจะใช้บริการได้ว่ามีมากน้อยเพียงใด เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สถานรักษาพยาบาล สถานีตำรวจ ศูนย์บริการผู้มาท่องเที่ยว ที่นั่งพักผ่อนรอ พบกลุ่มของผู้มาท่องเที่ยว ห้องน้ำสาธารณะ ถึงขยะ ป้ายบอกทาง ร้านอาหาร เป็นต้น ถ้า พบว่าเกิดความไม่สะดวก หรือความไม่พอเพียงขึ้นมาในส่วนใด ก็จะพัฒนาในส่วนนั้นให้มีความ สะดวกพอเพียงและเหมาะสมขึ้น เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวให้เข้ามาพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น ด้วยสิ่ง อำนวยความสะดวกที่เพียงพอเหมาะสมต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยววันๆ นั้นเอง

3. สิ่งดึงดูดใจ และการต้อนรับ หมายถึง สภาพภูมิทัศน์เมือง สิ่งแวดล้อม สารรูป เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และการต้อนรับจากคนพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสิ่ง ที่นับได้ว่ามีความสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ในการดึงดูดการท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่อง เที่ยว นั้น ๆ เพราะการท่องเที่ยวนั้นขายความสวยงาม ความแตกต่าง ความพิเศษ ความเป็นตัวของ ตัวเองของแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลัก เนื่องจากสิ่งสำคัญที่สร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือน ผู้มา ท่องเที่ยวให้จดจำสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ว่าแตกต่าง และมีความโดดเด่นกว่าที่อื่นอย่างไร ก็ด้วย คุณค่าในตัวเองของแหล่งท่องเที่ยว และในทางรูปธรรมการดูแลรักษาสภาพภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมที่ดี ของแหล่งท่องเที่ยวก็จะช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นคงความสวยงามน่าเข้าชม คงความมีเอกลักษณ์ และจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ คงความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างยาวนานสืบ ต่อไป แม้แต่การสร้างระบบการกำจัดขยะ หรือระบบระบายน้ำเสียที่ดี การดูแลรักษาต้นไม้ใบ หญ้าในบริเวณโดยรอบ การจัดกลุ่มของสิ่งอำนวยความสะดวกให้กลมกลืนกันก็เป็นการพัฒนาการ ท่องเที่ยวให้มีแก่พื้นที่

ส่วนในทางนามธรรมนั้น สิ่งดึงดูดใจที่สุดของการท่องเที่ยว คือ ความมีเอกลักษณ์ของ แหล่งท่องเที่ยวนั้นเอง ด้วยนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพราะต้องการสัมผัสถึงความมีอยู่จริงเป็น อยู่จริงที่มีความแตกต่างจากพื้นที่อื่นของแหล่งท่องเที่ยวนั้น หากมาพบกับสภาพของ “วัฒนธรรม ย้อมแมว” ด้วยการพยายามทำทุกอย่างเพื่อเอาใจนักท่องเที่ยวจนลืมนึกถึงความเป็นเอกลักษณ์แล้ว นักท่องเที่ยวก็จะไม่หลงเหลือความน่าสนใจให้แก่แหล่งท่องเที่ยวนั้นอีกต่อไป การท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ก็จะค่อย ๆ เบาลงจนหดหายไปในที่สุด ทำให้กระบวนการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเกิดการหยุดชะงัก และไม่ประสบความสำเร็จได้

4. การต้อนรับ ส่วนในเรื่องของการต้อนรับนักท่องเที่ยวของผู้คนพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวนั้นก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน อธิบายคือ ตรีที่ดี การไม่เอาเปรียบ ความปลอดภัย การ ช่วยเหลือ ทัศนคติที่ดี และความเป็นมิตร สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการสร้างบรรยากาศการท่องเที่ยว และภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นทั้งสิ้น เนื่องจากความต้องการพื้นที่

ฐานทางจิตวิทยาของมนุษย์โดยปกติทั่วไปคงไม่มีผู้ใดนิยมไปท่องเที่ยวยังแหล่งที่มีความตรงกันข้ามกับสิ่งเหล่านี้อย่างแน่นอน

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ทำให้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เพื่อคงคุณค่าการเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างยาวนาน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการผลักดันให้เกิดระบบการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องซึ่งจะทำให้เกิดรายได้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องตามมา และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นในส่วนนี้จะเป็สิ่งสำคัญในการทำให้ประชาชนตื่นตัวรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีเพื่อคงสภาพแหล่งท่องเที่ยวของตนให้เป็นแหล่งรายได้อย่างต่อเนื่องของท้องถิ่นอย่างยาวนานสืบต่อไป เกิดเป็นวัฏจักรที่การท่องเที่ยวและการส่งเสริมรายได้แก่ท้องถิ่นสามารถเกิดขึ้นได้อย่างไม่รู้จัก ราบโตที่ยังคงอนุรักษ์คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวไว้ได้ เป็นการหลีกเลี่ยงรายได้ที่ฉาบฉวยจากหลักการที่มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเดียว โดยมีได้คำนึงถึงการถนอมรักษาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งหลักแห่งการพัฒนานี้ได้ถูกเรียกว่าเป็น การพัฒนาแบบยั่งยืน

ปัจจัยต่างๆ ข้างต้น เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้มาท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในเรื่องปัจจัยเหล่านี้ และยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความประทับใจ ต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป ในทางกลับกันผู้มาท่องเที่ยวจะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น หากเกิดปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวเกิดขึ้น เช่น

2.7.5 ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว

จากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวและผู้นำทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ พบว่าการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในปัจจุบันผู้มาท่องเที่ยวมักประสบปัญหาดังนี้

1. ขาดการบอกทิศทางในแหล่งท่องเที่ยว และส่วนบริการต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งควรมีการบอกทิศทางที่ชัดเจนขึ้น อาจเป็นรูปของป้ายบอกทางด้วยอักษร ด้วยแผนที่รูปภาพ หรือการออกแบบสถานที่ให้สามารถสื่อการเข้าถึงจุดต่าง ๆ ได้โดยง่าย

2. ขาดความสะดวกสบายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากในกิจกรรมท่องเที่ยวที่วนั้น ผู้มาท่องเที่ยวต้องการสิ่งบริการอื่น ๆ ประกอบในการท่องเที่ยวด้วย เช่น บริการด้านห้องน้ำ ห้องส้วม ศาลา หรือบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจกลุ่มท่องเที่ยวของตน เป็นต้น ซึ่งบริการเหล่านี้มักมีจำนวนไม่เพียงพอ หรือไม่ก็คุณภาพไม่ดีพอ

3. การที่แหล่งท่องเที่ยวนั้นขาดเอกลักษณ์ เนื่องจากถูกทำลาย เพราะการเข้าชมของผู้มาท่องเที่ยว หรือการที่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ประพฤติตามใจชอบในการแสวงหาผลประโยชน์ของตนเองจนทำให้เกิดผลเสียต่อแหล่งท่องเที่ยว และสภาพธรรมชาติบริเวณโดยรอบ เช่น การปลูกสร้างอาคารสูงบดบังวัดหรือโบราณสถานที่สวยงามซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทำลายทัศนียภาพ หรือการทิ้งขยะเกลื่อนกลาด การขูดขีดผนังกำแพงหรือต้นไม้ของผู้มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องเที่ยว และการปล่อยน้ำเสียจากกิจการของตนลงในแม่น้ำลำคลองของบรรดาผู้ประกอบการ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวและบริเวณโดยรอบเสื่อมสภาพ สูญเสียเอกลักษณ์ที่เคยงดงาม เป็นต้น

4. ความไม่สะดวกในการเข้าถึงจุดต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพราะถนนนั้นมีความคับแคบเกินไป เกรงจะเกิดอันตรายระหว่างคนเดินเท้ากับผู้ใช้รถยนต์พาหนะขึ้นได้

5. แหล่งท่องเที่ยวมีความแออัด หรือขาดการระบายอากาศที่ดี เนื่องจากมีผู้มาท่องเที่ยวเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวที่นั่น ๆ มากจนเกินไปกว่าที่ความสามารถของสถานที่นั้นๆ จะรองรับได้

6. ขาดความต่อเนื่องของเส้นทางในแหล่งท่องเที่ยว ทำให้การเข้าชมสถานที่ที่น่าสนใจสำหรับผู้มาท่องเที่ยวไม่อาจจะกระทำได้ เนื่องจากไม่มีทางเดินที่ต่อเนื่องกัน หรือบาทวิถีคับแคบเกินไป

7. อากาศร้อนมีฝุ่นมาก และเสียงดังหนวกหูจากรถยนต์พาหนะ ทำให้บรรยากาศในแหล่งท่องเที่ยวไม่สงบ ไม่ร่มรื่น ไม่น่าเข้าดูเข้าชม

ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ข้างต้น เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้มาท่องเที่ยวเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น และอาจไม่ต้องการกลับมาเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป

2.8 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

การพัฒนาใดๆ ก็ตามจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และวัตถุประสงค์นั้นต้องสอดคล้องกับปรัชญาและแนวความคิดที่มีเหตุผล และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกันจะต้องคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชากรของเมือง ผู้รับผิดชอบ และผู้ดำเนินการพัฒนา

เฉชา บุญคำ (2531 : 10, 1) ได้ให้ความหมายของ “ภูมิทัศน์เมือง” หมายถึง องค์ประกอบของเมืองที่มองเห็นได้ด้วยตา และมีผลกระทบต่อการรับรู้ทางด้านสุนทรีย์ ได้แก่ ต้นไม้ อาคาร ป้ายโฆษณา สาธารณูปโภค เป็นต้น

2.8.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

เฉชา บุญคำ (2531 : 4, 1) ได้ให้ความหมายของ “ย่าน”

ย่าน (District) หมายถึง บริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ความคล้ายคลึงของสถาปัตยกรรม หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเป็นย่านที่เคยมีความสำคัญมาในอดีตเคยมีเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เกิดขึ้น โดยที่จะมีอาณาบริเวณขนาดพื้นที่เล็กหรือใหญ่ก็ได้ไม่จำกัด เมืองบางเมืองอาจจะมีเพียงย่านเดียว ในขณะที่บางเมืองมีขนาดใหญ่อาจจะมีถึงสิบย่าน โดยที่แต่ละย่านจะมีอาณาเขตที่แสดงขอบเขตได้ชัดเจน อาจเป็นอาณาเขตทางกายภาพที่

เป็นธรรมชาติ เช่น ถนน แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา หรือเป็นอาณาเขตที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ได้ เช่น กำแพง แนว หรือกลุ่มต้นไม้ เป็นต้น

ย่าน (Districts) สำหรับเมืองๆ หนึ่งจะประกอบไปด้วยหมู่บ้านและอำเภอ ศูนย์กลางของเมือง เมืองส่วนบน ใจกลางเมือง ส่วนพักอาศัยภายในเมือง บริเวณวิทยาลัย ส่วนเหล่านี้นับได้ว่าเป็นย่าน ซึ่งบางครั้งได้มีการกำหนดขอบเขตของบริเวณอย่างชัดเจน เช่น บริเวณมหาวิทยาลัย บริเวณปะปนกัน เช่น ในเมือง (Kevin Lynch, 1960)

เลซา นูญค้ำ(2531 : 4, 1) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ที่รวมกิจกรรม” ว่า

ที่รวมกิจกรรม (NODE) หมายถึง บริเวณที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรมคล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวัน อาทิตย์ เช่น บริเวณตลาดนัดคลองเตย ตลาดบางกะปิ หรือจะเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์อย่าง บริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร หรือเป็นช่วงระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลายๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้าที่สวนอัมพร เป็นต้น

ศูนย์รวม (Nodes) จะเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม แม้ว่าที่ศูนย์กลางที่เห็นนั้นเป็นจุดที่เด่นของเมืองเช่นกัน แต่ก็ยังมีข้อแตกต่างกันที่จุดประสงค์ของการใช้กิจกรรม ที่หมายตาเป็นวัตถุประสงค์มองเห็น แต่ศูนย์รวมเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม ตัวอย่างเช่น บริเวณอนุสาวรีย์คุณหญิงโมเป็นทั้ง Landmark และเป็นทั้ง Node (Kevin Lynch, 1960)

ซึ่งกล่าวโดยรวมๆ แล้วที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูง และเกิดจากการรวมตัวกันเพื่อกิจกรรมมากกว่าลักษณะทางกายภาพอื่น ๆ ตามปกติบริเวณที่รวมกิจกรรมจะมีพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด และลักษณะทางกายภาพของบริเวณที่จะสร้างขึ้นเป็นแบบถาวรหรือแบบที่รื้อถอนได้สะดวก ตามแต่ความถึของการมีกิจกรรม และจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นด้วย

เลซา นูญค้ำ(2531 : 4, 2) ได้แบ่งประเภทของย่านและที่รวมกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ย่านประวัติศาสตร์ ส่วนมากจะเป็นย่านที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ และอนุรักษ์รูปแบบของอาคารที่จะสร้างขึ้นใหม่
2. ย่านพาณิชย์ เป็นย่านที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของเมือง เป็นย่านค้าขายแรกเปลี่ยนสินค้า
3. ย่านเรีงรมย์ เป็นย่านที่มีสถานบริการให้ความบันเทิงเรีงรมย์อยู่รวม ๆ กัน จนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. ย่านอุตสาหกรรม เป็นย่านที่มีการประกอบอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และสำคัญจนกลายมาเป็นย่านอุตสาหกรรมที่รองรับการท่องเที่ยวได้

5. ย่านที่พักอาศัย เป็นย่านที่พักอาศัยของชุมชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีศิลปวัฒนธรรม และความเป็นอยู่เป็นพิเศษที่แตกต่างออกไป มีสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์
6. ย่านสถานที่ราชการ เป็นย่านที่มีอาคารสถานที่ราชการต่าง ๆ
7. ในแต่ละเมืองไม่จำเป็นต้องมีย่านต่าง ๆ เหล่านี้ทุกย่านเสมอไป หรือแม้แต่อยานชนิดเดียวกันอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดปลีกย่อยอีกหลายประการ ในการพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ย่านต่าง ๆ ภายในเมืองควรจะได้รับ การจัดแบ่งประเภท เพื่อที่ว่าในการพัฒนาจะสามารถเอาลักษณะเด่น ๆ เหล่านี้มาปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการท่องเที่ยวได้

2.8.1.1 ข้อพิจารณาในการปรับปรุง ย่านและที่รวมกิจกรรม

เดชา บุญค้ำ (2531 : 4, 3-4, 6) ได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในการปรับปรุงย่าน และที่รวมกิจกรรมในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองจะมีแนวทางที่แตกต่างกันไปตามลักษณะแต่ละเมือง และจำเป็นจะต้องมีการศึกษาถึงปัญหาในแต่ละพื้นที่เสียก่อน จึงจะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงได้ โดยอาศัยแนวทางในการปรับปรุงโดยสังเขป ดังนี้

1. การปรับปรุงจินตภาพของย่าน โดยอาศัยการควบคุมการออกกฎข้อบังคับพระราชบัญญัติหรือเทศบัญญัติขึ้นมาควบคุมเฉพาะย่านได้ เช่น การควบคุมรูปแบบของสถาปัตยกรรม การควบคุมความหนาแน่นควบคุมรูปแบบของป้าย เป็นต้น
2. การแก้ปัญหาความขัดแย้งของการจราจร เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อเส้นทางสัญจร การเดินเท้า เพิ่มพื้นที่พักผ่อนภายในเมือง
3. การส่งเสริมกิจกรรม เพื่อช่วยให้ย่านมีจุดสนใจของคนในเมืองและนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น จัดเทศกาล นิทรรศการ งานเฉลิมฉลองต่าง ๆ
4. การปรับปรุงสิ่งประกอบภูมิทัศน์ เช่น ชุม ศาลา ที่พักผ่อนรถประจำทาง ม้านั่ง เสาไฟฟ้า กระบะต้นไม้ เป็นต้น
5. การปรับปรุงขอบเขต เช่น การใช้ต้นไม้เป็นตัวกำหนดขอบเขต การใช้วัสดุพื้น สิ่งประกอบถนน เพื่อให้เมืองมีอาณาเขตที่ชัดเจน

2.8.2 ที่ว่างโล่ง

โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537 : 98) ได้ให้ความหมายของพื้นที่โล่งว่า

พื้นที่โล่ง หมายถึง ภูมิสถาปัตยกรรมชาติ เช่น ท้องทุ่ง พื้นที่รกร้าง และหุบเขา พื้นที่ที่ว่างเปิดโล่งนี้เป็นภูมิประเทศฉากหลังของสิ่งปลูกสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น และเชื่อมต่อกับถนนและการบริการอื่น ๆ ฉากหลังนี้มักถูกนับรวมเข้ากับการได้รับผลกระทบจากการพัฒนาต่าง ๆ ทั้งโดยการใช้สอยทางกายภาพและการมองชม รวมทั้งทัศนียภาพจากทางอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lawrence Halprin (1968 : 89-95) ได้กล่าวว่า ที่โล่งว่าง (Open Space) เป็นที่โล่งว่างปราศจากอาคารปกคลุมล้อมรอบด้วยอาคารหนาแน่น ใช้ในการสัญจร การรับอากาศและแสงแดด ป้องกันเพลิงไหม้ และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

2.8.2.1 การพิจารณาคุณค่าทางทัศนียภาพของที่โล่ง

ระนาบทางนอน ได้แก่ พื้นผิวประดิษฐ์ เช่น ถนน ทางเดิน ลาน และพื้นผิวธรรมชาติ เช่น สนามหญ้า ท้องโล่ง ฯลฯ

ระนาบทางตั้ง ได้แก่ รูปร่างหน้าตาของอาคาร หอนาฬิกา ต้นไม้ ฯลฯ

ระนาบเหนือศีรษะ ได้แก่ ท้องฟ้า หลังคา

ตัวประกอบที่ว่างอาจให้ทั้งสุนทรียภาพ ทั้งประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ ม้านั่ง โคมไฟ รูปปั้นต่าง ๆ ที่อยู่ในที่โล่ง

เชซา นูญคว่า (2531 : 5, 1-5, 14) ได้กล่าวถึง พื้นที่โล่งในแหล่งท่องเที่ยวแยกออกเป็น 3 ประเภทที่สำคัญ คือ

1. สวนหย่อม

ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อม หมายถึง สวนขนาดเล็กซึ่งไม่มีการเข้าไปใช้งานมากนัก หรือมีแต่เพียงเล็กน้อย แต่จะมีประโยชน์ในแง่ของการตกแต่งเพื่อความร่มรื่นสวยงามของเมืองมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากขนาดของพื้นที่ที่มีความกว้างไม่มากพอที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ การเข้าถึงลำบาก หรือสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสำหรับการเข้าไปพักผ่อนนั่งเล่น เช่น หัวมุมถนน วงเวียนเกาะกลางถนน ลีแยก เป็นต้น เกณฑ์ประการสำคัญของการออกแบบปรับปรุงสวนหย่อม คือ การดูแลรักษาจะต้องง่าย สะดวก ประหยัด ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะสวนหย่อมในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ และอยู่ในการดูแลของเทศบาลเมือง

สวนหย่อมจัดว่าเป็นที่ว่าง โล่ง (Open Space) ของเมือง และเป็นส่วนที่ตกแต่งเมืองให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มความร่มรื่นให้กับถนนและทางเท้า

ประเภทสวนหย่อม

1. สวนหย่อมตกแต่งเพื่อความสวยงาม ได้แก่ บริเวณที่มีขนาดเล็ก หรือการเข้าถึงลำบากไม่เหมาะแก่การใช้สอย เช่น เกาะกลางถนน อนุสาวรีย์ หัวมุมลีแยก เป็นต้น
2. สวนหย่อมที่สามารถใช้งานได้ ได้แก่ เกาะกลางถนนที่มีการสัญจรมาบางมีการเข้าถึงได้ พื้นที่ว่างระหว่างอาคารที่ใช้เป็นสนามเด็กเล่น เป็นต้น

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง “ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อม”

1. ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม โดยการออกแบบควรมองประกอบไป กับตึกและอาคารโดยรอบ ขนาดสัดส่วนของถนน ที่ว่างระหว่างอาคาร และสีของบริเวณโดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการออกแบบนั้นควรมองภาพรวมประกอบไปกับบริเวณ โดยรอบ มิใช่มองเฉพาะสวนหย่อมนั้น ๆ เท่านั้น

2. ความกลมกลืนกับทางสัญจรของเมือง สวนหย่อมเหล่านี้จะต้องไม่เป็นที่กีดขวางการสัญจรของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบทางเดินเท้า และควรคำนึงถึงการสัญจรของรถยนต์หรือพาหนะอื่น ๆ ที่จะผ่าน โดยไม่ปลูกต้นไม้หรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ ปิดบังการมองเห็นตามบริเวณสำคัญ เช่น หัวมุมถนน ลีแยก ทางโค้ง ทางเลี้ยวต่าง ๆ

3. การพิจารณาในการใช้งาน ควรพิจารณาว่าการใช้งานนั้นๆ จะไม่เป็นที่กีดขวางต่อการสัญจรหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และกิจกรรมนั้นๆ เป็นกิจกรรมที่คนในบริเวณนั้นต้องการ เช่น การใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน เป็นสนามเด็กเล่นขนาดย่อม เป็นต้น

4. ความสะดวกในการบำรุงรักษา ในการปรับปรุงบริเวณสวนหย่อมเหล่านี้ จำเป็นจะต้องคำนึงถึงความสวยงามในระยะยาว รูปแบบและวัสดุที่ใช้มีผลต่อระดับความต้องการดูแลรักษา

5. คำนึงถึงประโยชน์อื่น ๆ ที่จะได้รับ เช่น การเพิ่มร่มเงาให้กับบริเวณด้วยการปลูกต้นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา การทำขอบของสวนให้สามารถนั่งพักได้บ้างหากสภาพแวดล้อมอำนวย เป็นต้น

2. ลานกิจกรรม ลานอเนกประสงค์ (Plaza)

ลาน (Plaza) หมายถึง บริเวณเปิดโล่งกลางแจ้งซึ่งเป็นพื้นลาดแจ้ง ถูกล้อมรอบหรือล้อมอยู่เพียงบางส่วนด้วยอาคาร ลานนี้อาจลาดผิวด้วยวัสดุต่างๆ กัน เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูอิฐ พื้นปูหิน พื้นปูกระเบื้อง หรือวัสดุหลายๆ อย่างผสมกัน และอาจมีพื้นที่บางส่วนแบ่งเป็นแปลงปลูกต้นไม้ แปลงปลูกหญ้าปนอยู่ด้วยได้

ลานนี้เป็นบริเวณซึ่งแยกขาดจากการสัญจรด้วยรถยนต์จากการจอดรถ เป็นบริเวณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นที่รวมของผู้คน นักท่องเที่ยว หรือเป็นบริเวณที่เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ในเมืองหรือชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก “ลาน” เป็นส่วนเปิดโล่งของเมืองเพื่อรับแสงสว่าง เพื่อการพักผ่อนของลม และเพื่อช่วยผ่อนคลายความแออัดของเมือง

- 1 ประเภทของลาน สามารถแบ่งตามการใช้สอยออกได้เป็น 5 ประเภท คือ
 - 1.1 ใช้เพื่อการสัญจรหรือเป็นทางเท้า
 - 1.2 เพื่อใช้การพบปะสังสรรค์
 - 1.3 ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ
 - 1.4 ใช้เพื่อประโยชน์ทางด้านการมองเห็น
 - 1.5 ใช้เพื่อประโยชน์หลาย ๆ อย่าง เช่น เป็นพื้นที่แสดงศิลปวัฒนธรรม

2 ข้อพิจารณาในการปรับปรุง “ลานกิจกรรม ลานอเนกประสงค์” (Plaza)

2.1 การแยกกิจกรรมและการสัญจรที่เหมาะสม ลานควรมีขอบเขตที่แน่ชัด แยกออกจากระบบสัญจรรวมของเมืองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและความสะดวก

2.2 การเลือกใช้วัสดุ ควรเป็นพื้นผิวแข็งเพื่อความถาวรแข็งแรง ทนทาน สวยงาม และกลมกลืนกับวัสดุของสิ่งที่อยู่โดยรอบ และในบริเวณลานเดียวกันอาจมีการใช้วัสดุหลายชนิดได้

2.3 คำนึงถึงสภาพอากาศของบริเวณ ลานจะเป็นที่ร้อนไม่ร้อนเกินไป เกิดแสงสะท้อนและไอร้อน ควรปลูกต้นไม้ให้ร่มเงาเพื่อลดความร้อน

2.4 การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ควรคำนึงถึงผู้ใช้ที่เป็นเด็ก คนชรา หรือผู้ที่มีความพิการด้วย

3. บ่อน้ำ สระน้ำ แม่น้ำลำคลองที่มีตามธรรมชาติ

จัดเป็นที่เปิดโล่งที่ช่วยลดความแออัดหนาแน่นของเมือง เป็นบริเวณที่ลมพัดผ่าน และเพิ่มแสงสว่างให้แก่เมือง ดังนั้น การปรับปรุงบ่อน้ำ สระน้ำเดิมที่มีอยู่ ให้เพิ่มความน่าสนใจขึ้น เพื่อกิจกรรมการใช้สอยให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเช่นกัน

บ่อน้ำหรือสระน้ำบางแห่งที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์สมควรมีการปรับปรุงขึ้นมาให้มีการใช้งานเป็นที่พักผ่อนได้ด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงระบบการวางผังเมืองบริเวณที่เปิดโล่งของเมือง และเป็นแหล่งน้ำสำหรับการบริโภคด้วย

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงบริเวณชานน้ำ

จะต้องจัดก่อสร้างเขื่อน เพื่อความแข็งแรงพร้อมทั้งปรับแต่งรูปทรงของบ่อน้ำ โดยเฉพาะในเมืองที่มีการใช้สอยพื้นที่ริมน้ำมาก ควรทำให้เกิด ความทนทานต่อการเหยียบย่ำ และเพื่อช่วยป้องกันมิให้ตลิ่งพังทลาย และควรเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจด้วยการใช้น้ำพุรูปแบบต่างๆ และยังมีประโยชน์ในการช่วยเพิ่มออกซิเจนให้กับน้ำ ช่วยในการหมุนเวียนของน้ำไม่ให้น้ำเน่า

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น ที่ว่างโล่งในแหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็น สวนหย่อม ลานอเนกประสงค์ บ่อน้ำ สระน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่ว่างโล่งต้องคำนึงถึงความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม พิจารณาถึงการใช้งานของกิจกรรมให้เป็นกิจกรรมที่คนในบริเวณนั้นต้องการ การบำรุงรักษา การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.8.3 เส้นทางสัญจร

กัทร กุลชล (2519 : 38) ได้ให้ความหมายของเส้นทางสัญจรว่า

เส้นทาง (Paths) ประกอบด้วยถนนสายสำคัญๆ เป็นถนนประธาน และถนนสายรองใน ระดับเมืองจะมีข่ายของถนนใหญ่ แต่ในระดับหมู่บ้านจะมีข่ายของถนนเล็ก สำหรับอาคารหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งจะมีข่ายของถนนใหญ่อยู่หลายสายที่ประชาชนใช้ไปมาอยู่ที่นั่น และข่ายของถนนหลัก (Highway) เป็นข่ายทาง (Pathway) สำหรับเมืองทั้งเมือง หรือแม้กระทั่งทางเท้าของบริเวณมหาวิทยาลัยก็เป็นทาง Pathway ของมหาวิทยาลัยด้วย

ถนนเป็นองค์ประกอบสำคัญของเมือง ทำหน้าที่เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเมืองเข้าด้วยกัน และยังเป็นส่วนเชื่อมโยงเข้ากับระบบสัญจรไปยังที่อื่นๆ ของประเทศด้วย

เคชา บุญค้ำ(2531 : 6, 10) ได้แบ่งประเภทของถนนในเมืองออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ถนนสายประธาน ได้แก่ ถนนเชื่อมระหว่างเมือง
2. ถนนสายหลัก ได้แก่ ถนนที่ตัดผ่านพื้นที่ส่วนใหญ่ของเมือง
3. ถนนสายรอง ได้แก่ ถนนที่แยกย่อยออกจากถนนสายหลัก
4. ถนนสายย่อย ได้แก่ ถนนที่แยกออกจากถนนสายรอง
5. ถนนทางเข้า ได้แก่ ถนนที่แยกเข้าสู่สถานที่ต่างๆ

ถนนในระดับสายหลัก สายรอง และสายย่อย และทางเข้า เป็นของถนนที่อยู่ในเมือง และถนนที่มีความสำคัญมากกับทัศนียภาพของเมืองในส่วนรวม คือ ถนนสายหลักและถนนสายรอง เนื่องจากถนนสองระดับนี้เป็นส่วนเชื่อมโยงจุดสำคัญ ๆ ของเมือง ทั้งที่หมายตา ย่านสำคัญ สถานที่สำคัญในระดับเมือง ซึ่งคนส่วนใหญ่จะต้องใช้และผ่านไปมาเป็นประจำจึงเป็นถนนที่สื่อความหมายของตัวเมืองได้ชัดที่ผู้มาเยี่ยมเยือนควรประทับใจในทัศนียภาพในแนวถนนเหล่านี้

ทางเดินเท้า มีหน้าที่หลักเช่นเดียวกับถนน คือ รองรับการสัญจรและมีความสำคัญมากทัดเทียมกับถนน ทางเท้าอาจเป็นทางเดินที่ขนานไปกับแนวถนนก็ได้ หรืออาจแยกต่างหากจากแนวถนนก็ได้

1. ประเภทของทางเดินเท้า สามารถแบ่งออกได้ คือ
 - 1.1 ทางเท้าขนานไปกับแนวถนนได้แก่ ทางเดินเท้าที่อยู่ขนานสองข้างของแนวถนน
 - 1.2 ทางเท้าชนิดที่เป็นทางลัดได้แก่ ทางเท้าที่ลัดไปตามชอยหรืออยู่ด้านหลังอาคาร
 - 1.3 ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์หรือย่านทางเดินเท้า ได้แก่ บริเวณที่คนสามารถเดินติดต่อกันได้ทั้งบริเวณ โดยไม่มีทางรถยนต์เข้าไปยุ่งเกี่ยว
 - 1.4 ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่ การปิดถนนบางสายใช้เป็นทางเดินหรือเพื่อกิจกรรมต่างๆ

เคชา บุญค้ำ(2531 : 6, 5) ได้กล่าวถึงเส้นทางนักท่องเที่ยวว่า

เส้นทางนักท่องเที่ยวเป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในหลายกรณี เส้นทางนักทัศนาจรเกิดขึ้นมาโดยอัตโนมัติจากการท่องเที่ยว หลายๆกลุ่มใช้เส้นทางเดิมซ้ำอยู่เป็นประจำในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสนใจ เส้นทางนี้อาจจะเป็นทางรถยนต์ ทางเท้า ทางเรือ หรืออื่นๆ

เส้นทางประจำสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษสำหรับพาหนะที่รับนักท่องเที่ยว ในกรณีที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากพอสมควรมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดในระดับสูง

ประเภทของเส้นทางทัศนาจรสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ คือ เส้นทางเท้า ทางรถยนต์หรือรถโดยสาร ทางจักรยาน ทางเรือหรือแพ รถไฟหรือรถราง พาหนะ อื่น ๆ

2. ข้อพิจารณาในการปรับปรุงเส้นทาง

2.1 การกำหนดเส้นทางควรเริ่มต้นจากการพิจารณาคำแนะนำของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ภายในเมือง จัดลำดับความสำคัญความน่าสนใจไว้ด้วย จากนั้นจึงเป็นการพิจารณาว่าจะสามารถเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยวิธีใดบ้าง

2.2 การจัดเส้นทางในลักษณะวงบรรจบ เพราะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่เกิดความเพลิดเพลินไปตลอดทาง โดยไม่ต้องย้อนกลับเส้นทางเดิม อาจจัดให้มีการเดินทาง 2 ลักษณะก็ได้ เช่น เริ่มต้นด้วยการเดิน ไประยะหนึ่งแล้วเปลี่ยนเป็นการสัญจร โดยทางเรือในขากลับ

2.3 การจัดเส้นทางให้มีความแตกต่างภายในเมือง เพื่อเสนอเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลามากน้อยแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังอาจจัดเส้นทางนักท่องเที่ยวนหลายเส้นทางที่มีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากความสนใจของนักท่องเที่ยว

2.4 การให้ข้อมูลข่าวสารในเส้นทาง ด้วยระบบป้ายหรือด้วยวิธีอื่นเพื่อช่วยบอกทิศทางระยะทาง เช่นการช่วยนักท่องเที่ยวในการกำหนดทิศทางตนเองด้วย “ที่หมายตา” (Landmark) การสร้างให้เกิดความต่อเนื่องกันของเส้นทางด้วยการใช้วัสดุปูพื้นที่ทางเท้าที่เหมือนกันไปตลอดทาง เป็นต้น

2.5 การปรับปรุงบริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทางมักจะเป็นจุดอยู่ในย่านใจกลางเมือง เป็นจุดที่เข้าถึงได้ง่าย มีข้อมูลต่างๆ รวมอยู่ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะใช้ในการตัดสินใจวางแผนการเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการ

2.6 ความต่อเนื่องกับเส้นทางทัศนาจรภายนอกเมือง เส้นทางนักทัศนาจรนี้ไม่ควรจะจำกัดทำอยู่เพียงภายในเมืองเท่านั้น แต่ควรได้พิจารณาถึงความต่อเนื่องกับเส้นทางนักทัศนาจรภายนอกเมืองด้วย ซึ่งอาจเป็นเส้นทางเดียวกันหรือต่อเนื่องกันเป็นบางส่วนก็ได้

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น ทางสัญจร คือ ถนนภายในเมืองซึ่งแบ่งถนนออกเป็นสายประธาน สายหลัก สายรอง สายย่อย ส่วนเส้นทางนักท่องเที่ยวเป็นทางสัญจรที่กำหนดขึ้น

สำหรับนักท่องเที่ยวให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย ข้อพิจารณาในการปรับปรุงเส้นทางได้แก่ การกำหนดและการจัดเส้นทางนักท่องเที่ยว ความต่อเนื่องของเส้นทาง การมีป้ายบอกทาง

2.8.4 ที่หมายตา

เดชา บุญคำ (2531 : 7, 1) ได้ให้ความหมายของที่หมายตาว่า

ที่หมายตา (Landmark) หมายถึง บริเวณที่มีความเป็นพิเศษอันเนื่องมาจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด เจดีย์ อาคารสูง สะพาน อนุสาวรีย์ เสาธง เป็นต้น ที่หมายตาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางของคนในเมือง หรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในเมืองเพียงช่วงระยะสั้น ๆ

(Kevin Lynch, 1960) ได้กล่าวถึงจุดหมายตาไว้ว่า

จุดหมายตา (Landmarks) สำหรับสิ่งที่เด่นของเมืองจะเป็นจุดหมายตา ซึ่งจุดหมายตาบางอันใหญ่โตและสามารถเห็นได้ในระยะไกล เช่น ตึก Empire State Building เสาวิทยุ แต่สำหรับจุดหมายตา บางอย่างจะเล็กมากและเห็นได้เมื่ออยู่ใกล้ เช่น หอนาฬิกา บ้าน หรือแม้กระทั่งรูปปั้นเล็กๆ ที่อยู่ในสวน จุดหมายตาที่ดีจะเห็นชัดและเข้ากันได้กับองค์ประกอบอื่นๆ ในบริเวณนั้นด้วย

เดชา บุญคำ (2531 : 7, 2) ได้ให้ความสำคัญของที่หมายตาในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวว่า

1. เป็นตัวแหล่งท่องเที่ยวเอง ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากการที่คนไปเที่ยวเมืองชายทะเล สาเหตุเพราะมีทิวทัศน์ที่สวยงาม

2. เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างถิ่นที่ไม่คุ้นเคยกับสภาพของเมืองจะยากแก่การจดจำตำแหน่งหรือทิศทาง เพื่อให้นักท่องเที่ยวคุ้นกับเมืองได้ง่ายและเป็นสิ่งซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของเมืองได้เป็นอย่างดี

เดชา บุญคำ (2531 : 7, 3) ยังได้กล่าวถึงการเสริมที่หมายตาให้มีคุณค่ามากขึ้น มีวิธีการดังนี้คือ

1. พยายามไม่ให้สิ่งก่อสร้างอาคารมาปิดบังที่หมายตา
2. เสริมที่หมายตานั้นเห็นได้เด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น ด้วยวิธีการดังนี้
 - 2.1 การเพิ่มฉากหลัง
 - 2.2 การเน้นกรอบของภาพ
 - 2.3 การช่วยนำสายตาไปสู่จุดที่น่าสนใจ

2.8.5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

เดชา บุญคำ (2531 : 12, 1-12, 4) กล่าวถึงสิ่งก่อสร้างในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 อย่าง คือ

1. อาคารบริการนักท่องเที่ยวหรือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ต้องอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ง่ายและอยู่ในบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวผ่านเป็นจำนวนมากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ จะประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ เช่น

- 1.1 ส่วนบริการ เช่น การแลกเปลี่ยนเงินตรา
- 1.2 ที่ทำการตำรวจท่องเที่ยว
- 1.3 ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก
- 1.4 ห้องน้ำ ห้องส้วม
- 1.5 บริเวณที่นั่งพักคอยที่นัดพบ
- 1.6 อื่น ๆ เช่น ห้องนิทรรศการ ห้องแสดงงาน

2. สถานที่พักควรเป็นอาคารโล่ง มีจุดประสงค์เพื่อให้นักท่องเที่ยวนั่งพักผ่อนแดดหลบฝน หรือเป็นจุดที่มีวิวทัศนียภาพ

3. ห้องน้ำ ห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยวมักจัดให้มีเพียงห้องส้วมและส่วนที่ล้างมือเท่านั้น ควรอยู่ในที่ที่ไม่โดดเด่นจนเกินไป

4. ร้านขายของ ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม อาจเป็นอาคารถาวรหรือเป็นซุ้มที่มีขนาดเล็กมีโครงสร้างเบา หรือเป็นรถเข็นก็ได้

ส่วนที่ประกอบบริเวณนั้น เศษ บุญคำ (2531 : 12, 5-12, 33) ได้กล่าวถึงสิ่งประกอบบริเวณในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว มีดังนี้

1. ประเภทที่นั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในงานสาธารณะสามารถจำแนกออกได้ตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

1.1 ที่นั่งที่ใช้นั่งเพียงชั่วคราว ใช้นั่งเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เช่น นั่งรอรถประจำทาง นั่งพักระหว่างการเดินเพียงชั่วคราวเพื่อที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ที่นั่งแบบนั่งเพื่อความผ่อนคลาย ได้แก่ การนั่งพักผ่อน

1.3 โต๊ะและเก้าอี้ เช่น บริเวณพักคอยที่ต้องการมีที่วางของหรือที่ต้องการ

มีเกมเล็กๆ น้อยๆ

2. ป้าย มีหน้าที่ในการสื่อความหมาย เช่น ป้ายชี้ทาง ป้ายบอกกฎเกณฑ์หรืออื่น ๆ ที่คนที่ใช้บริเวณหรือสัญจรไปมาควรรู้ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1 ป้ายบอกสถานที่

2.2 ป้ายบอกทิศทาง

2.3 ป้ายบอกกฎข้อบังคับ

2.4 ป้ายบอกข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชุ้ม โฆษณา จัดทำขึ้นเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูลต่าง ๆ สำหรับผู้สัญจร โดยทางรถยนต์และผู้สัญจรด้วยทางเท้า มีประโยชน์ในการให้ข้อมูลทั้งนักท่องเที่ยวและสำหรับประชาชนในท้องถิ่น

4. ถังขยะ และถังรองรับขยะมูลฝอย เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูล โดยต้องคำนึงถึงตำแหน่ง รูปแบบและลักษณะให้เหมาะสมในแต่ละบริเวณนั้นด้วย

5. กระบะต้นไม้ กระถางต้นไม้ เป็นภาชนะสำหรับดินเพื่อปลูกต้นไม้ อาจเป็นแบบถาวรหรือแบบโยกย้ายตำแหน่งได้

6. ที่ดื่มน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดเตรียมไว้ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีคนผ่านไปผ่านมา เช่น ทางเท้า สวนสาธารณะ ทางเข้า-ออก

7. รั้ว กำแพง และเสาปักการจราจร

7.1 รั้วสำหรับคนเดิน รั้วหรือราวกันไม่ให้คนเดินเข้าไปในบริเวณ

7.2 รั้วสำหรับรถยนต์ ใช้เป็นแนวเพื่อความปลอดภัย

7.3 เสาปักการจราจร คือเสาที่แสดงขอบเขตของการสัญจร

8. บ่อน้ำ สระน้ำ น้ำพุ น้ำตก เป็นน้ำที่ใช้สำหรับภูมิทัศน์เมืองที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความสวยงาม

9. ไฟฟ้า แสงสว่าง นอกจากทำหน้าที่ให้ความสว่างแล้ว ยังเป็นสิ่งประกอบสถานที่ เพื่อช่วยในการแสดงสัดส่วนของพื้นที่และยังช่วยส่งเสริมความสวยงามอีกด้วย

10. ทางเดินมีหลังคา เพื่อความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและยังช่วยชี้นำทิศทางการเดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

11. ชุ้มทางเข้า ทำขึ้นเพื่อเป็นที่หมายตาให้ผู้สัญจรไปมาสามารถกำหนดตำแหน่งการเข้าออกได้ง่ายขึ้นชัดเจนขึ้น

12. รูปปั้น อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา เป็นส่วนตกแต่งเมืองเพื่อความสวยงาม เป็นจุดดึงดูดความสนใจและเป็นที่ยังหมายตา

13. หาบเร่แผงลอย เป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ดี

เดชา บุญค้ำ(2531 : 8, 6) ยังได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในเลือกรูปแบบของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณไว้ดังนี้คือ

1. คำนึงถึงรูปแบบเดิมของท้องถิ่น

2. คำนึงถึงความกลมกลืนของสิ่งประกอบบริเวณทั้งหมด

3. คำนึงถึงการใช้งานกลางแจ้ง

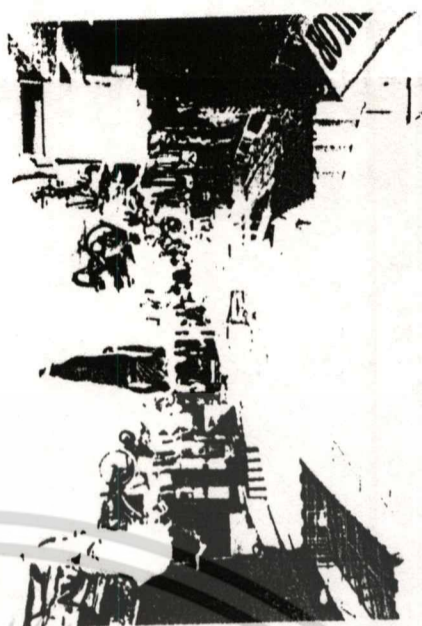

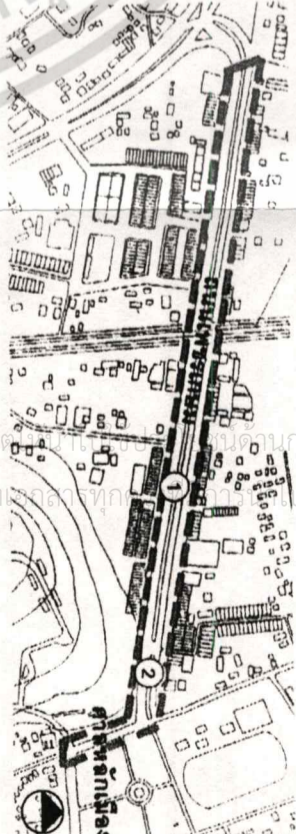
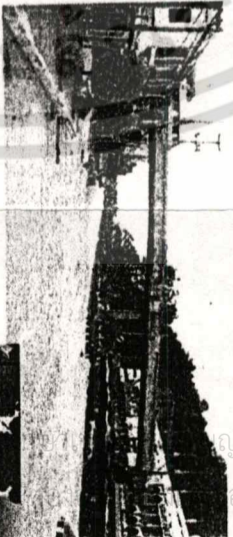

4. คำนึงถึงการใช้งานของคนจำนวนมาก

5. คำนึงถึงรูปแบบที่ไม่โดดเด่น

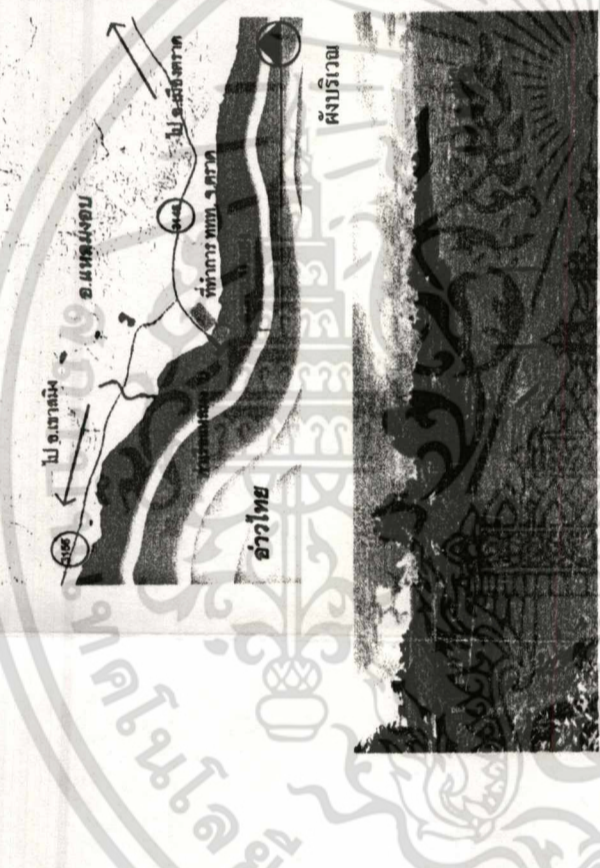

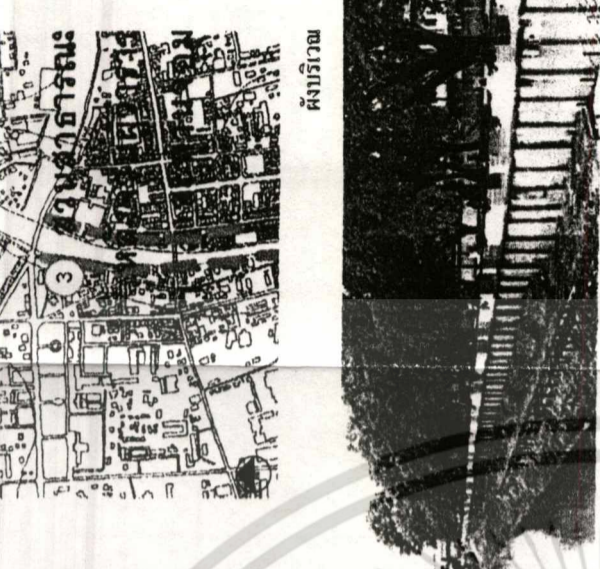

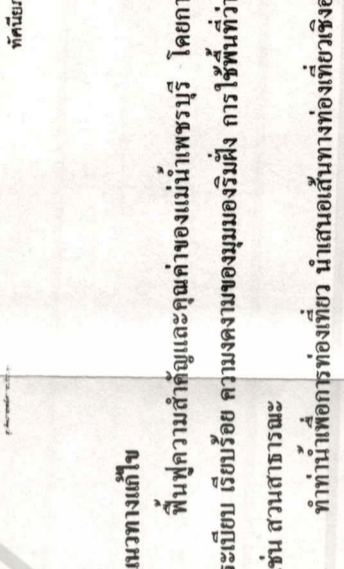
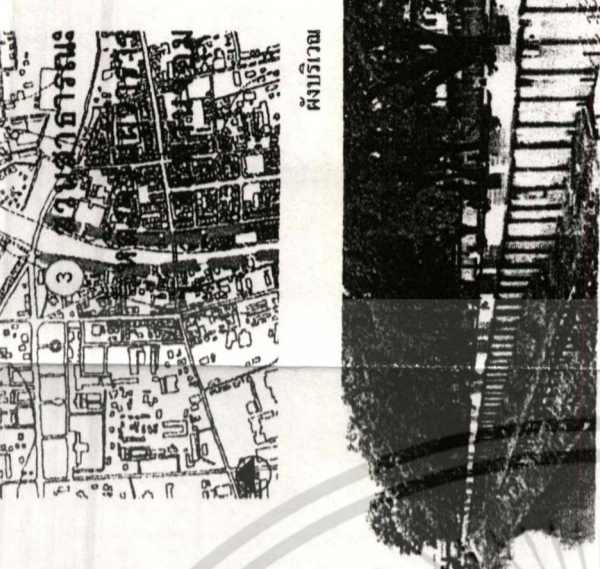

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

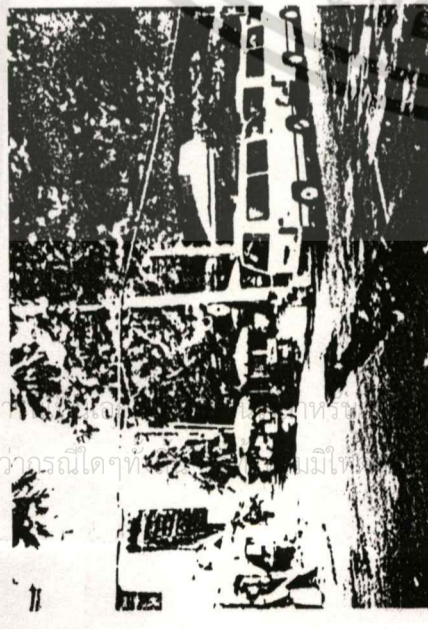

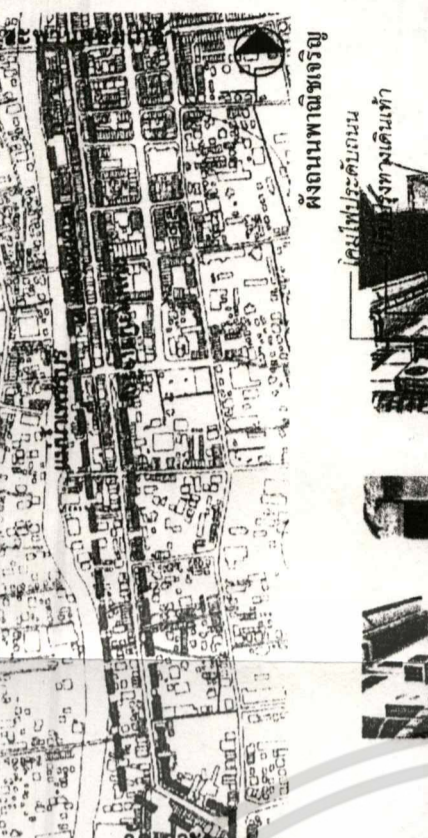
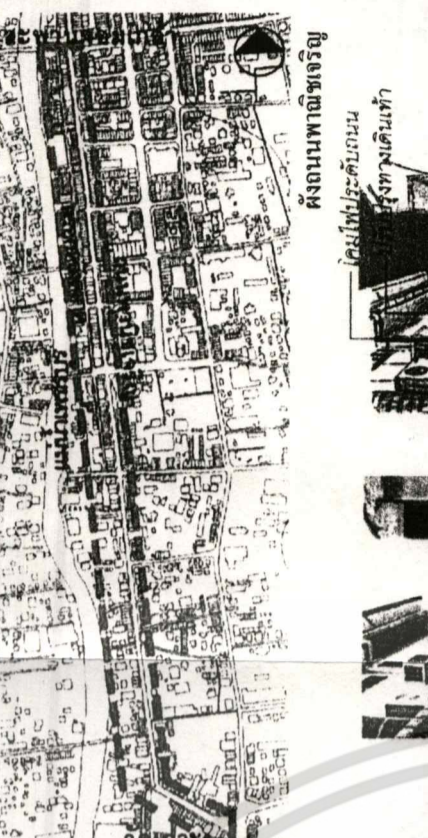
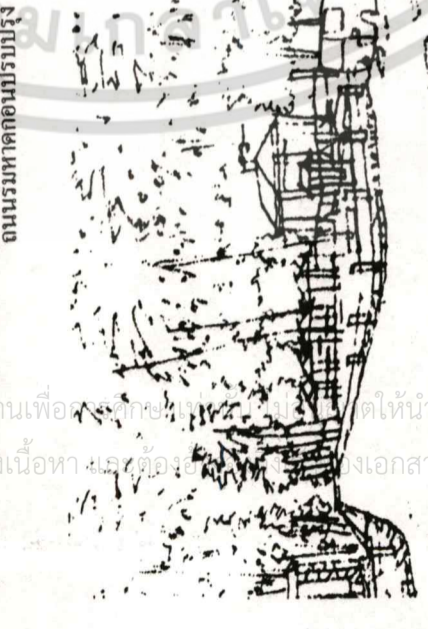
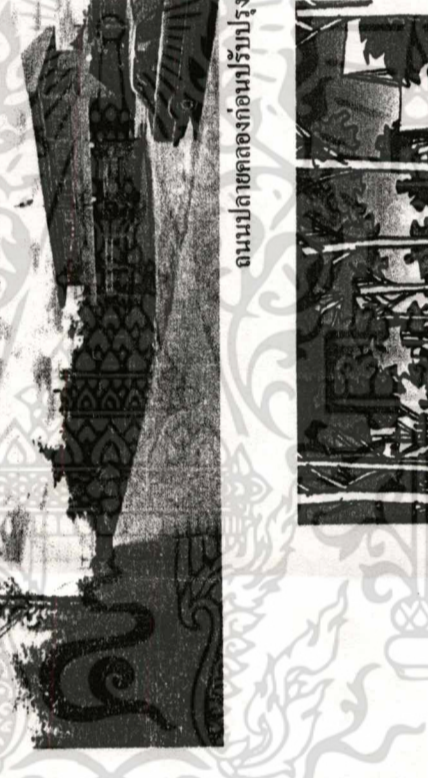
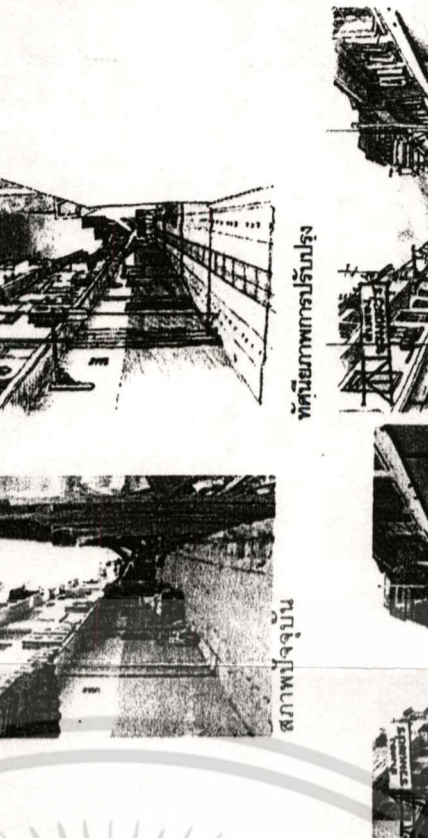
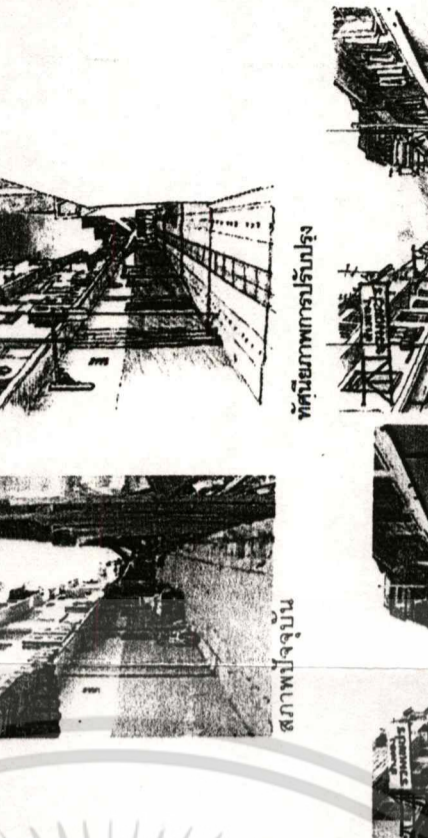
ตารางที่ 2.7 แสดงการเปรียบเทียบแนวความคิดในการออกแบบ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

<p>ประเภทของการศึกษา</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 11)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.ตราด มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 28-5, 32)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 34)</p>
<p>1. ด้านปัญหา</p> <p>ขาดความชัดเจนในการใช้ที่ดิน คือส่วนราชการบางหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์ที่อยู่แถวเดียวกันกับร้านค้าประเภทต่าง ๆ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวก ในการติดต่องานราชการ</p>	<p>ปัญหา การบูรณะและจัดภูมิทัศน์หอสวดทรงไทย วัด ไร่ล้อม หอสวดเป็นอาคารทรงไทยแต่ครึ่งตึก มีลวดลาย และรายละเอียดของอาคารครึ่งตึก เป็นสถาปัตยกรรมไทยแท้ บริเวณหอสวดมีสภาพแวดล้อมที่รกรุงรัง ควรอนุรักษ์อาคารหอสวดและจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมอาคารให้เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวัด</p>	<p>ปัญหา บริเวณเขาวัง มีปัญหาทางกายภาพอยู่โดยรอบบริเวณ ได้แก่ หาบรี แผงลอยที่ขาดระเบียบรกรุงรังบรรยากาศไม่สวยงาม</p>	<p>ปัญหา</p>
 <p>ด้านก่อนการปรับปรุง</p>	 <p>ฝั่งวัด ไร่ล้อม</p>	 <p>ฝั่งถนนเพชรเกษม</p> <p>ถนนเพชรเกษม 1 ก่อนปรับปรุง</p> <p>ถนนเพชรเกษม 1 หลังปรับปรุง</p> <p>ถนนเพชรเกษม 2 ก่อนปรับปรุง</p> <p>ถนนเพชรเกษม 2 หลังปรับปรุง</p>	<p>ถนนเพชรเกษม 2 หลังปรับปรุง</p>
<p>แนวทางการแก้ไข</p> <p>กำหนดการใช้ที่ดินและขอบเขตให้ชัดเจน โดยกำหนดเป็นย่านพาณิชย์กรรม ย่านสถาบัน และสถานที่ราชการอื่นๆ ส่วนย่านพาณิชย์กรรมอาจเสริมสร้างบรรยากาศ โดยเปิดถนนจากถนนมาเป็นที่ทางเดินเท้า ในย่านการค้าที่เพิ่มถนนเพื่อสร้างความน่าสนใจเป็นระยะๆ ไปตามทาง เพิ่มความชุ่มชื้นบริเวณต้น และบรรยากาศของการพักผ่อนหย่อนใจด้วยการจัดวางต้นไม้แทนที่พุ่มขนาดใหญ่ และเพิ่มบริเวณพักผ่อนนั่งเล่น ร่วมกับการจัดวางเก้าอี้ที่นั่งหรือที่นั่งพักผ่อนทานอาหารว่างภายนอกอาคาร</p>	<p>แนวทางการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณะหอสวดให้คงสภาพเดิม รักษารายละเอียดวัสดุ และทาสีทาสีผนังทั้งหมด - จัดทำทางเดินปูด้วยอิฐลาดทางลาด - จัดทำารระบบระบายน้ำโดยรอบ - ปูลูกหิน ไม่เป็นแนว เน้นให้หอสวดดูโดดเด่น - จัดทำป้ายข้อมูล ลักษณะทรงไทย 	<p>แนวทางการแก้ไข</p> <p>ปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้มีความร่มรื่น สวยงาม สร้างบรรยากาศบนถนนทางเดินให้สวยงาม ปรับปรุงองค์ประกอบประดับถนน ปูลูกหิน ไม่ให้รกรุงรัง จัดระเบียบหาบรีแผงลอย ด้วยการออกแบบแผงให้เหมาะสมสวยงาม โดยตั้งเอาเอกลักษณ์ที่ำต้นใจของสถาปัตยกรรมจากเขาวังมาประยุกต์ใช้</p>	<p>แนวทางการแก้ไข</p>

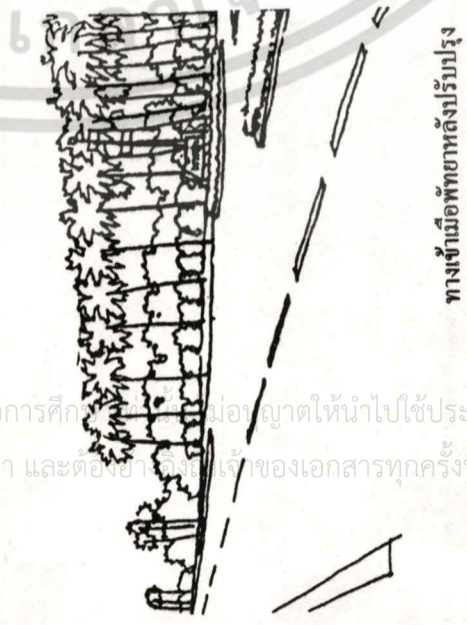
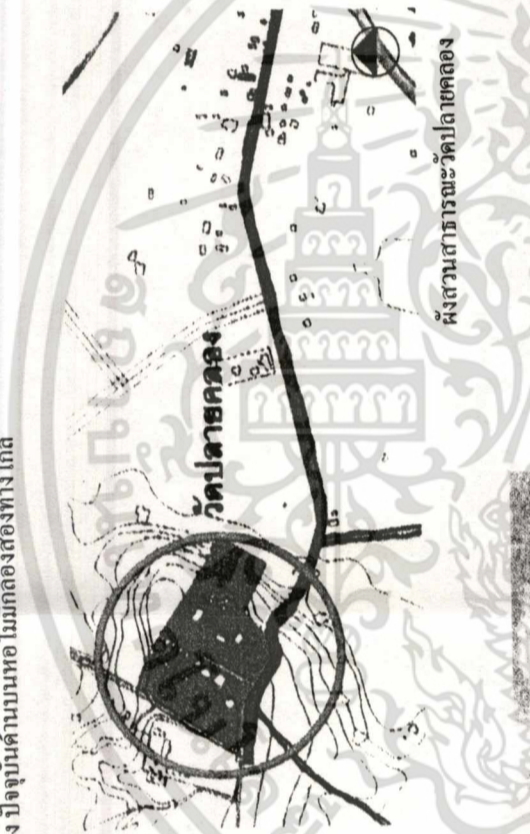

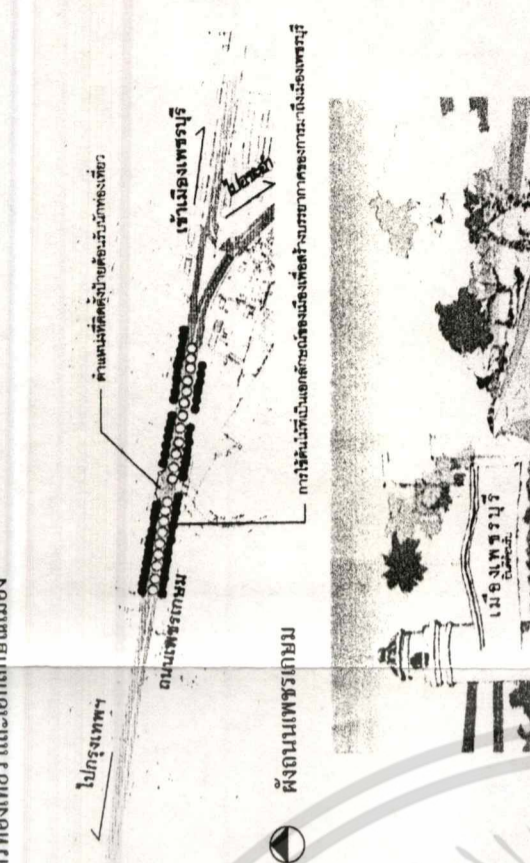
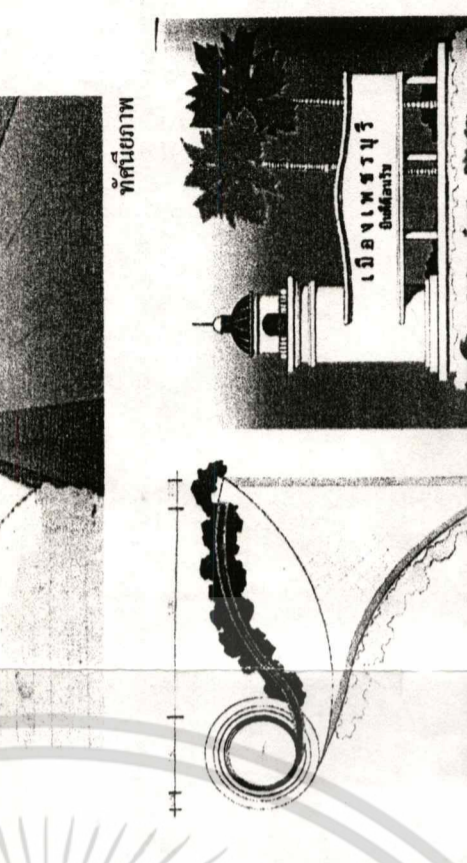
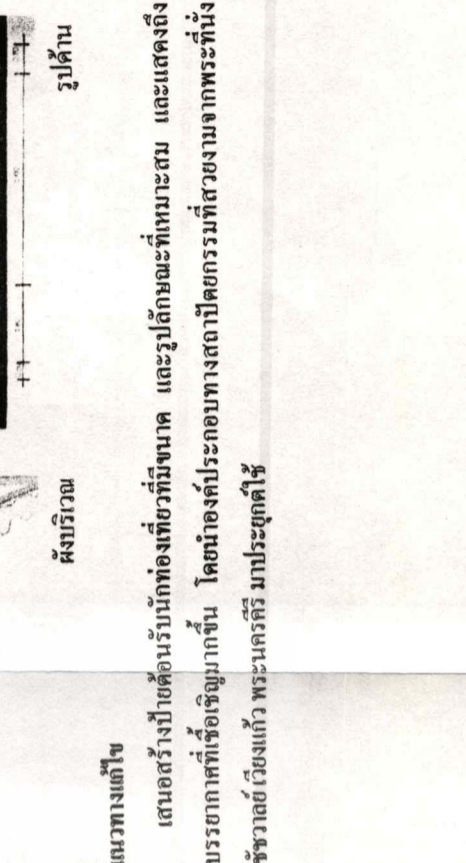
ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ประเภทของการศึกษา	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 11)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อสังคมที่เกี่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 38-5, 39)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อสังคมที่เกี่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 38-5, 39)</p>
2. ที่ว่างโล่ง	<p>ปัญหา ตัวอาคารสโมสรเรือใบ บดบังทัศนียภาพที่ติดของทะเล รวมทั้งมีจุดจอดและจุดสตูดิโออยู่ตามริมชายหาด</p>	<p>ปัญหา บริเวณท่าเรือแหลมงอบ สภาพปัจจุบันทรุดโทรม ควรพัฒนาเป็นแหล่งชุมชนท่องเที่ยว เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัด</p>	<p>ปัญหา แม่น้ำเพชรบุรี ขาดความงดงามน่าสนใจ ปัญหาการรุกคืบ ปัญหาการกัดเซาะและการดูแลรักษาที่ดี และไม่เห็นคุณค่าของแม่น้ำ</p>
 <p>พื้นที่ริมทะเลก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ฝั่งบริเวณ</p> <p>บริเวณท่าเรือแหลมงอบก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ฝั่งบริเวณ</p> <p>สภาพปัจจุบัน สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (3)</p> <p>ทัศนียภาพหลังการปรับปรุง</p>	 <p>ฝั่งบริเวณ</p> <p>ทัศนียภาพหลังการปรับปรุง</p>
<p>แนวทางแก้ไข ไม่ควรมีอาคารใดๆ สร้างอยู่ด้านริมทะเล โดยเฉพาะอาคารขนาดใหญ่ถาวร แต่ควรเปิดพื้นที่โล่งเพื่อมุมมองที่ดีไปสู่ชายทะเล ให้มากที่สุด</p>	<p>แนวทางแก้ไข จัดพื้นที่ส่วนสาธารณะ โดยปลูกต้นไม้จัดสวน และเพิ่มองค์ประกอบภูมิทัศน์ เพื่อให้เป็นส่วนสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว ให้ได้ใช้เป็นที่พักผ่อนระหว่างการเดินทาง และใช้เป็นจุดนัดหมายไปด้วย และเพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ ที่เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์การเมืองประเทศ</p>	<p>แนวทางแก้ไข ฟื้นฟูคุณค่าและคุณค่าของแม่น้ำเพชรบุรี โดยการปรับปรุงดูแลรักษาความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ความงดงามของมอริมฝั่ง การใช้พื้นที่ว่างริมพื้นที่สาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ทำทำนบเพื่อการท่องเที่ยว นำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และจัดโครงการอนุรักษ์เพื่อการอนุรักษ์แม่น้ำเพชรบุรี</p>	<p>แนวทางแก้ไข ฟื้นฟูคุณค่าและคุณค่าของแม่น้ำเพชรบุรี โดยการปรับปรุงดูแลรักษาความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ความงดงามของมอริมฝั่ง การใช้พื้นที่ว่างริมพื้นที่สาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ทำทำนบเพื่อการท่องเที่ยว นำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และจัดโครงการอนุรักษ์เพื่อการอนุรักษ์แม่น้ำเพชรบุรี</p>

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

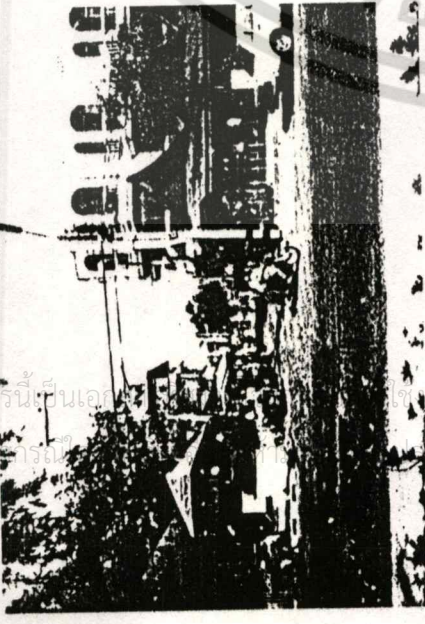
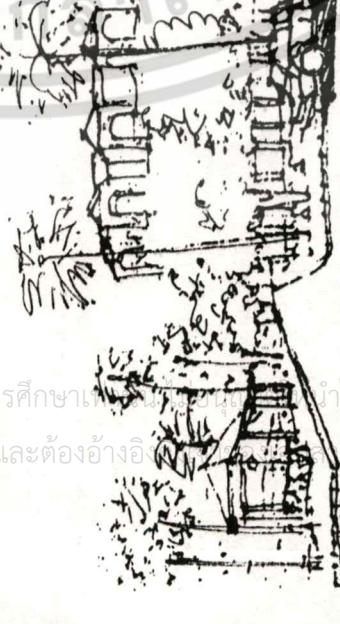
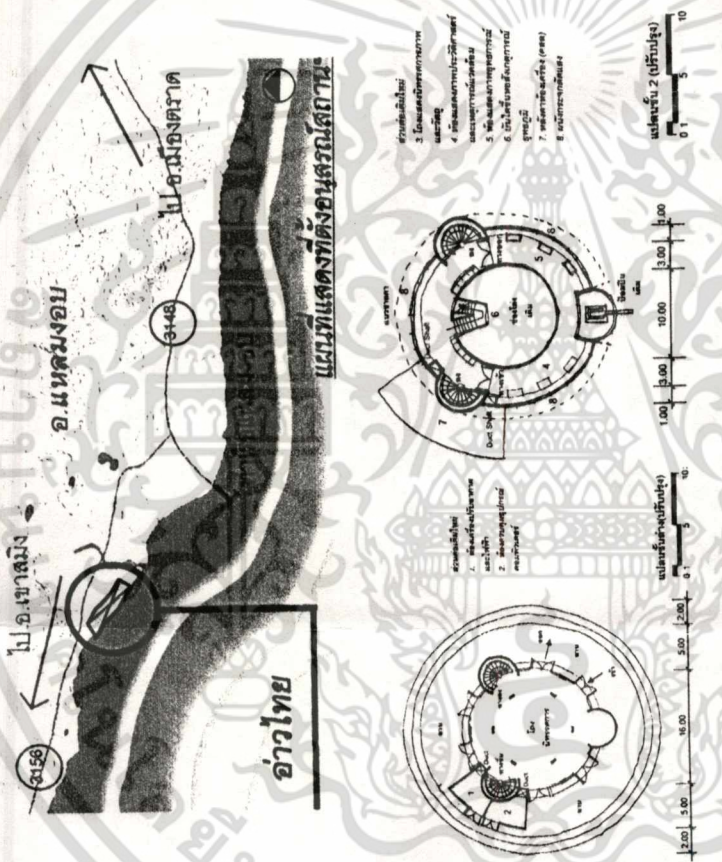
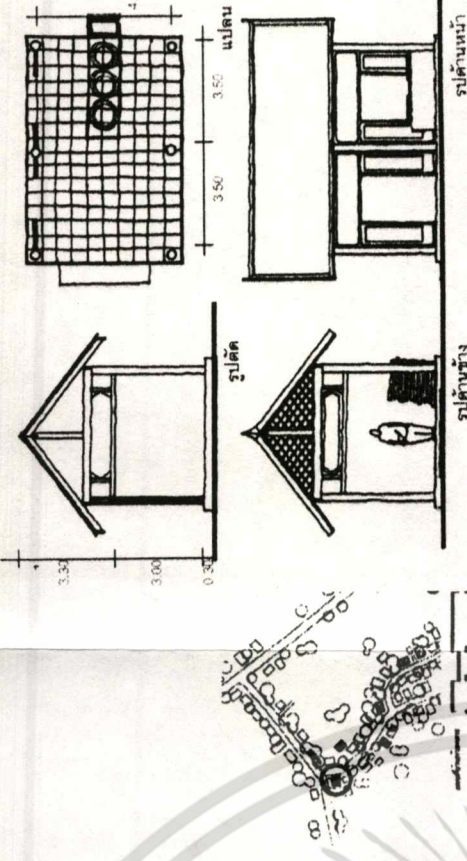
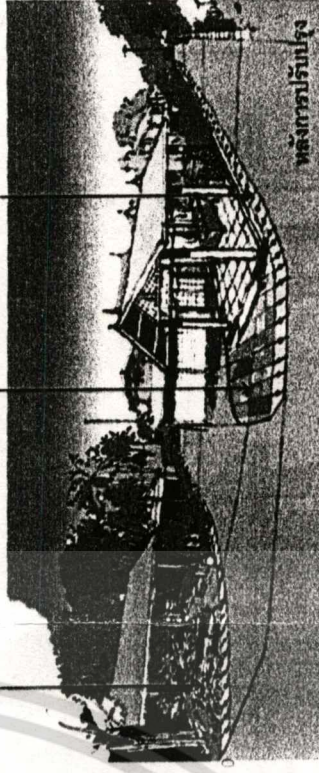

<p>ประเภทของการศึกษา</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 12)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อตั้งศูนย์กลางท่องเที่ยว จ.ตราด มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 40-5, 41)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อตั้งศูนย์กลางท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 32-5, 33)</p>
<p>3. เส้นทางสัญจร</p>	<p>ปัญหา ถนนริมหาด มีการรุกกล้าทางที่สาธารณะ การตั้งห้ามรถแฉงลอยทำให้นักท่องเที่ยวต้องลงมาเดินบนถนน นอกจากนี้ก็มีการคิดป้ายโฆษณาทำลายทัศนียภาพ และภูมิทัศน์ของเมือง</p>	<p>ปัญหา เส้นทางท่องเที่ยวตอนปลายคลองขาดความต่อเนื่องและเอกลักษณ์ สร้างเอกลักษณ์ให้ถนนจากเมือง ผู้วัดปลายคลอง ให้มีความต่อเนื่องกัน โดยใช้ลักษณะดั้งเดิมของเมืองตราด สันนิษฐานว่า มีต้นกรวดอยู่มาก (ต้นกรวดหมายถึงต้นยาง)</p>	<p>ปัญหา บริเวณถนนพานิชเจริญ มีความน่าสนใจมากมาจนประกอบไปด้วย กิจกรรมในเชิงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ย่านท่าทองโบราณ เรือแควไม้ที่มีเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น การค้าขาย สินค้าอาหารพื้นเมือง ไม่มีมีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก</p>
 <p>ถนนริมหาดก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ผังถนนปลายคลอง</p>	 <p>ผังถนนพานิชเจริญ</p>	 <p>โดยไปประดิษฐาน รุ่งทางเดินเท้า</p>
 <p>ถนนริมหาดหลังปรับปรุง</p>	 <p>ถนนปลายคลองก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ทัศนียภาพการปรับปรุง</p>	 <p>ทัศนียภาพการปรับปรุง</p>
<p>แนวทางแก้ไข กำหนดให้มีการจอดรถสาธารณะ และขยายทางเท้า โดยห้ามมิให้มีการตั้งห้ามรถแฉงลอย อีกทั้งกำหนดกฎปรังทรงและความสูงของอาคารที่จอดรถแล้ว ลักษณะพิธีพิธีพื้นที่ถูกให้ได้ลักษณะบรรยากาศเมืองร้อน บริเวณใดที่มีผู้คนใช้มากควรขยายทางเท้า และจัดสร้างเป็นลาน ส่วนห้ามรถแฉงลอยนั้นเป็นสิ่งที่ควรต้องทำ และเป็นที่ตั้งที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศได้สัมผัสกับบรรยากาศแบบแปลกใหม่ จึงอาจจัดให้มีบริเวณเฉพาะสำหรับห้ามรถแฉงลอย ความรู้รูปแบบและความนิยมเรียบร้อย</p>	<p>แนวทางแก้ไข - ปลุกคืนยาง 2 ซ้ำงแนวถนนในเขตทาง - จัดทำทางจักรยาน ไปพร้อมกัน นอกผิวถนน ใช้สำหรับชุมชนสัญจร และใช้ในการท่องเที่ยว - ปลุกไม้พุ่มเพื่อให้ความปลอดภัยกับทางจักรยาน</p>	<p>แนวทางแก้ไข สร้างความเด่นชัดจากวิถีชีวิต วัฒนธรรม โดยส่งเสริมวิถีชีวิต การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม และการจัดระเบียบทางกายภาพ รวมทั้งจัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องทำโครงการถนนคนเดินในวันเทศกาลสำคัญ</p>	<p>แนวทางแก้ไข สร้างความเด่นชัดจากวิถีชีวิต วัฒนธรรม โดยส่งเสริมวิถีชีวิต การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม และการจัดระเบียบทางกายภาพ รวมทั้งจัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องทำโครงการถนนคนเดินในวันเทศกาลสำคัญ</p>

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

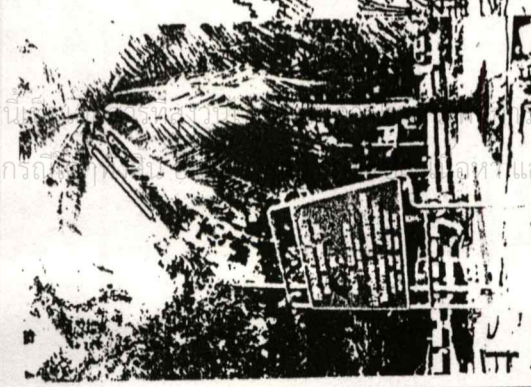
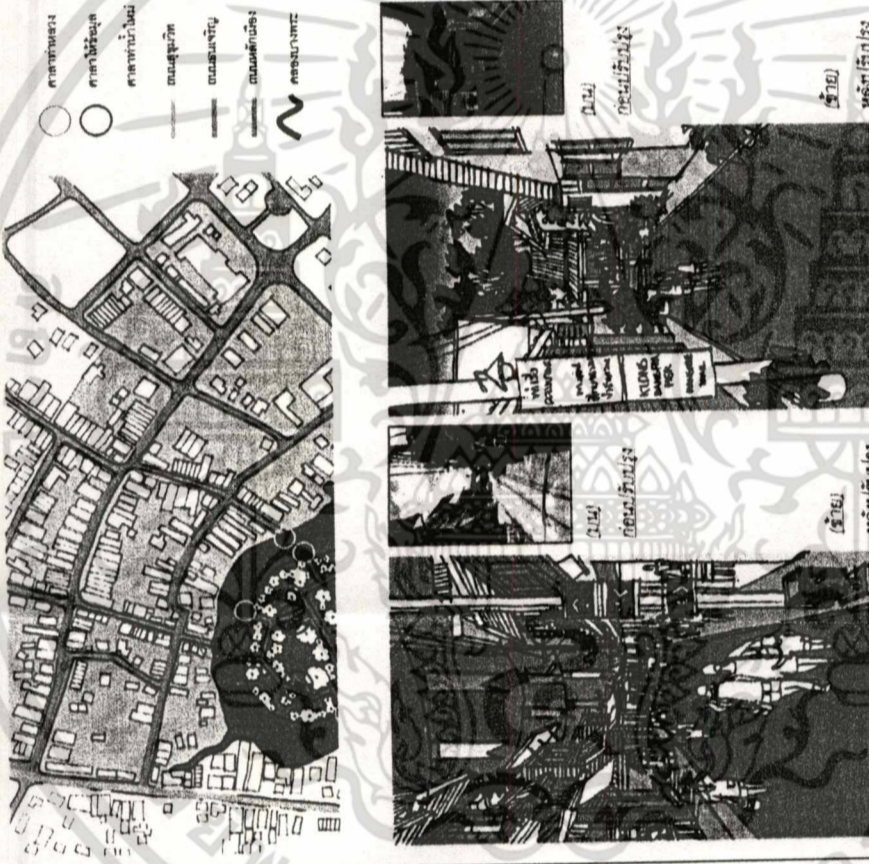
<p>ประเภทของการศึกษา</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 18)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการพัฒนาและปรับปรุงเมืองเพื่อการท่องเที่ยว จ.ตราด มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 43-5, 18)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการพัฒนาและปรับปรุงเมืองเพื่อการท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 16-5, 18)</p>
<p>4. ทิวทัศน์และที่หมายตา</p>	<p>ปัญหา ขาดความชัดเจน หรือบรรยากาศที่ซ้ำทำให้ผู้ชมชิวดยานรับรู้ได้ว่าเป็นทางเข้าหลัก ผู้เมืองพัทยา มุมมองตลอดสองข้างทางของถนนขาดความน่าสนใจ</p>	<p>ปัญหา สวนสาธารณะวัดปลายคลองเป็นจุดสุดท้ายของการเดินทาง ในถนนสายวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชาวเมืองตราด มีหอสูงอยู่ภายในสวน โดยใช้ภาพมุมสูงเพื่อทบทวนสาระที่ได้จากการเดินทาง ปัจจุบันด้านบนหอ ไม่มีกล้องส่องทางไกล</p>	<p>ปัญหา ถนนเพชรเกษมก่อนเข้าเมืองเป็นช่วงที่ขาดบรรยากาศของความเป็นเมือง และการเตรียมเข้าสู่เมือง มีป้ายชนิดเดียวกันมีขนาดเล็กลง สังเกตได้ยาก มีป้ายของกรมทางหลวงซึ่งขาดบรรยากาศการท่องเที่ยว และเอกลักษณ์เมือง</p>
 <p>ทางเข้าเมื่อพิชยก่อนปรับปรุง</p> <p>ทางเข้าเมื่อพิชยหลังปรับปรุง</p>	 <p>วัดปลายคลอง</p> <p>หอดูหลังการปรับปรุง</p>	 <p>ไปกรุงเทพฯ</p> <p>ถนนเพชรเกษม</p> <p>เข้าเมืองเพชรบุรี</p> <p>ภาพจำลองเป็นเอกลักษณ์ของเมืองที่สร้างบรรยากาศและการเข้าถึงเมืองเพชรบุรี</p> <p>พื้นที่ยกภาพ</p> <p>ผังบริเวณ</p> <p>รูปด้าน</p>	<p>แนวทางการแก้ไข</p> <p>เสนอสร้างป้ายต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มีขนาด และรูปลักษณะที่เหมาะสม และแสดงถึงบรรยากาศที่เชื่อมโยงมากขึ้น โดยนำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามจากพระที่นั่งจักรวาลย์ เวียงแก้ว พระนครคีรี มาประยุกต์ใช้</p>
<p>แนวทางการแก้ไข</p>	<p>เน้นทางแยกเข้าเมืองด้วยกลุ่มต้นไม้ ทำให้เกิดความเด่นชัดของทางเข้ามาขึ้น อาจจะด้วยการใช้ต้นไม้เมืองร้อนชายทะเลประกอบกับการใช้รูปปั้นหรือที่หมายตาที่สร้างขึ้น เพื่อให้สามารถมองเห็นได้จากระยะไกล เช่น กลุ่มมะพร้าว กลุ่มสนทะเล เป็นต้น</p>	<p>แนวทางการแก้ไข</p> <p>ปรับปรุงหอดูสูงให้มั่นคง แข็งแรง ทาสีใหม่ และติดตั้งกล้องส่องทางไกล เพื่อทบทวนการเดินทางที่ผ่านมา โดยกำหนดมุมมองของกล้องส่องดูบริเวณต่างๆ ตามลำดับไว้ที่ฐานของกล้อง และพ่วงเข้ากับเครื่องเสียงที่ฟังให้ข้อมูลไปตามมุมมองที่กำหนดไว้</p>	<p>แนวทางการแก้ไข</p> <p>ปรับปรุงหลังการปรับปรุง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

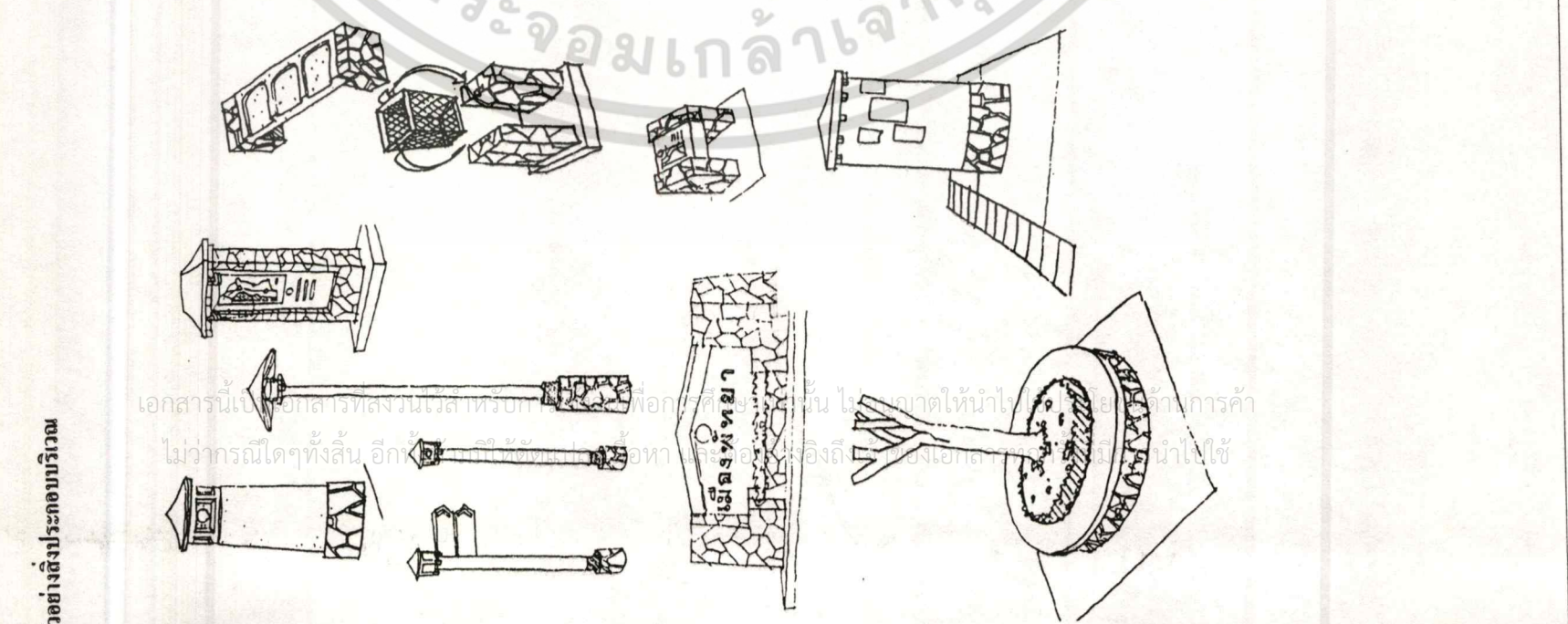
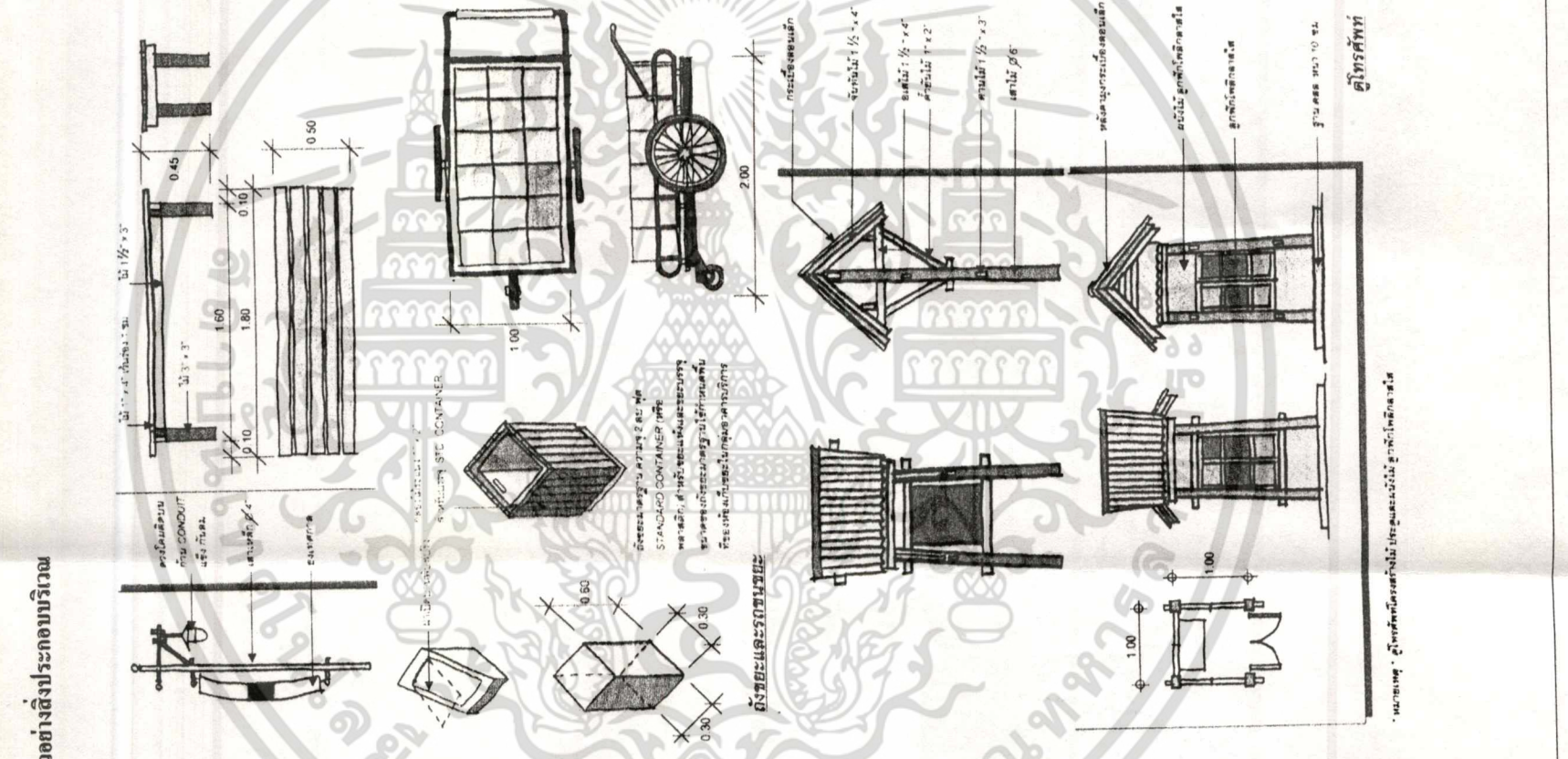
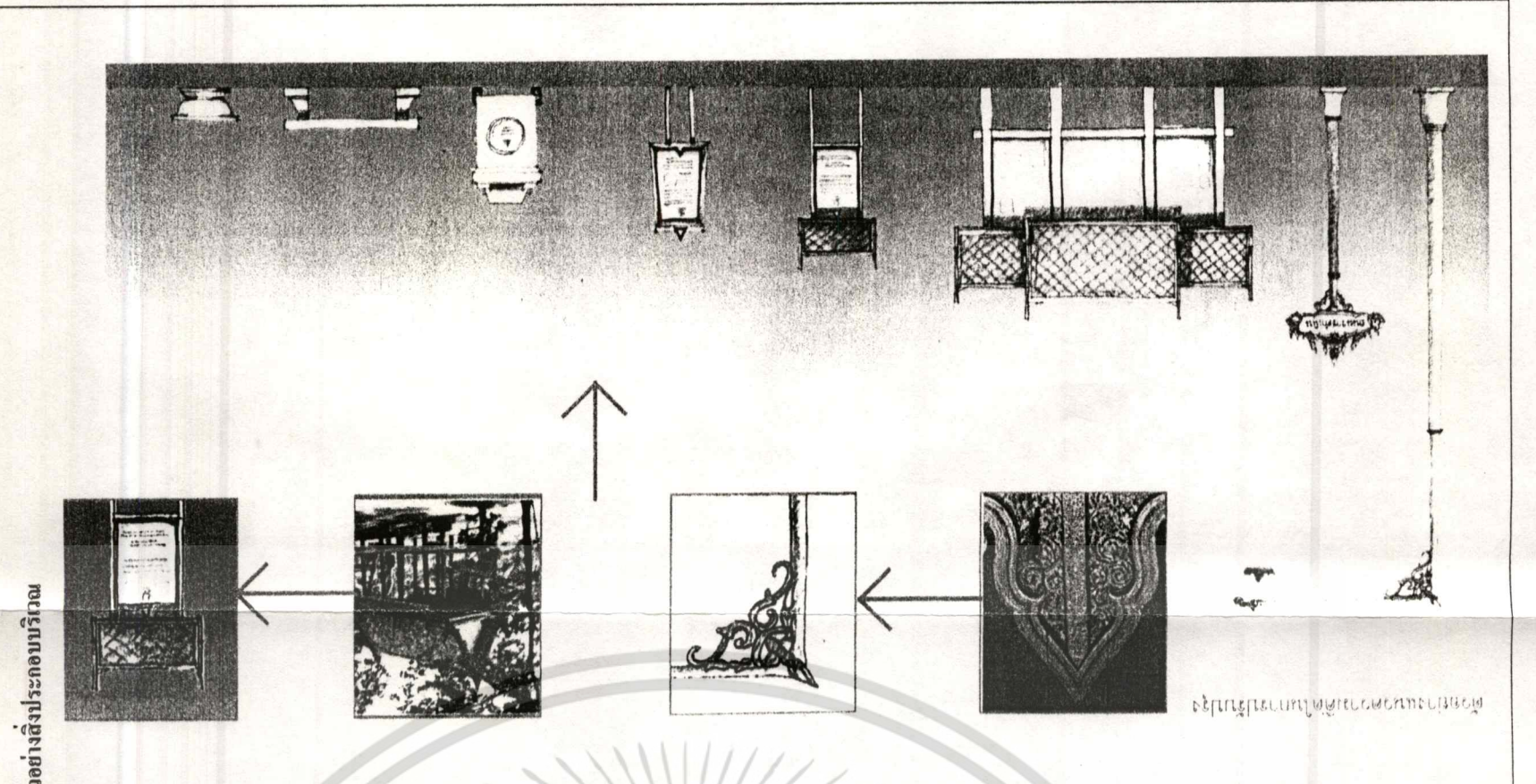
<p>ประเภทของการศึกษา</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 16)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการพัฒนาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.ตราด มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 71-5, 79)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 54)</p>
<p>5. สิ่งก่อสร้าง และสถาปัตยกรรม</p>	<p>ปัญหา บริเวียร์ในบริเวณสามแยกพิทยากลางไปจนถึงพิทยาลัย มีการก่อสร้างอาคารที่หนาแน่นมาก รวมทั้งอาคารนั้น มีความหลากหลายในรูปทรงสีสัน รวมทั้งป้ายโฆษณาตั้งกะละตามทางเดินเท้า</p> <p>สามแยกพิทยากลางก่อนปรับปรุง</p> <p>สามแยกพิทยากลางหลังปรับปรุง</p>	<p>ปัญหา ปรับปรุงอาคารอนุสาวรีย์สถานยุทธนาวิ เกาะช้าง ให้มีห้องจัดแสดงภูมิหลัง ลำดับการยุทธ และผลกระทบของการยุทธ ให้เป็นที่ศึกษา และปลูกฝังความรักชาติในขณะเดียวกัน เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปด้วย</p> <p>อ่าวไทย</p> <p>อ.แหลมงอบ</p> <p>ไป อ.เมืองตราด</p> <p>แผนที่แสดงที่ตั้งอนุสาวรีย์สถานยุทธนาวิ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อนุสาวรีย์สถานยุทธนาวิ 2. อาคารนิทรรศการ 3. อาคารนิทรรศการ 4. อาคารนิทรรศการ 5. อาคารนิทรรศการ 6. อาคารนิทรรศการ 7. อาคารนิทรรศการ 8. อาคารนิทรรศการ <p>มาตราส่วน 2 (ม.ต่อ 1 ซม.)</p>	<p>ปัญหา บ้านท้ายหลวงเป็นหมู่บ้านในโครงการอนุรักษ์น้ำตาด โตนด สภาพชุมชนทรุดโทรม ขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และชาวบ้านมีฐานะค่อนข้างยากจน จึงควรมีการเสริมรายได้ให้กับชาวบ้านอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>รูปตัด</p> <p>รูปด้านข้าง</p> <p>รูปด้านหน้า</p> <p>จุดเชื่อมโยงการกับองค์กรจัด</p> <p>ด้านสร้างระบบระบายน้ำ</p> <p>หลังคาทรงปรับปรุง</p>
	<p>แนวทางการแก้ไข ควรมีการกำหนดรูปแบบ การใช้สีสีนของอาคารรวมทั้งกำหนดความหนาแน่น และความสูงด้วย นอกจากนี้ยังควรมีการกำหนดขนาด ตำแหน่ง และรูปแบบของป้ายโฆษณาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดภูมิทัศน์โดยรวมที่ดี ปลูกต้นไม้เพิ่มเติมเพื่อความร่มรื่นตลอดสองข้างทาง</p>	<p>ปัญหา ทัศนียภาพภายในหลังปรับปรุง</p> <p>ทัศนียภาพภายนอกหลังปรับปรุง</p> <p>แนวทางการแก้ไข ปรับปรุงอาคารชั้นล่าง เป็นพื้นที่การแสดงสถานที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ และนำเสนอแหล่งศึกษาและแหล่งท่องเที่ยว ต่อเติมชั้น 2 เป็นโถงแสดงภาพ และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์</p>	<p>แนวทางการแก้ไข ปรับปรุงอาคารสาธิตการทำน้ำตาด ให้เป็นอาคารที่คงทนถาวร เป็นระเบียบเรียบร้อย พร้อมมีบอร์ดคำอธิบายแสดงภาพ และวิธีการทำน้ำตาดให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษา</p>

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ประเภทของการศึกษา	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 18)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมเพื่อตั้งศูนย์ศิลปากร (2545 : 5, 20-5, 21)</p>	<p>จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมเพื่อตั้งศูนย์ศิลปากร จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร</p>
6. ป้ายโฆษณา	<p>ปัญหา มีการใช้สิ่งประกอบภูมิทัศน์ที่หลากหลาย ขาดความเป็นสัญลักษณ์ของเมืองที่ชาวต่างชาติ</p>	<p>ปัญหา บริเวณถนนหน้าเจริญเป็นย่านตลาดเก่าของจังหวัดปัจจุบัน มีการติดตั้งป้ายโฆษณาจำนวนมาก ทำการปรับปรุงบริเวณและเสนอให้เป็นถนนคนเดินในวันหยุดราชการ และวันหยุดเทศกาล และมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมบนท้องถนน</p>	
	 <p>ก่อนปรับปรุง</p> <p>หลังปรับปรุง</p>	 <p>แนวทางแก้ไข ปรับปรุงสภาพถนนควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณาต่าง ๆ และเพิ่มอุปกรณ์ถนน</p>	<p>ไม่ได้กล่าวถึง</p>
	<p>แนวทางแก้ไข ควรมีการออกแบบใช้ป้ายต่าง ๆ สุ่มโฆษณาประชาสัมพันธ์ มั่นคง เสถียร ฟ้า รว มีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน</p>		

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันฯ ไม่อนุญาตให้มีการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ประเภทของ การศึกษา	จากการศึกษาแนวความคิดจาก คู่มือการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2531 : 15, 26)	จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.ตราด มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 61-5, 66)	จากการศึกษาแนวความคิดจาก โครงการรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5, 22-5, 23)
7. สิ่งประกอบ บริเวณ	<p>ตัวอย่างสิ่งประกอบบริเวณ</p> <p>เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของ บริษัท สยามสถาปัตย์ฯ จำกัด ไม่สามารถให้นำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามทำซ้ำหรือหาประโยชน์อื่นใดจากเอกสารฉบับนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต</p>	<p>ตัวอย่างสิ่งประกอบบริเวณ</p> <p>ถังขยะและรถขยะ</p> <p>คู่มือสถาปัตย์</p>	<p>ตัวอย่างสิ่งประกอบบริเวณ</p> <p>ตัวอย่างสิ่งประกอบบริเวณ</p>

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) ศึกษาเรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร การสำรวจ และการสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวความคิดด้านการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ทำการจัดลำดับของการดำเนินงานวิจัยโดยการแบ่งขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัยออกเป็นเรื่องๆ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1. การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากหัวข้อในขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมรายละเอียดในแต่ละเรื่อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวและประชากรท้องถิ่น ช่วงเดือน ก.พ. – มี.ค. 2545

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

3.1.2.1 กลุ่มนักท่องเที่ยว โดยสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ด ช่วงเดือน ก.พ. – มี.ค. 2545 จำนวน 300 คน

3.1.2.2 กลุ่มประชากรท้องถิ่น โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่อาศัยอยู่ในเกาะเกร็ด ช่วงเดือน ก.พ. – มี.ค. 2545 ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้บริหารชุมชน	จำนวน 7 คน
2. ผู้นำชุมชน	จำนวน 14 คน
3. ผู้ประกอบกิจการค้าขายของที่ระลึก	จำนวน 100 คน
	รวม 121 คน

3.1.2.3 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 421 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ศึกษาจากเอกสาร การสำรวจ และการสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวความคิดด้านการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจากการสอบถามความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวและประชากรท้องถิ่น

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยยึดหลักในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบเขตเนื้อหาสาระจากเอกสารทางวิชาการ และจากเอกสารการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ทางด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ที่ว่างโล่ง เส้นทางสัญจร ที่หมายคา สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.1.2 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจจากพื้นที่จริงเป็นการสำรวจที่ใช้ศึกษาถึงสภาพแวดล้อมของเกาะเกร็ด เพื่อต้องการทราบถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยแบ่งเนื้อหาในการสำรวจออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายคา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ ขึ้นเอง โดยสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดในการเครื่องมือ ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ คุณวุฒิทางการศึกษา อาชีพ จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยว วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ย่าน

ด้านที่ 2 ที่ว่างโล่ง

ด้านที่ 3 เส้นทางสัญจร

ด้านที่ 4 ที่หมายตา

ด้านที่ 5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพหลัก อาชีพรอง รายได้ จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิถีชีวิต รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ย่าน

ด้านที่ 2 ที่ว่างโล่ง

ด้านที่ 3 เส้นทางสัญจร

ด้านที่ 4 ที่หมายตา

ด้านที่ 5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 ผู้วิจัยนำ แบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อทำการตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา รวมทั้งความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษา และความชัดเจนในข้อความคำถาม

3.2.2.2 ดำเนินการแก้ไขเครื่องมืออีกครั้ง แล้วจึงขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาสำนวนที่ใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ผ.ศ. สุรศักดิ์ กังขาว	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชา
สถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง
2. นายสมเกียรติ สุขทอง	ประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด
3. ศาสตราจารย์ ดร.ตรีังใจ บุรณสมภพ	สถาปนิก นักวางผัง
4. อาจารย์ปัทมา ณะศิริ	อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนมัธยมศึกษา
5. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.2.3 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาดำเนินการแก้ไขร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมอีกครั้ง เพื่อให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Pilot Study) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และความสมบูรณ์ของเครื่องมือก่อนนำเครื่องมือไปใช้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอหนังสือ อนุเคราะห์เก็บข้อมูลไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3.3.2 วิจัยได้ทำการสำรวจภาคสนาม พร้อมเก็บรวบรวมข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วยตัวเอง เมื่อวันที่ 1 ม.ค. – 31 ม.ค. 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยูเอตเห็นเว็บไซต์หรือโซเชียลมีเดียด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวน และประชากรท้องถิ่นในบริเวณพื้นที่ที่ทำการศึกษาคด้วยตัวเอง เมื่อวันที่ 15 ก.พ. – 28 มี.ค. 2545

3.3.4 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวน จำนวน 300 คน สัมภาษณ์ได้ 300 ชุด และแบบสัมภาษณ์ประชากรท้องถิ่น จำนวน 121 คน สัมภาษณ์ได้ 121 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ร้อยละ และจำแนกตามความคิดเห็น พฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวนและประชากรท้องถิ่นแบบสำรวจ เป็นข้อมูลสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน วิเคราะห์ด้วยแผนที่ และรูปถ่าย

แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ร้อยละ

เมื่อทำการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้นำมาใช้ประกอบกับหลักวรรณกรรมและทฤษฎีในบทที่ 2 เพื่อใช้กำหนดแนวคิดในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งนำไปสู่การนำเสนอรูปแบบในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว ดังปรากฏอยู่ในส่วนของภาคการออกแบบในบทที่ 5

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยทำการสำรวจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของเกาะเกร็ด เพื่อต้องการทราบถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งการสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว สัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น สัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยมารวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวคิดส่วนหนึ่งประกอบกับทฤษฎีทางสถาปัตยกรรม เพื่อนำเสนอเป็นแนวคิดในการกำหนดรูปแบบของการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ที่เหมาะสม

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสำรวจ เป็นการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมของเกาะเกร็ด เพื่อต้องการทราบถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นำเสนอเป็นแผนผังรูปภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

แบบสัมภาษณ์ เป็นการศึกษาข้อมูลของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ด และประชากรท้องถิ่น โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว แบ่งเนื้อหาออกเป็น

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

โดยทั้ง 2 ชุด แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ

ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจด้วยตนเองเป็นการสำรวจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งผลการสำรวจพบรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 การสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

4.2.1.1 ย่านในพื้นที่ทำการศึกษา ที่เห็นได้ชัดมีลักษณะเฉพาะ และรู้จักกันทั่วไปแบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

ย่านพาณิชย์กรรม ย่านพาณิชย์กรรมที่เห็นได้ชัดและมีผู้คนใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ หมู่ที่ 7 บริเวณวัดปรมย์ยิกาวาสตามถนนไปทางทิศตะวันออกไปยัง หมู่ที่ 6 ไปสิ้นสุดที่วัดเสาชงทอง และจากวัดปรมย์ยิกาวาส ตามถนนไปทางทิศใต้ ไปยังหมู่ที่ 1 ไปสิ้นสุดที่วัดฉิมพลี

ย่านประวัติศาสตร์ ได้แก่ บริเวณที่ขึ้นวัดขึ้นที่จดจำของนักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ย่านประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ วัดที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว วัดปรมย์ยิกาวาส หมู่ที่ 7 วัด ไร่ล้อม หมู่ที่ 6 วัดเสาชงทอง หมู่ที่ 6 วัดฉิมพลี หมู่ที่ 1 และวัดป่าไผ่ หมู่ที่ 1 ส่วนย่านประวัติศาสตร์ที่กระจายอยู่ตามหมู่บ้าน ได้แก่ วัดศาลากุล หมู่ที่ 3 วัดจันทร์ (เป็นวัดร้าง) หมู่ที่ 4 และวัดมะขามทอง หมู่ที่ 5 (เป็นวัดร้าง) ส่วนวัดที่อยู่นอกพื้นที่เกาะเกร็ด แต่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นที่จอดรถของนักท่องเที่ยว และเป็นท่าเรือที่จะข้ามฝากมายังเกาะเกร็ด ได้แก่ วัดสนามเหนือและวัดกลางเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านสถานที่ราชการและโรงเรียน อยู่กระจัดกระจายทั่วไป ได้แก่ โรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส หมู่ที่ 7 โรงเรียนวัดเสาชิงทอง หมู่ที่ 6 โรงเรียนวัดศาลากุด หมู่ที่ 3 สถานที่ราชการ ได้แก่ อบต. หมู่ที่ 2 สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ 3 ศูนย์พัฒนาตำบล หมู่ที่ 5 สถานีอนามัยเกาะเกร็ด หมู่ที่ 5 สถานีตำรวจชุมชน หมู่ที่ 6 หอสมุดประชาชน และหมู่ที่ 6 บ้านศรีดกระกร หมู่ที่ 2

ย่านพักอาศัย จะมีกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปตามแนวถนน และริมแม่น้ำ บริเวณย่านพักอาศัยหนาแน่นจะเป็นบริเวณเดียวกับย่านการค้า ดังภาพที่ 4.1

4.2.1.2 ที่ว่างโล่ง พื้นที่ว่างโล่งในบริเวณพื้นที่ที่ทำการศึกษามีอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

พื้นที่ว่างโล่งประเภทสวนสาธารณะ ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีสวนสาธารณะอยู่ 4 แห่ง อยู่ที่หมู่ 7 บริเวณวัดปรมัยยิกาวาส และที่โล่งริมน้ำ บริเวณหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส มีบรรยากาศร่มรื่นเย็นสบาย อีกแห่งหนึ่ง เป็นพื้นที่โล่งริมน้ำ ซึ่งถูกทอดทิ้งขาดการดูแลรักษา อยู่ที่หมู่ที่ 1 บริเวณหน้าวัดฉิมพลี และพื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดไผ่ล้อม และวัดเสาชิงทอง ที่ควรจะมีการปรับปรุงเป็นบริเวณที่นั่งพักผ่อน

พื้นที่ว่างโล่งประเภทลานกิจกรรม ในพื้นที่ที่ทำการศึกษา พบลานกิจกรรมเพียงแห่งเดียว เป็นลานที่ใช้จัดกิจกรรมบ๋อยที่สุดบนเกาะเกร็ด คือ ลานหน้าวัดปรมัยยิกาวาส หมู่ที่ 7 ลักษณะพื้นที่ เป็นพื้นคอนกรีต และสนามหญ้า ดังภาพที่ 4.1

4.2.1.3 เส้นทางสัญจร การเข้าถึงพื้นที่ที่ทำการศึกษานั้น สามารถเข้าถึงได้โดยทางน้ำ เนื่องจากลักษณะพื้นที่ที่ทำการศึกษามีลักษณะเป็นเกาะ มีแม่น้ำล้อมรอบ เข้าถึงโดยการขึ้นลงเรือ ที่ท่าเรือต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 2

ที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวที่นำรถยนต์ส่วนตัวมา ก่อนจะข้ามไปยังเกาะเกร็ดมีอยู่ 5 บริเวณด้วยกัน คือ ที่จอดรถบริเวณวัดสนามเหนือ คิดค่าบริการ 30 บาท ที่จอดรถในร่มบริเวณตรงข้ามวัดสนามเหนือคิดค่าบริการ 40 บาท ที่จอดรถกลางแจ้ง คิดค่าบริการ 30 บาท ที่จอดรถบริเวณวัดกลางเกร็ด คิดค่าบริการ 20 บาท และที่จอดรถริมทางบริเวณหน้าวัดสนามเหนือ ไม่คิดค่าบริการ

การสัญจรบนเกาะเกร็ดสามารถสัญจรได้โดยการเดินเท้า การใช้รถจักรยาน และรถจักรยานยนต์ เนื่องจากพื้นที่ทำการศึกษามีการสัญจรโดยรถยนต์ เส้นทางสัญจรบนเกาะเกร็ดจึงเป็นถนนคอนกรีตยกสูง ที่มีความกว้างเพียง 2-3 เมตรเท่านั้น การสัญจรของชาวบ้านส่วนใหญ่จะใช้การเดินเท้า และจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งจะมีวินรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่บริเวณท่าเรือป่าฝ้าย และบริเวณหน้าวัดเสาชิงทอง ถ้าผู้คนที่มาบ้านเรือนอยู่ริมน้ำก็จะใช้การสัญจรทางน้ำเป็นหลัก

เส้นทางที่ใช้สัญจรบนเกาะเกร็ด เป็นถนนคอนกรีตยกสูง เส้นทางหลักเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 2-3 เมตร เส้นทางสายรองเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 1.50 เมตร เส้นทางสายย่อยเป็นเส้นทางเดินปูด้วยแผ่นคอนกรีต เส้นทางท่องเที่ยวเป็นเส้นทางเดินเดียวกับถนนสายหลักที่อยู่

บริเวณย่านพาศิขกรรม หมู่ที่ 1 ตั้งแต่วัดฉิมพลีขึ้นไปทางเหนือ ผ่านหมู่ที่ 7 วัดปรมัยยิกาวาส ไปหมู่ที่ 6 สิ้นสุดที่วัดเสารทอง เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ดเริ่มต้นจากท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส สิ้นสุดที่จุดเดิม ดังภาพที่ 4.1

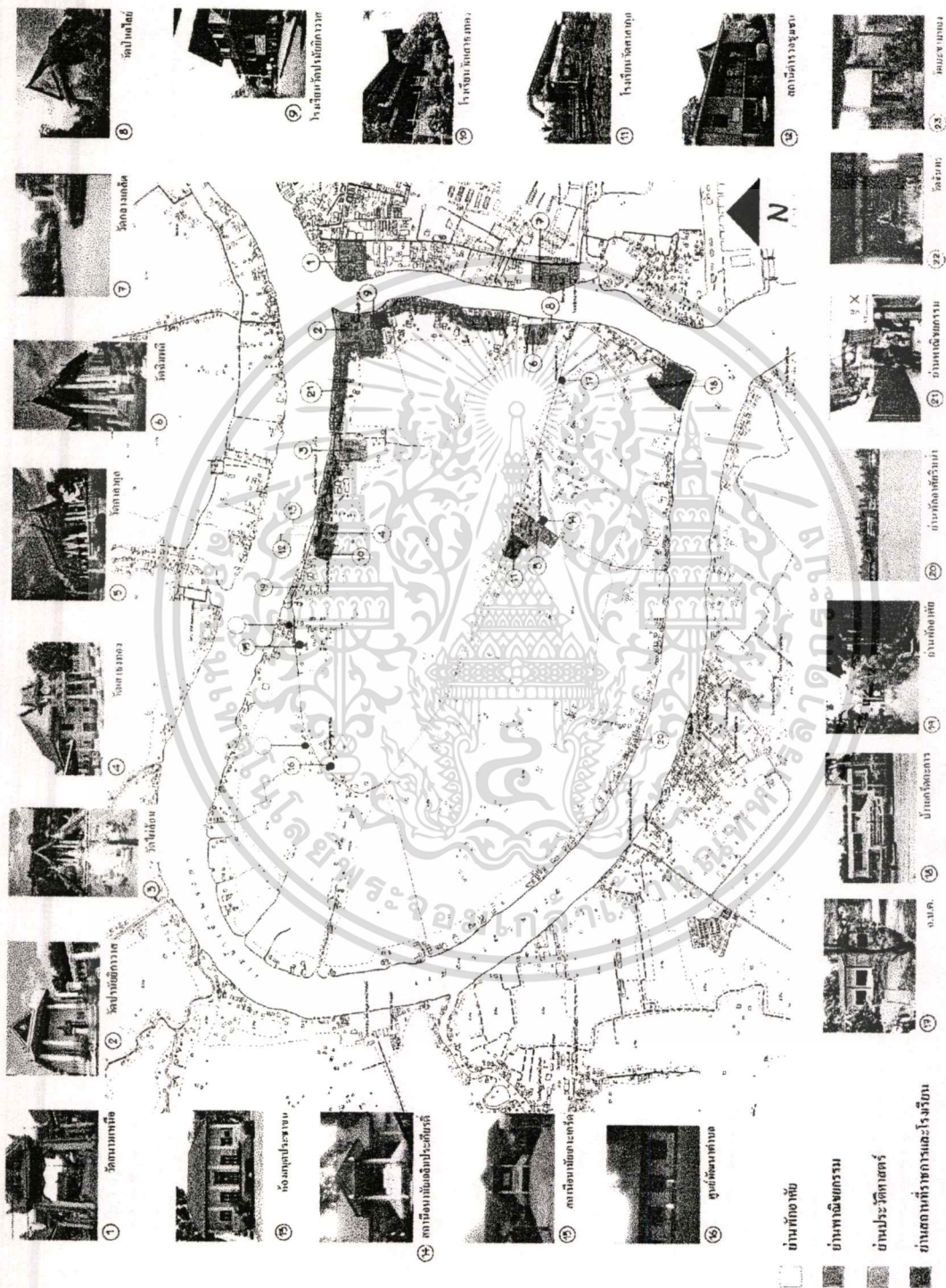
4.2.1.4 ที่หมายตา ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีสิ่งก่อสร้าง และสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อยู่หลายแห่งที่สามารถใช้เป็นที่หมายตาได้ ได้แก่ โบสถ์วัดป่าเลไลย์ หมู่ที่ 1 พระเจดีย์มุกดาหมู่ที่ 7 ปล่อยโรงสีข้าว บ้านเครื่องบิน หมู่ที่ 5 และบ้านเกร็ดตระการ หมู่ที่ 2 ดังภาพที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ผลการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

4.2.2.1 ผลการสำรวจย่าน ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีย่านพาณิชยกรรม ย่านประวัติศาสตร์ ย่านสถานที่ราชการและโรงเรียน ย่านพักอาศัย ดังภาพที่ 4.2

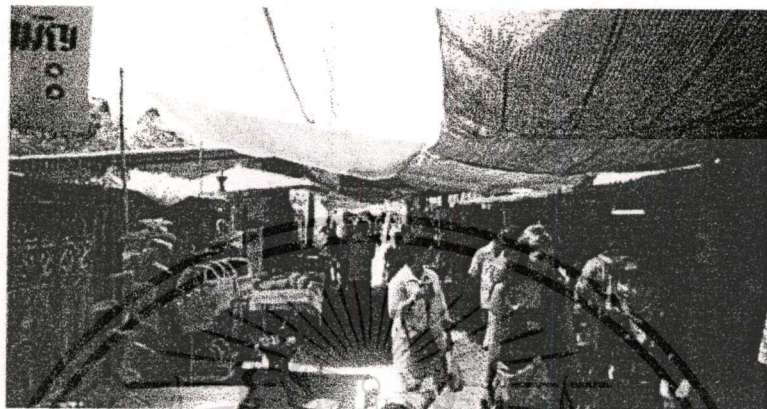

ภาพที่ 4.2 แสดงผลการสำรวจย่าน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านพาณิชย์กรรม ในพื้นที่ที่ทำการศึกษา เป็นย่านการค้าขายสินค้าอยู่บริเวณสองข้างทางของถนน ส่วนใหญ่จะขายเครื่องปั้นดินเผา รองลงมาคือการขายอาหารและขนมพื้นเมือง ความเป็นอยู่ของชาวบ้านบริเวณนี้ ส่วนใหญ่จะขายของอยู่ในบริเวณบ้านของตนเอง โดยที่ใช้บริเวณชั้นล่างขายสินค้า และใช้บริเวณชั้นบนเป็นที่พักอาศัย ซึ่งมีบางร้านที่มีการตั้งแผงขายสินค้าออกมาบริเวณทางเดิน ทำให้คับแคบและการสัญจรไม่สะดวก ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แสดงบริเวณย่านพาณิชย์กรรม ที่มีการตั้งแผงขายสินค้าออกมาบริเวณทางเดิน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ย่านการค้า ที่มีคนใช้มากที่สุด คือ บริเวณวัดปรมย์ยิกาวาส มีสภาพสับสน ยุ่งเหยิง มีกิจกรรมซื้อขายเกิดขึ้นตั้งแต่เวลา 9.00 – 17.00 น. ส่วนใหญ่เป็นการขายอาหาร การค้าขายที่ไม่เป็นระเบียบทำให้บริเวณ โบราณสถานนั้นขาดความสำคัญลงไป เป็นจุดค้อยทางภูมิทัศน์เมือง เนื่องจากมีลักษณะทางกายภาพที่ไม่ส่งเสริมความงามของโบราณสถาน ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 แสดงย่านการค้า ที่ไม่เป็นระเบียบบริเวณวัดปรมย์ยิกาวาส

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านประวัติศาสตร์ เป็นย่านที่เห็นค่อนข้างเด่นชัด เป็นที่จดจำของนักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ย่านประวัติศาสตร์ที่พบปัญหา คือ วัดปรมย์ยิกาวาส ถูกรบกวนโดยพ่อค้า แม่ค้า ซึ่งมาตั้งของขายในบริเวณวัด ดังภาพที่ 4.5 และวัดไผ่ล้อม ถูกรบกวนโดยพ่อค้า แม่ค้า ซึ่งมาตั้งของขายบริเวณทางเดินหน้าวัด เช่นเดียวกัน ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.5 แสดงที่ขายของบริเวณหลังวัดปรมย์ยิกาวาส
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ภาพที่ 4.6 แสดงที่ขายของบริเวณหน้าวัดไผ่ล้อม
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านสถานที่ราชการและโรงเรียน สถานที่ราชการที่สำคัญ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ 2 ตั้งอยู่ริมถนนสายหลัก ตัวอาคารมีสภาพเก่าทรุดโทรมไม่เหมาะสมกับสถานที่ราชการ ควรปรับปรุง ดังภาพที่ 4.7 สถานีตำรวจชุมชน อยู่หมู่ที่ 6 ซ้ำงวัดเสาชงทอง จากการสำรวจ จะมีตำรวจชุมชนอยู่ 2-3 คน คอยดูแลชาวบ้านและนักท่องเที่ยว ดังภาพที่ 4.8 ส่วนโรงเรียน จะอยู่ในบริเวณวัดมีรั้วกันเป็นระเบียบเรียบร้อยดี ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.7 แสดงอาคารองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวอาคารมีสภาพเก่าทรุดโทรม
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ภาพที่ 4.8 แสดงอาคารสถานีตำรวจชุมชน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 แสดงบริเวณ โรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ย่านพักอาศัย มีกระจายอยู่ทั่วไปตามริมแม่น้ำและแนวถนน บริเวณที่มีความหนาแน่นจะเป็นบริเวณเดียวกับย่านการค้า ส่วนย่านพักอาศัยบริเวณอื่น ส่วนใหญ่จะเป็นย่านที่เจียบสงบชาวบ้านที่อยู่บริเวณริมน้ำ และในสวน ความเป็นอยู่ของชาวบ้านจะอยู่กันแบบรู้จักกันแทบทุกหลังคาเรือน มีความเป็นอยู่เรียบง่าย ดังภาพที่ 4.10

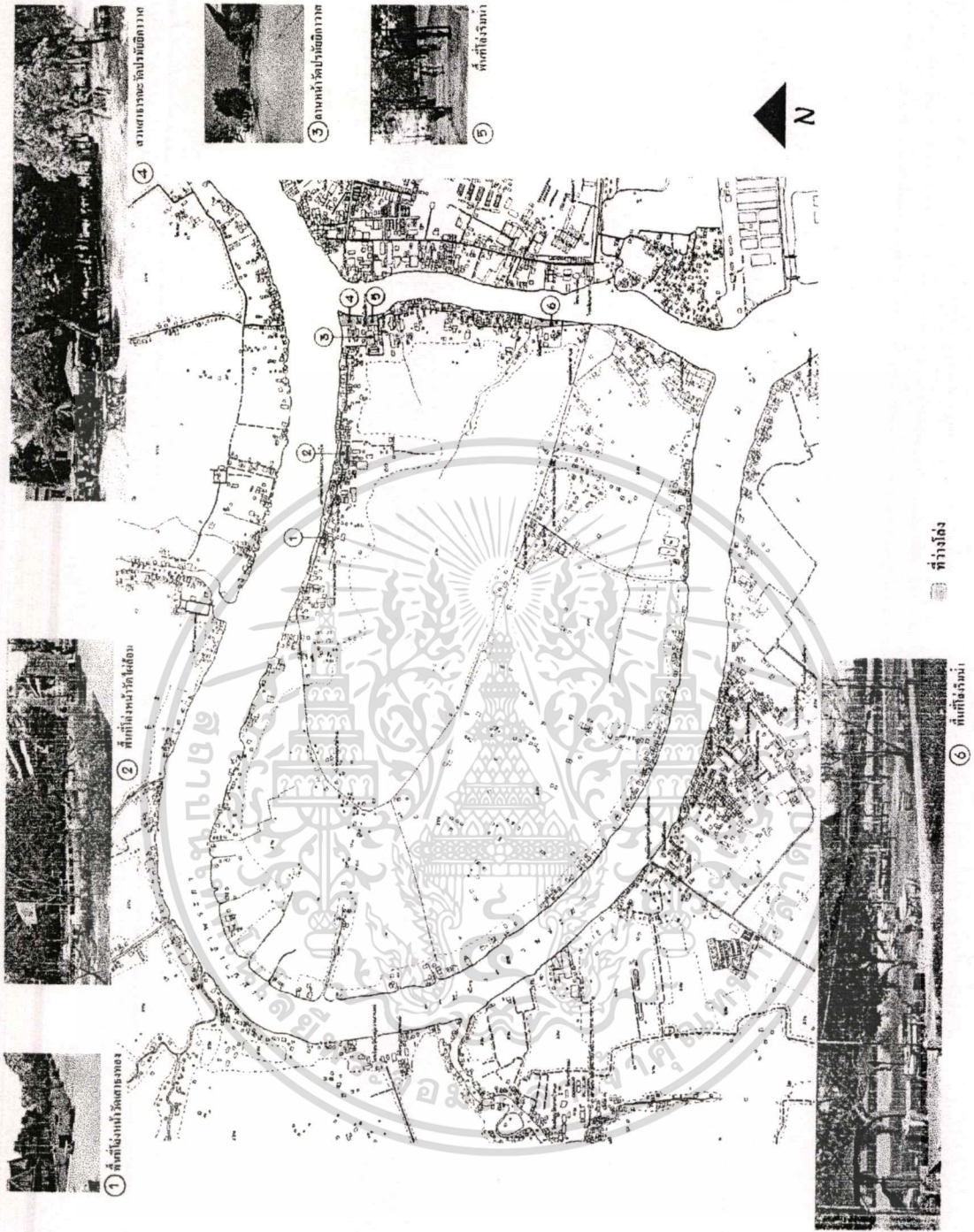

ภาพที่ 4.10 แสดงความเป็นอยู่ของชาวบ้านริมน้ำ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

4.2.2.2 ผลการสำรวจที่ว่างโล่ง ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีพื้นที่ว่างโล่งประเภทสวนสาธารณะ และพื้นที่ว่างโล่งประเภทลานกิจกรรม ดังภาพที่ 4.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 แสดงผลการสำรวจพื้นที่ว่างโล่ง
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่างโล่งประเภทสวนสาธารณะ สวนสาธารณะหมู่ที่ 7 บริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาส พื้นที่สวนสาธารณะอยู่ริมน้ำ มีต้นไม้ใหญ่ปกคลุมบริเวณ มีความร่มรื่น ลมพัดเย็นสบาย มีผู้คนมาใช้สถานที่ตั้งแต่เวลา 10.00 – 17.00 น. มีผู้คนมาใช้มากที่สุดในช่วงเวลา 15.00 – 17.00 น. ผู้คนมานั่งพักผ่อน และรับประทานอาหารหลังจากได้เดินเที่ยวในบริเวณต่างๆบนเกาะเกร็ด ปัจจุบันขาดการดูแลรักษาที่ดี มีสภาพเสื่อมโทรม เก้าอี้ที่นั่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากถูกรบกวนโดยร้านขายอาหาร ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน บริเวณพื้นที่มีฝุ่นมาก เนื่องจากเป็นพื้นดินทรายไม่มีวัสดุปูพื้นที่เหมาะสม ดังภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 แสดงสวนสาธารณะ ถูกรบกวนโดยร้านขายอาหาร
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

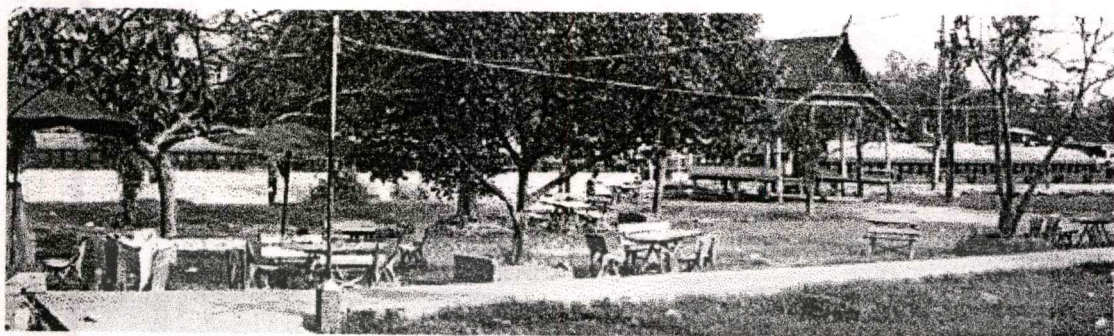
พื้นที่โล่งริมหน้าหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส เป็นพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงจากเดิมเป็นที่ขายอาหาร ปัจจุบันเป็นลานรียมน้ำที่ปูด้วยตัวหนอน มีต้นไม้ให้ร่มเงา ไม่มีคนมาใช้พื้นที่มากนัก เนื่องจากยังขาดโต๊ะเก้าอี้ที่นั่งพักผ่อน ดังภาพที่ 4.13

ภาพที่ 4.13 แสดงพื้นที่โล่งริมหน้าหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

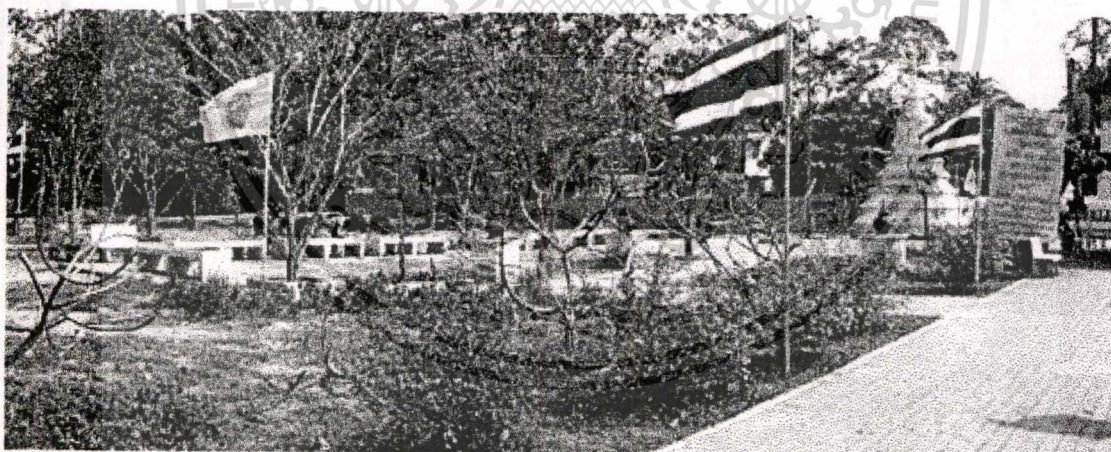
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่โล่งริมน้ำ บริเวณหมู่ที่ 1 หน้าวัดฉิมพลีสภาพพื้นที่เป็นสนามหญ้า มีม้านั่งพักผ่อนไม่มากนัก ไม่มีต้นไม้ใหญ่ขาดร่มเงา พื้นที่ขาดการดูแลรักษาที่ดี เนื่องจากไม่มีคนมาใช้พื้นที่มาก ดังภาพที่ 4.14

ภาพที่ 4.14 แสดงพื้นที่โล่งริมน้ำหน้าวัดฉิมพลีที่ขาดการดูแลรักษา
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

พื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดไผ่ล้อม บริเวณหมู่ที่ 6 เป็นพื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัด ที่ได้รับการปรับปรุง โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่โล่ง มีม้านั่งสำหรับพักผ่อนขาดต้นไม้ให้ร่มเงาแก่พื้นที่ ทำให้มีคนมาใช้บริการน้อย ดังภาพที่ 4.15

ภาพที่ 4.15 แสดงพื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดไผ่ล้อม ที่ได้รับการปรับปรุง
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

พื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดเสาธงทอง บริเวณหมู่ที่ 6 เป็นพื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัด ที่ได้รับการปรับปรุง โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่โล่ง มีม้านั่งสำหรับพักผ่อนแต่ยังขาดต้นไม้ให้ร่มเงาแก่พื้นที่ ซึ่งทำให้มีคนมาใช้บริการน้อย ดังภาพที่ 4.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 แสดงพื้นที่โล่งบริเวณหน้าวัดเสาชิงช้า ที่ได้รับการปรับปรุง
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

พื้นที่โล่งประเภทลานกิจกรรมลานกิจกรรม บริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาส เป็นที่ว่างโล่งใช้สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญ ๆ ลักษณะพื้นที่ เป็นพื้นคอนกรีต และสนามหญ้า บริเวณพื้นคอนกรีตชำรุด อาคารสำหรับจัดแสดงงานในร่มมีรูปแบบไม่เหมาะสม และมีพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ ต้องใช้วิธีกางเต็นท์เพิ่มสำหรับทำกิจกรรม และใช้เป็นศูนย์ควบคุมเครื่องขยายเสียง ในการทำกิจกรรม ดังภาพที่ 4.17 และภาพที่ 4.18

ภาพที่ 4.17 แสดงบริเวณลานจัดและแสดงกิจกรรมกลางแจ้ง

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 แสดงอาคารสำหรับจัดแสดงงานในร่ม

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

4.2.2.3 ผลการสำรวจเส้นทางสัญจร ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาเข้าถึงโดยทางเรือ
เท่านั้น การสัญจรบนเกาะเกร็ดจึงใช้การเดินเท้า และรถจักรยานยนต์ ดังภาพที่ 4.19

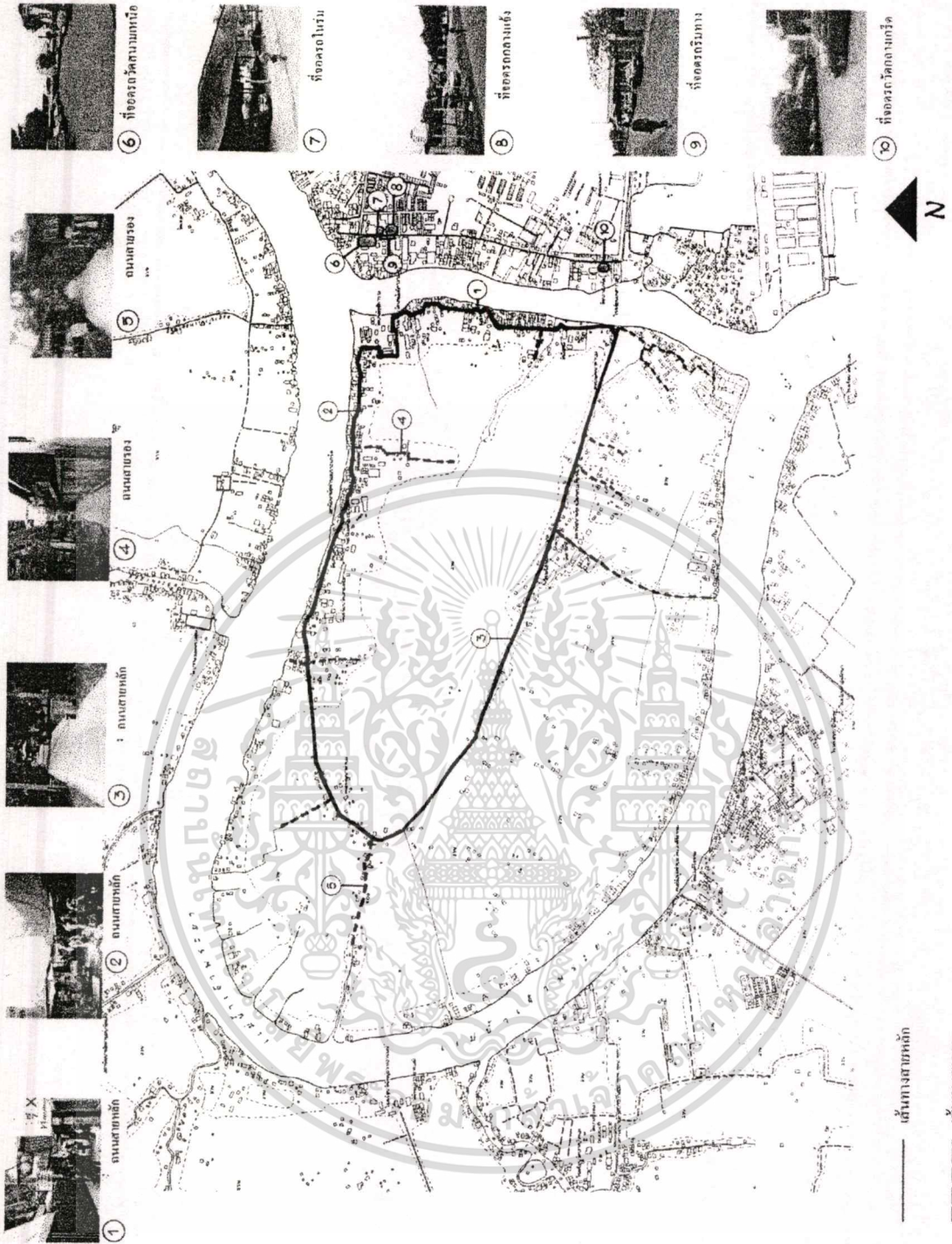
พื้นที่จอดรถก่อนจะลงเรือข้ามมายังเกาะเกร็ด มีดังนี้

ลานจอดรถวัดสนามเหนือเป็นพื้นที่ของวัดสนามเหนือ สามารถจอดรถได้ประมาณ 50 คัน โดยมีพนักงานจัดระเบียบรถ และเก็บค่าบริการ 30 บาทต่อคัน จะมีรถมาจอดมากตั้งแต่เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป พบปัญหาคือ ที่จอดรถเต็มในบางช่วงเวลา ดังภาพที่ 4.20

ลานจอดรถตรงข้ามวัดสนามเหนือเป็นลานจอดรถในร่ม คิดค่าบริการ 40 บาทต่อคัน จะมีที่ว่างให้ไม่มากนัก เนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นที่จอดรถประจำของผู้คนบนเกาะเกร็ด จะมีที่ว่างประมาณ 10 – 15 คันต่อวัน ดังภาพที่ 4.21

ที่จอดรถ 30 บาทเป็นลานจอดรถกลางแจ้งพื้นเป็นดิน มีพนักงานจัดระเบียบรถ และเก็บค่าบริการ 30 บาทต่อคัน จะมีรถมาจอดมากตั้งแต่เวลา 13.00 น. ขึ้นไป พบปัญหาในวันหยุดเทศกาล ที่จอดรถจะไม่พอ ดังภาพที่ 4.22

ที่จอดรถริมทาง คือ จอดรถริมถนนทั้ง 2 ฝั่งถนนบริเวณหน้าวัดสนามเหนือ นักท่องเที่ยวที่มาจอดบริเวณนี้เนื่องจากที่จอดรถทั้ง 3 แห่งที่กล่าวมาข้างต้นเต็ม และนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการเสียค่าจอดรถ ดังภาพที่ 4.23

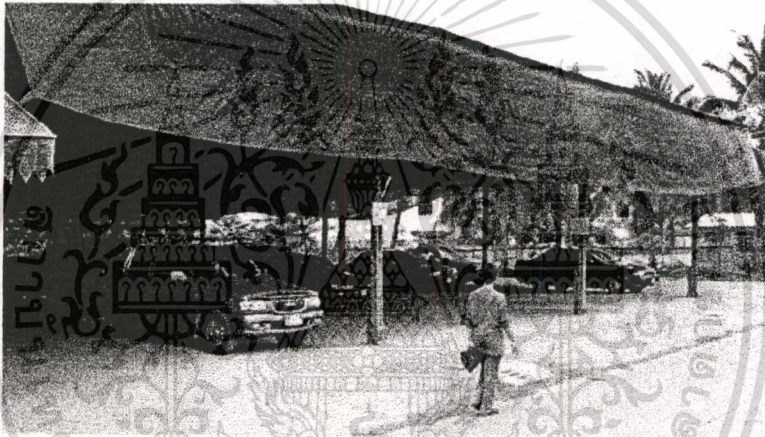
ภาพที่ 4.19 แสดงผลการสำรวจที่จอดรถและเส้นทางสัญจรบนเกาะเกร็ด
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 แสดงลานจอดรถวัดสนามเหนือ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ภาพที่ 4.21 แสดงที่จอดรถในร่มตรงข้ามวัดสนามเหนือ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ภาพที่ 4.22 แสดงลานจอดรถกลางแจ้ง 30 บาท

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 แสดงที่จอดรถริมทาง

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ที่จอดรถวัดกลางเกร็ด เป็นพื้นที่ของวัด สามารถจอดรถได้ประมาณ 40 คัน ไม่มีพนักงานจัดระเบียบรถ จะมีเด็กวัดมาเก็บค่าบริการ 20 บาทต่อคัน ที่จอดรถวัดกลางเกร็ดนี้ไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวมาจอด เนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่ทราบว่าบริเวณนี้สามารถจอดรถได้ และมีเรือข้ามไปยังเกาะเกร็ดได้ ดังภาพที่ 4.24

ภาพที่ 4.24 แสดงลานจอดรถวัดกลางเกร็ด

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ถนนสายหลัก เป็นถนนที่มีความสำคัญมากบนเกาะเกร็ด ใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมาอยู่ที่อยู่อาศัยและสถานที่สำคัญต่าง ๆ เป็นถนนที่มีเส้นทางผ่านทุกหมู่บ้านบนเกาะเกร็ด มีเส้นทางเป็นลักษณะบรรจบกันเปรียบเสมือนถนนรอบเกาะ ถนนสายหลักมีความกว้าง 2 ขนาด ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนนขนาดที่ 1 ถนนสายหลักเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 3 เมตร เริ่มต้นตั้งแต่ท่าเรือวัดป่าฝ้าย หมู่ที่ 2 ผ่าน องค์การบริหารส่วนตำบล ผ่านวัดศาลากุด หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 และสิ้นสุดที่วัดมะขามทอง หมู่ที่ 5 ระยะทางประมาณ 3.7 กิโลเมตร ถนนสายหลักพบปัญหา คือ มีรถจักรยานยนต์วิ่งไปมาด้วยความเร็ว ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายแก่คนเดินถนนได้ และเส้นทางที่ผ่านสวนบริเวณหมู่ที่ 4 ไม่ค่อยมีผู้คนเดินมากนัก เนื่องจากมีลักษณะเปลี่ยว ดังภาพที่ 4.25 ถนนขนาดที่ 2 ถนนสายหลักเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 2 เมตร เริ่มต้นตั้งแต่บริเวณหมู่ที่ 5 วัดมะขามทอง ผ่านหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7 และสิ้นสุดที่ท่าเรือวัดป่าฝ้าย ถนนสายหลักในหมู่ที่ 1 มีความหนาแน่นมากในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เพราะมีนักท่องเที่ยวเดินท่องเที่ยวซื้อของ มีระยะทาง 1.8 กิโลเมตร รวมระยะทางถนนสายหลักยาวประมาณ 5.5 กิโลเมตร ดังภาพที่ 4.26 บริเวณถนนสายหลักพบปัญหา คือ ไม่มีป้ายบอกทาง และป้ายบอกระยะทางให้แก่นักท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.25 แสดงถนนสายหลัก ที่มีรถจักรยานยนต์วิ่ง
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 254

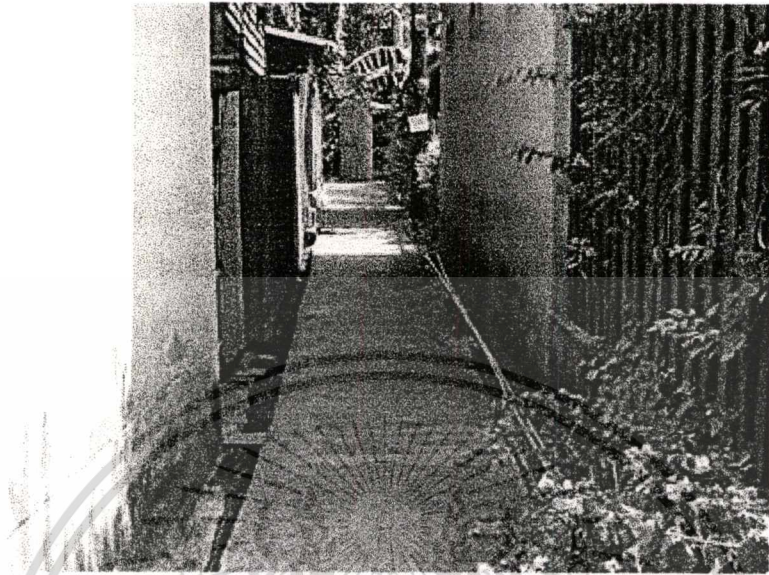

ภาพที่ 4.26 แสดงถนนสายหลักที่มีความหนาแน่น

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 254

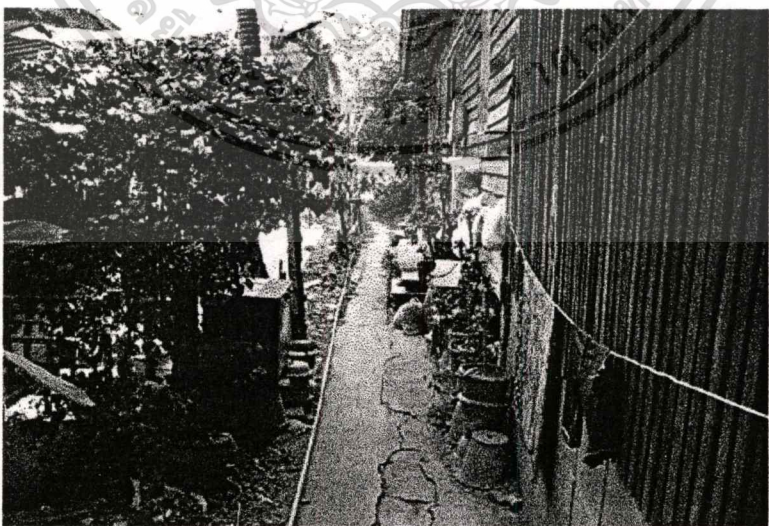
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนนสายรอง เป็นถนนคอนกรีต กว้าง 1.50 เมตร เป็นถนนที่แยกย่อยจากถนนสายหลัก เป็นทางสัญจรของชาวบ้านเข้าไปยังชุมชนต่าง ๆ ที่มีระยะทางไม่ไกลมากนัก ดังภาพที่ 4.27

ภาพที่ 4.27 แสดงถนนสายรอง ที่ใช้เป็นทางสัญจรของชาวบ้านเข้าไปยังชุมชน
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ถนนสายย่อย เป็นเส้นทางที่แยกจากถนนสายรอง มีลักษณะเป็นทางเดินปูด้วยแผ่นคอนกรีต ซึ่งมีระยะทางไม่ไกลมากนัก ใช้เป็นทางสัญจรเพื่อเข้าไปยังบ้านพักอาศัยของชาวบ้าน ดังภาพที่ 4.28

ภาพที่ 4.28 แสดงถนนสายย่อย ที่ใช้เป็นทางสัญจรเพื่อเข้าไปยังบ้านพักอาศัย
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางท่องเที่ยวทางบก เป็นเส้นทางที่ใช้ร่วมกับถนนสายหลัก เส้นทางเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 2.00 เมตร มีความยาวประมาณ 1.8 กิโลเมตร เริ่มต้นจากท่าเรือวัดป่าฝ้าย หมู่ที่ 1 ผ่านวัดปรมัยยิกาวาส หมู่ที่ 7 ผ่านวัดไผ่ล้อม หมู่ที่ 6 และไปสิ้นสุดที่วัดเสาชงทอง หมู่ที่ 6 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว ในปัจจุบันใช้เส้นทางจากวัดปรมัยยิกาวาส ไปถึงวัดเสาชงทอง มีระยะทาง 1 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 2 ชั่วโมง เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวใช้มากที่สุด โดยเริ่มต้นจากวัดปรมัยยิกาวาสตรงเข้าไปยังพระอุโบสถ สมัยรัชกาลที่ 5 ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง 5 พระหัตถ์ของหม่อมเจ้าประวิษฐุสสาย ภายนอกบานหน้าต่างจารึกโคลงสี่สุภาพ บรรยายเรื่องการสร้างพระอุโบสถ บานละ 1 บาท เริ่มจากบานประตูหน้า เวียนไปทางขวารวม 26 บาท ให้อุโบสถก่อนเดินทางท่องเที่ยว ออกมาภายนอกตรงข้ามพระอุโบสถ จะพบศาลารับเสด็จ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงประทับเยี่ยมราษฎร และทรงทอดพระเนตรการแสดงศิลปะ วัฒนธรรมของชาวมอญที่ศาลาแห่งนี้ ถัดจากศาลารับเสด็จไปทางขวามีพิพิธภัณฑ์วัดปรมัยยิกาวาส จัดแสดงเครื่องสังเค็ดที่อดีตเจ้าอาวาสได้รับพระราชทานในงานพิธีต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 รวมทั้งเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญที่เกาะเกร็ด ออกมาจะพบกับสวนสาธารณะซึ่งมีอาหารคาวหวานขายอยู่มากมาย มองออกไปทางแม่น้ำ จะพบพระเจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) อยู่บริเวณริมน้ำห้วยมของเกาะเกร็ด ถ้ามาจากแม่น้ำเจ้าพระยาจะเห็น ได้ชัดเจนมาก พระเจดีย์ที่เป็ซิบเสมือนสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดก็ว่าได้ เดินต่อเข้าไปในวัดด้านหลังพระอุโบสถจะพบพระมหาเจดีย์ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 จำลองแบบมาจากเจดีย์ชเวดากอง เมืองย่างกุ้ง เข้าไปอีกจะพบวิหารพระพุทธไสยาสน์ เป็นพระนอนองค์ใหญ่ ยาว 9.50 เมตร รอบวิหาร มีพระระเบียงรอบวิหารคด 46 องค์ สร้างในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ด้านหน้าวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปหินอ่อนสีขาว เป็นพระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี (พระนนทมนินท์) เดินเท้าต่อไปยังหมู่ที่ 7 แวะชมศูนย์เครื่องปั้นดินเผา “ความอาหามัน” ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัดนนทบุรี ภายในมีเครื่องปั้นดินเผาเก่าแก่สวยงาม เดินทางต่อไปยังหมู่ที่ 6 ไม่นานก็จะพบ โรงงานปั้น ได้ชมการปั้นและเผาเครื่องปั้นดินเผาด้วยมือและเตาเผาโบราณ ระหว่างทางมีสินค้าจำหน่ายตลอดทาง ไม่ว่าจะเป็นกระถางต้นไม้ แจกัน แก้วน้ำ โมบายล์ เซิงเทียน ตลอดจนงานปั้นชิ้นเล็กชิ้นน้อย มีให้เลือกมากมาย ทั้งแบบสมัยเก่าสมัยใหม่ ผ่านมายังวัดไผ่ล้อมสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย มีพระอุโบสถที่งดงามหน้าบ้านจำหลักไม้ ลวดลายคอกไม้ มีคันทวยและบัวที่หัวเสางดงามมาก ด้านหลังมีเจดีย์ขนาดใหญ่ ฐานย่อมุมไม้ 12 ทรงบาตรคว่ำ ยอดกลมประดับลายปูนปั้นอย่างสวยงาม เดินต่อไปจนถึงวัดเสาชงทอง สร้างโดยชาวมอญสมัยกรุงธนบุรี วิหารประตูลงรักปิดทองรูปาวารบาลจีน เจดีย์บริวารอีก 12 องค์ เรียกว่าพระอัฐคังคเจดีย์ และมีตึกขุนเทพภักดี (สงจาร์สังข์) สร้างใน พ.ศ. 2451 เป็นอาคารเรียนแห่งแรกที่สร้างขึ้นสำหรับเป็น โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งแรก ประจำอำเภอเกาะเกร็ด ปัจจุบันเป็นห้องสมุดประชาชน และ ด้านหน้าวิหารมีคันชางใหญ่อายุเก่าแก่ประมาณ 200 ปี อยู่หมู่ที่ 6 เป็นอันว่าสิ้นสุดเส้นทาง การเดินทางท่องเที่ยวทางด้านทิศตะวันออก

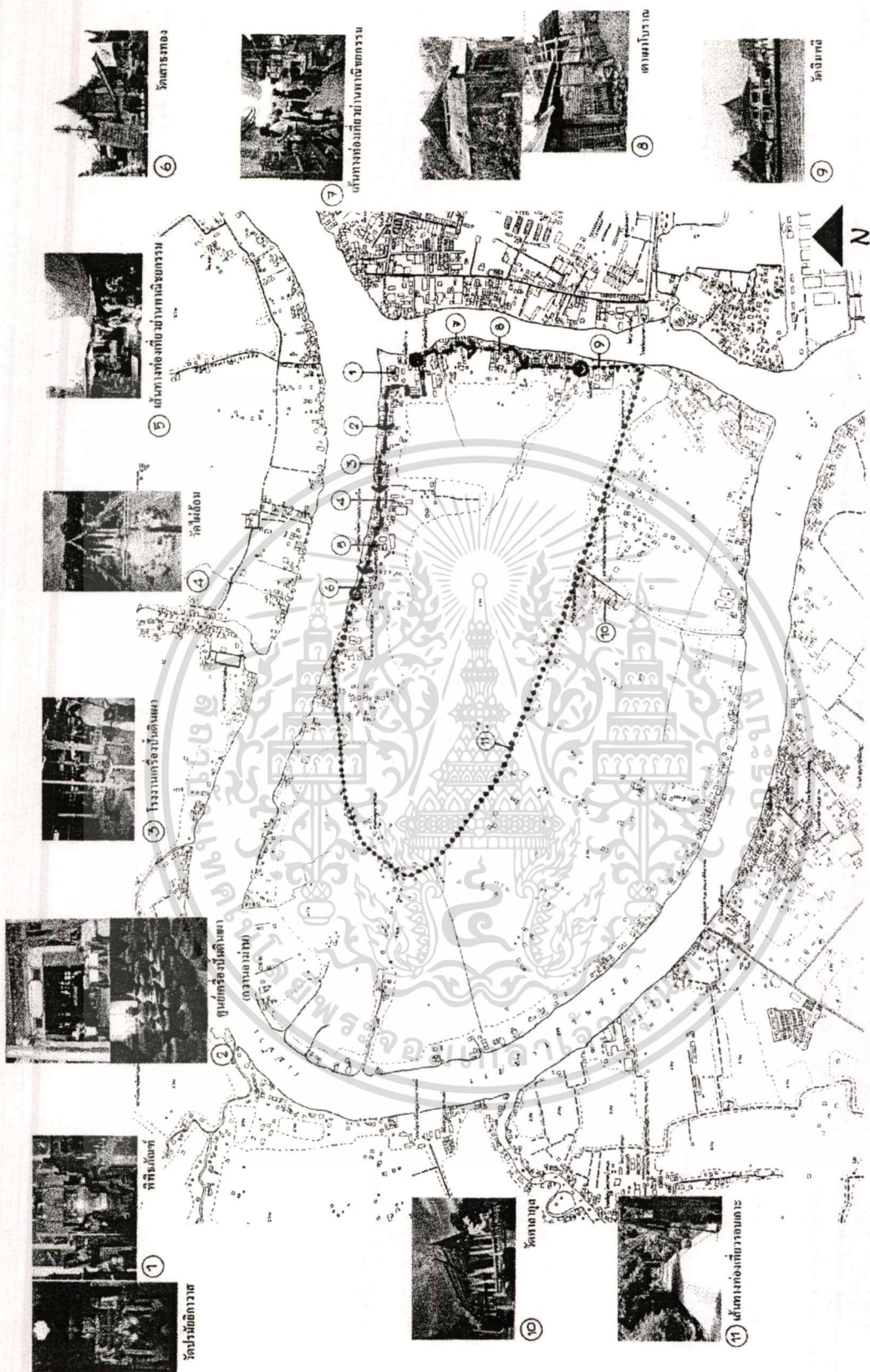
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเส้นทางท่องเที่ยวทางบกที่มีผู้คน ใช้งานลงมา คือ เส้นทางท่องเที่ยวจากวัดปรมัยยิกาวาส ไปสิ้นสุดที่ท่าเรือวัดป่าฝ้าย มีระยะทางประมาณ 800 เมตร ใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 1 ชั่วโมง เริ่มต้นที่วัดปรมัยยิกาวาสเดินไปทางใต้ผ่านโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส เดินเข้าไปตลอดทางพบว่ามีร้านจำหน่ายเครื่องปั้นดินเผาและอาหารตลอดสองข้างทาง และจะได้ชมคาบอราทที่ไม่ได้ใช้งานอยู่ริมถนน 2-3 คาบ เดินเข้าไปจนถึงวัดฉิมพลีชมสถาปัตยกรรมของวัดเก่าอีกวัดหนึ่ง เป็นวัดสมัยอยุธยาตอนกลาง อุโบสถมีขนาดเล็กแต่งดงาม ฐานโค้งแบบเรือสำเภา ภายหน้าบ้านเหมือนกับลายหน้าบ้านโบสถ์วัดสุทัศน์เทพวรารามมาก แต่มีขนาดเล็กกว่า ด้านของอุโบสถมีพระเจดีย์องค์เล็ก 4 องค์ล้อมเจดีย์องค์ใหญ่อยู่บนฐานทักษิณสี่เหลี่ยม องค์ระฆังประดับด้วยกระจกสีทั้งหมด เดินต่อไปอีกจะพบวัดป่าเลย์ไลย์ก็เป็นวัดร้างเหลือเพียงแต่โบสถ์และเจดีย์ค้ำหน้าอีก 2 องค์ เป็นอันว่าสิ้นสุดการเดินทางท่องเที่ยวทางด้านทิศใต้

สภาพเส้นทางท่องเที่ยวย่านพาณิชย์กรรม สองข้างทางเป็นร้านขายเครื่องปั้นดินเผาและอาหาร ลักษณะร้านค้าเป็นบ้านพักอาศัย 2 ชั้น และชั้นเดียว ชั้นบนเป็นที่พักอาศัย ชายของชั้นต่างและบริเวณพื้นที่หน้าบ้าน ภายในบ้านใช้พักอาศัย เส้นทางท่องเที่ยวมีการใช้หนาแน่นในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในช่วงเวลา 11.00 - 17.00 น. พบปัญหา คือ มีบางร้านตั้งแผงขายสินค้าออกมาบริเวณทางเดิน ทำให้ทางเดินคับแคบ ในเส้นทางท่องเที่ยวไม่มีป้ายบอกทาง และป้ายบอกระยะทางการท่องเที่ยว ถึงจะหาได้ยากไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่มีม้านั่งสำหรับให้นักท่องเที่ยวนั่งพักผ่อน บริเวณทางเดินมีป้ายโฆษณาต่าง ๆ คิดไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย รกรุงรัง เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ลายจินตภาพที่ดีของถนน

เส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเป็นเส้นทางจากวัดเสาธงทองไปจนถึงวัดป่าเลย์ไลย์ เป็นถนนคอนกรีตกว้างประมาณ 3 เมตร มีความยาวประมาณ 3.7 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 2 ชั่วโมง ตลอดทางจะผ่านชุมชนต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ สลับกับสวนผักผลไม้ ผ่านชุมชนหมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 4 จะพบสวนผักผลไม้ในหมู่ที่ 3 ไปจนถึงวัดศาลากุด เป็นวัดเก่า แต่สิ่งก่อสร้างภายในวัดเป็นของสร้างใหม่ทั้งหมด คงเหลือแต่เจดีย์หลังโบสถ์ 1 องค์ สร้างสมัยอยุธยาตอนปลาย เดินทางต่อไปจนถึงท่าเรือวัดป่าฝ้าย ซึ่งจะอยู่ใกล้กับวัดป่าเลย์ไลย์ เป็นอันว่าจบเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะ พบปัญหา คือ มีรถจักรยานยนต์วิ่งไปมาด้วยความเร็ว และไม่ค่อยมีคนเดินในช่วงถนนที่เป็นสวนสองข้างทาง ดังภาพที่ 4.29

ภาพที่ 4.29 แสดงผลการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวทางบก

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ การเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นการท่องเที่ยวด้วยเรือท่องเที่ยว มีเส้นทางท่องเที่ยวดังนี้

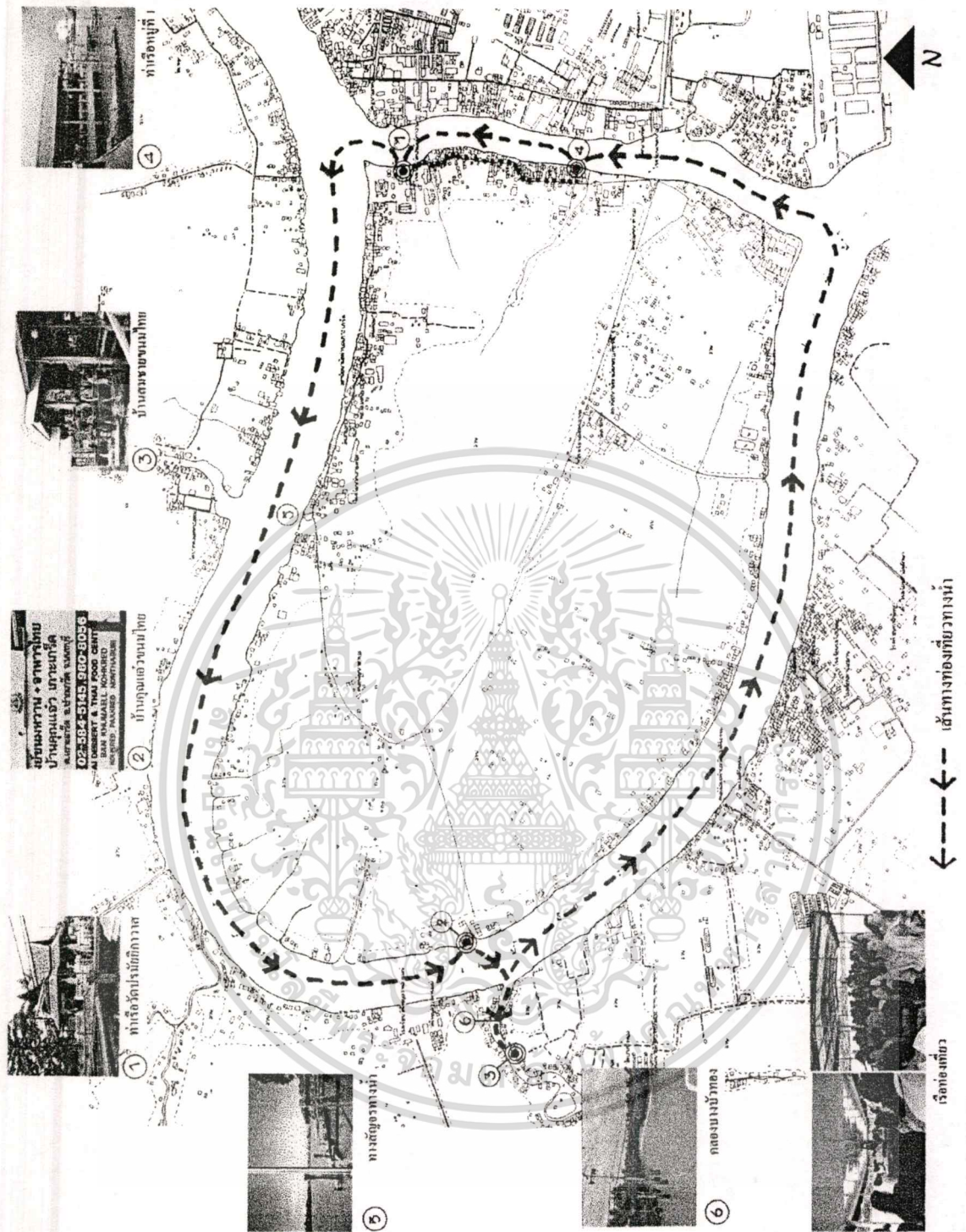
1. เริ่มลงเรือที่ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส หมู่ที่ 7 ค่าโดยสาร 40 บาท เด็กต่ำกว่า 12 ปี ราคา 20 บาท เรือออกทุก 2 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่เวลา 9.00 น. – 17.00 น. ทุกวันเสาร์ – วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ลงเรือล่องไปทางท้ายเกาะผ่านวัดใหญ่สว่างอารมณ์ ซึ่งอยู่ทางขวา เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ

2. เรือล่องไปทางใต้ สถานที่แรกที่เรือแวะ คือ บ้านคุณแฉ้วขนมไทย เกาะเกร็ด ขายข้าวแช่ ข้าวราดแกง และขนมไทยต่าง ๆ ใช้เวลาแวะชมและรับประทานอาหารประมาณ 30 นาที

3. เลี้ยวขวาเข้าคลองบางบัวทอง หรือคลองขนมหวานที่ชาวบ้านเรียกกัน ไปดูหมู่บ้านทำขนมที่สองฝั่งคลองทำส่งขายในหลายจังหวัด ภายในคลองขนมหวาน เรือได้จอดให้แวะซื้อขนมหวาน คือ บ้านสมชาย ทำขนมส่งขายในหลายจังหวัด มีทั้งขนมทองหยอด ขนมเม็ดขนุน ขนมหม้อแกง ขนมลูกชุบ และขนมลูกตาลเชื่อม ฯลฯ ให้เวลาแวะชมประมาณ 30 นาที

4. ย้อนกลับออกมาจากคลองขนมหวาน เลี้ยวขวาล่องไปตามแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านวัดศาลาลอย เลี้ยวซ้ายตรงหัวมุมโค้งของเกาะเกร็ดเป็นที่ตั้งของบ้านเกร็ดตระการ ซึ่งเป็นสถานฝึกอาชีพหญิงของกรมประมงสงเคราะห์ วังตรงขึ้นไปหมู่ที่ 1

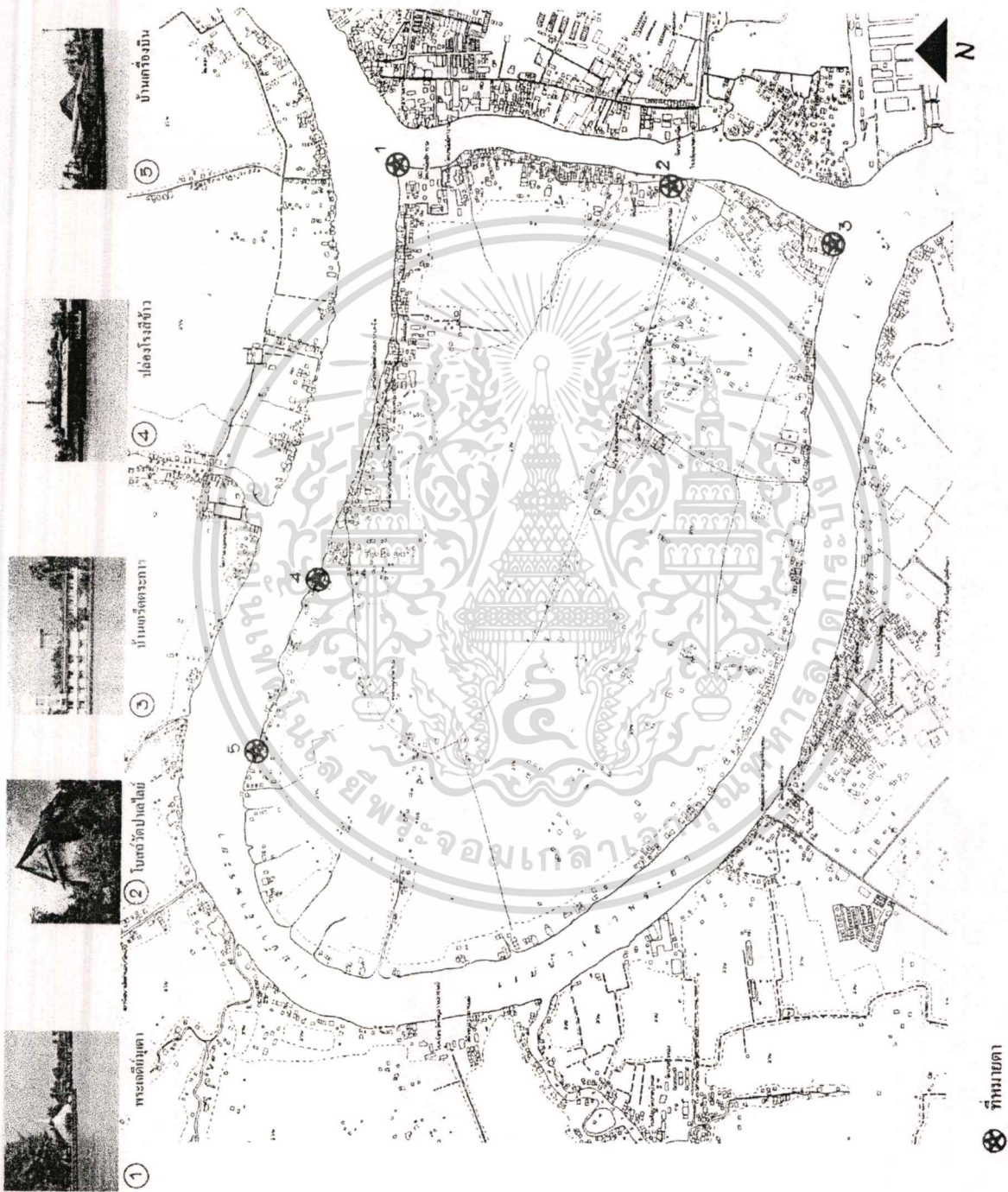
5. เรือจอดที่ทำเรือป่าฝ้าย นักท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้เดินเที่ยวชมเครื่องปั้นดินเผาในหมู่ 1 ก็ลงไปเดินเที่ยวกัน ในการเดินเที่ยวจะเดินจากทำเรือป่าฝ้ายไปยังวัดปรมัยยิกาวาส ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ส่วนนักท่องเที่ยวท่านใดที่เดินเที่ยวแล้ว หรือเหน็ดเหนื่อยจากการท่องเที่ยว เรือก็จะไปจอดให้ลงที่ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส เป็นอันว่าจบการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ ใช้เวลาการเดินทางประมาณ 1.5 ชั่วโมง ดังภาพที่ 4.30

ภาพที่ 4.30 แสดงผลการสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำ
 ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2.4 ผลการสำรวจที่หมายตา ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาที่หมายตา ส่วนใหญ่ เป็นจุดเด่นที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และเป็นที่ยึดจำของชาวบ้านและนักท่องเที่ยวอยู่แล้ว การส่งเสริมให้เกิดความงดงามทางกายภาพจะทำให้จุดเด่นเหล่านี้เป็นที่น่าสายตาที่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เป็นที่หมายตาที่มีความสำคัญ ดังภาพที่ 4.31

ภาพที่ 4.31 แสดงผลการสำรวจที่หมายตา

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โบสถ์วัดป่าเลไลย์ อยู่บริเวณหมู่ที่ 1 มีลักษณะเป็น โบสถ์เก่า จึงเป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถมองเห็นได้จากระยะไกล เมื่อมองจากแม่น้ำลัดเกร็ด และยังใช้เป็นที่สังเกตและจดจำในระยะใกล้ของนักท่องเที่ยวอีกด้วย เนื่องจากเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวมาถึงโบสถ์วัดป่าเลไลย์ ก็แสดงว่าเป็นจุดสิ้นสุดของเส้นทางการท่องเที่ยว สภาพปัจจุบัน มีต้นไม้ขึ้นบดบังทัศนียภาพของโบสถ์ ดังภาพที่ 4.32

ภาพที่ 4.32 แสดง โบสถ์วัดป่าเลไลย์ถูกบดบังทัศนียภาพ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

พระเจดีย์มูเตา อยู่บริเวณริมน้ำตงหัวมุมของเกาะเกร็ด หน้าวัดปรมัยยิกาวาส สามารถมองเห็นได้จากระยะไกล มองเห็นจากแม่น้ำเจ้าพระยา แต่มุมมองจากแม่น้ำลัดเกร็ดนั้น จะมองเห็นได้ในระยะใกล้ เนื่องจากแม่น้ำมีความโค้งก่อนจะถึงองค์เจดีย์ บริเวณโดยรอบและฐานเจดีย์มีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่ส่งเสริมโบราณสถาน แต่อย่างไรก็ตาม พระเจดีย์มูเตานี้เป็นที่รู้จักและจดจำของคนทั่วไปอยู่แล้ว และยังถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดก็ว่าได้ ดังภาพที่ 4.33

ภาพที่ 4.33 แสดงพระเจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ปล่องโรงสี อยู่ริมน้ำบริเวณหมู่ที่ 5 เป็นสิ่งก่อสร้างที่สามารถมองเห็นได้จากระยะไกล เมื่อมองจากแม่น้ำ และมองจากทางด้านหลังของเกาะ บริเวณถนนใหญ่ในหมู่ที่ 3 เนื่องจากด้านหลังของเกาะเป็นพื้นที่ที่ไม่มีดิน ไม้สูงมาบดบังมากนัก จึงสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล

ดังภาพที่ 4.34

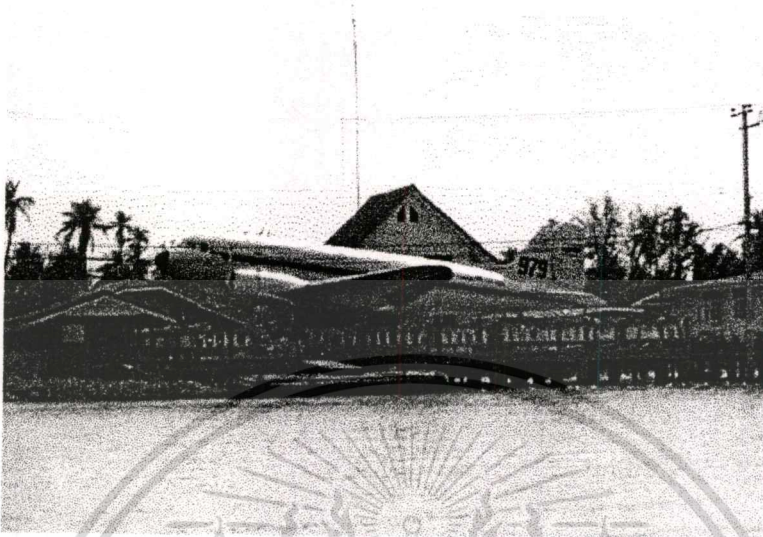

ภาพที่ 4.34 แสดงโรงสีข้าว

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

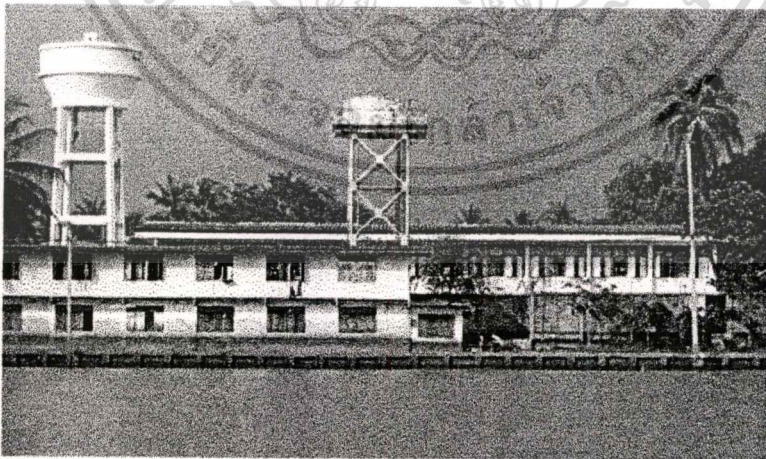
บ้านเครื่องบิน เป็นบ้านพักอาศัยของคนบนเกาะเกร็ดได้นำเอาเครื่องบินมาแสดงไว้บริเวณริมหน้าบ้าน สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล ดังภาพที่ 4.35

ภาพที่ 4.35 แสดงบ้านเครื่องบิน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

บ้านเกร็ดตระการ เป็นสถานที่อยู่ของนักโทษหญิงที่มีความประพฤติดี และกำลังจะถูกปล่อยตัว จึงถูกส่งมาฝึกอาชีพที่นี่ บริเวณนี้อยู่บริเวณหัวมุมของเกาะเกร็ดจึงมองเห็นได้จากระยะไกล และเป็นที่ยอดจำได้ง่าย ดังภาพที่ 4.36

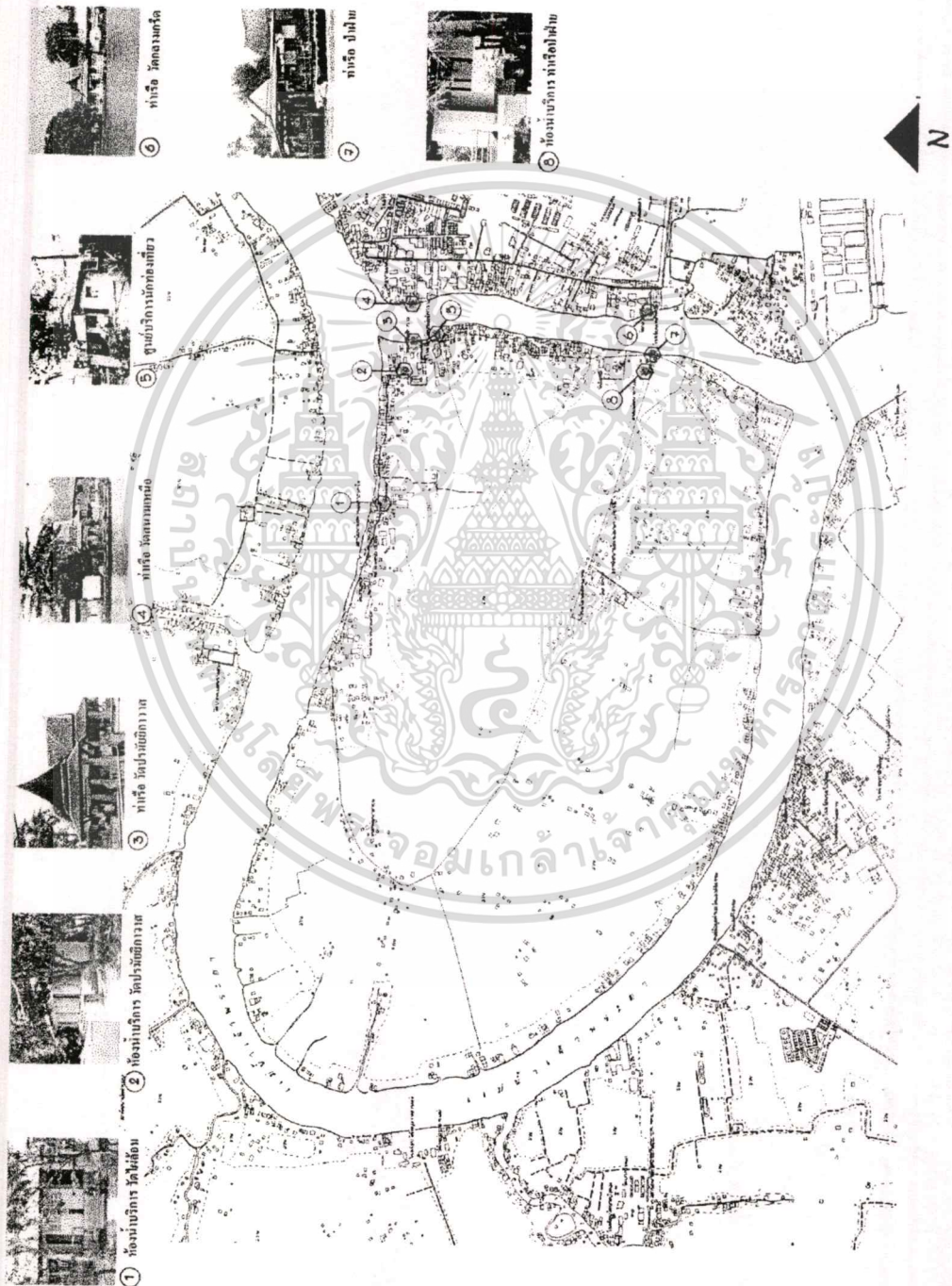
ภาพที่ 4.36 แสดงบ้านเกร็ดตระการ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2.5 ผลการสำรวจสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณเป็นองค์ประกอบที่ช่วยอำนวยความสะดวก และสนองความต้องการในการใช้ประโยชน์ของประชาชนในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นเครื่องประดับเพิ่มความงดงาม สร้างสีสัน และความมีชีวิตชีวาให้แก่เมือง สิ่งประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพชีวิต และรายละเอียดของเมือง นับได้ว่าเป็นหน้าตาของเมือง มีความสำคัญต่อสุนทรียภาพของการมองเห็น เช่นเดียวกับลักษณะของสถาปัตยกรรมในเมือง ดังภาพที่ 4.34

ภาพที่ 4.34 แสดงผลการสำรวจสิ่งก่อสร้าง

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งก่อสร้าง

ท่าเรือ ในพื้นที่ที่ศึกษา ท่าเรือที่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการมากที่สุดคือ ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส และท่าเรือวัดสนามเหนือ ทั้งสองท่าเรือนี้จะมีความหนาแน่นมากในช่วงวันหยุด ท่าเรือมีลักษณะรูปแบบไม่เข้ากับท้องถิ่น ทางเดินขึ้นลงแคบ และไม่มีคนดูแลในการเดินขึ้นลง ทางเดินชำรุดเสียหายอาจเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ได้ ดังภาพที่ 4.38 และ ภาพที่ 4.39

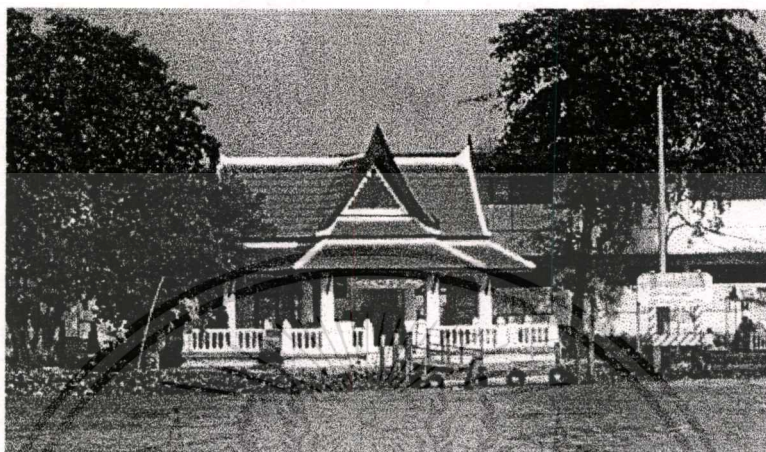
ภาพที่ 4.38 แสดงการขึ้นลงเรือ บริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

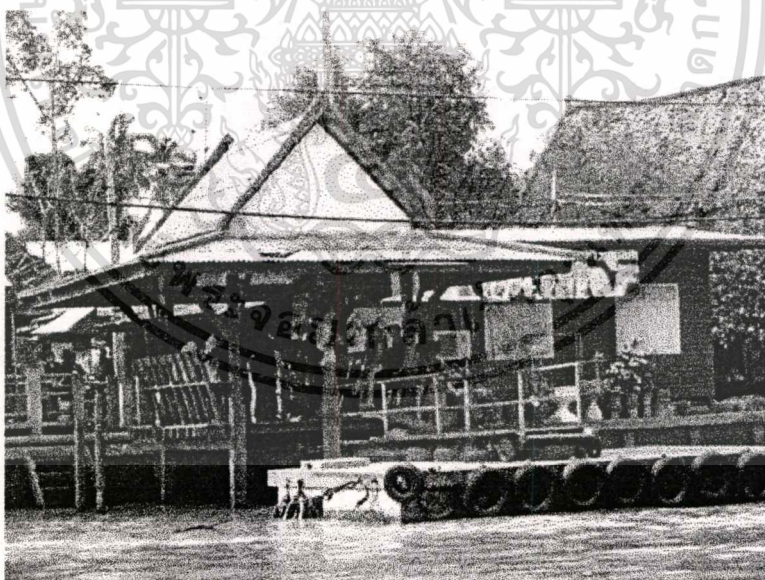
ภาพที่ 4.39 แสดงทางขึ้นลงที่ชำรุดเสียหาย
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำเรือที่มีคนใช้รองลงมาได้แก่ ทำเรือวัดกลางเกร็ด และทำเรือวัดป่าฝ้าย ทำเรือวัดกลางเกร็ดเป็นทำเรือที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมีศาลาพักทอ้งเที่ยว ดังภาพที่ 4.40 ส่วนทำเรือป่าฝ้ายเป็นทำเรือที่มีความแข็งแรงอยู่แล้ว แต่ควรปรับปรุงรูปแบบให้เหมือนกับทำเรือวัดกลางเกร็ดที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ดังภาพที่ 4.41

ภาพที่ 4.40 แสดงทำเรือวัดกลางเกร็ด
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ภาพที่ 4.41 แสดงทำเรือวัดป่าฝ้าย
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 6 หน้าโรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส ปัจจุบันถูกปิดร้างไม่ได้ใช้งาน มีสภาพทรุดโทรมขาดการดูแลรักษาที่ดี ดังภาพที่ 4.42 ปัจจุบันบนเกาะเกร็ดไม่มีแหล่งให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวบนเกาะเกร็ด

ภาพที่ 4.42 แสดงอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

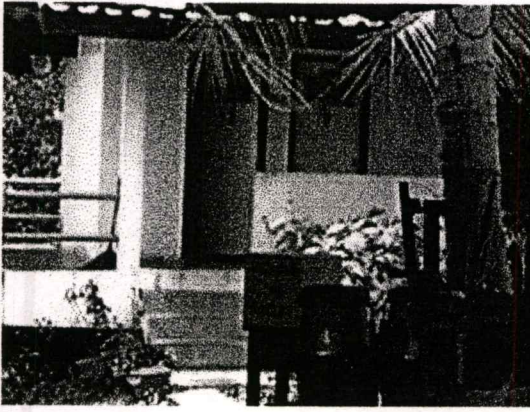
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ห้องน้ำบริการนักท่องเที่ยว

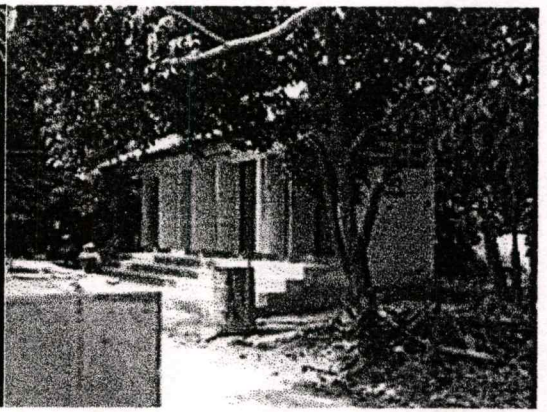
ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีห้องน้ำบริการนักท่องเที่ยวอยู่ด้วยกัน 4 แห่ง ดังนี้

1. ห้องน้ำบริการ บริเวณท่าเรือป่าฝ้ายเป็นอาคาร คส.ล. แยกห้องน้ำชาย และห้องน้ำหญิง เสียค่าบริการ 2 บาท มีคนมาใช้บริการไม่มากนัก เนื่องจากบริเวณท่าเรือป่าฝ้ายมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการน้อยมาก เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินมาไม่ถึงบริเวณนี้
2. ห้องน้ำบริการ บริเวณหลังด้านวัดปรมย์ยิกาวาส เป็นอาคารค.ส.ล. ไม่แยกห้องน้ำชาย และห้องน้ำหญิงใช้รวมกัน มีจำนวนห้องอยู่ 10 ห้อง และไม่มีอ่างล้างมือ ไม่เสียค่าบริการ สภาพห้องน้ำทรุดโทรม ไม่สะอาด เนื่องจากไม่มีคนคอยดูแลทำความสะอาด และห้องน้ำบริเวณนี้เป็นห้องน้ำที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากที่สุด
3. ห้องน้ำบริการ บริเวณวัดไผ่ล้อม เป็นอาคารค.ส.ล. แยกห้องน้ำชาย และห้องน้ำหญิง เสียค่าบริการแล้วแต่ผู้ใช้บริการจะให้ สภาพห้องน้ำค่อนข้างใหม่ เนื่องจากไม่ค่อยมีคนมาใช้บริการมากนัก เพราะตัวอาคารอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม มองเห็นได้ชัดอย่างเจน
4. ห้องน้ำบริการบริเวณเสาธงทอง อยู่บริเวณด้านหลังของอาคาร ไม่มีผู้คนเข้าไปใช้บริการ เนื่องจากไม่มีป้ายบอกและทางเดินเข้ากร้าง เป็นห้องน้ำรวมมีอยู่ประมาณ 4 ห้อง ปัจจุบันถูกปิดตาย ดังภาพที่ 4.43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ห้องน้ำบริเวณท่าเรือป่าฝ้าย

2. ห้องน้ำบริเวณ วัดปรมัยยิกาวาส

3. ห้องน้ำบริเวณ วัดไผ่ล้อม

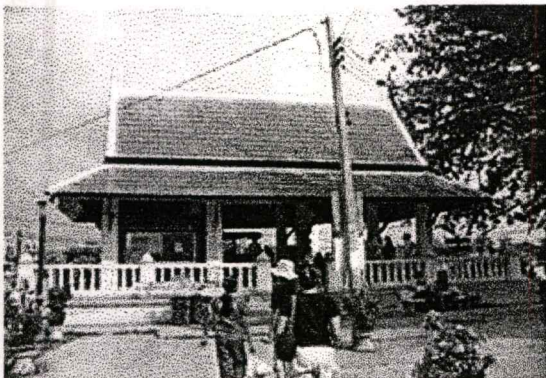

4. ห้องน้ำบริเวณ วัดเสารงทอง

ภาพที่ 4.43 แสดงอาคารห้องน้ำบริการ 4 แห่ง

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีศาลาที่พักนักท่องเที่ยว อยู่บริเวณท่าเรือ วัดปรมัยยิกาวาส บริเวณภายในศาลาถูกใช้งานผิดประเภท โดยถูกผู้ประกอบการเรือโดยสารใช้เป็นที่พักสำหรับขายตั๋วเรือ ทำให้ที่นั่งสำหรับนักท่องเที่ยวเหลือน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังภาพที่ 4.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวชนเวสสำหรับกรเชงงานเพอการศกษาเท่านั้น เมอนุญาตเนาไปเชประยชนดานการค้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.44 แสดงอาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งอยู่บริเวณท่าเรือวัดสนามเหนือ บริเวณภายในศาลาถูกใช้งานผิดประเภท โดยถูกชาวบ้านใช้เป็นที่ขายของ ขาดการบำรุงรักษาที่ดี สภาพภายในทรุดโทรม ดังภาพที่ 4.45

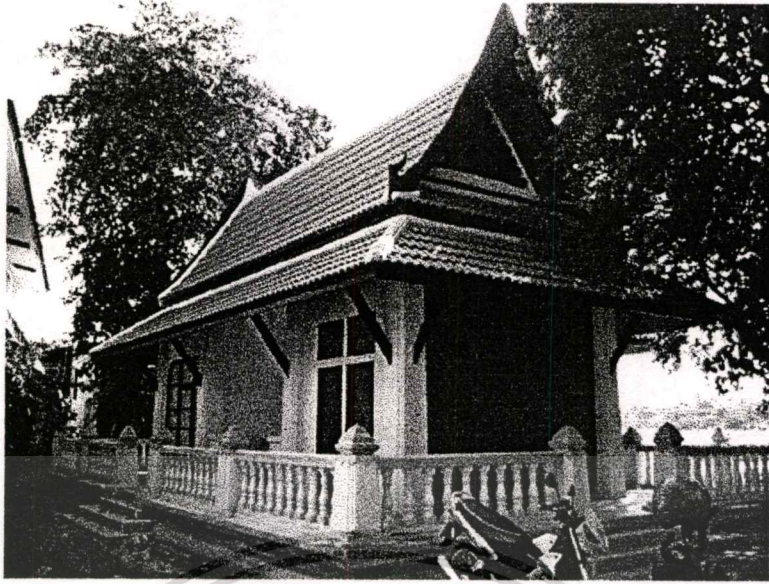

ภาพที่ 4.45 แสดงอาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดสนามเหนือ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งอยู่บริเวณท่าเรือวัดกลางเกล็ด บริเวณศาลาไม่ได้ใช้งานอาจเป็นเพราะว่าไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวมาใช้เวลาเรือวัดกลางเกล็ดก็เป็นได้ ส่วนชาวบ้านก็ยังใช้ท่าเรือของเดิมอยู่ ภาพที่ 4.46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.46 แสดงอาคารศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดกลางเกล็ด
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2546

สิ่งประกอบบริเวณ

ม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ การจัดวางม้านั่งพักผ่อนส่วนใหญ่มีการจัดไว้บริเวณสวนสาธารณะ วัดปรมัยยิกาวาส ซึ่งมีจำนวนม้านั่งพักผ่อนน้อยมาก และยังถูกร้านขายอาหารบริเวณนั้นนำไปใช้เป็นโต๊ะสำหรับรับประทานทำให้โต๊ะไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม ขาดการดูแลรักษาที่ดี ดังภาพที่ 4.47 ส่วนม้านั่งบริเวณอื่นๆ ไม่มีไว้บริการนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนบริเวณศาลาท่าเรือต่าง ๆ

ภาพที่ 4.47 แสดงม้านั่งที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

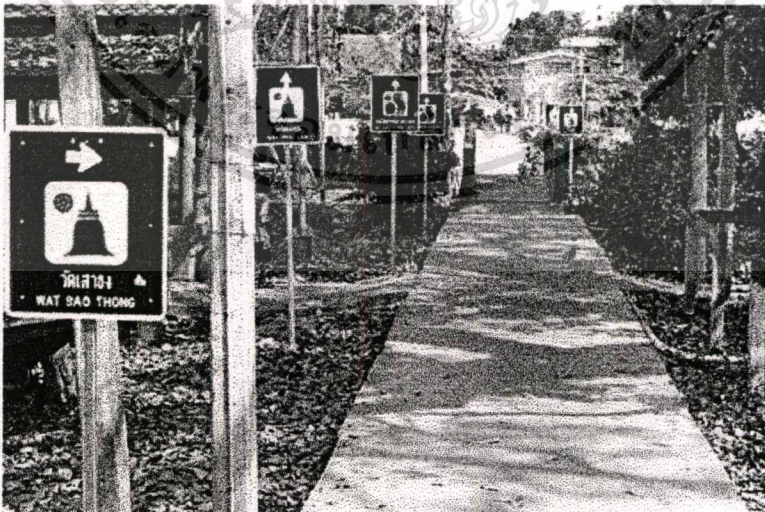
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายบอกสถานที่ เป็นป้ายซึ่งให้บริการแก่ชาวบ้านและนักท่องเที่ยว ในบางสถานที่จำกัด ขาดการดูแลรักษา คิดตั้งไม่เป็นระเบียบ อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม และไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง ดังภาพที่ 4.48

ภาพที่ 4.48 แสดงป้ายบอกสถานที่
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

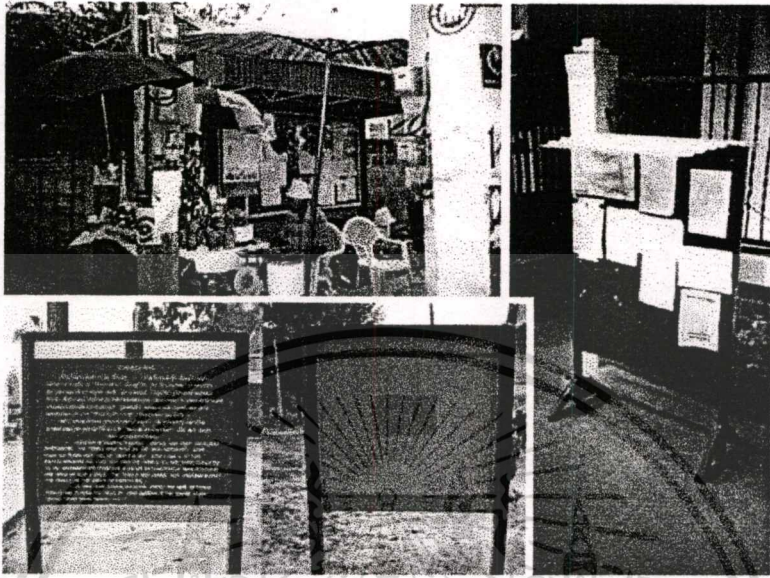
ป้ายบอกทิศทาง เป็นป้ายซึ่งให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การติดตั้งป้ายบอกทิศทางส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณตามทางเดินตรงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเส้นทางท่องเที่ยว การติดตั้งป้ายอยู่ในตำแหน่งและลักษณะที่ไม่เหมาะสม รกรุงรัง ขาดการออกแบบในการติดตั้งที่ดี ดังภาพที่ 4.49

ภาพที่ 4.49 แสดงการติดตั้งป้ายบอกทิศทางที่รกรุงรัง
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

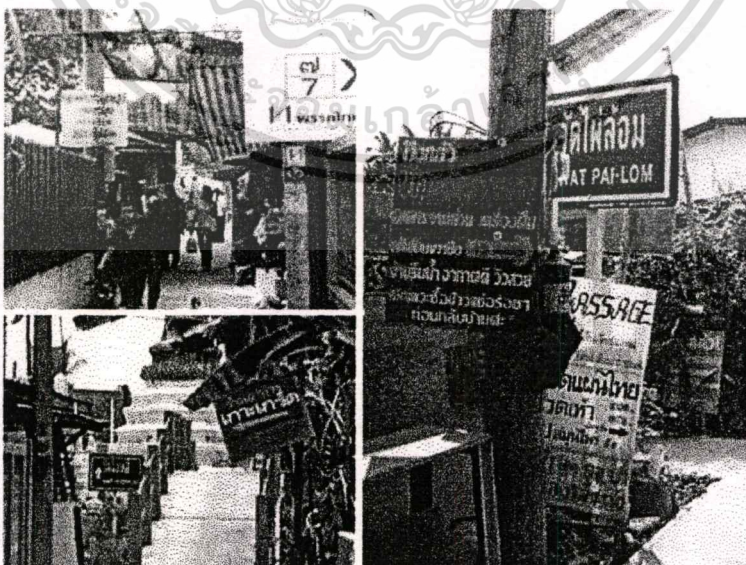
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายข้อมูลข่าวสาร เป็นป้ายซึ่งให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ซึ่งขาดความเป็นเอกลักษณ์ มีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่มีมาตรฐานทั้งในด้านของรูปร่าง ขนาด และวัสดุที่ใช้ ในบางแห่งถูกรบกวนโดยพ่อค้านำของมาวางขายบดบังป้าย ดังภาพที่ 4.50

ภาพที่ 4.50 แสดงป้ายบอกข้อมูลข่าวสาร
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ป้ายโฆษณา มีการติดป้ายโฆษณาของร้านค้าต่าง ๆ ตามทางเดินของเส้นทางท่องเที่ยว ขาดความเป็นระเบียบติดตั้งเกะกะ ทำลายทัศนียภาพของเมือง ขาดการควบคุมที่ดี ดังภาพที่ 4.51

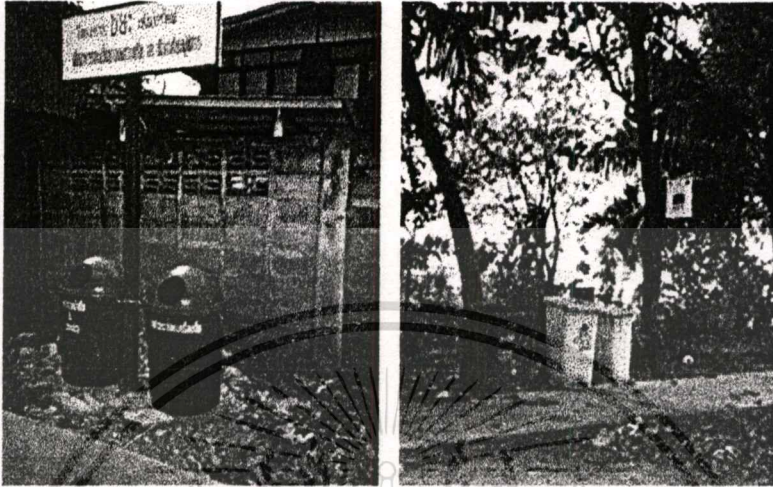

ภาพที่ 4.51 แสดงป้ายโฆษณาบริเวณตามทางเดิน ที่ติดตั้งโดยขาดการควบคุมที่ดี

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงขยะ จากพื้นที่ที่ทำการศึกษา ถึงขยะที่มีไว้บริการแก่ชาวบ้านและนักท่องเที่ยว ไม่เพียงพอดต่อความต้องการดังภาพที่ 4.54 และรูปแบบไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ ขาดการดูแล ขยะล้นออกมานอกถัง ทำให้ทัศนียภาพไม่ดี ดังภาพที่ 4.52

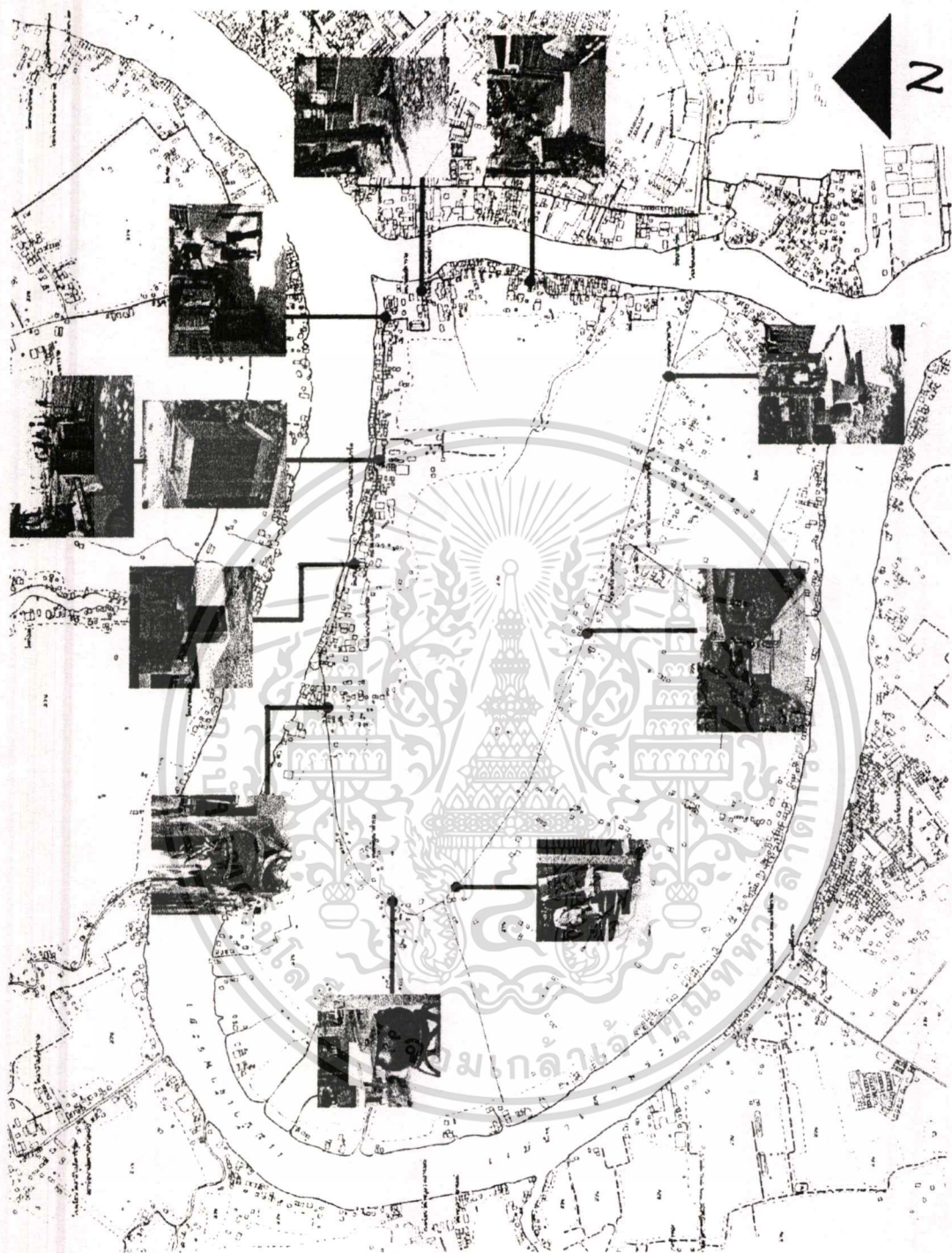
ภาพที่ 4.52 แสดงรูปแบบถึงขยะ
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

ไฟฟ้า แสงสว่าง รูปแบบของโคมไฟในบางพื้นที่เป็นสังกะสีเก่ามาก ขาดการดูแลรักษา อาจทำให้เกิดอันตรายได้ และรูปแบบของดวงโคมไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ ดังภาพที่ 4.54

ภาพที่ 4.53 แสดงเสาไฟฟ้า
ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.54 แสดงตำแหน่งถึงขยะ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์

จากแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้
ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

โดยแบบสัมภาษณ์ให้เลือกตอบเป็น 2 ประเภท คือ เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นปลายปิดมีตัวเลือกให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ นอกเหนือจากคำตอบที่ให้เลือก เกณฑ์ในการพิจารณาวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการออกแบบ ดังนี้

1. ข้อที่เลือกคำตอบให้เกณฑ์ตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่ได้ความถี่ร้อยละสูงสุด และมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้น ไปถือเอาข้อนั้นเป็นข้อมูล เพื่อนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบ
2. ข้อที่เลือกคำตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้เกณฑ์ความคิดเห็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่ได้ความถี่ร้อยละสูงสุดถือเอาข้อนั้นเป็นข้อมูล เพื่อนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบ

4.3.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ชั้นตอนดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าความถี่ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าความถี่ร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด 5 ด้านดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าความถี่ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าความถี่ร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตรวมถึงปัญหาและอุปสรรค

ในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ของกลุ่มประชากรท้องถิ่น 5 ด้าน ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ข้างต้นในรูปแบบตารางประกอบ การสรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวและประชากรท้องถิ่น

4.3.2 ผลจากการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการศึกษาพฤติกรรม ปัญหาและอุปสรรค ในการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเกร็ด จำนวน 300 คน เป็นการศึกษาถึง สภาพแวดล้อม วิถีชีวิต รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว และอีกกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อยู่อาศัยในเกาะเกร็ด จำนวน 121 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาใช้ เป็นโครงร่างเสนอแนวคิดในการออกแบบ โดยผู้วิจัยคำนึงถึงคำตอบที่เป็นค่าความถี่ร้อยละที่เกินกว่าร้อยละห้าสิบ หรือมากที่สุดในช่วงนั้นเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	300	100.00
ชาย	70	23.33
หญิง	230	76.67

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ	300	100.00
ต่ำกว่า 20 ปี	74	24.67
20 – 35 ปี	205	68.33
35 – 50 ปี	19	6.33
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	2	0.67
3. อาชีพ	300	100.00
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	58	19.33
รับจ้าง	119	39.67
เจ้าของกิจการ	18	6.00
นักเรียน, นักศึกษา	99	33.00
ค้าขาย	4	1.33
อยู่บ้าน	2	0.67
4. ท่านเคยมาเที่ยวเกาะเกร็ดกี่ครั้ง	300	100.00
1 ครั้ง	178	59.33
2 ครั้ง	38	12.67
3 ครั้ง	21	7.00
มากกว่า 3 ครั้ง	63	21.00
5. ท่านมาเที่ยวเกาะเกร็ด กับใคร	300	100.00
มาเพียงลำพัง	5	1.66
มากับครอบครัว	86	28.67
มากับเพื่อน	209	69.67
6. จำนวนคนที่มากับท่าน	300	100.00
มาเพียงลำพัง	5	1.66
2-3 คน	245	81.67
4-6 คน	47	15.67
มากกว่า 6 คน	3	1.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
7. เหตุผลที่ท่านมาเที่ยวเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
ชื่อของที่ระลึก	108	36.00
เครื่องปั้นดินเผา	51	17.00
ทานอาหารพื้นบ้าน	87	29.00
ศึกษาพื้นที่และวิถีชีวิต	78	26.00
พักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศ	260	86.67

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีอายุ 20 – 35 ปี จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 68.33 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 อายุ 35 – 50 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33 และลำดับสุดท้าย มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67 รองลงมามีอาชีพ เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 33.00 รับราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 เป็นเจ้าของกิจการ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 มีอาชีพค้าขาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33 และลำดับสุดท้าย อยู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67

จำนวนครั้งของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ดส่วนใหญ่เคยมาเป็นครั้งแรก จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.33 รองลงมา มามากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 มา 2 ครั้ง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.67 และลำดับสุดท้าย เคยมา 3 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มากับเพื่อน จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 69.66 รองลงมา มากับครอบครัว จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 และลำดับสุดท้าย มาเพียงลำพัง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มากันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 81.67 รองลงมา 4-6 คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 มาเพียงลำพัง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 และลำดับสุดท้าย มามากกว่า 6 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

เหตุผลที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเกาะเกร็ด มาเพื่อพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศ มากที่สุด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมา มากเพื่อซื้อของที่ระลึก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 มาทานอาหารพื้นบ้าน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 มาเพื่อศึกษาพื้นที่และ

วิถีชีวิต จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 และลำดับสุดท้าย มาเพื่อซื้อเครื่องปั้นดินเผา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลวิเคราะห์ค่าร้อยละเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ย่านและที่รวมกิจกรรม

ย่าน	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดนานเท่าใด	300	100.00
1-2 ชั่วโมง	23	7.67
2-3 ชั่วโมง	100	33.33
3-4 ชั่วโมง	113	37.67
มากกว่า 4 ชั่วโมง	64	21.33
2. ท่านสนใจเที่ยวบริเวณใดบนเกาะเกร็ด มากที่สุด	300	100.00
โบสถ์วัดปรมัยยิกาวาส	18	6.00
เดินซื้อเครื่องปั้นดินเผา	92	30.67
ชมการปั้นเครื่องปั้นดินเผา	109	36.33
วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน	38	12.67
ศิลปวัฒนธรรมชาวมอญ	31	10.33
คลองขนมหวาน	8	2.67
ทานอาหาร	4	1.33
3. ท่านพบปัญหาในการท่องเที่ยวบริเวณย่านการค้าหรือไม่	300	100.00
ไม่พบปัญหา	223	74.33
พบปัญหา	77	25.67
ปัญหาที่พบ (N=77)	77	100.00
ถังขยะมีน้อย	29	37.67
ไม่มีที่พักผ่อน	23	29.88
ทางเดินแคบ	19	24.67
ไม่สะอาด	4	5.19
ร้านค้า	2	2.59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ย่าน	จำนวน	ร้อยละ
4. ท่านคิดว่าในบริเวณย่านการค้าควรมีสถานอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
อาคารบริการนักท่องเที่ยว	67	22.33
ศาลาที่พัก	189	63.00
ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว	117	39.00
ม้านั่งพักผ่อน	183	61.00
โทรศัพท์สาธารณะ	111	37.00
ป้ายบอกทาง	136	45.33
ถังขยะ	156	52.00
ที่คั่นน้ำบริการ	89	29.67
ห้องน้ำ	154	51.33
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่อง การขายของและในเรื่องการท่องเที่ยว	300	100.00
เห็นด้วย	104	34.67
เห็นด้วยเพราะเหตุใด (N=104)	104	100.00
มีระเบียบมากขึ้น	104	100.00
ไม่เห็นด้วย	196	65.33
ไม่เห็นด้วยเพราะเหตุใด (N=196)	196	100.00
วิถีชีวิตชาวบ้านเปลี่ยน	106	54.08
ของราคาแพงขึ้น	90	45.92

จากตาราง 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดมากที่สุด 3 – 4 ชั่วโมง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 37.67 รองลงมา 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มากกว่า 4 ชั่วโมง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 และลำดับสุดท้าย 1 – 2 ชั่วโมง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.67

ท่านสนใจเที่ยวบริเวณใดบนเกาะเกร็ด มากที่สุด พบว่า สนใจเที่ยวชมการปั้นเครื่องปั้นดินเผา มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.33 รองลงมา เดินซื้อเครื่องปั้นดินเผา จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 เที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.67 เที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมชาวมอญ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 เที่ยวชมโบสถ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัดปรมย์ยิกาวาส จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 เทียวชมคลองขนมหวาน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 และลำดับสุดท้าย มาทานอาหาร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

ท่านพบว่าปัญหาในการท่องเที่ยวบริเวณย่านการค้าหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 74.33 พบปัญหาจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.67

สำหรับนักท่องเที่ยวที่พบปัญหา ส่วนใหญ่พบปัญหาดังขะมีน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 37.67 รองลงมาไม่มีที่พักผ่อน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.88 ทางเดินแคบ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 ไม่สะอาด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และลำดับสุดท้าย ร้านค้าไม่สุภาพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.59

ท่านคิดว่าในบริเวณย่านการค้าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้มีศาลาที่พักมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 63.00 รองลงมาที่นั่งพักผ่อน จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 ถึงขะ จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 ห้องน้ำ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 ป้ายบอกทาง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33 ป้ายแผนที่ท่องเที่ยวจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 บริเวณบริการน้ำดื่ม จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.67 และลำดับสุดท้าย อาคารบริการนักท่องเที่ยว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33

ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่องการขายของ และในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 65.33 เห็นด้วยจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67

สำหรับผู้ที่เห็นด้วยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า จะได้มีระเบียบมากขึ้น จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ทำให้วิถีชีวิตชาวบ้านเปลี่ยน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 ราคาของแพงขึ้น จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.92

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ที่ว่างโล่ง

ที่ว่างโล่ง	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมย์ยิกาวาสหรือไม่	300	100.00
ไม่ใช่	71	23.67
ใช่ โปรดตอบข้อ (1.1) (1.2) (1.3)	229	76.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่ว่างโล่ง	จำนวน	ร้อยละ
1.1 ท่านคิดว่าสวนสาธารณะบนเกาะเกร็ดมีความเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือไม่ (N=229)	229	100.00
เพียงพอ	40	17.46
ไม่เพียงพอ	189	82.54
1.2 ท่านพบปัญหาใดบ้างในการใช้สวนสาธารณะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	229	100.00
ไม่พบปัญหา	11	3.67
การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม	172	57.33
มีฝุ่นมาก	36	12.00
ขอบเขตไม่ชัดเจน	72	24.00
ไม่สะอาด	134	44.67
วัสดุปูพื้นไม่เหมาะสม	25	8.33
1.3 ท่านคิดว่าบริเวณสวนสาธารณะวัดปรมย์อิกาวาส ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
โทรศัพท์สาธารณะ	131	43.67
ม้านั่งพักผ่อน	278	92.67
ซุ้มโฆษณาประชาสัมพันธ์	66	22.00
ถังขยะ	194	64.67
ที่คิมน้ำบริการ	112	37.33
ห้องน้ำ	144	48.00
2. บริเวณใดบ้างที่ท่านใช้เป็นสถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
สวนสาธารณะวัดปรมย์อิกาวาส	147	49.00
บริเวณที่ว่างตามทางเดิน	137	45.67
ศาลาทำเรื่องต่าง ๆ	149	49.67
2.1 ท่านพบปัญหาในการใช้สถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยวอย่างไร	300	100.00
ไม่พบปัญหา	101	33.67
สถานที่ไม่เพียงพอ	149	49.67
สถานที่ไม่สะอาด	50	16.66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักท่องเที่ยวใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาสมากที่สุด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 76.33 ไม่ได้ใช้เป็นจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 สำหรับนักท่องเที่ยวที่ได้ใช้สวนสาธารณะ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสวนสาธารณะมีความไม่เพียงพอต่อความต้องการจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 82.54 เพียงพอต่อความต้องการจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบปัญหาในการใช้สวนสาธารณะ คือ การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 57.33 รองลงมาไม่สะอาด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 44.67 ขอบเขตไม่ชัดเจน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 มีฝุ่นมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 วัสดุปูพื้นไม่เหมาะสม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และลำดับสุดท้าย ไม่พบปัญหา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.67

ท่านคิดว่า บริเวณสวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้มีที่นั่งพักผ่อนมากที่สุด จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 92.67 รองลงมาต้องการให้มีถังขยะ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 64.67 ห้องน้ำ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.67 ที่ดื่มน้ำบริการ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 37.33 และลำดับสุดท้าย ต้องการให้มีศูนย์โฆษณาประชาสัมพันธ์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00

บริเวณใดบ้างที่ท่านใช้เป็นสถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวใช้บริเวณศาลาทำเรือต่างๆ มากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 49.67 รองลงมาใช้บริเวณสวนสาธารณะ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 และลำดับสุดท้าย ใช้บริเวณที่ว่างตามทางเดิน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 45.67

ท่านพบปัญหาในการใช้สถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยวอย่างไร พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบปัญหา สถานที่ไม่เพียงพอ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 49.67 รองลงมา ไม่พบปัญหา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 และลำดับสุดท้าย ไม่สะอาด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ เส้นทางสัญจร

เส้นทางสัญจร	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านเดินทางมายังเกาะเกร็ดโดยวิธีใด	300	100.00
รถโดยสารประจำทาง	181	60.34
รถยนต์ส่วนตัว (โปรดตอบข้อ 1.1 และ 1.2)	97	32.33
เรือ	19	6.33
เท้าชี้	3	1.00
1.1 ท่านนำรถไปจอดบริเวณใด (N=97)	97	100.00
ลานจอดรถวัดสนามเหนือ	28	28.87
ที่จอดรถตรงข้ามวัดสนามเหนือ	14	14.44
ที่จอดรถ 30 บาท	47	48.45
ลานจอดรถวัดกลางเกร็ด	2	2.06
ริมทาง	6	6.18
1.2 ท่านพบปัญหาในบริเวณที่ท่านนำรถไปจอดหรือไม่	97	100.00
ไม่พบปัญหา	75	77.31
พบปัญหา	22	22.69
พบปัญหาอย่างไร (N=22)	22	100.00
ที่จอดรถคับแคบ	17	77.27
ที่จอดรถราคาแพง	5	22.73
2. ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด	300	100.00
ทำเรือวัดกลางเกร็ด	37	12.33
ทำเรือวัดสนามเหนือ	248	82.67
ท่าช่าง	11	3.67
ท่าน้ำนนท์	4	1.33
3. ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด	300	100.00
ทำเรือวัดปรมย์ยิกาวาส	265	88.33
ทำเรือวัดป่าฝ้าย	30	10.00
ทำเรือวัดไผ่ล้อม	5	1.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

เส้นทางสัญจร	จำนวน	ร้อยละ
4. ท่านพบปัญหาในการใช้ท่าเรือหรือไม่	300	100.00
พบปัญหา	230	76.67
ไม่พบปัญหา	70	23.33
พบปัญหา อย่างไรก็ตาม (N=230)	230	100.00
ความปลอดภัย	202	87.83
ไม่มีการจัดระบบลงเรือ	28	12.17
5. ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางรถท่องเที่ยวหรือไม่	300	100.00
ไม่พบปัญหา	279	93.00
พบปัญหา	21	7.00
พบปัญหา อย่างไรก็ตาม (N=21)	21	100.00
คับแคบ	15	71.42
ไม่มีป้ายบอกทาง	6	28.58
5.1 ท่านคิดว่าในเส้นทางรถท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดควรมีสิ่ง อำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
ศาลาที่พัก	189	63.00
โทรศัพท์สาธารณะ	125	41.67
ห้องน้ำ	155	51.67
ม้านั่งพักผ่อน	198	66.00
ป้ายบอกทาง	188	62.67
ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว	168	56.00
ถังขยะ	198	66.00
ที่คั่นน้ำบริการ	84	28.00
6. ท่านคิดว่าการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดมีความปลอดภัยหรือไม่	300	100.00
ปลอดภัย	254	84.67
ไม่ปลอดภัย	46	15.33
ไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด (N=46)	46	100.00
ไม่มีตำรวจ	18	39.13
เรือรอบเกาะ	8	17.40
มีรถจักรยานยนต์วิ่ง	20	43.47

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

เส้นทางสัญจร	จำนวน	ร้อยละ
7. ท่านใช้บริการเรือเที่ยวรอบเกาะหรือไม่	300	100.00
ใช้บริการ (ตอบข้อ 7.1)	131	43.67
ไม่ใช้บริการ	169	56.33
7.1 ท่านคิดว่าเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำควรปรับปรุงหรือไม่ (N=131)	131	100.00
ไม่ควรรปรับปรุง	64	48.85
ควรปรับปรุง	67	51.15
เพราะเหตุใด (N=67)	67	100.00
เวลาน้อยควรแวะชมสถานที่มากกว่านี้	33	49.25
ความปลอดภัย	34	50.75

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวเดินทางมาเกาะเกร็ดโดยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 60.34 รองลงมาเป็นรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.33 เรือจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33 และลำดับสุดท้ายคือ แท็กซี่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวนั้นส่วนใหญ่ จะนำรถไปจอดบริเวณที่จอดรถ 30 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 48.45 รองลงมาจอดที่ลานจอดรถวัดสนามเหนือ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 และที่จอดรถฝั่งตรงข้ามวัดสนามเหนือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.44 จอดบริเวณริมทาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.18 และลำดับสุดท้าย จอดรถที่ลานจอดรถวัดกลางเกี๊ยะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06

สำหรับนักท่องเที่ยวที่นำรถไปจอดส่วนใหญ่ ไม่พบปัญหาในการจอดรถ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 77.31 พบปัญหาจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.69 สำหรับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ที่พบปัญหาในการจอดรถ คือ สถานที่จอดรถคับแคบ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 รองลงมา ที่จอดรถมีราคาแพง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73

ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด พบว่า นักท่องเที่ยวลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือวัดสนามเหนือมากที่สุด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 82.67 รองลงมา ทำเรือวัดกลางเกี๊ยะ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 ทำช้าง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.67 และลำดับสุดท้าย ลงเรือที่ทำน้ำนนท์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด พบว่านักท่องเที่ยวขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือคปรมัยยิกาวาสมากที่สุด จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 88.33 รองลงมาเป็นท่าเรือวัดป่าฝ้าย จำนวน 30 คน

นอกจากนี้ เสนอข้อเสนอแนะให้ทางผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ที่คิดจะเข้ามาพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ด การค้าไม่ควรมีโต๊ะข้างสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 10.00 และลำดับสุดท้าย ขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือวัด ไม้ล้อม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

ท่านพบปัญหาในการใช้ท่าเรือหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ พบปัญหาจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ไม่พบปัญหา จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 สำหรับนักท่องเที่ยวที่พบปัญหาส่วนใหญ่ พบในเรื่องของความปลอดภัยจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 87.83 รองลงมา ไม่มีการจัดระเบียบในการลงเรือ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.17

ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางท่องเที่ยวหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในการท่องเที่ยวจำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 พบปัญหาในการท่องเที่ยว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 สำหรับนักท่องเที่ยวที่พบปัญหาในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ทางเดินแคบ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.42 รองลงมา ไม่มีป้ายบอกทางจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.58

ท่านคิดว่าในเส้นทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าควรมีที่นั่งพักผ่อน มากที่สุด จำนวน 198 คน ถึงขยะจำนวน 198 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา เป็นศาลาที่พัก จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 63.00 ป้ายบอกทางจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 62.67 ป้ายแผนที่ท่องเที่ยวจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 ห้องน้ำจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 51.67 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และลำดับสุดท้ายคือ บริเวณบริการน้ำดื่ม 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00

ท่านคิดว่าการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดมีความปลอดภัยหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปลอดภัย จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 84.67 ไม่ปลอดภัย 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33 สำหรับนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าไม่ปลอดภัยนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่า มีจักรยานยนต์วิ่ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 43.47 รองลงมาเห็นว่า ไม่มีตำรวจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และลำดับสุดท้าย การขึ้นเรือเที่ยวรอบเกาะ ไม่มีความปลอดภัยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

ท่านใช้บริการเรือเที่ยวรอบเกาะหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่ใช้บริการจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 56.33 ใช้บริการ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.67 สำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการเรือเที่ยวรอบเกาะมีความเห็นว่าควรปรับปรุง มากที่สุดจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 51.15 ไม่ควรปรับปรุงจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 48.85

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่องความปลอดภัย มากที่สุดจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ในเรื่องของเวลาในการเดินทางน้อย ควรแวะชมสถานที่มากกว่านี้ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ที่หมายคา

ที่หมายคา	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดที่มองเห็นได้ชัดเจน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	296	98.66
วัดไผ่ล้อม	12	4.00
ศาลาพักนักท่องเที่ยว	0	0
วัดปรมัยยิกาวาส	67	22.33
2. ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกตหรือที่หมายคาในการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	278	92.67
วัดไผ่ล้อม	14	4.67
วัดปรมัยยิกาวาส	73	24.33
วัดเสาธงทอง	4	1.33
ศาลาพักนักท่องเที่ยว	28	9.33
3. ในกรณีที่ท่านมาเป็นกลุ่มท่านจะเลือกบริเวณใดเป็นจุดนัดพบ	300	100.00
บริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส	136	45.33
สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส	31	10.33
เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	131	43.67
หน้าวัด	2	0.67

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดที่มองเห็นได้ชัดเจน คือ เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) มากที่สุด จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 98.67 รองลงมาเป็นวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33 และลำดับสุดท้าย คือ วัดไผ่ล้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกต หรือที่นำคมาในการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด พบว่า นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) เป็นที่สังเกต หรือที่หมายคามากที่สุด จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 92.67 รองลงมาเป็น วัดมัยยิกาวาส จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.33 ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.33 วัดไผ่ล้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 และลำดับสุดท้าย วัดเสาธงทอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

สำหรับนักท่องเที่ยวมาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจะเลือกบริเวณใดเป็นจุดนัดพบ พบว่า ส่วนใหญ่ จะใช้บริเวณ ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส เป็นจุดนัดพบ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33

เอกรัฒนบุรี ๒๕๖๓
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมาเป็นบริเวณ เจดีย์มูเตา หรือเจดีย์เอียง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.67 บริเวณสวน
สาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 และลำดับสุดท้าย บริเวณหน้าวัด
ต่าง ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านเคยใช้ห้องน้ำบริการบริเวณใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100
ไม่เคยใช้	218	72.67
บริเวณท่าเรือป่าฝ้าย	10	3.33
บริเวณวัดปรมัยยิกาวาส	76	25.33
บริเวณวัด ไร่ล้อม	20	6.67
1.1 ท่านพบปัญหาในการใช้ห้องน้ำบริการอย่างไร	300	100.00
ไม่พบปัญหา	50	16.67
ไม่เพียงพอ	150	50.00
ไม่สะอาด	199	66.33
ไม่มีป้ายบอกทาง	95	31.67
2. ท่านคิดว่าบริเวณท่าเรือควรมีการปรับปรุงหรือไม่	300	100.00
ไม่ควร	82	27.33
ควร (ตอบข้อ 2.1)	218	72.67
2.1 ควรปรับปรุงบริเวณใด มากที่สุด (N=218)	218	100.00
ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส	166	76.15
ท่าเรือวัดป่าฝ้าย	22	10.09
ท่าเรือวัด ไร่ล้อม	30	13.76
3. ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่	300	100.00
ไม่ควรปรับปรุง	25	8.33
ควรปรับปรุง	275	91.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ	จำนวน	ร้อยละ
3.1 ควรปรับปรุงบริเวณใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	300	100.00
อาคารบริการนักท่องเที่ยว	127	42.33
ถังขยะ	169	56.33
ศาลาพักนักท่องเที่ยว	199	66.33
ห้องน้ำ	123	41.00
ม้านั่ง	226	75.33
เสาไฟ	15	5.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวไม่เคยใช้ห้องน้ำบริการจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 72.67 รองลงมาเป็นห้องน้ำบริเวณวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 ห้องน้ำบริเวณวัดไผ่ล้อมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และลำดับสุดท้ายคือ บริเวณท่าเรือป่าฝ้ายจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ท่านพบปัญหาในการใช้ห้องน้ำบริการอย่างไร พบว่า นักท่องเที่ยวพบปัญหาห้องน้ำบริการไม่สะอาด มากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 รองลงมาห้องน้ำบริการไม่เพียงพอ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ไม่มีป้ายบอกทาง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 และลำดับสุดท้ายคือ ไม่พบปัญหา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ท่านคิดว่าบริเวณท่าเรือควรมีการปรับปรุงหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าควรปรับปรุง มากที่สุดมากที่สุด จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 72.67 ไม่ควรปรับปรุงจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.33

สำหรับที่เห็นว่า ควรปรับปรุงบริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส มากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 76.15 รองลงมาท่าเรือวัดไผ่ล้อม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 13.76 และลำดับสุดท้าย ท่าเรือวัดป่าฝ้ายจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.09

ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรปรับปรุง จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าควรปรับปรุง มีความเห็นว่าควรปรับปรุง ม้านั่งพักผ่อนมากที่สุด จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 75.33 รองลงมาเป็นศาลาพักนักท่องเที่ยว จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 ถังขยะจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 56.33 อาคารบริการนักท่องเที่ยว

จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 42.33 ห้องน้ำ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 และลำดับสุดท้ายเสไฟฟ้า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชากรท้องถิ่น

ตารางที่ 4.7 การจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชากรท้องถิ่น

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	121	100.00
ชาย	35	28.92
หญิง	86	71.08
2. อายุ	121	100.00
ต่ำกว่า 20 ปี	29	23.97
20 – 35 ปี	35	28.92
35 – 50 ปี	44	36.37
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	13	10.74
3. วุฒิการศึกษา	121	100.00
ปวช. , ปวส.	41	33.88
ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	20.66
ปริญญาตรี	29	23.97
สูงกว่าปริญญาตรี	9	7.44
ต่ำกว่า ปวช.	17	14.05
4. อาชีพที่เป็นรายได้หลัก	121	100.00
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	35	28.92
รับจ้าง	24	19.83
เจ้าของกิจการ	20	16.53
นักเรียน, นักศึกษา	31	25.62
แม่บ้าน	11	9.10
5. ท่านอาศัยอยู่ตำบลเกาะเกร็ดเป็นระยะเวลา	121	100.00
น้อยกว่า 3 ปี	33	27.28
มากกว่า 3 ปี	88	72.72

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 71.08 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92

ประชากรส่วนใหญ่ มีอายุ 35 – 50 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37 รองลงมามีอายุ 20-35 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 อายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.97 และลำดับสุดท้าย มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.74

ประชากรส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ปวช. ปวส. จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 รองลงมาเป็นปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.97 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.66 ต่ำกว่า ปวช. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 และลำดับสุดท้าย วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.44

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 รองลงมาเป็น นักเรียน นักศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.62 อาชีพรับจ้าง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 เจ้าของกิจการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.53 และลำดับสุดท้าย แม่บ้าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10

ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตำบลเกาะเกร็ด เป็นระยะเวลา มากกว่า 3 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 72.72 รองลงมา น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.28

ตอนที่ 2 ข้อมูลวิเคราะห์ค่าร้อยละเกี่ยวกับ วิถีชีวิต ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ย่านและที่รวมกิจกรรม

ย่าน	จำนวน	ร้อยละ
1. บริเวณใดที่ท่านใช้เป็นที่ทำกิจกรรม	121	100.00
วัด	93	76.86
สถานที่ราชการ	8	6.61
โรงเรียน	13	10.74
โรงงาน	7	5.79
2. ท่านไปทำกิจกรรมที่วัดใดเป็นประจำ	121	100.00
วัดปรมัยยิกาวาส	56	46.28
วัดฉิมพลีสุทธาวาส	14	11.57
วัดไผ่ล้อม	21	17.36
วัดเสาชิงช้า	13	10.74
วัดศาลากุล	17	14.05

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ย่าน	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละกี่วัน	121	100.00
สัปดาห์ละ 1 วัน	76	62.81
สัปดาห์ละ 2 วัน	30	24.79
สัปดาห์ละ 3 วัน	15	12.40
3. ลานหน้าวัดใด ถูกใช้จัดงาน หรือทำกิจกรรมมากที่สุด	121	100.00
วัดปรมัยยิกาวาส	77	63.64
วัด ไร่ล้อม	26	21.49
วัดศาลากุล	18	14.87
4. ท่านประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ดหรือไม่	121	100.00
ไม่ประกอบกิจการค้าขาย	50	41.32
ประกอบกิจการค้าขาย (ตอบข้อ 4.1 และ 4.2)	71	58.68
4.1 ประกอบกิจการค้าขายในวัดหยุด (N=71)	71	100.00
เวลา 11.00 – 17.00	12	16.90
เวลา 10.00 – 17.30	16	22.53
เวลา 12.00 – 16.30	32	45.07
เวลา 13.00 – 16.30	11	15.50
4.2 ประกอบกิจการค้าขายในวันธรรมดา (N=71)	71	100.00
เวลา 14.00 – 16.00	19	26.76
เวลา 13.00 – 15.00	39	54.93
เวลา 13.00 – 14.00	13	18.31
5. ท่านคิดว่าบริเวณย่านการค้ามีความหนาแน่นมากน้อยเพียงใด	121	100.00
หนาแน่นน้อย	21	17.36
หนาแน่นปานกลาง	65	53.71
หนาแน่นมาก	35	28.93
6. ท่านคิดว่าบนเกาะเกร็ดควรได้รับการปรับปรุงหรือไม่	121	100.00
ไม่ควรปรับปรุง	3	2.48
ควรปรับปรุง	118	97.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ย่าน	จำนวน	ร้อยละ
6.1 ท่านคิดว่าบริเวณใดของเกาะเกร็ดที่ควรปรับปรุง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
ทำเรือวัดประมัยยิกาवास	47	38.84
ถนนหน้าวัดประมัยยิกาवास	26	21.48
สวนสาธารณะวัดประมัยยิกาवास	41	33.88
ร้านอาหารหน้าวัดประมัยยิกาवास	44	36.36
ทางเดิน	10	8.26
ทำเรือวัดไผ่ล้อม	6	4.95
ทำเรือวัดป่าฝ้าย	7	5.78
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบ ในการขายของและในเรื่องการท่องเที่ยว	121	100.00
เห็นด้วย	43	35.53
ไม่เห็นด้วย	78	64.47
เห็นด้วยด้วยเพราะเหตุใด (N=43)	43	100.00
มีระเบียบมากขึ้น	28	65.12
ขายของ ได้มากขึ้น	15	34.88
ไม่เห็นด้วย เพราะเหตุใด (N=78)	78	100.00
วิถีชีวิตชาวบ้านเปลี่ยน	78	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่าประชากรใช้บริเวณวัดเป็นที่รวมทำกิจกรรมมากที่สุดจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 76.86 รองลงมาเป็น โรงเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.74 สถานที่ราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.61 และลำดับสุดท้าย ใช้บริเวณโรงงานอื่นที่รวมกิจกรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79

ท่านไปทำกิจกรรมที่วัดใดเป็นประจำพบว่า ประชากรไปทำกิจกรรมที่วัดประมัยยิกาवासมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 46.28 รองลงมาเป็นวัดไผ่ล้อม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36 วัดศาลากุล จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 วัดฉิมพลีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.57 และลำดับสุดท้ายเป็น วัดเสารงทอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.74

ท่านคิดว่าลานหน้าวัดใดถูกใช้จัดงาน หรือทำกิจกรรมมากที่สุด พบว่า ประชากรมีความเห็นว่า ลานหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ถูกใช้จัดทำกิจกรรมมากที่สุดจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาเป็น ลานหน้าวัด ไร่ล้อม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.49 และลำดับสุดท้าย ลานหน้าวัดศาลาลูกต จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.87

ท่านประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ด หรือไม่ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 58.68 ไม่ประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32

สำหรับผู้ประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ดในวันหยุด มีคนเปิดร้านเวลา 12.00 น. – 16.30 น. มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 45.07 รองลงมาเป็นเวลา 11.00 น. – 17.30 น. จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.53 เวลา 10.00 น. – 17.00 น. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และลำดับสุดท้ายเวลา 13.00 น. – 16.30 น. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ในวันธรรมดา เปิดและปิดร้านเวลา 13.00 น. – 15.00 น. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.93 รองลงมาเวลา 14.00 น. – 16.00 น. จำนวน 19 คน และ 26.76 และลำดับสุดท้าย เวลา 13.00 น. – 14.00 น. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.31

ท่านคิดว่าบริเวณย่านการค้ามีความหนาแน่นมากน้อยเพียงใด พบว่า ประชากรมีความเห็นว่าบริเวณย่านการค้ามีความหนาแน่นปานกลาง มากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 53.71 รองลงมาเห็นว่า มีความหนาแน่นมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.93 และลำดับสุดท้ายเห็นว่า มีความหนาแน่นน้อยจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36

ท่านคิดว่าบนเกาะเกร็ดควรได้รับการปรับปรุงหรือไม่ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรปรับปรุง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 97.52 ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.48

สำหรับประชากรที่เห็นว่าควรปรับปรุง ควรจะปรับปรุงบริเวณ ทำเรือ วัดปรมัยยิกาวาส มากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38.84 รองลงมาบริเวณร้านอาหารหน้าวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 บริเวณสวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาสจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 บริเวณลานหน้าวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.48 บริเวณทางเดินต่าง ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.26 บริเวณ ทำเรือวัดป่าฝ้าย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.78 และลำดับสุดท้าย บริเวณทำเรือวัด ไร่ล้อม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95

ท่านเห็นด้วย หรือไม่ที่จะให้เอกชน เข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในการขายของ และในเรื่องการท่องเที่ยว พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 64.47 เห็นด้วย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53

ท่านเห็นด้วย หรือไม่ที่จะให้เอกชน เข้ามามีอำนาจจัดการระเบียบในการขายของ และในเรื่องการท่องเที่ยว พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 64.47 เห็นด้วย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53

สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า จะต้องมีระเบียบมากขึ้น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 65.12 รองลงมา ขายของได้มากขึ้น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88 สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า ทำให้วิถีชีวิตชาวบ้านเปลี่ยน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ที่ว่างโล่ง

ที่ว่างโล่ง	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาส หรือไม่	121	100.00
ไม่ใช้	20	16.53
ใช้ ตอบข้อ (1.1) (1.2)	101	83.47
1.1 ท่านพบปัญหาเรื่องใดบ้างในการใช้สวนสาธารณะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
ไม่พบปัญหา	23	19.00
พื้นที่ไม่เพียงพอ	60	49.58
จัดที่นั่งไม่เหมาะสม	48	39.67
มีฝุ่นมาก	22	18.18
ไม่สะอาด	49	40.49
ขอบเขตไม่ชัดเจน	38	30.58
วัสดุปูพื้นไม่เหมาะสม	37	30.57
1.2 ท่านคิดว่าบริเวณสวนสาธารณะควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
ศาลาที่พัก	42	34.71
โทรศัพท์สาธารณะ	49	40.49
ห้องน้ำ	42	34.71
ม้านั่งพักผ่อน	72	59.50
ถังขยะ	52	42.97
ที่คั่นน้ำบริการ	26	21.48
ไฟฟ้าแสงสว่าง	34	28.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ที่ว่างโล่ง	จำนวน	ร้อยละ
2. ท่านคิดว่าสถานกีฬา มีปัญหาหรือไม่	121	100.00
ไม่มีปัญหา	48	39.67
มีปัญหา ตอบข้อ (2.1)	73	60.33
2.1 มีปัญหาเนื่องจาก (N=73)	73	100.00
พื้นที่ไม่เพียงพอ	52	71.23
ไม่มีอุปกรณ์กีฬา	16	21.92
สถานที่อยู่ไกลบ้าน	5	6.85
3. ท่านคิดว่าสนามเด็กเล่น มีปัญหาหรือไม่	121	100.00
ไม่มีปัญหา	31	25.62
มีปัญหา ตอบข้อ (3.1)	90	74.38
3.1 มีปัญหาเนื่องจาก (N=90)	90	100.00
พื้นที่ไม่เพียงพอ	32	35.55
ไม่มีเครื่องเล่น	51	56.67
สถานที่อยู่ไกลบ้าน	7	7.78

จากตารางที่ 4.9 พบว่าประชากรส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดบรมโยคิตถาร จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 83.47 ไม่ใช้สวนสาธารณะ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.53

สำหรับผู้ที่ใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดบรมโยคิตถารส่วนใหญ่ พบปัญหาในเรื่องของพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 49.58 รองลงมา ความไม่สะอาด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.49 การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67 ขอบเขตไม่ชัดเจน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.58 วัสดุพื้นไม่เหมาะสม จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.57 ไม่พบปัญหาจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และลำดับสุดท้าย มีฝุ่นมากจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

ท่านคิดว่า บริเวณสวนสาธารณะควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง พบว่า ประชากรมีความเห็นว่า ควรมี ที่นั่งพักผ่อนมากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาถึงขยะ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 42.97 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.49 ศาลาที่พัก จำนวน 42 คน และห้องน้ำ จำนวน 42 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 34.71 ไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 และลำดับสุดท้าย ที่คิมน้ำบริการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านคิดว่าการใช้ลานกีฬามีปัญหาหรือไม่ พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 60.33 ไม่มีปัญหา จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67

สำหรับผู้ที่มีปัญหาในการใช้ลานกีฬา มีปัญหาพื้นที่ไม่เพียงพอ มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.23 รองลงมาไม่มีอุปกรณ์กีฬา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.92 และลำดับสุดท้ายสถานที่อยู่ไกลบ้าน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85

ท่านคิดว่าการใช้สนามเด็กเล่นมีปัญหาหรือไม่ พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 74.38 ไม่มีปัญหา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.62

สำหรับผู้ที่มีปัญหาในการใช้สนามเด็กเล่น มีปัญหาไม่มีเครื่องเล่น มากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมา พื้นที่ไม่เพียงพอ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.55 และลำดับสุดท้าย สถานที่อยู่ไกลบ้าน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ เส้นทางสัญจร

เส้นทางสัญจร	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านใช้วิธีใดในการเดินทางบนเกาะเกร็ดมากที่สุด	121	100.00
การเดินทางเท้า	64	52.89
เรือ	31	25.62
จักรยาน	26	21.49
2. ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางสัญจรหรือไม่	121	100.00
ไม่พบปัญหา	75	61.98
พบปัญหา	46	38.02
ปัญหาที่พบ (N=46)	46	100.00
มีรถจักรยานชนตัวเร็ว	17	36.96
ทางเดินแคบ	14	30.43
เรือมีน้อย	11	23.91
ทางเดินเปลี่ยวมาก	4	8.70

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

เส้นทางสัญจร	จำนวน	ร้อยละ
3. ท่านคิดว่าในเส้นทางสัญจรควรมีสสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
ศาลาที่พัก	44	36.36
โทรศัพท์สาธารณะ	58	47.93
ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว	56	46.28
ม้านั่งพักผ่อน	41	33.88
ป้ายบอกทาง	74	61.15
ห้องน้ำ	47	38.84
ไฟฟ้าแสงสว่าง	53	43.80
ถังขยะ	63	52.06
ที่คั่นน้ำบริการ	25	20.66
4. ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด	121	100.00
ทำเรือวัดกลางเกร็ด	38	31.40
ทำเรือวัดสนามเหนือ	71	58.68
ทำเรือเทศบาลปากเกร็ด	12	9.92
5. ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด	121	100.00
ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส	66	54.55
ทำเรือวัดป่าฝ้าย	37	30.58
ทำเรือวัด ไร่ล้อม	10	8.26
ทำเรือท่ากลางหมู่บ้าน หมู่ 1	8	6.61
6. ท่านพบปัญหาในการใช้ทำเรือหรือไม่	121	100.00
ไม่พบปัญหา	10	8.26
พบปัญหา	111	91.74
พบปัญหาอย่างไร (N=111)	111	100.00
ความปลอดภัย	98	88.29
ไกลบ้าน	13	11.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชากรใช้การเดินทางบนเกาะเกร็ด ด้วยวิธีการเดินเท้ามากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 52.89 รองลงมาใช้วิธีขี่จักรยาน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.49 และลำดับสุดท้าย ใช้เรือในการเดินทาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.62

ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางสัญจรหรือไม่ พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่พบปัญหา จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 61.98 พบปัญหาจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 38.02 สำหรับผู้ที่พบปัญหาให้เหตุผลว่า มีรถจักรยานยนต์วิ่งเร็ว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมา ทางเดินแคบ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 เรือมีน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91 และลำดับสุดท้าย ทางเดินเปลี่ยวมากและมีคนเป็นบางช่วง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ท่านคิดว่าในเส้นทางสัญจรควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้าง พบว่าประชากรมีความเห็นว่าควรมี ป้ายบอกทางจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 61.15 รองลงมาถังขยะจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.06 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 47.93 ไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 ห้องน้ำ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38.84 ศาลาที่พัก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ที่นั่งพักผ่อน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 และลำดับสุดท้าย บริเวณบริการน้ำดื่ม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.66

ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด พบว่าประชากรลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือ วัดสนามเหนือมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 58.68 รองลงมา ทำเรือวัดกลางเกร็ด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 และลำดับสุดท้าย ทำเรือเทศบาลปากเกร็ด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.92

ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด พบว่าประชากรขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือ วัดปรมย์นิภาวาส จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมา ทำเรือวัดป่าฝ้าย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.58 ทำเรือวัดไผ่ล้อม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.26 และลำดับสุดท้าย ทำเรือกลางหมู่บ้าน บ้านหมู่ 1 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.61

ท่านพบปัญหาในการใช้ท่าเรือหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ พบปัญหาจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 91.74 ไม่พบปัญหา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.26

สำหรับนักท่องเที่ยวที่พบปัญหาส่วนใหญ่ พบในเรื่องของความปลอดภัย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 88.29 รองลงมา ทำเรืออยู่ไกลบ้าน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.71

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ที่หมายตา

ที่หมายตา	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าสิ่งใดคือ สัญลักษณ์ ของเกาะเกร็ดที่มองเห็น ได้ชัดเจน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	103	85.12
วัดไผ่ล้อม	27	22.31
ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว	8	6.61
วัดปรมัยยิกาวาส	50	41.32
2. ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกต หรือ จดจำบนเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	121	100.00
เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	103	85.12
วัดไผ่ล้อม	24	19.83
วัดปรมัยยิกาวาส	44	36.36
ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว	12	9.91

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชากร มีความเห็นว่าสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ ของเกาะเกร็ดที่มองเห็นได้ชัดเจน คือ เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) มากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 85.12 รองลงมาเป็น วัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32 วัดไผ่ล้อม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.31 และลำดับสุดท้าย ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.61

ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกต หรือจดจำบนเกาะเกร็ด พบว่า ประชากรใช้เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) เป็นที่สังเกต หรือจดจำบนเกาะเกร็ดมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 85.12 รองลงมาเป็นวัดปรมัยยิกาวาส จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 วัดไผ่ล้อม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 และลำดับสุดท้าย ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับ สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าบริเวณท่าเรือควรมีการปรับปรุงหรือไม่	121	100.00
ไม่ควรปรับปรุง	13	10.74
ควรปรับปรุง ตอบข้อ (1.1)	108	89.26

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 ควรปรับปรุงบริเวณใดมากที่สุด (N=108)	108	100.00
ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส	43	39.82
ทำเรือวัดป่าฝ้าย	36	33.33
ทำเรือวัด ไร่ล้อม	29	26.85
2. ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่	121	100.00
ไม่ควรปรับปรุง	3	2.48
ควรปรับปรุง	118	97.52
3.1 ควรปรับปรุงบริเวณใด(ตอบ ได้มากกว่า1ข้อ)		
อาคารบริการนักท่องเที่ยว	49	41.52
ถึงขยะ	47	39.83
ศาลาพักนักท่องเที่ยว	58	72.03
ห้องน้ำ	51	43.22
ม้านั่ง	32	27.11
เสาไฟ	42	35.39

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ควรจะปรับปรุง บริเวณทำเรือ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 89.26 ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.74 สำหรับผู้ที่เห็นว่าควรปรับปรุง ควรปรับปรุงบริเวณ ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 39.82 รองลงมาทำเรือ วัดป่าฝ้าย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และลำดับสุดท้าย ทำเรือวัด ไร่ล้อม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 26.85

ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรปรับปรุง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 97.52 ไม่ควรปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.48

สำหรับผู้ที่เห็นว่าควรปรับปรุง มีความเห็นว่า ห้องน้ำควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นมากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 72.03 รองลงมาเป็นถึงขยะจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.22 อาคารบริการนักท่องเที่ยว จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 41.52 ศาลาพักนักท่องเที่ยว จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 39.83 ที่นั่งพัก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.39 และลำดับสุดท้าย เสาไฟ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเกร็ด
3. เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

5.1.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักท่องเที่ยว เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ด
2. กลุ่มประชากรท้องถิ่น เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเกาะเกร็ด ประกอบด้วย ผู้

จำนวน 300 คน

บริหารชุมชน จำนวน 7 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 14 คน ชาวบ้าน จำนวน 100 คน รวม 121 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจ เป็นการสำรวจถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ย่าน
- 1.2 ที่ว่างโล่ง
- 1.3 เส้นทางสัญจร
- 1.4 ที่หมายตา
- 1.5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์ของนักท่องเที่ยวซึ่งมาเที่ยวเกาะเกร็ดและประชากรท้องถิ่น โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยว แบ่งเนื้อหาออกเป็น

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ชุดที่ 2 สำหรับประชากรท้องถิ่น

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม-วิถีชีวิต- รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

โดยทั้ง 2 ชุด แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ย่าน
2. ที่ว่างโล่ง
3. เส้นทางสัญจร
4. ที่หมายตา
5. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอหนังสืออนุเคราะห์เก็บข้อมูลไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภาคสนาม พร้อมเก็บรวบรวมข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3. ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว และประชากรท้องถิ่นในบริเวณพื้นที่ที่ทำการศึกษา

5.1.5 สรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเกร็ด

5.1.5.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะเกร็ดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(1) ย่าน

จากการศึกษาพบว่า ย่านที่พบปัญหาคือ ย่านพาณิชย์กรรม สภาพปัจจุบันมีกิจกรรมค้าขายอยู่บริเวณ 2 ข้างทาง มีการตั้งวางสิ่งของกีดขวางทางสัญจรขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ภายในย่านพาณิชย์กรรม มีการติดตั้งป้ายกวดค้าและป้ายโฆษณาต่างๆ ตามทางเดิน ขาดการควบคุมที่ดี ทำลายจินตภาพที่ดีของย่าน ถึงขณะนี้ได้ยากไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีที่นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว ย่านประวัติศาสตร์ที่พบปัญหาคือ บริเวณวัดปรมัยยิกาวาสซึ่งถูกรบกวนโดยพ่อค้าแม่ค้าที่มาตั้งของขายบริเวณวัดทำให้เป็นจุดค้อยทางภูมิทัศน์เมือง ย่านสถานที่ราชการที่พบปัญหาคือ อาคารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีสภาพเก่าและทรุดโทรมไม่เหมาะสมสำหรับการเป็นสถานที่ราชการ

(2) ที่ว่างโล่ง

จากการศึกษาพบว่า ที่ว่างโล่งที่พบปัญหา คือที่ว่างโล่งประเภทสวนสาธารณะ บริเวณสวนสาธารณะหน้าวัดปรมัยยิกาวาส มีสภาพเสื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา เก้าอี้ที่นั่งไม่เพียงพอต่อความต้องการและถูกรบกวนโดยร้านขายอาหาร บริเวณสำหรับจำหน่ายอาหาร ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน วัสดุพื้นไม่เหมาะสม ถึงขณะมีน้อย และพื้นที่โล่งริมหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส เป็นพื้นที่โล่งริมน้ำที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เป็นพื้นที่แข็งปูด้วยอิฐตัวหนอน มีต้นไม้ให้ร่มเงา แต่ยังคงขาดโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อน อีกแห่งหนึ่งคือ ที่ว่างโล่งบริเวณหน้าวัดฉิมพลีไม่มีผู้นิยมไปพักผ่อน เนื่องจากอยู่บริเวณปลายสุดของเส้นทางท่องเที่ยว ขาดการส่งเสริมกิจกรรมที่ดี มีม้านั่งพักผ่อนน้อย ไม่มีต้นไม้ให้ร่มเงา ส่วนที่ว่างโล่งบริเวณหน้าวัดไผ่ล้อมและวัดเสาธงทองได้รับการปรับปรุงแล้ว แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์มาให้บริการมากนักเนื่องจากสภาพอากาศร้อน ไม่มีต้นไม้ให้ร่มเงา

ที่ว่างโล่งประเภทกิจกรรมที่พบปัญหาได้แก่ ลานกิจกรรมหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ลักษณะลานเป็นพื้นคอนกรีตและสนามหญ้า ขาดการดูแลรักษา พื้นคอนกรีตชำรุด เป็นลานโล่งไม่มีต้นไม้และที่นั่งชมการแสดง ส่วนตัวอาคารที่ใช้จัดแสดงในร่มนั้นมีรูปแบบที่ไม่เหมาะสม และพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

(3) เส้นทางสัญจร

จากการศึกษาพบว่า ที่จอดรถจะพบปัญหาที่ที่จอดรถไม่เพียงพอเฉพาะวันหยุดเทศกาลเท่านั้น บริเวณที่จอดรถกลางแจ้งจะพบปัญหาเวลามีฝนตกเนื่องจากพื้นเป็นพื้นดิน และบริเวณที่จอดรถริมทางเมื่อมีมารถจอดจะทำให้การจราจรติดขัด

จากการศึกษาพบว่า เส้นทางสัญจรที่พบปัญหาคือ ถนนสายหลัก และเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะ มีรถจักรยานยนต์ขับซิ่งด้วยความเร็ว ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้สัญจรไปมาได้ และเส้นทางบาง

ช่วงมีลักษณะเปลี่ยว ไม่ค่อยมีผู้คนเดินผ่านถนนสายรองและถนนสายย่อยบางเส้นทางชำรุดเสียหาย ขาดการดูแลรักษา

เส้นทางทางท่องเที่ยวทางบก เป็นเส้นทางเดียวกับถนนสายหลัก พบปัญหาในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวย่านพาณิชย์กรรมมีการตั้งแผงสินค้าราคาถูก้าทางเดิน นอกจากนี้ยังมีการติดตั้งป้ายโฆษณาที่ไม่เป็นระเบียบ ขาดการควบคุมทำลายจินตภาพที่ดีของถนน และในจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเส้นทางทางท่องเที่ยวมีการติดตั้งป้ายบอกทางที่ไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง ขาดการออกแบบที่ดี

เส้นทางทางท่องเที่ยวทางน้ำพบปัญหาคือ เรือโดยสารไม่ปลอดภัยเนื่องจากไม่มีชูชีพสำหรับผู้โดยสารหากเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ การลงเรือท่องเที่ยวทางน้ำมีจุดแวะชมการท่องเที่ยวต่าง ๆ น้อยเกินไป ควรมีการเพิ่มเติมจุดท่องเที่ยวให้มีมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

(4) ที่หมายตา

จากการศึกษาพบว่าที่หมายตาที่พบปัญหาคือ พระเจดีย์มูเตา บริเวณโคยรอบและฐานเจดีย์มีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่ส่งเสริมโบราณสถาน

โบสถ์วัดป่าเลไลยก์ ปัจจุบันขาดการดูแลรักษา มีต้นไม้ขึ้นมาบดบังโบราณสถานทำให้ขาดความสง่างาม

(5) สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งก่อสร้าง จากการศึกษพบว่า ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาสและทำเรือวัดสนามเหนือ มีผู้คนมาใช้บริการจำนวนมาก ทางขึ้นลงเรือคับแคบ ทางเดินทำด้วยไม้ ใช้งานมานานเกิดความชำรุดเสียหาย ขาดการดูแลรักษาที่ดี และมีลักษณะรูปแบบไม่เข้ากับท้องถิ่น

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวถูกปิดร้างไม่ได้ใช้งาน ปัจจุบันบนเกาะเกร็ด ไม่มีแหล่งให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

ห้องน้ำบริการ บริเวณด้านหลังวัดปรมัยยิกาวาสมีสภาพทรุดโทรมไม่สะอาด ไม่มีการแบ่งสัดส่วนแยกห้องน้ำชายและห้องน้ำหญิงให้ชัดเจน ไม่มีอ่างล้างมือ ห้องน้ำบริเวณวัดไผ่ล้อมมีสภาพค่อนข้างใหม่มีผู้คนมาใช้บริการจำนวนไม่มากนักเนื่องจากอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม และห้องน้ำด้านหลังวัดเสาชิงช้าไม่มีป้ายบอกทาง และทางเดินเข้าห้องน้ำกร้าง

ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว บริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ถูกใช้งานผิดประเภท โดยถูกผู้ประกอบการเรือโดยสารนำไปใช้เป็นที่ขายตั๋วเรือโดยสาร ทำให้จำนวนที่นั่งไม่เพียงพอ และศาลาที่นักท่องเที่ยวบริเวณวัดสนามเหนือ ถูกชาวบ้านใช้เป็นที่ขายของ

สิ่งประกอบบริเวณ จากการศึกษพบว่า ม้านั่งไต้เท้าอีภายในสวนสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม

ป้ายบอกสถานที่ ในบางแห่งชำรุดขาดการดูแลรักษา ติดตั้งไม่เป็นระเบียบ และไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายบอกทิศทาง การติดตั้งป้ายบอกทิศทางไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง

ป้ายข้อมูลข่าวสาร ขาดการดูแลรักษาและไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง มีรูปแบบที่หลากหลายไม่ได้มาตรฐาน

ป้ายโฆษณา มีการติดตั้งตามเส้นทางท่องเที่ยวขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ถังขยะ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ รูปแบบไม่มีความเป็นเอกลักษณ์

ไฟฟ้า แสงสว่าง รูปปั้นเบสิควงโคมไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง

5.1.5.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

(1) ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20 - 35 ปี มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาเป็นนักศึกษา ส่วนใหญ่มาเที่ยวเกาะเกร็ดเป็นครั้งแรก มากับเพื่อน ส่วนใหญ่มาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 - 3 คน มาเพื่อพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศ

(2) ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับย่าน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด ประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง รองลงมาใช้เวลาในการท่องเที่ยว ประมาณ 2 - 3 ชั่วโมง สนใจเที่ยวชมเครื่องปั้นดินเผาและเดินซื้อเครื่องปั้นดินเผา ในการท่องเที่ยวย่านการค้า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวไม่พบปัญหา สำหรับนักท่องเที่ยวที่พบปัญหา ให้ความเห็นว่าถังขยะมีน้อย ไม่มีที่นั่งสำหรับนั่งพักผ่อน บริเวณย่านการค้าควรมีศาลาที่พักนักท่องเที่ยว ที่นั่งพักผ่อน ถังขยะ ห้องน้ำ และป้ายบอกทาง

นักท่องเที่ยวยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่องการขายของเพราะจะทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนและราคาของจะแพงขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวที่เห็นด้วย ให้ความเห็นว่าจะได้มีระเบียบมากขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ที่ว่างโล่ง

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ให้เหตุผลว่า สวนสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ และพบปัญหาในการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม ปัญหาในเรื่องความสะอาด และขอบเขตไม่ชัดเจน ถึงอำนวยความสะดวกบริเวณสวนสาธารณะควรมีที่นั่งพักผ่อนมากที่สุด รองลงมา คือ ถังขยะ ห้องน้ำ และโทรศัพท์สาธารณะ

นักท่องเที่ยวยส่วนใหญ่ ใช้ศาลาทำเรือต่าง ๆ เป็นที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยว รองลงมาเป็นส่วนสาธารณะ ส่วนใหญ่พบปัญหา ที่หยุดพักผ่อนไม่เพียงพอต่อความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เดินทางมาเกาะเกร็ด โดยรถประจำทาง รองลงมา เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่นำรถไปจอด บริเวณที่จอดรถ 30 บาท และจอดบริเวณลานจอดรถวัดสนามเหนือ สำหรับนักท่องเที่ยวที่นำรถไปจอดส่วนใหญ่ ไม่พบปัญหาในการจอดรถ ที่พบปัญหามากที่สุด คือ ที่จอดรถคับแคบ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ขึ้นเรือข้ามฝาก ที่ท่าเรือวัดสนามเหนือ ขึ้นฝั่งเกาะเกร็ด ที่ท่าเรือ วัดปรมย์อิกาวาส ส่วนใหญ่พบปัญหาในการใช้บริการท่าเรือ ในเรื่องของความปลอดภัย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ พบปัญหาในการใช้เส้นทางรถท่องเที่ยว ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ทางเดินคับแคบ สิ่งอำนวยความสะดวกในเส้นทางรถท่องเที่ยว ควรจะมีที่นั่งพักผ่อนมากที่สุด รองลงมา คือ ถังขยะ ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว และป้ายบอกทาง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เห็นว่าการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด ปลอดภัย สำหรับนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าไม่ปลอดภัย เนื่องจากมีรถจักรยานยนต์วิ่ง และไม่มีตำรวจดูแลรักษาความปลอดภัย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้บริการเรือเที่ยวรอบเกาะ สำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการมีความเห็นว่า ควรปรับปรุงในเรื่องความปลอดภัยในการใช้บริการและเวลาในการเดินทางน้อยเกินไป ควรแวะชมสถานที่มากกว่านี้

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายตา

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) คือ สัญลักษณ์ของเกาะเกร็ด รวมถึงใช้เป็นทีสังเกตรหรือที่นัดหมายในการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด

สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่มเลือกทำเรือวัดปรมย์อิกาวาสเป็นจุดนัดพบ รองลงมาคือ บริเวณ เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่เคยใช้ห้องน้ำบริการ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เคยใช้ ได้ใช้ห้องน้ำบริการบริเวณหน้าวัดปรมย์อิกาวาสมากที่สุด พบปัญหาในการใช้ห้องน้ำบริการคือ ความไม่สะอาด และห้องน้ำมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ท่าเรือวัดปรมย์อิกาวาสควรได้รับการปรับปรุง และเห็นว่าม้านั่งพักผ่อน ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว และถังขยะ ควรได้รับการปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่น

5.1.5.3 ความคิดเห็นของประชากรท้องถิ่น

(1) ข้อมูลทั่วไปของประชากรท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30 – 50 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ปวช. ปวส. ประกอบอาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และนักเรียน นักศึกษา ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนเกาะเกร็ด มากกว่า 3 ปี

(2) ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิถีชีวิต ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง เพื่อการท่องเที่ยว

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ย่าน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ใช้บริเวณวัดเป็นที่รวมกิจกรรม โดยทำกิจกรรมที่วัดปรมย์ยิกาवास ส่วนใหญ่ไปทำกิจกรรมที่วัด สัปดาห์ละ 1 วัน และลานหน้าวัดปรมย์ยิกาवासถูกใช้จัดงานและทำกิจกรรมมากที่สุด

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบกิจกรรมการค้าขายบนเกาะเกร็ด ในวันหยุดจะเปิดและปิดร้านเวลาระหว่าง 12.00 - 16.30 น. ในวันธรรมดากจะเปิดและปิดร้าน เวลา 13.00 - 15.00 น. และเห็นว่าบริเวณย่านการค้ามีความหนาแน่นปานกลาง

ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บนเกาะเกร็ดควรมีการปรับปรุงบริเวณท่าเรือวัดปรมย์ยิกาवासมากที่สุด รองลงมาคือ บริเวณร้านอาหารหน้าวัดปรมย์ยิกาवास และไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่องการขายของเพราะจะทำให้วิถีชีวิตของชุมชนเปลี่ยนไป สำหรับประชากรที่เห็นด้วย ให้ความเห็นว่า จะได้มีระเบียบมากขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่างโล่ง

จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะหน้าวัดปรมย์ยิกาवास ส่วนใหญ่พบปัญหาในเรื่องของพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการมากที่สุด รองลงมาคือความไม่สะอาดและการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณสวนสาธารณะ ควรมีที่นั่งพักผ่อน ถังขยะ โทรศัพท์สาธารณะ ศาลาที่พัก และห้องน้ำ

ประชากรส่วนใหญ่ มีปัญหาในการใช้ลานกีฬา พบปัญหามากที่สุด คือ สถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่มีอุปกรณ์กีฬาในจำนวนที่เพียงพอ

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร

จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เดินทางบนเกาะเกร็ดด้วยวิธีการเดินเท้า ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในการใช้เส้นทางสัญจร สำหรับผู้ที่พบปัญหา คือมีรถจักรยานยนต์ขับซิ่งด้วยความเร็ว และทางเดินคับแคบ เส้นทางสัญจรควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ประเภทป้ายบอกทาง ถังขยะ โทรศัพท์สาธารณะ และป้ายแผนที่ท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรส่วนใหญ่ ลงเรือข้ามฝากที่ทำเรือวัดสนามเหนือ และขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือวัดปร
มัยยิกาวาส ส่วนใหญ่พบปัญหาในการใช้ท่าเรือ ปัญหาที่พบ คือ ความปลอดภัยในการใช้บริการเรือ
ข้ามฝาก และท่าเรืออยู่ไกลบ้านเดินทางลำบาก

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายตา

จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า เจดีย์มูเตา(เจดีย์เอียง) คือ สัญลักษณ์ของเกาะ
เกร็ด รวมถึงใช้เป็นที่พักผ่อน หรือจอดจวนบนเกาะเกร็ดด้วย รองลงมา คือ วัดปรมัยยิกาวาส

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ

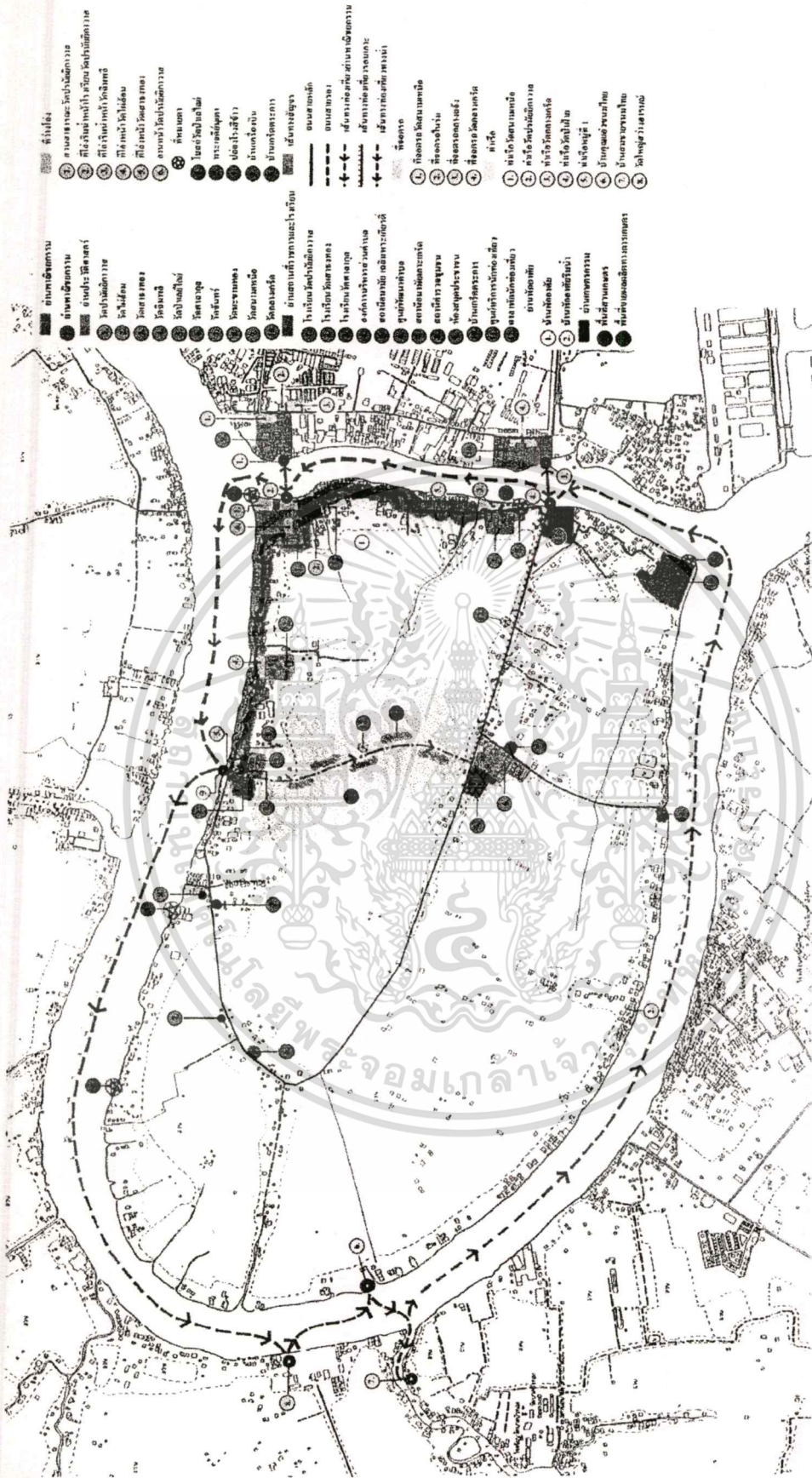
จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการปรับปรุงท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส
และควรปรับปรุงสภาพนักท่องเที่ยวให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่น รองลงมา เป็น ห้องน้ำบริการ อาคาร
บริการนักท่องเที่ยว และถังขยะ

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาและการวิจัยเรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ดที่
เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนพฤติกรรม ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว
ของชาวบ้านและนักท่องเที่ยว ประกอบกับวรรณกรรมและทฤษฎีในบทที่ 2 นำมากำหนดรูปแบบการ
พัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ดังนี้

จากการศึกษาพบว่าภาพรวมของเกาะเกร็ด ที่พบปัญหา และควรได้รับการปรับปรุง ได้แก่
ย่านพาณิชย์กรรม ตั้งแต่ วัดปรมัยยิกาวาส ไปถึงวัดเสาธงทอง และจากวัดปรมัยยิกาวาสไปถึงวัดฉิมพลี มี
การตั้งแผงขายสินค้าออกมบริเวณทางเดิน ย่านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัดปรมัยยิกาวาสถูกรบกวนโดย พ่อ
ค้าแม่ค้าตั้งขายของบริเวณวัด ย่านสถานที่ราชการ เสนอสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวใหม่ใน
บริเวณท่าเรือป่าฝ้าย ที่ว่างโล่ง ได้แก่ สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส ถูกรบกวนโดยพ่อค้าแม่ค้าขาย
อาหารและใช้พื้นที่สวนเป็นที่รับประทานอาหาร พื้นที่โล่งริมน้ำบริเวณหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส
ขาดที่นั่งพักผ่อน และพื้นที่โล่งริมน้ำหน้าวัดฉิมพลีมีที่นั่งพักผ่อนน้อย ขาดต้นไม้ให้ร่มเงา ลานหน้าวัด
ไผ่ล้อมและวัดเสาธงทอง ขาดต้นไม้ให้ร่มเงา และลานกิจกรรมหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ขาดการบำรุง
รักษาและมีพื้นที่ไม่เพียงพอ ส่วนเส้นทางสัญจร ที่จอครดไม่เพียงพอและยังไม่มีการจัดระเบียบที่ดี ถนน
สายหลักย่านพาณิชย์กรรมติดตั้งป้ายโฆษณาการกรุงรัง ไม่มีป้ายบอกทาง และถนนสายหลักที่เป็นเส้นทาง
ท่องเที่ยวรอบเกาะ มีรถจักรยานยนต์วิ่งด้วยความเร็ว และไม่มีกิจกรรมที่หน้าสนใจ ทำให้นักท่องเที่ยว
ต้องเดินย้อนกลับ เสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินได้เป็นวงบรรจบ เส้นทาง
ท่องเที่ยวทางน้ำ เรือโดยสารไม่มีชูชีพ และแวะชมสถานที่ต่าง ๆ น้อยไป ที่หมายตา พระเจดีย์มูเตา ฐาน
ชำรุดทรุด โทรม โบสถ์วัดป่าเลย์ไทย์ มีต้นไม้ขึ้นบดบัง ดังภาพที่ 5.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.1 แสดงผังเกาะเกร็ดหลังการปรับปรุง

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมกราคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.1 รูปแบบของย่าน

จากการศึกษาพบว่า ย่าน พบปัญหาดังนี้

1. ย่านพาณิชยกรรม ร้านค้าบางร้านตั้งแผงขายสินค้าออกมาบริเวณทางเดิน ทำให้การสัญจรไม่สะดวกในบางช่วง และบริเวณทางเดินได้มีการติดตั้งป้ายการค้า ป้ายโฆษณาต่าง ๆ จำนวนมาก ติดไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย-รกรุงรัง ทำลายทัศนภาพที่ดีของย่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีการควบคุมดูแลที่จริงจังจากหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบ ถึงขณะมีน้อย และไม่มีที่นั่งพักผ่อนให้สำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีพื้นที่ที่จะตั้งวางถังขยะและที่นั่งพักผ่อน เนื่องจากบริเวณย่านพาณิชยกรรมเป็นย่านที่มีความหนาแน่น ร้านค้าจะอยู่ภายในรั้วบ้าน และรั้วบ้านจะปลูกติด ๆ กันแทบทุกหลัง ทำให้ไม่มีพื้นที่เพียงพอ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะนั่งพักบริเวณร้านค้าที่ขายอาหาร และบริเวณศาลาท่าเรือต่าง ๆ ซึ่งก็จะมีพื้นที่ไม่มากนัก สอดคล้องกับบทความ เศรษฐา บุญคำ (2531 : 4, 3-4, 4) ได้กล่าวไว้ว่า การปรับปรุงสารูปของย่านเพื่อเสริมสภาพแวดล้อมของเมือง อาจใช้การควบคุมโดยการออกข้อบังคับมาควบคุมเฉพาะย่านได้ เช่น ควบคุมรูปแบบของป้ายการค้าและป้ายโฆษณาต่าง ๆ จะต้องกำหนดความสูง ตำแหน่งที่ตั้ง และรูปแบบข้อความ ควบคุมรูปแบบของสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น รั้ว กำแพง ป้ายชื่อ ม้านั่ง เสาไฟฟ้า จะต้องมีการออกแบบให้กลมกลืนกัน และถือถึงความเป็นเอกลักษณ์ของย่านนั้นด้วย ในการปรับปรุงย่านนี้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้อยู่อาศัยด้วย จึงจะประสบความสำเร็จ โดยชี้แจงให้ผู้อยู่อาศัยได้ทราบถึงผลดีและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

2. ย่านประวัติศาสตร์ ที่พบปัญหาบริเวณวัดปรมัยยิกาวาส และวัดใต้ล้อม ถูกรบกวนโดยพ่อค้า แม่ค้า ตั้งของขายบริเวณวัด ทำให้บริเวณโบราณนั้นขาดความสำคัญลงไป เป็นจุดด้อยทางภูมิทัศน์เมือง แม้จะได้รับอนุญาตจากวัดแล้วก็ตาม ก็ควรจะมีการจัดบริเวณที่ขายของให้เป็นระเบียบมากกว่านี้ หรือย้ายออกไปขายบริเวณที่จัดไว้ให้ ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางค่านายภาพ (2540 : 165) ร้านขายของภายในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมไม่บดบังหรือทำลายคุณค่าของอาคารเดิม แนวทางการปรับปรุงควรคำนึงถึงความเรียบง่าย ใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น คำนึงถึงสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง ไม่ให้ทำลายทัศนียภาพแนวแกนของวัดตามคตินิยม ไม่สร้างความโดดเด่นขึ้นมา และคำนึงถึงการขยายตัวของร้านค้าในอนาคตด้วย

3. ย่านสถานที่ราชการ ที่พบปัญหา คือ อาคารองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวอาคารเก่ามีสภาพทรุดโทรมไม่เหมาะสมกับสถานที่ราชการ ควรทำการปรับปรุงจากการสำรวจปี พ.ศ. 2544 ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2546 ได้ย้ายที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ไปอยู่ที่อาคารศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านและส่งเสริมอาชีพ หมู่ที่ 2 ด้านหลังวัดศาลากุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 รูปแบบของที่ว่างโล่ง

จากการศึกษาพบว่า ที่ว่างโล่ง พบปัญหาดังนี้

1. สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาสถูกรบกวนโดยพ่อค้า แม่ค้า ขายอาหารซึ่งทางวัดอนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณนี้ขายอาหาร ดังนั้นสวนสาธารณะและร้านอาหารจึงไม่มีการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจนได้ การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม โต๊ะเก้าอี้ที่นั่งสำหรับพักผ่อนไม่เพียงพอต่อความต้องการ พื้นที่เป็นดินทรายไม่มีดินหญ้าขึ้น ไม่มีวัสดุปูพื้นทำให้มีฝุ่นมาก เมื่อมีร้านขายอาหารจึงทำให้บริเวณนี้ไม่สะอาดเท่าที่ควร ถึงจะหาได้ยาก และมีการใช้พื้นที่ริมน้ำเป็นบริเวณล้างจาน ชาม ทำให้ทัศนียภาพเสียไม่น่ามอง และพื้นที่โล่งริมน้ำหน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส เป็นพื้นที่โล่งริมน้ำที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว จากกรณีดังกล่าวนี้ยังไม่มีผู้คนมาใช้พื้นที่มากนัก อาจเป็นเพราะยังขาดที่นั่งสำหรับพักผ่อน และอีกแห่งหนึ่งเป็นพื้นที่โล่งริมน้ำ หน้าวัดฉิมพลี เป็นพื้นที่โล่งสำหรับพักผ่อน มีม้านั่งน้อย ขาดการดูแลรักษา ไม่มีต้นไม้ให้ร่มเงาทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่บริเวณนี้ อยู่ปลายสุดของเส้นทางรถท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเดินไปไม่ถึง ขาดการดูแลรักษาที่ และขาดการส่งเสริมกิจกรรมที่ดี สอดคล้องกับ Michale Hough (1980 : 104) กล่าวว่าไว้ว่า ในการออกแบบภูมิทัศน์ของเมือง สวนสาธารณะยังคงเป็นองค์ประกอบหลักที่นักออกแบบจะต้องให้ความสำคัญ การออกแบบควรคำนึงถึงงบประมาณและความสามารถในการดูแลรักษา สวนสาธารณะจะเป็นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเมือง ทั้งด้านกายภาพและชีวภาพ และคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางกายภาพ (2540 : 22) ได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในการปรับปรุงสวนสาธารณะดังนี้ ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ควรพิจารณาในการใช้งานและการทำกิจกรรมบริเวณนั้นต้องการอย่างไร และความสะดวกในการบำรุงรักษา รูปแบบของสวนและวัสดุที่นำมาใช้

2. ลานหน้าวัด ไร่ล้อมและวัดเสาชิงช้า เป็นที่โล่งบริเวณพื้นที่หน้าวัดที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ปรับปรุงพื้นที่เป็นที่นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว มีม้านั่งและวัสดุปูพื้นที่ได้มาตรฐานและสวยงาม จากการสังเกตยังไม่มีย่านนักท่องเที่ยวใช้พื้นที่นั่งพักผ่อนมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริเวณพื้นที่นี้ไม่มีต้นไม้ให้ร่มเงาบริเวณที่นั่งพักผ่อน ซึ่งสอดคล้องกับ เชา บุญคำ (2531 : 5, 9) กล่าวว่าไว้ว่า การปรับปรุงลานเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ควรคำนึงถึงสภาพอากาศของบริเวณด้วย ควรใช้พื้นแข็งให้น้อยที่สุด แล้วช่วยลดความร้อนด้วยการปลูกไม้ยืนต้นเพื่อให้ร่มเงา

3. ลานกิจกรรมหน้าวัดปรมัยยิกาวาส เป็นลานโล่งที่ทางวัดไว้ใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญ ๆ พื้นลานเป็นพื้นคอนกรีต ขาดการบำรุงรักษา ชำรุด แตกหัก บริเวณลานไม่มีที่ไว้สำหรับชมการแสดงต่าง ๆ ส่วนตัวอาคารที่มีไว้จัดแสดงงานในร่ม ก็มีพื้นที่ไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดแสดงงานต่าง ๆ นั้นมีไม่บ่อยครั้งนัก พื้นที่จึงถูกละเลยไม่ได้รับการปรับปรุง แต่อย่างไรก็ตาม ควรทำการปรับปรุงเพื่อประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวได้ใช้เป็นที่พักผ่อนได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เชา บุญคำ (2531 : 5, 10) กล่าวว่าไว้ว่า ภายในลานกิจกรรมควรมีการวางแผนว่า ส่วนใดของลานจะใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อกิจกรรมอะไร การเลือกใช้วัสดุปูพื้นควรเป็นพื้นแข็งเพื่อความถาวร แข็งแรง จะต้องทนทานและสวยงาม มีความกลมกลืนกันกับวัสดุของสิ่งที่อยู่โดยรอบ

5.2.3 รูปแบบของเส้นทางสัญจร

จากการศึกษาพบว่า เส้นทางสัญจร พบปัญหาดังนี้

1. ที่จอดรถวัดสนามเหนือและวัดกลางเกร็ดยังไม่ได้รับการพัฒนา และการจัดระเบียบการจอดรถที่ดี โดยเฉพาะที่จอดรถวัดกลางเกร็ด ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รู้ว่าสามารถนำรถไปจอดได้ และมีเรือข้ามไปยังเกาะเกร็ดได้อีกทางหนึ่ง และบริเวณที่จอดรถกลางแจ้งนั้นมีพื้นที่จอดรถเป็นพื้นดิน เมื่อมีฝนตกทำให้พื้นดินเปียกเป็นโคลน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นที่ดินของเอกชน จึงไม่ได้รับการปรับปรุง ในวันหยุดเทศกาล ที่จอดรถไม่เพียงพอ นักท่องเที่ยวที่มาในช่วงเทศกาลจึงนำรถไปจอดรถบริเวณริมทาง ทำให้การจราจรติดขัด เสนอทำที่จอดรถเพิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ (2540, 113) สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดที่จอดรถ การจัดวางแผน และตำแหน่งของการจอดรถ การจัดทางเข้าออก วัสดุผิวลานจอดรถ เช่น คอนกรีต แอสฟัลท์ บล็อก เป็นต้น

2. ถนนสายหลักและเส้นทางท่องเที่ยวทางบก ระยะทางประมาณ 5.5 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางเดียวกันในบางช่วง ถนนสายหลักพบปัญหา มีรถจักรยานยนต์วิ่งด้วยความเร็ว ส่วนเส้นทางท่องเที่ยวทางบกย่านพาณิชย์กรรมนั้นพบปัญหาในเรื่องของทางเดินแคบ เนื่องจากมีการตั้งแผงขายสินค้ารुक้าทางเดิน และมีการติดตั้งป้ายร้านค้า และป้ายโฆษณาไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีการควบคุมที่จริงจัง ระหว่างเส้นทางท่องเที่ยว นั้นไม่มีป้ายบอกทางและแผนที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกทางจะมีอยู่บริเวณจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเส้นทางท่องเที่ยวย่านพาณิชย์กรรมเท่านั้น ลักษณะการติดตั้งป้ายไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้เกิดความสับสนในการเดินทาง และควรจะมีการบอกระยะทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวด้วยเพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระยะทางในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังจุดต่าง ๆ เส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะมีระยะทางไกลทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เดินรอบเกาะ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระหว่างเส้นทางไม่มีกิจกรรมที่หน้าสนใจทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินต่อ ต้องเดินย้อนกลับทางเดิม เสนอควรทำเส้นทางท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นวงบรรจบ และมีกิจกรรมตลอดทางเดิน จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยว พบว่า ถึงขณะนี้ค่อนข้างน้อยมากควรมีที่นั่งไว้ให้นักท่องเที่ยวได้นั่งพักผ่อน และตลอดเส้นทางไม่มีตำรวจมาดูแลรักษาความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ (2540 : 25 - 26) กล่าวว่า เส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวอาจเป็นเส้นทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดขึ้นมาใหม่ก็ได้ เศรษฐา บุญคำ (2531 : 6, 7 - 6, 9) ได้กล่าวถึง การให้ข้อมูลข่าวสารในเส้นทางจะต้องมีการประชาสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวตลอดทางสม่ำเสมอ ด้วยระบบป้ายหรือด้วยวิธีอื่น ๆ เพื่อช่วยบอกทิศทางและระยะทางให้กับนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าเรือโดยสารไม่ปลอดภัย เนื่องจากไม่มีชูชีพให้กับนักท่องเที่ยว และเก้าอี้ที่นั่งเป็นพลาสติก อาจเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบในเรื่องของความปลอดภัย การแวะชมสถานที่ต่าง ๆ ในเส้นทางท่องเที่ยววันน้อยไป ควรแวะชมให้มากกว่านี้

5.2.4 รูปแบบของที่หมายตา

จากการศึกษาพบว่า ที่หมายตา พบปัญหาดังนี้

1. พระเจดีย์มูเตาเป็นพระเจดีย์ที่เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ด พบว่าฐานเจดีย์มีสภาพชำรุดทรุดโทรม อาจเป็นเพราะขาดการบำรุงรักษาที่ดี สอดคล้องกับคู่มือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด เล่ม 1 (2530 : 60) บริเวณโดยรอบของโบราณสถานควรมีสถาปัตยกรรมที่ดี สวยงาม เพื่อที่จะได้เป็นการส่งเสริมโบราณสถานให้ดูสง่างาม

2. โบสถ์วัดป่าเลไลย์ เป็นโบราณสถานเก่าแก่มองเห็นได้ชัดเจน ปัจจุบันมีต้นไม้ขึ้นบดบังสถานที่ ขาดการดูแลรักษา ควรเสริมให้ที่หมายตาเห็นได้ชัดเจนและน่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับ เศชา บุญคำ (2531 : 7, 3) ได้กล่าวถึงการเสริมที่หมายตาให้ชัดเจนด้วย การพยายามไม่ให้มีสิ่งก่อสร้าง หรือต้นไม้มาปิดบังที่หมายตา ควรทำการตัดแต่งกิ่งก้าน รูปทรงของต้นไม้ และการเสริมให้เห็นชัดด้วยการเพิ่มฉากหลังด้วยการปลูกต้นไม้ด้านหลัง การเน้นกรอบของภาพ การช่วยนำสายตาไปสู่จุดสนใจด้วยแนวต้นไม้หรือทางเดิน

5.2.5 รูปแบบของสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

จากการศึกษาพบว่า สิ่งก่อสร้าง พบปัญหาดังนี้

1. ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส และทำเรือวัดสนามเหนือ เป็นทำเรือที่มีผู้คนมาใช้บริการมากที่สุด ทางสัญจรขึ้น/ลงเรือคับแคบ สะพานทางเดินลงโป๊ะไม้แข็งแรง ชำรุด รูปแบบของราวกันตกไม่สอดคล้องกับเมือง ขาดการบำรุงรักษาที่ดี เสนอทำเรือป่าฝ้ายให้ใช้ทำเดียวกับทำเรือของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่เสนอสร้างใหม่ สอดคล้องกับคู่มือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดเล่ม 1 (2530 : 167) แนวทางการปรับปรุงแก้ไขท่าเทียบเรือแบบ โป๊ะต้องคำนึงถึงลักษณะที่สอดคล้องกลมกลืนกับองค์ประกอบอื่น ๆ ภายในวัด และที่สำคัญคือ ความปลอดภัยของผู้ใช้

2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ปัจจุบันถูกปิดร้างมานาน อาจเป็นเพราะอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการไม่มากนัก และไม่มีการจ้างบุคลากรมาประจำ สอดคล้องกับคู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (2541 : 68) อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวต้องอยู่ในตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม เข้าถึงได้สะดวกเป็นศูนย์กลาง เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องผ่าน และรูปแบบตัวอาคารควรมีความกลมกลืนผสมผสานกับศิลปท้องถิ่น เช่นเดียวกับ เศชา บุญคำ (2531 : 8, 3) กล่าวไว้ว่ารูปแบบของอาคารควรคำนึงถึงรูปแบบทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่นข้างเคียง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและต่อเนื่องกัน และในการออกแบบก็ควรคำนึงถึงสภาพอากาศของท้องถิ่นด้วย อรศิริ ปาณินท์ (2542 : 323-329) กล่าวไว้ว่า

แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของเรือนไทย มอญ เป็นเรือนแบบมีชานโล่งกว้าง บันลมนมีแบบมีเหงา และแบบหางปลา ได้ถูกยกสูง พื้นเรือนมีความต่างระดับตามความเชื่อ และมีโถงกลางบ้านขนาดใหญ่เพื่อใช้เอนกประสงค์

3. ห้องน้ำบริการ บริเวณท่าเรือป่าฝ้ายไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากนัก เนื่องจากอยู่ในตำแหน่งที่นักท่องเที่ยวเดินไปไม่ถึง เพราะอยู่นอกเส้นทางท่องเที่ยวในปัจจุบัน ส่วนห้องน้ำบริเวณวัดไผ่ล้อมมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการไม่มากนักเนื่องจากอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสมมองเห็นชัดเจนเกินไป ห้องน้ำวัดเสาชิงช้าไม่มีผู้คนไปใช้บริการ เนื่องจากไม่มีป้ายบอกทางและมีสภาพชำรุดทรุดโทรม และห้องน้ำบริเวณวัดประมัยยิกาวาสมีสภาพชำรุดทรุดโทรมไม่สะอาด เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการจำนวนมาก และยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่มีการแบ่งแยกสัดส่วนระหว่างห้องน้ำชายและห้องน้ำหญิง และไม่ยั้งล้างมือ ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทอ่างเก็บน้ำ(2533 : 68) กล่าวไว้ว่า ห้องน้ำไม่ควรอยู่ในตำแหน่งที่โดดเด่นหรือมีรูปแบบที่สะดุดตา ห้องน้ำชายและห้องน้ำหญิงควรแยกทางเข้าออกจากกัน ทางเข้าออกที่ดีไม่ควรเปิดโล่งมองเห็นภายใน เช่นเดียวกับ เดชา บุญค้ำ(2531 : 12, 3) กล่าวถึงเกณฑ์ในการออกแบบห้องน้ำควรพิจารณาถึงที่ตั้งที่ไม่โดดเด่นจนเกินไป ควรมีการระบายอากาศที่ดี ควรแยกทางเข้าออกระหว่างชายและหญิง วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำความสะอาดได้ง่าย

4. ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือวัดประมัยยิกาวาส ถูกนำไปใช้เป็นที่ขายตั๋ว ทำให้ที่นั่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ และศาลาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือวัดสนามเหนือถูกชาวบ้านใช้เป็นที่วางขายสินค้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ไม่มีหน่วยงานที่จะมาควบคุมดูแลจัดการในเรื่องของอาคารที่สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ เดชา บุญค้ำ(2531 : 12, 2) กล่าวไว้ว่า ศาลาที่พักเป็นอาคารโล่งมีจุดประสงค์สำหรับให้นักท่องเที่ยวพักผ่อน หรือเป็นที่พักหลบแดดหลบฝน หรือเป็นจุดชมวิวิเศษ

จากการศึกษาพบว่า สิ่งประกอบบริเวณ พบปัญหาดังนี้

1. ม้านั่ง ในบริเวณสวนสาธารณะพบว่า การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม และที่นั่งมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากถูกร้านขายอาหารนำไปใช้เป็นที่รับประทานอาหาร ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ควรจัดแยกขอบเขตให้ชัดเจน สอดคล้องกับ เดชา บุญค้ำ(2531 : 12, 5 – 12, 10) ได้กล่าวถึงม้านั่งในสวนสาธารณะจะเป็นม้านั่งแบบนั่งเพื่อผ่อนคลาย ต้องคำนึงถึงความสบายในการนั่ง ควรมีพนักพิงที่ลาดเอียง มีความทนทานต่อการใช้สอยและสภาพอากาศ มีความกลมกลืนกับภูมิทัศน์โดยรอบ

2. ป้ายบอกสถานที่ บางแห่งชำรุด ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง มีรูปแบบที่หลากหลายขาดการบำรุงรักษา ควรปรับปรุงให้เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (2541 : 68) ได้กล่าวว่า การออกแบบเอกสารเป็นเอกสารที่สวนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายบอกสถานที่ควรเน้นความเรียบง่าย มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่ และทนทานต่อสภาพอากาศ บำรุงรักษาได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ เศชา บุญคำ(2531 : 12, 11 – 12, 12) กล่าวถึงหน้าที่หลักของป้าย คือ การสื่อสารข้อมูล การออกแบบ ควรมีความชัดเจน เห็นง่าย ตัวป้าย ควรมีลักษณะเรียบง่าย เป็นตัวอักษร โครงสร้างของป้ายอาจทำรายละเอียดให้แสดงถึงลักษณะ และ วัฒนธรรมของสถานที่ก็ได้

3. ป้ายบอกทิศทาง ปัจจุบันมีการติดตั้งที่ไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง บางแห่งไม่ได้มาตรฐาน และไม่มีการบอกระยะทาง ควรทำการปรับปรุง สอดคล้องกับ เศชา บุญคำ(2531 : 12, 13) ได้กล่าวถึงการติดตั้งป้ายต่าง ๆ มักมีความหลากหลาย และกระจัดกระจายโดยทั่วไป เพื่อความเป็นระเบียบและความชัดเจนในการสื่อสาร ป้ายเหล่านี้ควรมีการจัดวางอย่างเป็นระบบ ป้ายที่อยู่ในบริเวณที่ใกล้ ๆ กันอาจรวมใช้โครงสร้างเดียวกันได้

4. ป้ายบอกข้อมูลข่าวสาร ขาดการดูแลรักษามีสภาพชำรุดทรุดโทรม รูปแบบไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง มีรูปแบบที่หลากหลาย อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ เศชา บุญคำ(2531 : 12, 13) ได้กล่าวถึงการติดตั้งป้ายควรคำนึงถึงตำแหน่ง และข่าวสารนั้น ๆ ต้องการส่งให้ผู้ใด ในขณะที่ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งใด หรือจากป้ายนั้นควรมองเห็นภาพอะไรบ้าง และควรคำนึงถึงความแข็งแรง ทนต่อสภาพอากาศ และไม่ควรขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมโดยรวม

5. ป้ายโฆษณา มีการติดตั้งป้ายโฆษณาต่าง ๆ ตามทางเดิน พบมากในย่านพาณิชย์กรรม ติดตั้งไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง ขาดการควบคุมที่ดี เศชา บุญคำ(2531 : 8, 12 – 8, 13) กล่าวไว้ว่า ควรออกกฎข้อบังคับในการติดตั้งป้ายเพื่อแก้ไขปัญหาความรกตาของป้ายโฆษณาในภูมิทัศน์เมือง เช่น การห้ามติดตั้งในบริเวณย่านประวัติศาสตร์ และควบคุมขนาดและชนิดของป้ายที่จะทำการติดตั้ง และกำหนดรูปแบบ ตำแหน่งที่ติดตั้งป้ายโฆษณาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

6. ดึงขยะ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ รูปแบบไม่มีเอกลักษณ์ของเมือง ควรทำการปรับปรุงรูปแบบและเพิ่มจำนวนถังขยะ เศชา บุญคำ(2531 : 12, 15) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการออกแบบถังขยะ ควรมีรูปแบบที่กลมกลืน เป็นส่วนหนึ่งของทางเดิน เป็นสิ่งประดับ ดูสวยงาม ออกแบบให้เข้ากับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่น ๆ วัสดุทนทานต่อการใช้งาน การจัดวางต้องไม่เกะกะกีดขวางการจราจร และต้องเข้าถึงได้ง่ายด้วย

7. ไฟฟ้า แสงสว่าง รูปแบบของโคมไฟไม่มีเอกลักษณ์ของเมือง บางแห่ง มีสภาพชำรุดทรุดโทรมมาก ควรทำการปรับปรุงรูปแบบของโคมไฟ ให้มีเอกลักษณ์และเข้ากับเมือง สอดคล้องกับ เศชา บุญคำ(2531 : 12, 27) ได้กล่าวถึงการเลือกใช้โคมไฟต้องคำนึงถึงระดับความสูงต่ำของดวงโคม รูปร่างลักษณะต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงการใช้งาน ความกลมกลืนกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ ความทนทาน การดูแลรักษา อายุการใช้งาน และราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบของย่าน

ย่านพาณิชย์กรรม เป็นย่านที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้มากที่สุด ควรออกกฎข้อบังคับ ห้ามตั้งแผงขายสินค้ารูกำทางเดิน เพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินได้สะดวก และห้ามติดป้ายประกาศและป้ายโฆษณา กันสาดบริเวณหน้าร้านให้ใช้สีเดียวกันหมด เพื่อความเป็นระเบียบและสวยงาม รวมทั้งเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถังขยะ จัดให้มีไว้ตามทางเดินทุก ๆ ระยะ 300 เมตร และเพิ่มถังขยะภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ จัดให้มีม้านั่งและที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ จัดทำป้ายบอกข้อมูลอยู่บริเวณหน้าแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลประวัติความเป็นมาในสถานที่นั้น ๆ จัดให้มีป้ายบอกทาง และป้ายบอกระยะทาง เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถทราบทิศทาง และระยะทางของสถานที่ท่องเที่ยวที่จะไป และติดตั้งเสาไฟฟ้าแสงสว่างตามทางเดิน เพื่อให้ความสว่างแก่ชาวบ้านในเวลากลางคืน

ย่านประวัติศาสตร์ ห้ามขายของภายในบริเวณวัด เพื่อให้ไม่ทำลายทัศนียภาพของวัด ให้ย้ายไปขายในบริเวณที่จัดไว้ให้ คือ บริเวณร้านอาหารภายในอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และบริเวณเส้นทางท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่หน้าสวนเกษตร

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่ว่างโล่ง

สวนสาธารณะ ห้ามขายของบริเวณสวนสาธารณะ วัดปรมัยยิกาวาส และปรับปรุงพื้นที่ภายในบริเวณสวนให้มีความร่มรื่น สวยงาม โดยการปลูกต้นไม้พุ่มและไม้ดอกเพิ่มเติม ทำทางเดินปูด้วยอิฐปลูกหญ้าเพื่อลดฝุ่น จัดที่นั่งเพิ่มให้เหมาะสมและเพียงพอ เพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถังขยะจัดวางไว้บริเวณหัวมุมทางเดิน ประติมากรรมดินเผาเอกลักษณ์ของเกาะเกร็ด และติดตั้งป้ายบอกตำแหน่งและสถานที่

พื้นที่โล่งริมน้ำ หน้าโรงเรียนวัดปรมัยยิกาวาส เป็นพื้นที่โล่งที่ยังขาดม้านั่ง ปรับปรุงโดยการเพิ่มโต๊ะ เก้าอี้ นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว และชาวบ้าน มาใช้เพื่อนั่งรอเรือโดยสาร หรือนั่งพักผ่อนปลูกต้นไม้พุ่มและไม้ดอกเพิ่มเติม เพื่อความสวยงาม บริเวณพื้นที่ใช้วัสดุปูพื้นของเดิม เนื่องจากพื้นของเดิมปูด้วยคันทนอนยังมีสภาพคืออยู่ เพื่อลดงบประมาณในการปรับปรุง และเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถังขยะและป้ายบอกตำแหน่งและสถานที่

พื้นที่โล่งหน้าวัดฉิมพลี ปรับปรุงพื้นที่โดยขยายทางเดินบริเวณหน้าวัด และปลูกต้นไม้ใหญ่ เพื่อให้ร่มเงา และไม้พุ่ม ไม้ดอกเพื่อความสวยงาม ทำทางเดินภายในบริเวณเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง จัดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่นั่งสำหรับพักผ่อน ทำบันไดริมน้ำและเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถึงขยะจัดวางไว้บริเวณทางเข้าออก ประติมากรรมดินเผา เสาไฟฟ้าแสงสว่าง และป้ายบอกตำแหน่งและสถานที่

ถานหน้าวัดไม้ล้อม และวัดเสารงทองขยายทางเดินหน้าวัด และปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงาแก่ที่นั่ง ปลูกไม้พุ่มไม้ดอกเพื่อความสวยงาม เพื่อเป็นตัวแบ่งขอบเขตของพื้นที่เพิ่มที่นั่งพักผ่อนให้เพียงพอ ทำท่าเรือบริเวณหน้าวัดใหม่ให้ได้มาตรฐาน และความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน จัดสวนบริเวณพื้นที่ริมน้ำให้สวยงาม เพื่อให้มุมมองจากทางแม่น้ำสวยงามเพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ถึงขยะ ประติมากรรมดินเผา เสาไฟฟ้าแสงสว่าง และป้ายบอกตำแหน่งและสถานที่

ถานกิจกรรมหน้าวัดปรมัยยิกาวาส ปรับปรุงโดยการสร้างอาคารแสดงกิจกรรมในร่มใหม่ แทนอาคารเดิม เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอต่อความต้องการ ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ที่เป็นคอนกรีต โดยการปลูกหญ้าเพื่อลดพื้นแข็ง ทำให้บริเวณพื้นที่เย็นลง และให้เป็นลานแสดงกิจกรรมกลางแจ้ง ด้านข้างปลูกต้นไม้ และจัดทำที่นั่งไม้สำหรับนั่งพักผ่อน และนั่งชมการแสดง

3. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบของเส้นทางสัญจร

สำหรับนักท่องเที่ยวที่นำรถมา จะนำไปจอดยังที่จอดรถต่าง ๆ ดังนี้ ที่จอดรถวัดสนามเหนือที่จอดรถวัดกลางเกร็ด และที่จอดรถกลางแจ้ง ปรับปรุงโดยการจัดที่จอดรถ และการสัญจรของรถภายในบริเวณให้เป็นระเบียบเพื่อสามารถจอดรถได้มากขึ้น และมีที่จอดรถสำหรับจักรยานยนต์ จัดให้มีพนักงานคอยอำนวยความสะดวกในการเข้าออก และการจอดรถ เพื่อความสะดวกในการใช้บริการภายในพื้นที่ ปลูกต้นไม้ที่มีกิ่งไม้เปราะหักง่าย เพื่อให้ร่มเงา และลดความร้อนจากพื้นที่ เสนอทำที่จอดรถเพิ่มบริเวณด้านข้างโรงเรียนวัดกลางเกร็ด เพื่อให้นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ไปจอดเพื่อลดปัญหาไม่มีที่จอดรถในวันหยุด เทศกาล

ถนนสายหลักเป็นถนนสายเดียวกับเส้นทางท่องเที่ยวย่านพาณิชยกรรม และเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะ เส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเสนอให้ออกกฎข้อบังคับห้ามใช้รถจักรยานในวันหยุด เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวโดยให้ใช้รถ สามล้อถีบ แทนในการสัญจรรอบเกาะ ยกเว้นย่านพาณิชยกรรม และติดตั้งป้ายบอกทิศทาง และระยะทางรวมทั้งถึงขยะเป็นระยะ ๆ ส่วนถนนสายรองและสายย่อยปรับปรุงเป็นถนนคอนกรีตมีรางระบายน้ำ และปลูกต้นไม้ริมทาง เพื่อให้ชาวบ้านสะดวกในการเดินทางเข้าบ้าน

เส้นทางท่องเที่ยวทางบก มีระยะทางยาว ใช้เวลาเดินมาก และไม่มิจิจกรรมที่น่าสนใจ ในบางช่วงที่ผ่านสวนผลไม้ของชาวบ้าน มีลักษณะเปลี่ยวไม่ปลอดภัย ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินไป นักท่องเที่ยวต้องเดินกลับทางเดิม เพื่อเป็นการย่นระยะทางให้กับนักท่องเที่ยว เสนอให้ตัดถนนใหม่ เริ่มตั้งแต่บริเวณวัดเสารงทองไปทางใต้ จนถึงวัดศาลากุล ระยะทางประมาณ 800 เมตร เป็นถนนคอนกรีตขยสูงมีความกว้าง 4 เมตร เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินเป็นวงบรรจบได้ในระยะทางที่สั้นลง ระหว่างทางจะมีสวนเกษตรที่สามารถเข้าไปชมภายในสวนได้ มีแปลงสาธิตการปลูกพืชพันธุ์เกษตร ได้แก่ สวนทุเรียน และลิ้นจี่ ซึ่งได้คงมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 เรียกกันว่า ลิ้นจี่เกาะศาลากุล และสวนตาล มีการปีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นใบเสร็จรับเงินคืนการคืน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คันดาล และการสาธิตการทำน้ำตาลโตนด ซึ่งสมัยก่อนได้ทำกันเป็นลำเป็นสันเพื่อสงวนและรักษา อาชีพดั้งเดิม และเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้าน ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวพร้อมทั้งศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ป้อมตำรวจชุมชนเพื่อให้บริการด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ร้านอาหารรวมถึงสิ่งประกอบบริเวณต่าง ๆ ได้แก่ห้องน้ำบริการ ถึงขยะ ป้ายบอกสถานที่และระยะทาง ส่วนเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเส้นทางเดิมที่ผ่าน หมู่ที่ 5, 4 และ 3 จัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างทาง เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยว ดังนี้ บริเวณด้านหน้าวัดเสารงทอง วัดศาลากุด และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวจัดให้มี วินรตสามล้อกับบริการแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน ในเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะระหว่างทางจะมีสวนเกษตร และแปลงสาธิตการปลูกผักพื้นเมือง ได้แก่ หน่อกะลา ที่ชาวบ้านบนเกาะนำมาประกอบกับอาหารต่าง ๆ และผักปลอดสารพิษ และในบริเวณหมู่ที่ 4 จัดให้มีการสาธิตปรุงอาหารด้วยหน่อกะลา และสาธิตการสานแข่งปลาทุซึ่งเป็นอาชีพของชาวเกาะเกร็ด ตั้งแต่สมัยก่อนระหว่างทางจะมีศาลาที่พักนักท่องเที่ยวพร้อมทั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ป้อมตำรวจชุมชนรวมถึงสิ่งประกอบบริเวณต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วในเส้นทางท่องเที่ยวใหม่

เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ปรับปรุงท่าเรือโดยสาร ในแหล่งท่องเที่ยวทุกทำให้ได้มาตรฐาน และความปลอดภัย ปรับปรุงเรือโดยสารให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัยโดยจัดทำเก้าอี้ที่นั่งบนเรือ เป็นเก้าอี้ที่นั่งถาวรเพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวเกินจำนวน เพิ่มสุขุขิบนเรือ โดยสารให้เพียงพอแก่ผู้ใช้บริการ จัดให้มีผู้บรรยายที่มีความรู้บรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในสถานที่ต่างๆ และเพิ่มจุดแวะชมสถานที่มากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่หมายตา

พระเจดีย์มูเตา เป็นสิ่งที่เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ด มีสภาพทรุดโทรม ปรับปรุงโดยบูรณะพระเจดีย์ให้คงสภาพเดิม และรักษารายละเอียดและทรวดทรงเดิมไว้ทั้งหมด ปรับปรุงบริเวณฐานพระเจดีย์ให้มีความสง่างาม และทำทางเดินโดยรอบให้เชื่อมกับทางเดินภายในสวนสาธารณะ เพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ เสาไฟฟ้าแสงสว่าง เพื่อให้เกิดมุมมองทางน้ำที่สวยงามในเวลาากลางคืน

โบสถ์วัดป่าเลไลย์ เป็นโบราณสถานเก่าแก่ขาดการดูแลรักษา ปรับปรุงโดยบูรณะให้คงสภาพเดิมไว้ทั้งหมด ตัดแต่งต้นไม้จัดสวนบริเวณ โดยรอบเพื่อเปิดมุมมองจากทางแม่น้ำให้เห็น ในระยะไกล

5. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบสิ่งก่อสร้าง

ท่าเรือ บริเวณท่าเรือวัดสนามเหนือ วัดปรมย์ยิกาวาส วัดกลางเกร็ด วัดไม้ล้อม และวัดเสารงทอง ปรับปรุงโดยจัดสร้างศาลาที่พักนักท่องเที่ยวก่อนลงเรือ โดยสาร เพื่อให้มีที่นั่งรอเรือโดยสาร และจัดทางขึ้นลงเรือเป็น 2 ทาง โดยแยกทางขึ้นกับทางลง ปรับปรุงสะพานขึ้นลงเรือให้มีความแข็งแรง และมีรูปแบบที่สอดคล้องกับสภาพของแหล่งท่องเที่ยว เสนอให้มีพนักงานคอยควบคุมจำนวนของผู้โดยสารที่จะลงเรือในแต่ละเที่ยวเพื่อความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เสนอสร้างอาคารใหม่บริเวณท่าเรือป่าฝ้าย เนื่องจากเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องผ่าน เมื่อนักท่องเที่ยวมาชมบริเวณที่จอดรถที่เสนอขึ้นมาใหม่ โดยภายนอกอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวจะมีศาลาที่พักนักท่องเที่ยวและท่าเรือ ใช้ท่าเรือแห่งนี้แทนท่าเรือป่าฝ้าย และมีบริเวณที่จอดรถสามล้อกับบริเวณที่จอดรถจักรยานยนต์ และภายในอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมีดังนี้ ส่วนโถงต้อนรับนักท่องเที่ยวมีที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยวมีส่วนประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้สอบถามสถานที่ท่องเที่ยว และติดต่อเรือนำเที่ยว ส่วนห้องน้ำชายหญิงให้บริการ ส่วนห้องอาหารแบบบริการตนเอง ส่วนนิทรรศการถาวร จัดแสดงงานตามหัวข้อดังนี้ สภาพทั่วไปของเกาะเกร็ด การตั้งถิ่นฐาน เหตุการณ์สำคัญในอดีต ประเพณี วัฒนธรรม เครื่องมือเครื่องใช้ และผลิตภัณฑ์และหัตถกรรม ส่วนนิทรรศการชั่วคราวจะจัดแสดงหมุนเวียนตามวาระ หรือเทศกาลต่าง ๆ โดยมีหัวข้อจัดแสดงดังนี้ อาหารพื้นเมือง เครื่องปั้นดินเผา ประเพณีท้องถิ่น ขนบไทย เทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศกาลสำคัญ ๆ ต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง จัดแสดงประเพณี ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวมอญ หมุนเวียนเป็นรอบ ๆ ส่วนบรรยาย สำหรับการบรรยายเป็นกลุ่มในหัวข้อ สภาพพื้นที่ ประวัติชาวมอญ แนะนำ โบราณสถาน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แนะนำศิลปวัฒนธรรม ประเพณี อาหาร ของฝาก ของที่ระลึก และแนะนำจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในบริเวณเกาะเกร็ด ส่วนสำนักงานบริหารงานอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

ห้องน้ำบริการ เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และให้เพียงพอต่อความต้องการ โดยออกแบบให้แยกห้องน้ำชายหญิง รวมถึงทางเข้าออกแยกกันด้วย ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่ ได้แก่ หักคาและผนังเป็นกระเบื้องดินเผา คำนึงถึงการระบายอากาศที่ดี การใช้แสงธรรมชาติเข้ามาใช้เพื่อการประหยัดพลังงาน

ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว ย้ายที่ชายค้ำเรือออกไปไว้ด้านหลัง ปรับปรุงภายในให้มีที่นั่งรอเรือโดยสาร และมีศูนย์ย่อยบริการนักท่องเที่ยว

6. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบสิ่งประกอบบริเวณม้านั่ง เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และมีความแข็งแรง ทนทาน เพิ่มจำนวนให้เพียงพอต่อความต้องการในบริเวณนั้น ๆ

ป้ายบอกสถานที่ เสนอรูปแบบที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่ การสื่อสารข้อมูลชัดเจน เข้าใจง่าย

ป้ายบอกทิศทาง เสนอรูปแบบใหม่ที่มีความแข็งแรงทนทาน ติดตั้งให้เป็นระเบียบและชัดเจนในการสื่อสาร ภายในป้ายสื่อถึง ทิศทางของแหล่งท่องเที่ยว และระยะทางในการเดินทาง

ป้ายข้อมูลข่าวสาร เสนอรูปแบบใหม่ให้มีความแข็งแรง และมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
ถังขยะ เสนอรูปแบบใหม่ให้ดูเป็นสิ่งประดับบริเวณ ใช้วัสดุที่ทนทาน ใช้ระบบถังขยะสองใบ โดยแยกขยะเปียก-ขยะแห้งออกจากกัน และมีฝาปิดเพิ่มจำนวนถังขยะบริเวณทางเดินทุกระยะ 200 เมตร

ไฟฟ้า เสนอรูปแบบของดวงโคมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และเป็นสิ่งประดับถนน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

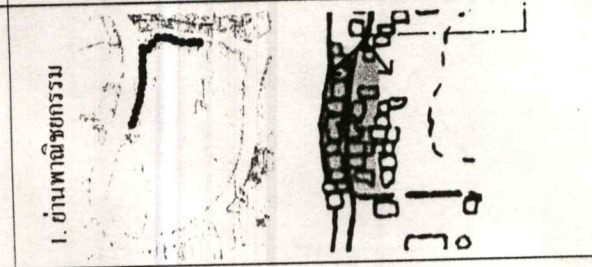
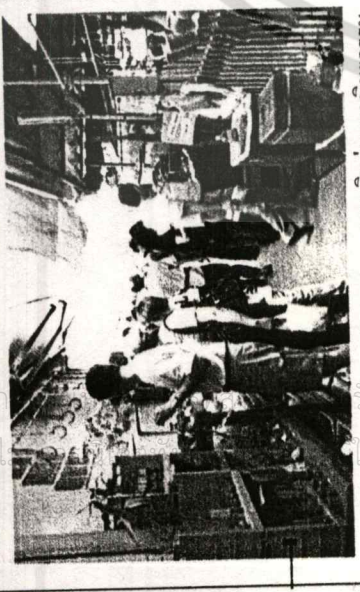
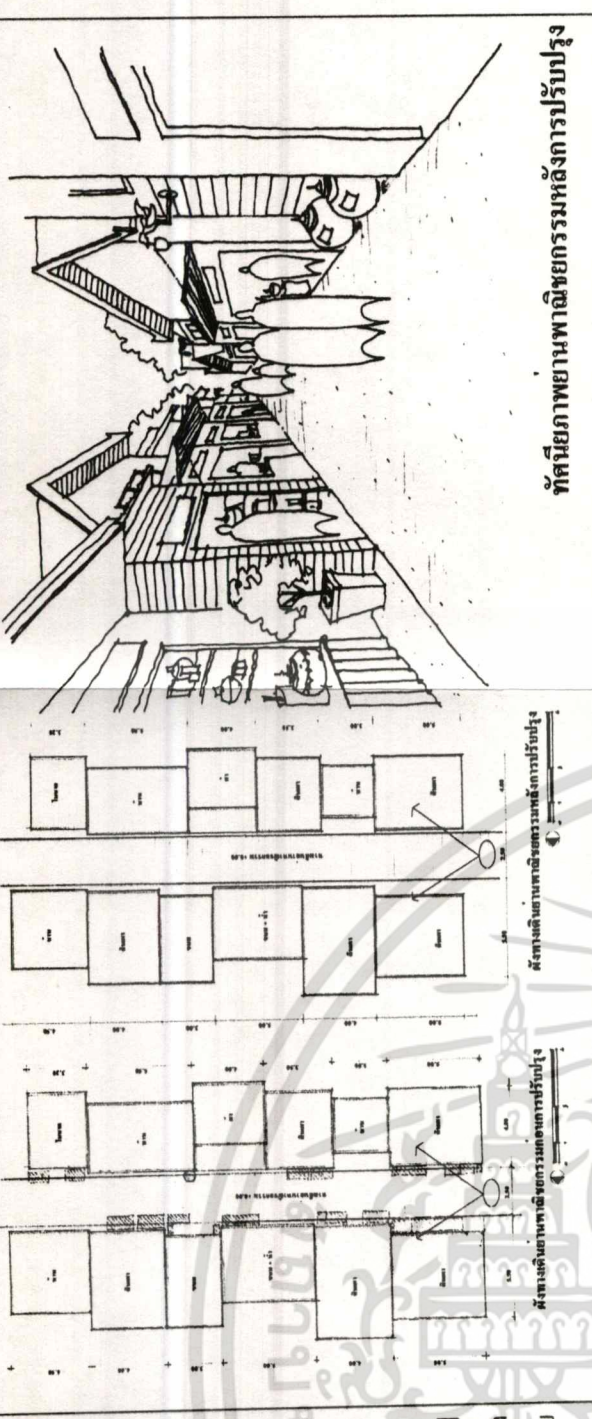
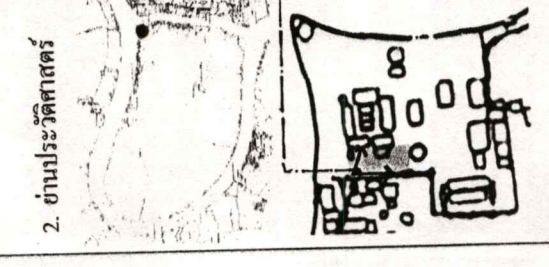
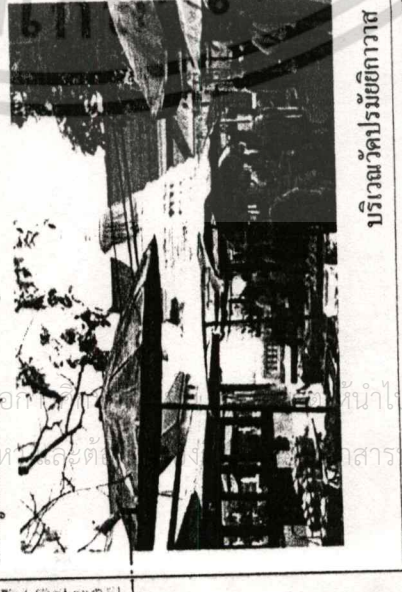
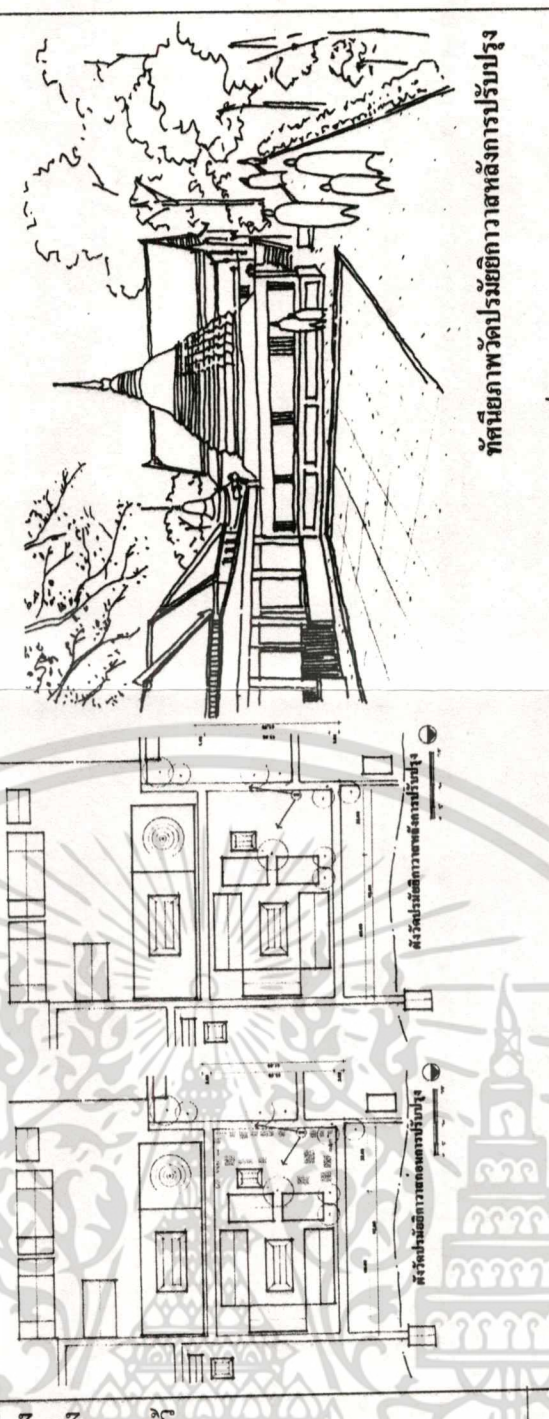
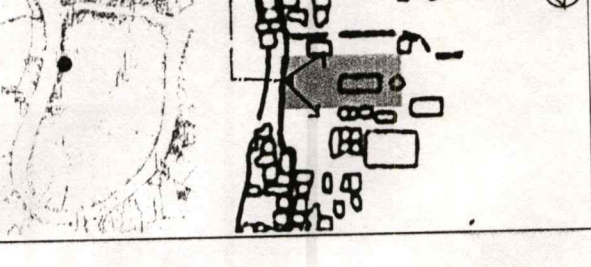
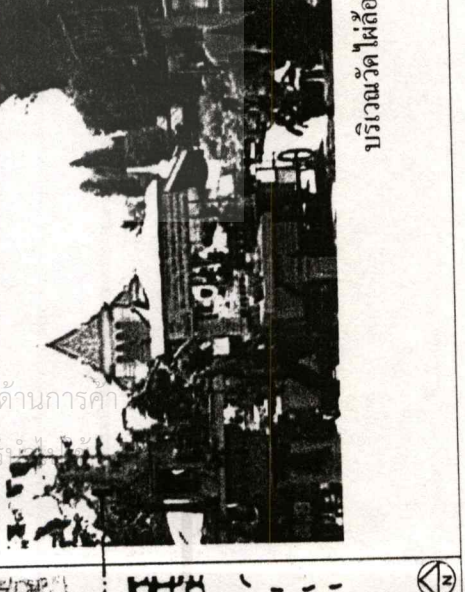
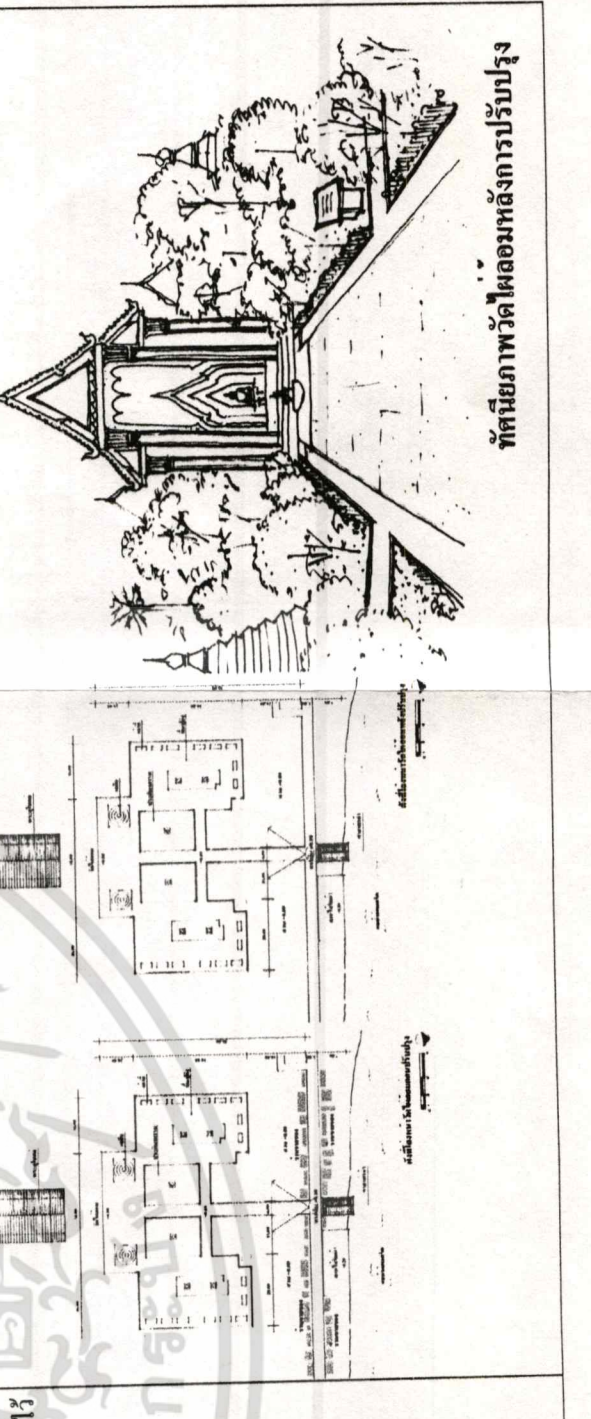
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยต่อไป

จากการศึกษาพบว่า ยังมีประเด็นและตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกหลายประการ ซึ่งไม่สามารถทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดังต่อไปนี้

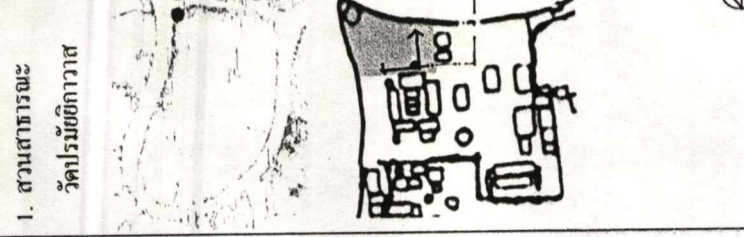
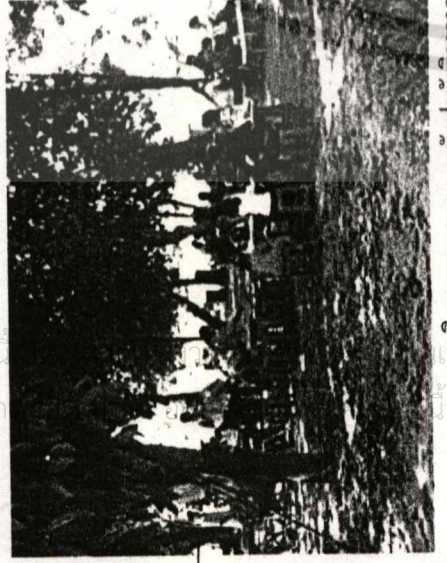
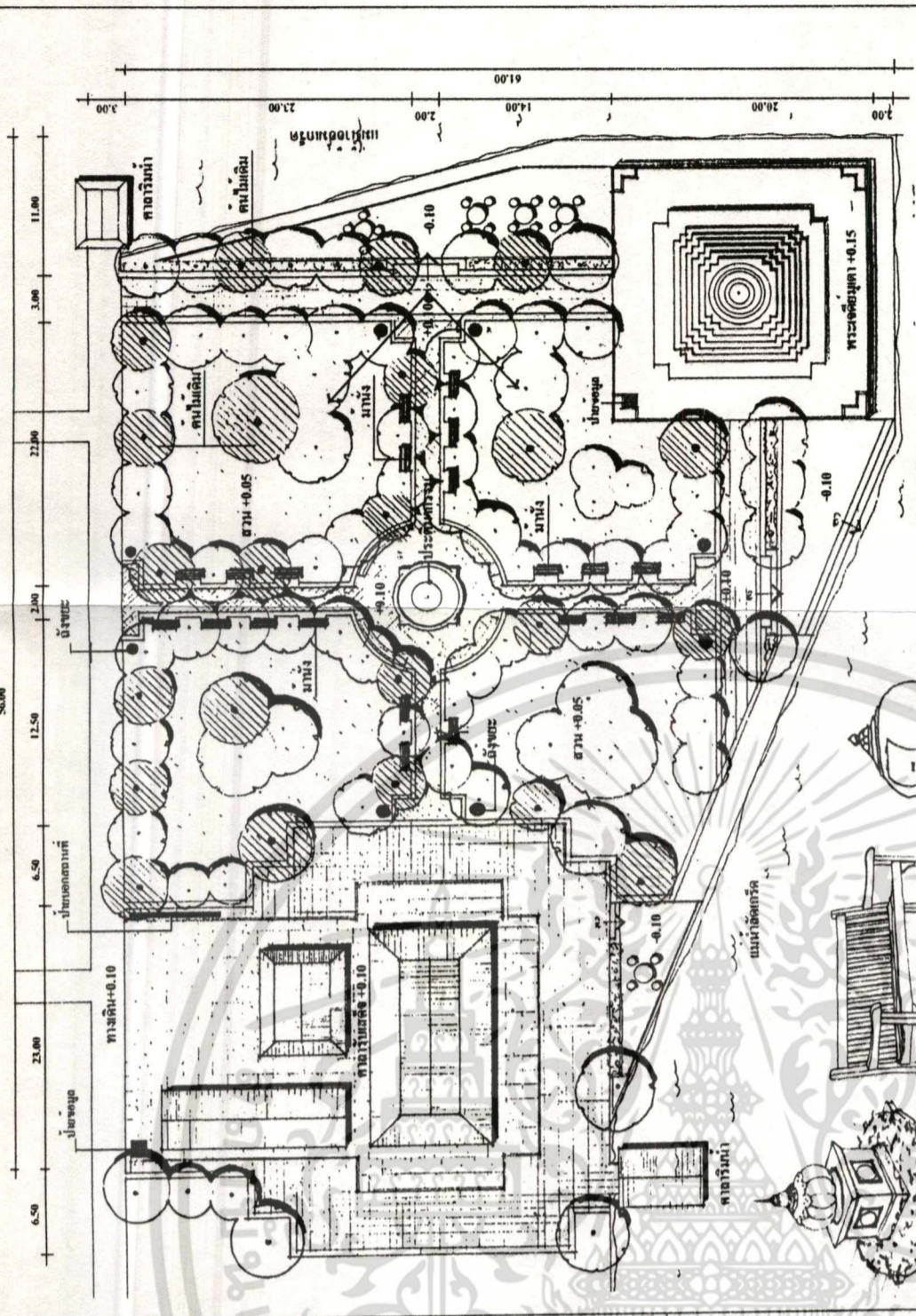
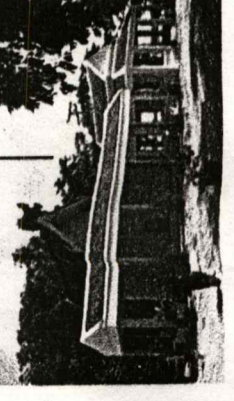
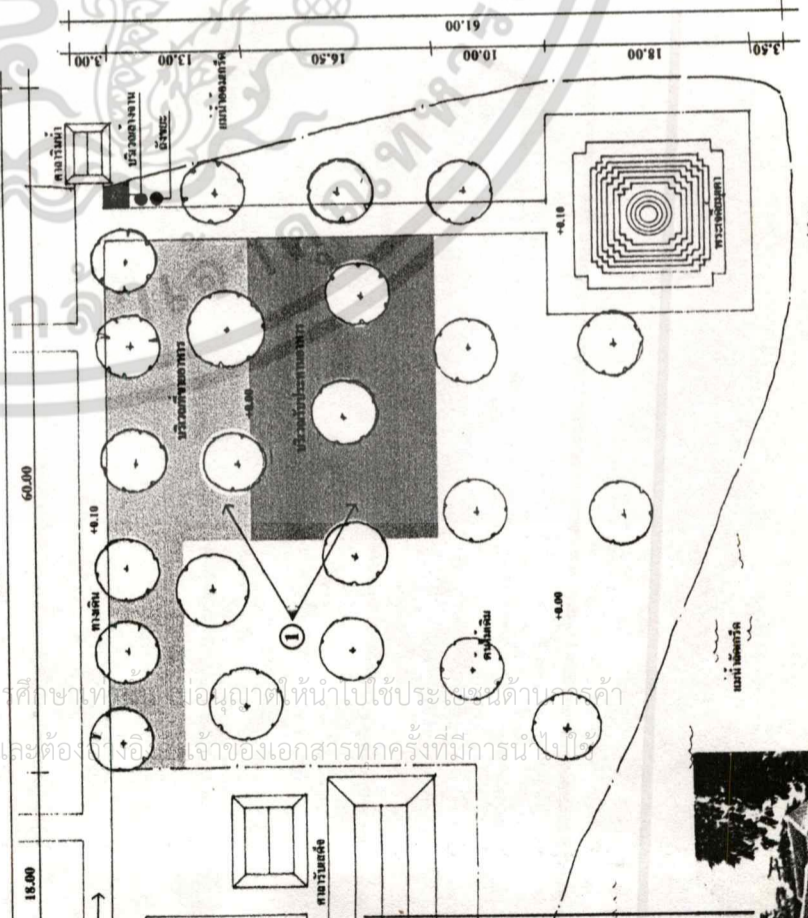
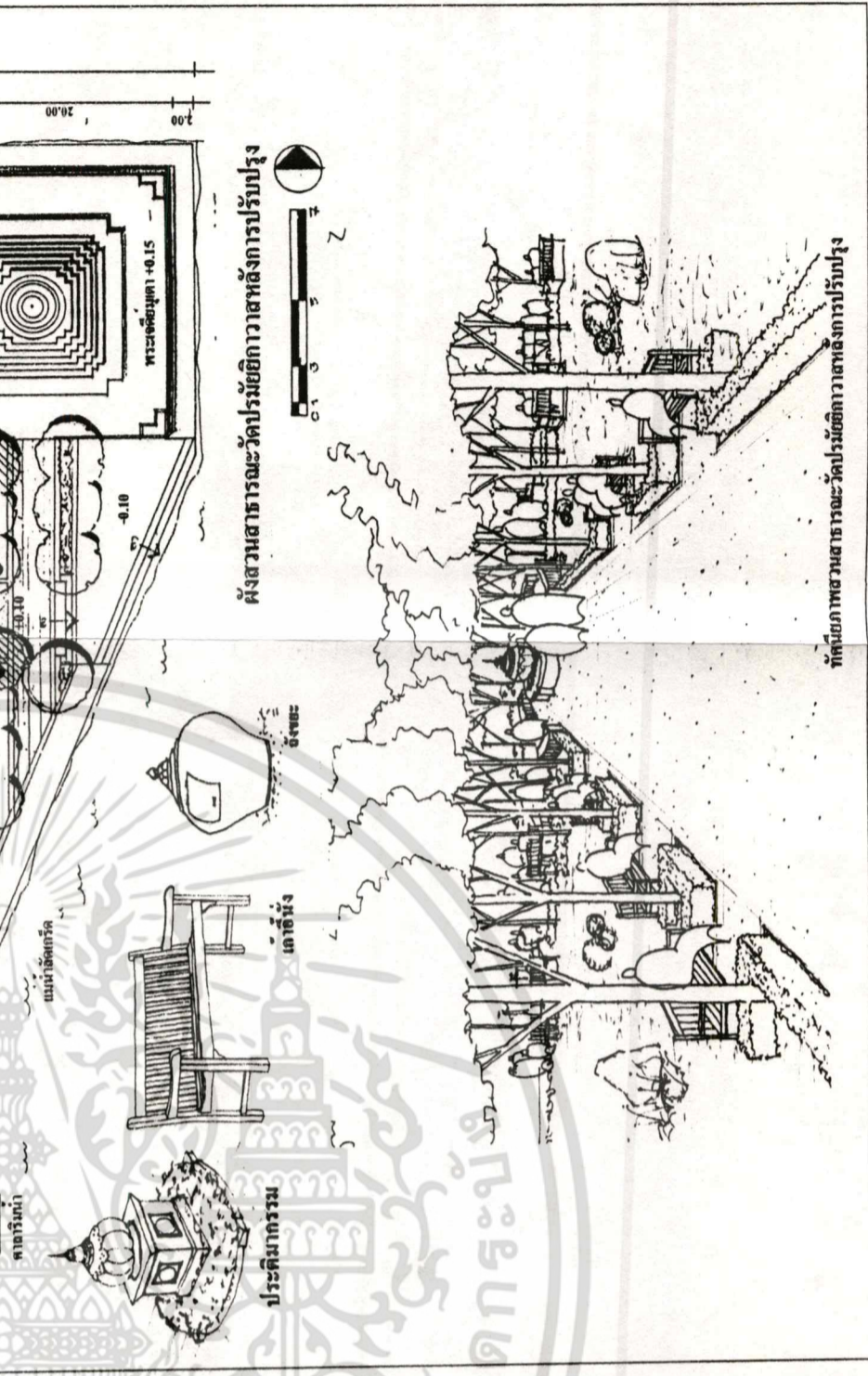
1. การศึกษารูปแบบเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของ โบราณสถาน และรูปแบบสถาปัตยกรรมของบ้านเรือนพื้นดินเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
2. การศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาการดำรงชีวิต รวมถึงศิลปวัฒนธรรมของชาวมอญ เพื่อจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์ชาวมอญ
3. การศึกษาศักยภาพของพื้นที่ เพื่อจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในรูปแบบของการพักแบบ Home Stay เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่สนใจในวิถีชีวิตของชุมชน
4. การศึกษาบริเวณชุมชนชาวสวนบนเกาะเกร็ด เพื่อพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

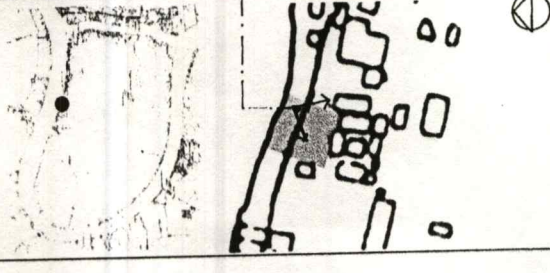
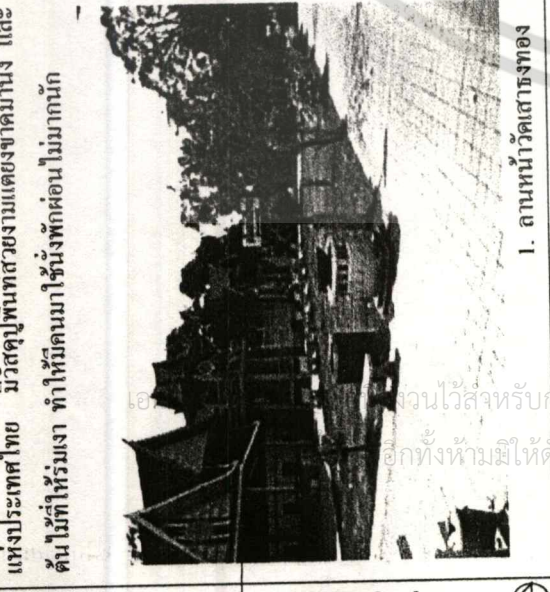
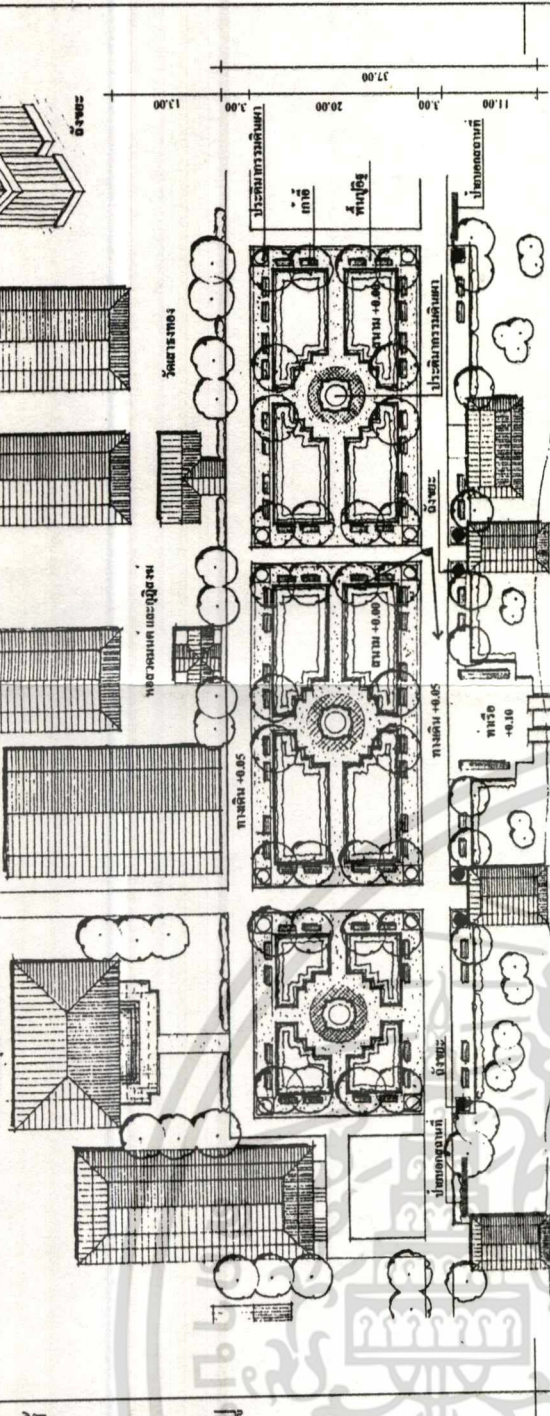
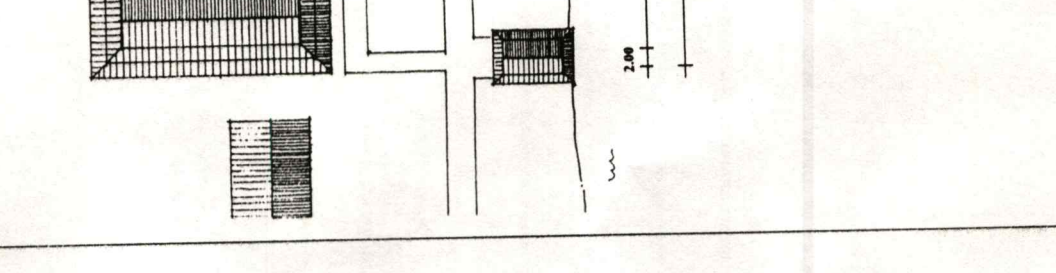
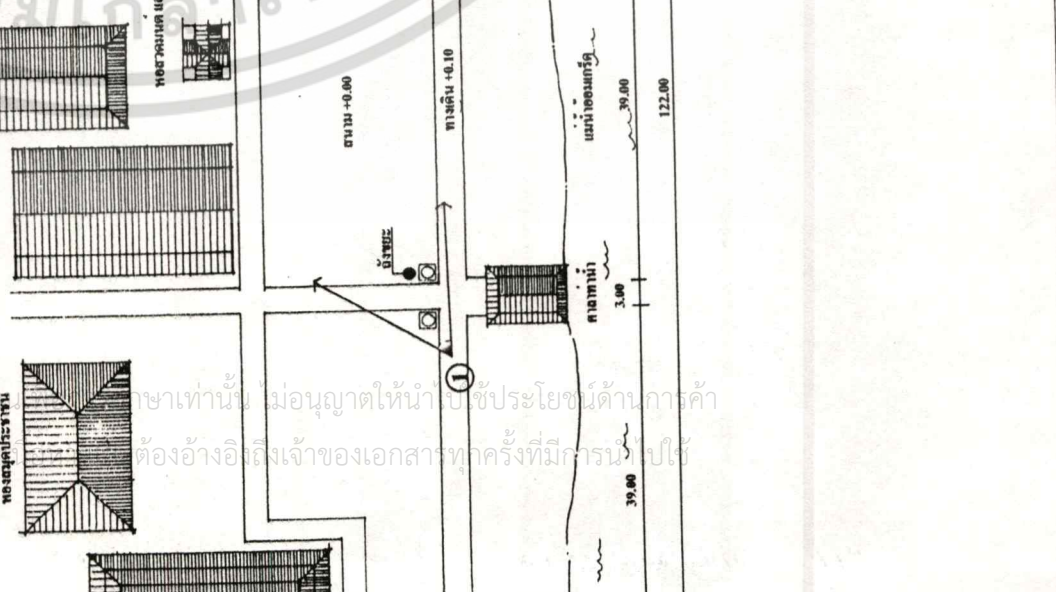
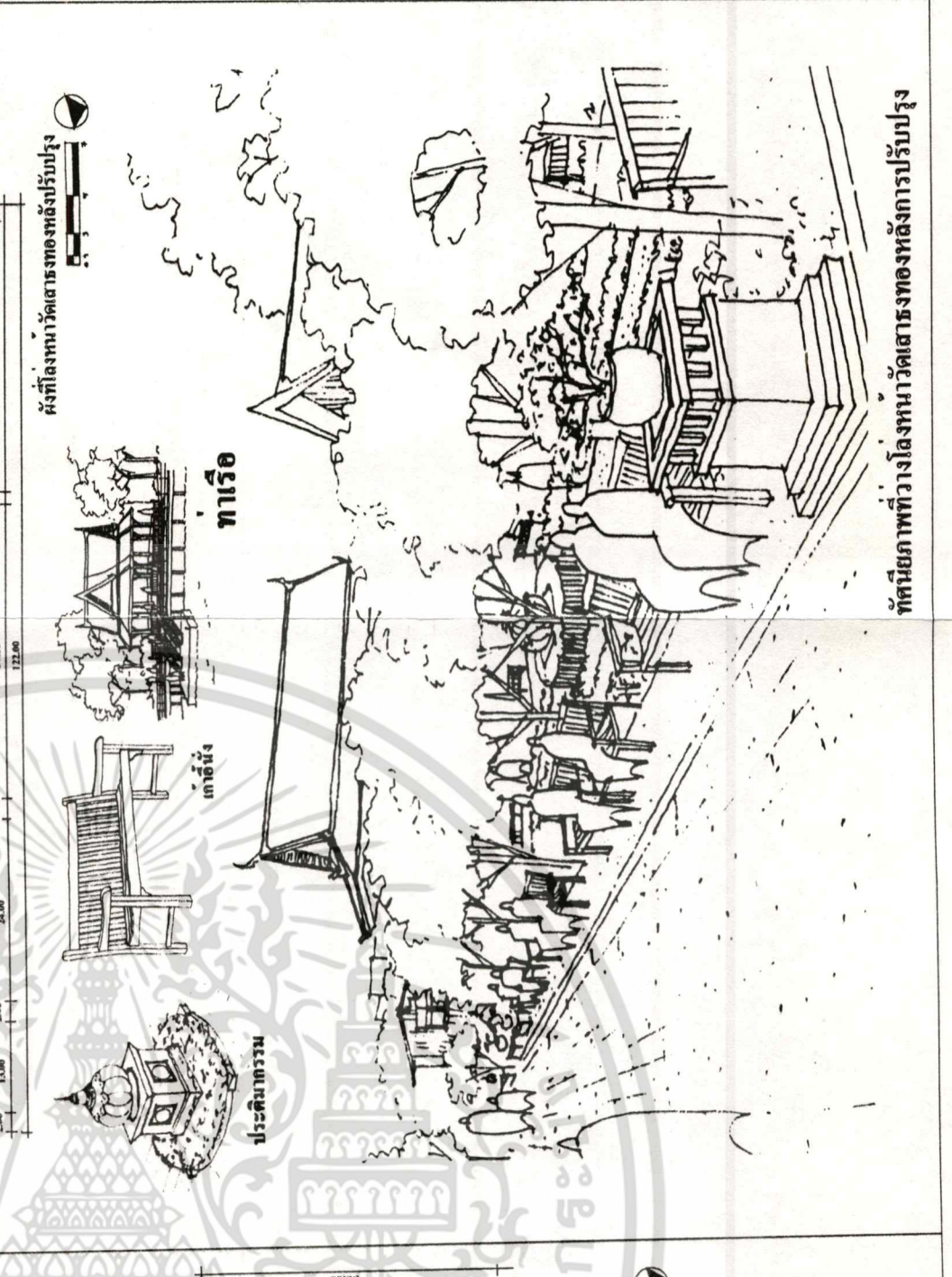
ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงย่าน

ประเภทย่าน	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางปรับปรุง
<p>1. ย่านพาณิชยกรรม</p> 	<p>มีร้านค้าบางร้านตั้งแผงขายสินค้าราคาถูกถ้าออกมาบริเวณทางเดิน ทำให้การสัญจรไม่สะดวก มีการติดตั้งป้ายการค้าและป้ายโฆษณาต่าง ๆ จำนวนมาก คิดถึงไม่เป็นระเบียบ ทำลายทัศนภาพที่ดีของย่าน ไม่มีป้ายบอกเส้นทาง ไม่มีมีนั้งพักผ่อนสำหรับผู้ช้อปปิ้ง ถึงจะมีน้อย</p> <p>ทางเดินย่านพาณิชยกรรม</p>	<p>- เสนอให้ออกกฏข้อบังคับ ห้ามตั้งแผงขายสินค้าราคาถูกทางเดิน</p> <p>- ห้ามติดป้ายประกาศและป้ายโฆษณาใดๆ ก่อนได้รับอนุญาตจาก อ.บ.ค.</p> <p>- ส่วนป้ายช้อร้านกำหนดขนาดของป้ายและความสูงในการติดตั้ง</p> <p>- กั้นสาคำหนดค่าใช้จ่ายเป็นค่าใบสีเขียว</p> <p>กั้น และการติดตั้งต้องเว้นระยะห่างให้สามารถผ่านได้</p> <p>- เพิ่มองค์ประกอบภูมิทัศน์ เสนอรูปแบบของ ถึงขณะ มีนั่งสาธารณะ ป้ายข้อมูล</p> <p>ป้ายบอกทาง ให้มีรูปแบบและสีกลมกลืนกับสภาพโดยรวมของชุมชน</p>	 <p>ผังงานค้าพาณิชยกรรมหลังการปรับปรุง</p>
<p>2. ย่านประวัติศาสตร์</p> 	<p>2.1 บริเวณวัดปรมัยยิกาวาส ถูกรบกวนโดย พ่อค้า แม่ค้า ตั้งของขายบริเวณวัด ทำให้บริเวณโบราณสถานขาดความสำคัญลงไป เป็นจุดค้อยทางภูมิทัศน์เมือง</p> <p>บริเวณวัดปรมัยยิกาวาส</p>	<p>- ร้านขายของบริเวณวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมแบบบังคับหรือทำลายคุณค่าของวัด</p> <p>- เสนอให้ย้ายออกไปขายบริเวณที่จัดไว้ให้</p>	 <p>ผังบริเวณค้าพาณิชยกรรมหลังการปรับปรุง</p>
	<p>2.2 บริเวณวัด ได้ล้อมถูกรบกวน โดย พ่อค้า แม่ค้า ตั้งของขายบริเวณวัด ทำให้บริเวณ โบราณสถานขาดความสำคัญลงไป เป็นจุดค้อยทางภูมิทัศน์เมือง</p> <p>บริเวณวัดไผ่ล้อม</p>	<p>เสนอให้ย้ายออกไปขายบริเวณที่จัดไว้ให้</p>	 <p>ผังบริเวณค้าพาณิชยกรรมหลังการปรับปรุง</p>

ตารางที่ 5.2 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่วางผัง

ประเภทที่วางผัง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>1. ส่วนสาธารณชน</p> <p>วัดบรมธาตุ</p> 	<p>บริเวณสวนถูกรบกวน โดย พ่อค้าแม่ค้า ซึ่งทางวัดอนุญาตให้ใช้บริเวณนี้เป็นร้านค้า ทำให้พื้นที่สวนสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ ขาดการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจน การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม ใช้ที่นั่งพักผ่อนเป็นโต๊ะอาหารที่ใช้พื้นที่พักผ่อนไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริเวณที่เป็นดินทรายไม่มีวัสดุปูพื้นทำให้มีฝุ่นมาก ถึงจะมีน้อย</p> 	<p>- ย้ายร้านอาหารไปชายบริเวณที่จัดไว้ให้</p> <p>- ปรับปรุงบริเวณภายในสวนสาธารณะให้มีความร่มรื่นและสวยงาม โดยการปลูกต้นไม้พุ่มและไม้ดอกเพิ่มเติม</p> <p>- ปรับปรุงบริเวณพื้นที่การปลูกหญ้าเพื่อลดฝุ่น ที่ทางเดินปูพื้นด้วยอิฐ</p> <p>- จัดที่นั่งให้เหมาะสมกับการพักผ่อน มีรูปแบบที่นั่งที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม</p> <p>- แบ่งขอบเขตของสวนสาธารณะด้วยต้นไม้พุ่มเตี้ย</p> <p>- ปรับปรุงพื้นที่บริเวณศาลารับเสด็จ ปูด้วยกระเบื้องดินเผา</p> <p>- เพิ่มถังขยะและสิ่งบริเวณ</p>	 <p>ผังสวนสาธารณะวัดบรมธาตุการปรับปรุง</p>
<p>2. ศาลารับเสด็จ</p> 	<p>1. บริเวณสวนสาธารณะวัดบรมธาตุ</p> 	<p>ผังสวนสาธารณะวัดบรมธาตุการปรับปรุง</p>	 <p>ทัศนียภาพสวนสาธารณะวัดบรมธาตุการปรับปรุง</p>

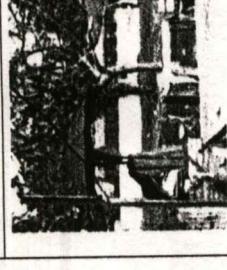

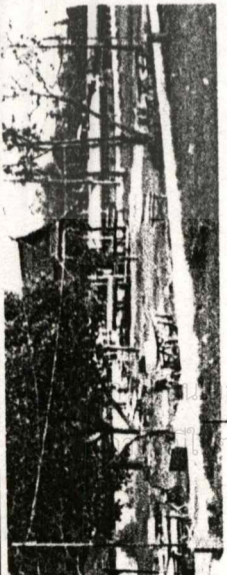
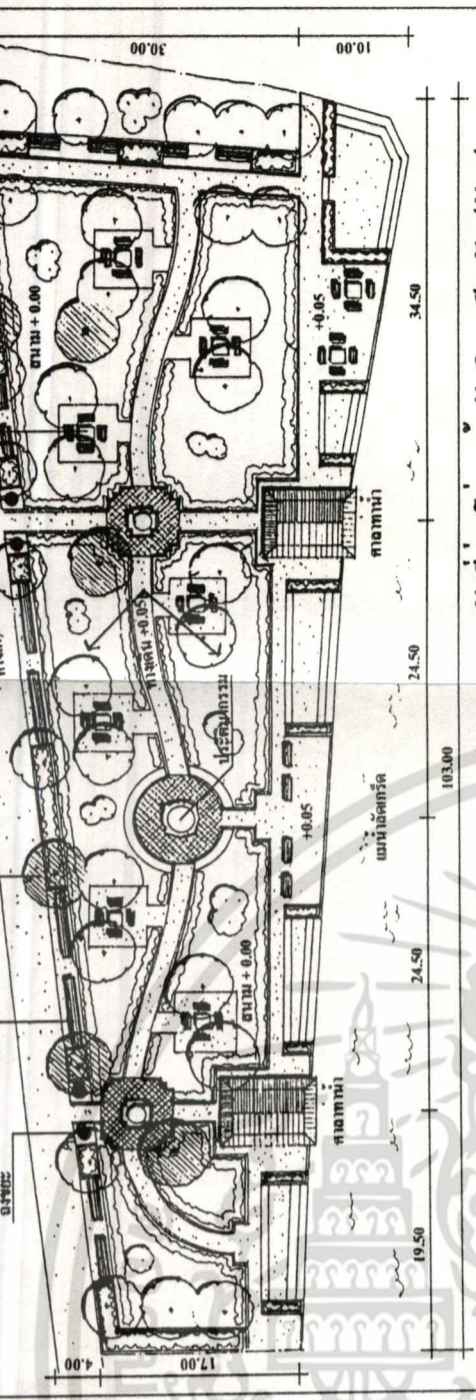
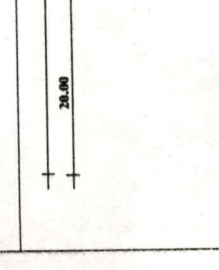

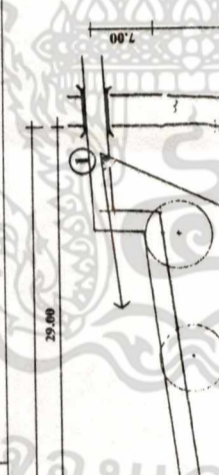
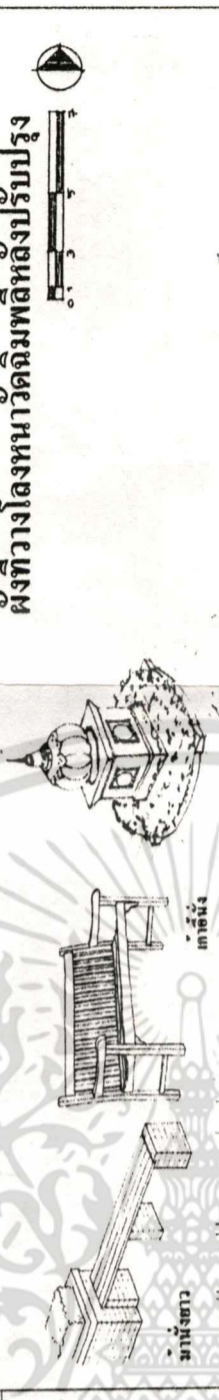
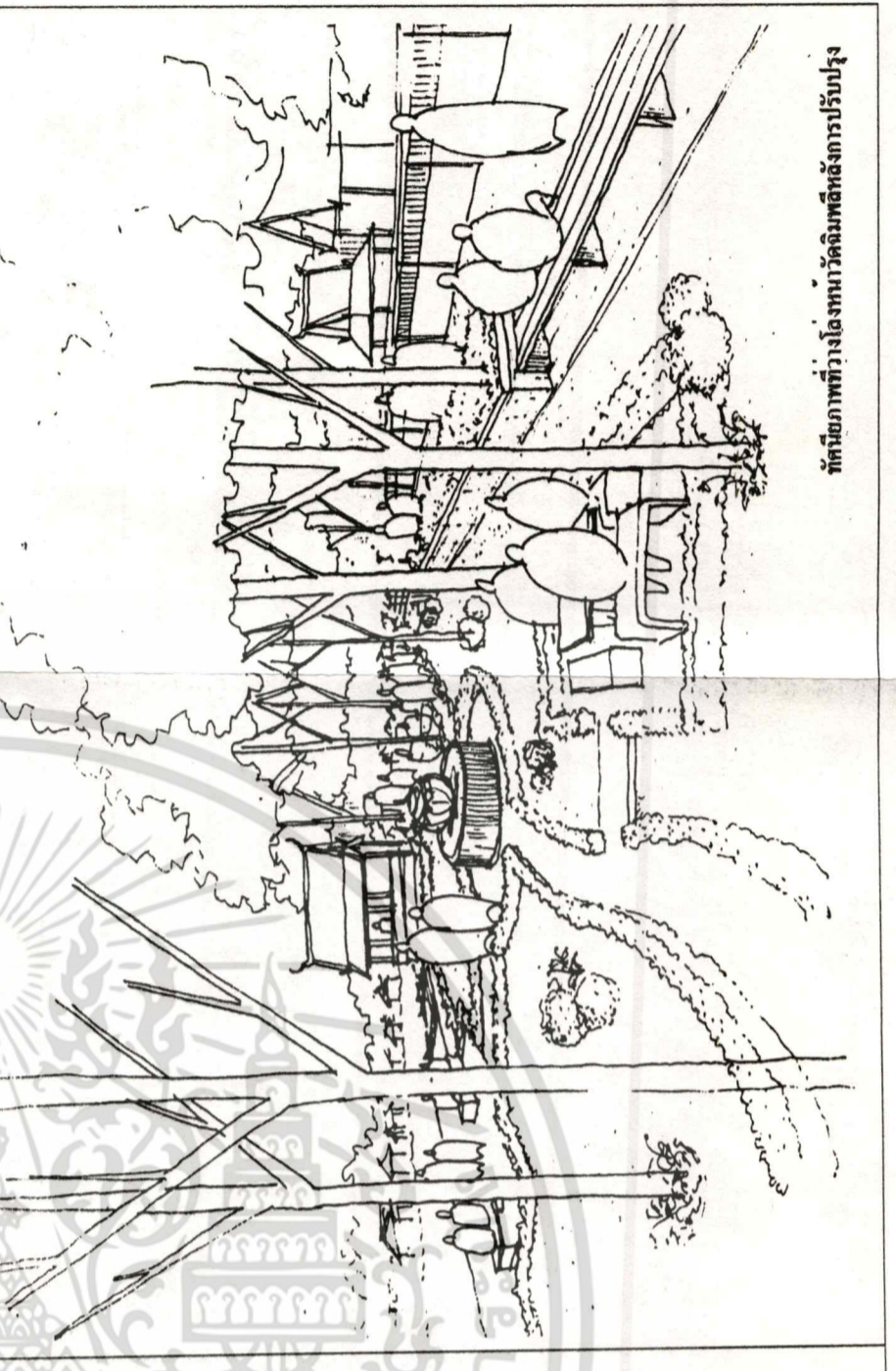
ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภทที่วังโอง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>4. ลานหน้าวัดเสาชิงช้า</p> 	<p>เป็นพื้นที่โล่งที่ได้รับปรับปรุงแล้ว โดยการทอผนังและประตูปะทิว มีวัสดุพื้นที่ยุคสมัยใหม่ และต้นไม้ที่ใหม่มา ทำให้มีความใช้งานพักผ่อนไม่มากนัก</p> 	<p>บริเวณเดิมได้รับการปรับปรุงแล้วโดย ท.ท.</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอให้จัดสวนปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงาแก่บริเวณที่นั่ง - จัดที่นั่งให้เหมาะสมแก่การพักผ่อน - เพิ่มถึงขณะภายในบริเวณ - ขยายทางถนนเดินด้านหน้าวัด และปูพื้นใหม่ด้วยอิฐปู - ทำที่เรือน้ำวัดใหม่ให้เดิมมาตรฐาน - ปรับปรุงจัดสวนบริเวณพื้นที่ริมนี้ 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p>
<p>1. ลานหน้าวัดเสาชิงช้า</p> 	<p>1. ลานหน้าวัดเสาชิงช้า</p> 	<p>บริเวณเดิมได้รับการปรับปรุงแล้วโดย ท.ท.</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอให้จัดสวนปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงาแก่บริเวณที่นั่ง - จัดที่นั่งให้เหมาะสมแก่การพักผ่อน - เพิ่มถึงขณะภายในบริเวณ - ขยายทางถนนเดินด้านหน้าวัด และปูพื้นใหม่ด้วยอิฐปู - ทำที่เรือน้ำวัดใหม่ให้เดิมมาตรฐาน - ปรับปรุงจัดสวนบริเวณพื้นที่ริมนี้ 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p>

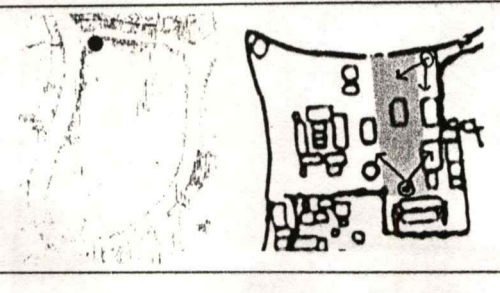
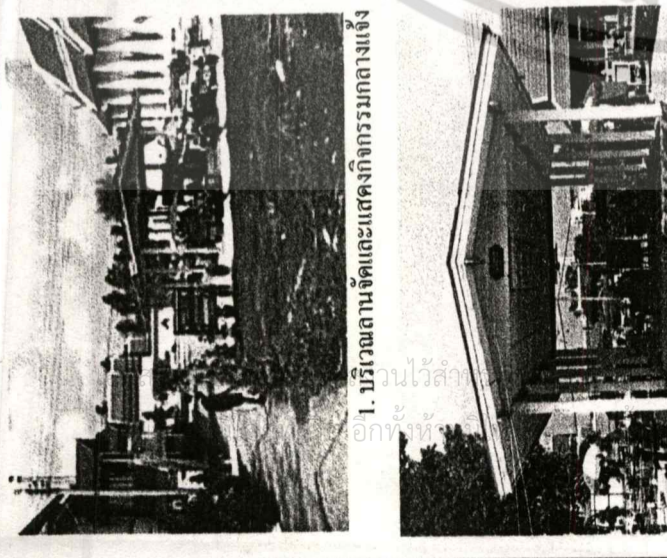
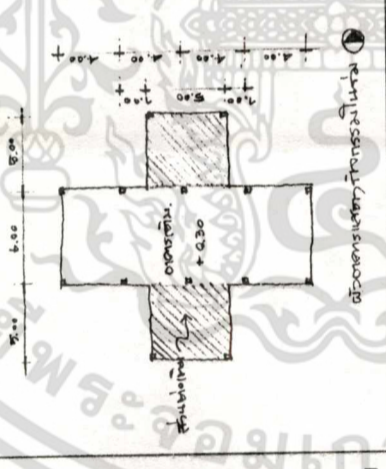
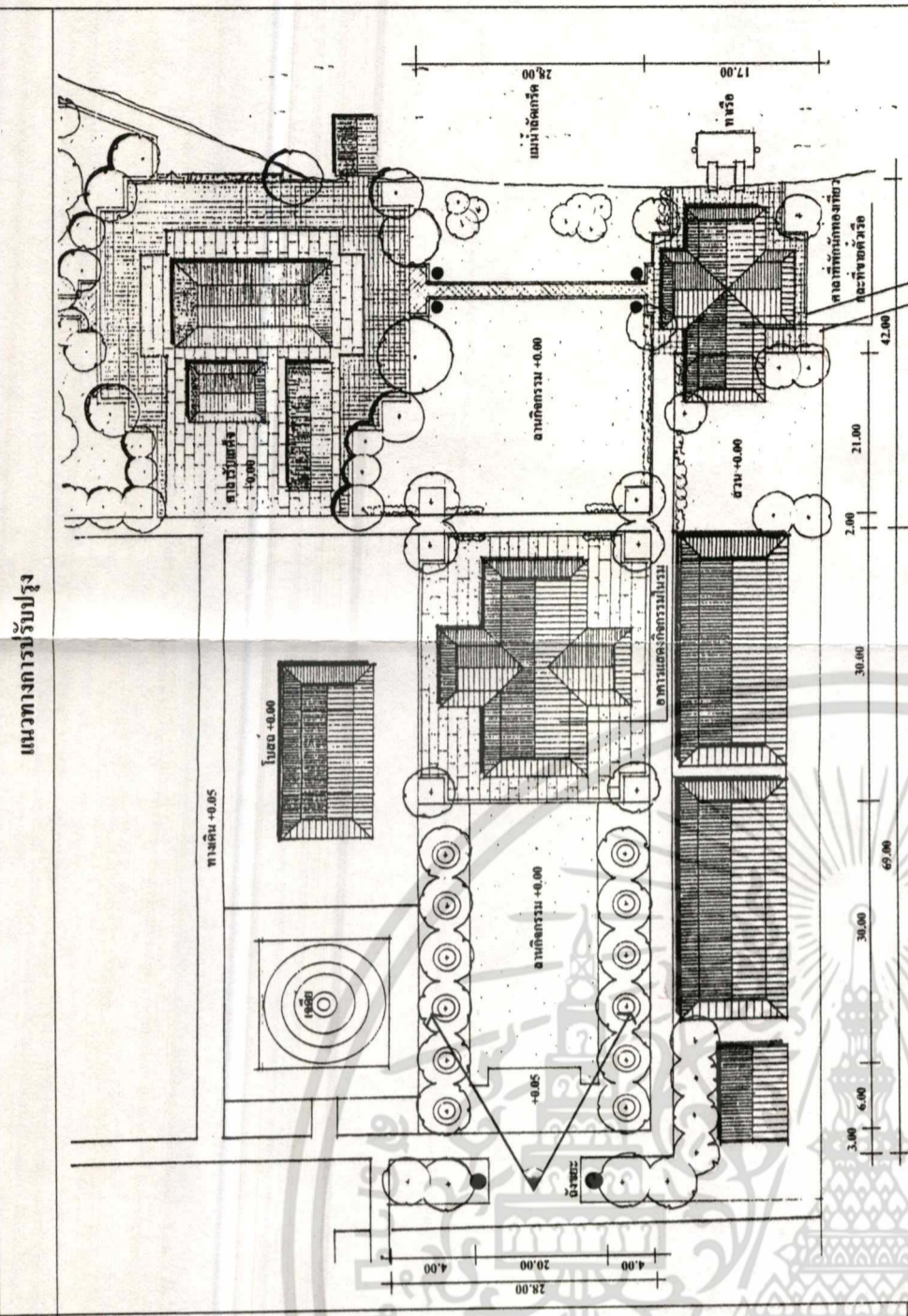
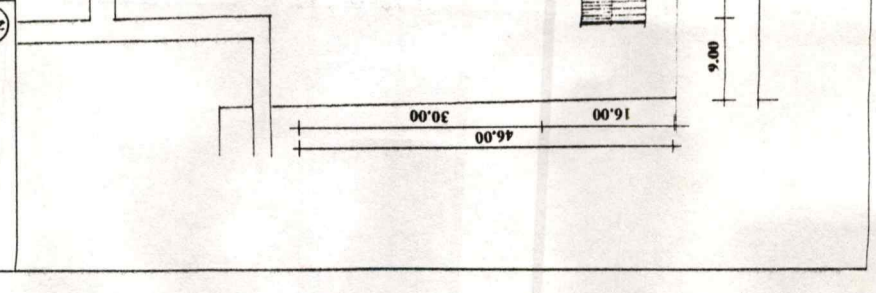
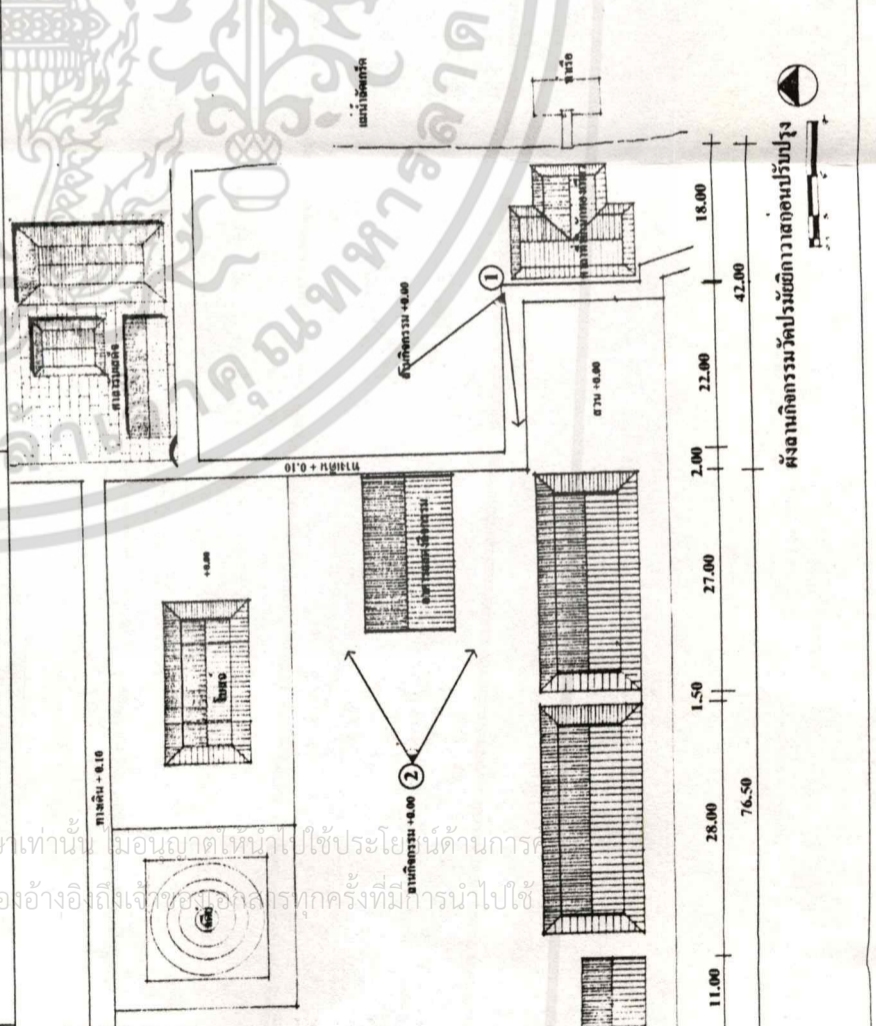
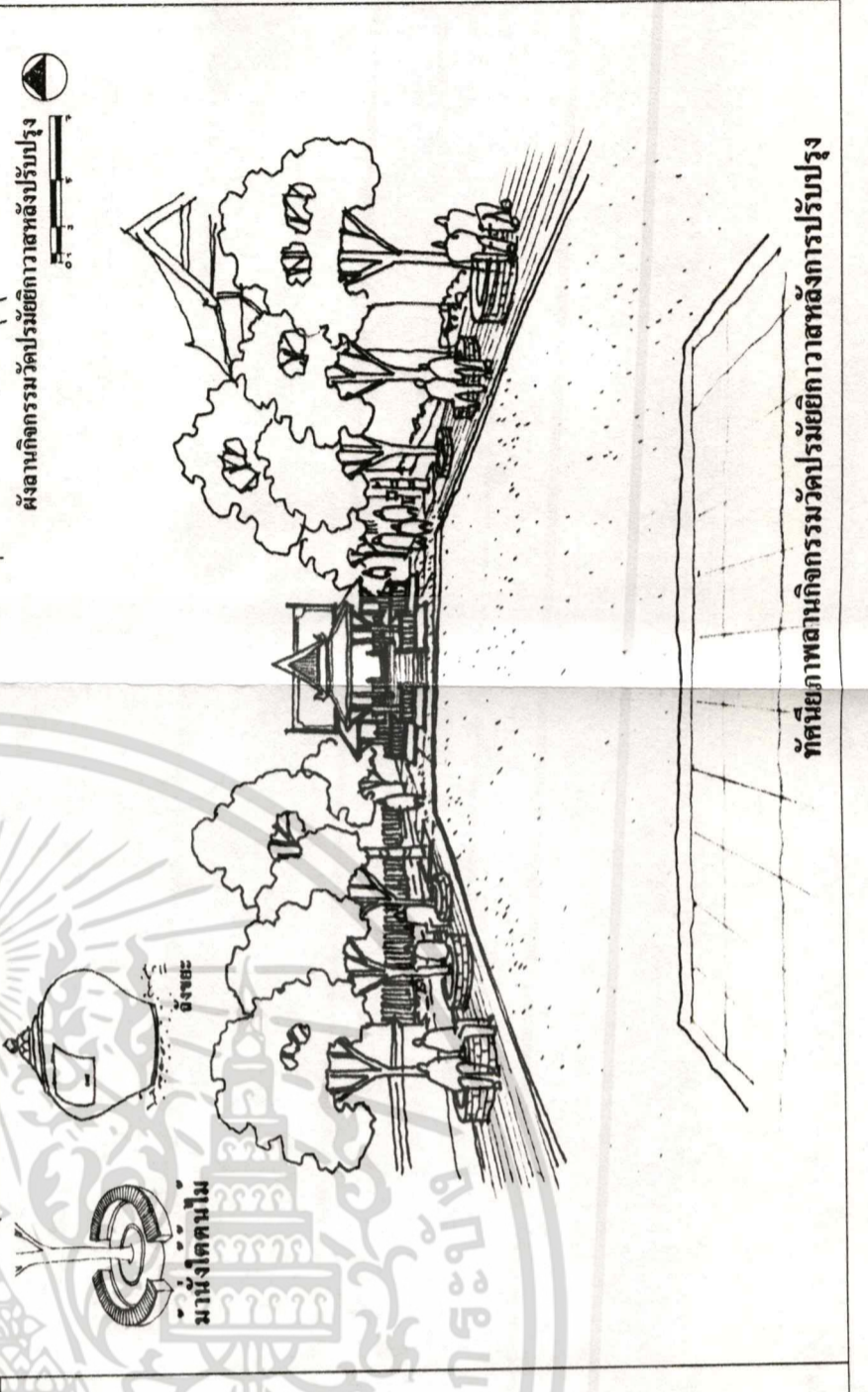
ทัศนียภาพที่วังโองหน้าวัดเสาชิงช้าหลังการปรับปรุง

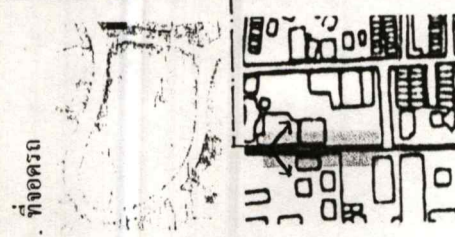
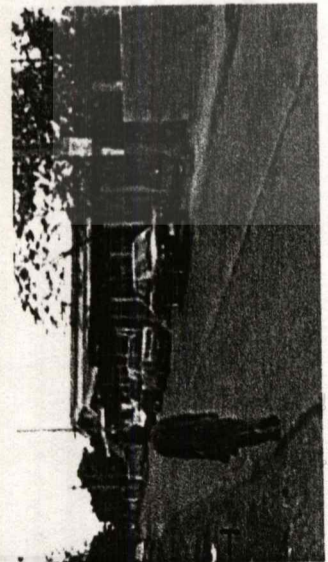
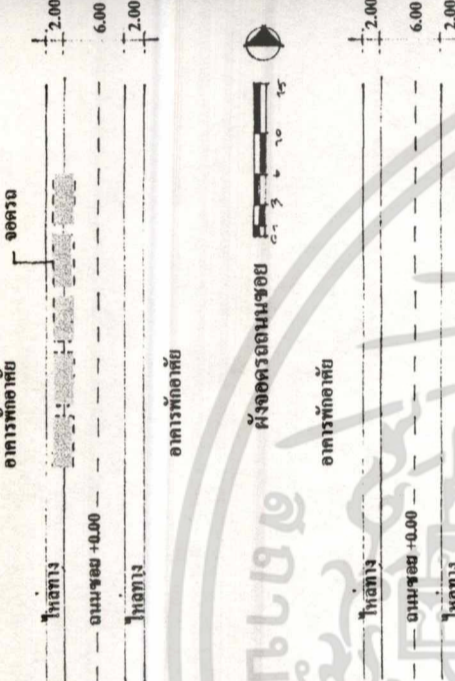

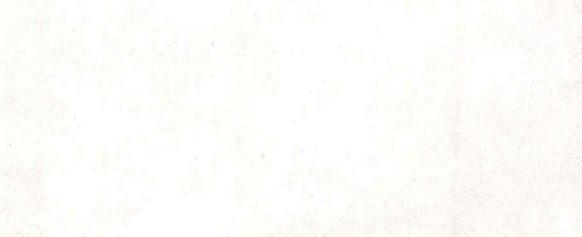

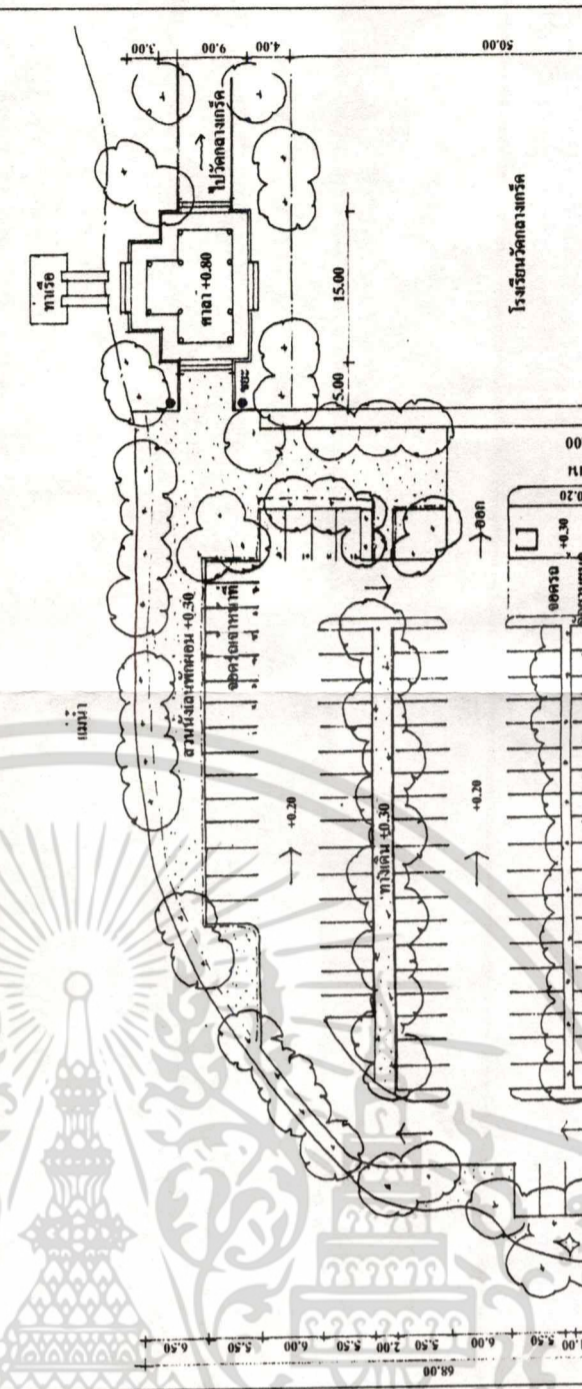
ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภทที่ว่างโล่ง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>5. พื้นที่โล่งหน้าวัด</p> <p>1. พื้นที่โล่งหน้าวัด</p>	<p>เป็นพื้นที่โล่งที่อยู่บริเวณปลายสุดของเส้นทางท่องเที่ยว ขาดการส่งเสริมกิจกรรมที่ดี การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม ต้นไม้มีน้อย</p> <p>1. พื้นที่โล่งหน้าวัด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้กิจกรรมบริเวณใกล้ๆ พื้นที่ปรับปรุงบริเวณ จัดที่นั่งสำหรับพักผ่อน - ปลุกต้นไม้ให้ร่มเงา - ขยายทางถนนด้านหน้าวัด และปูพื้นใหม่ด้วยอิฐ - ทำทางเดินภายในบริเวณ พื้นปูด้วยอิฐ - มอญ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องภายในบริเวณ - เพิ่มถึงซยะและสิ่งประกอบบริเวณ 	 <p>ผังที่วางโครงการวัดหลังปรับปรุง</p>
 <p>2. พื้นที่โล่งหน้าวัด</p>	 <p>2. พื้นที่โล่งหน้าวัด</p>	 <p>ผังที่วางโครงการวัดก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ผังที่วางโครงการวัดหลังปรับปรุง</p> <p>ทัศนียภาพที่วางโครงการวัดหลังการปรับปรุง</p>

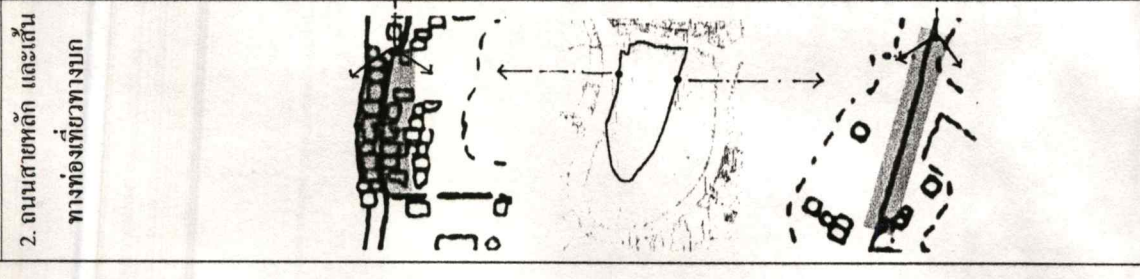
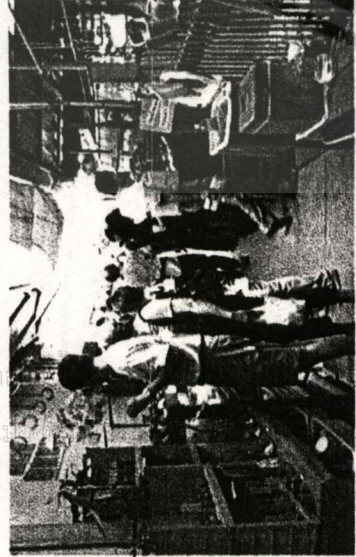
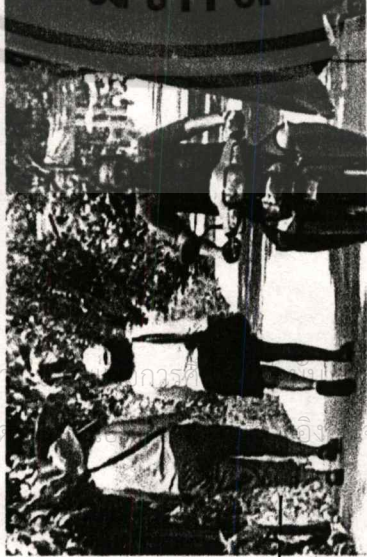
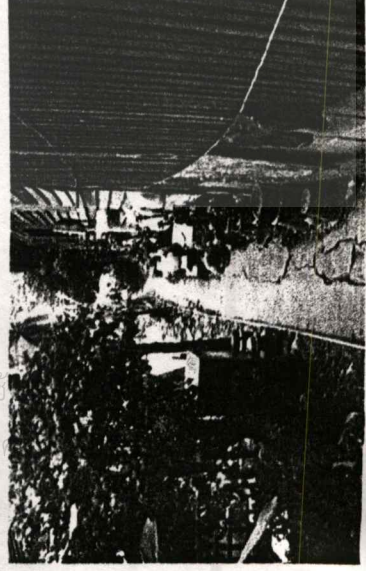
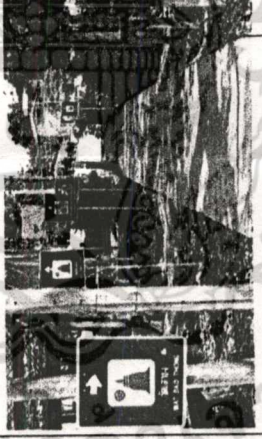

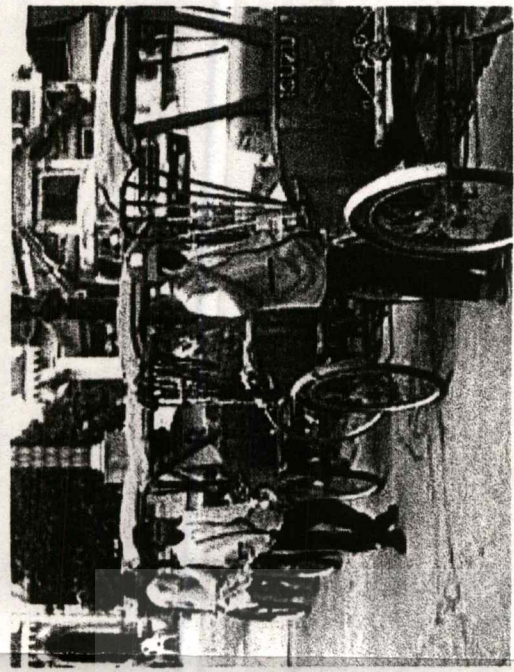
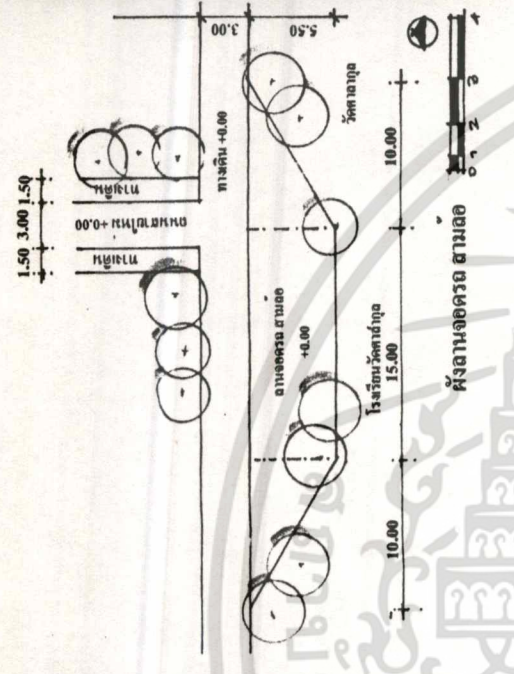
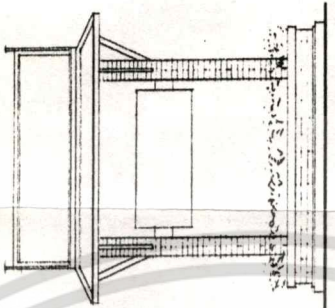
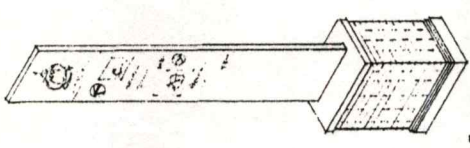
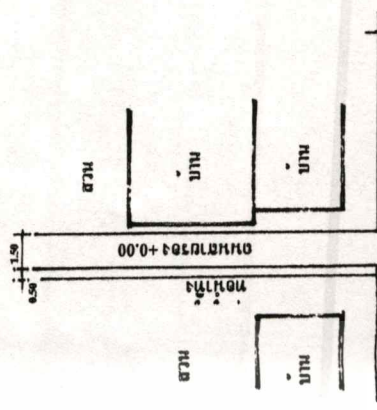
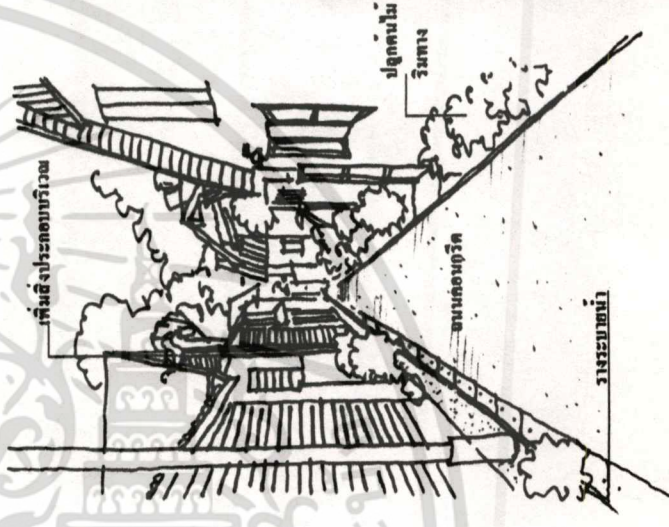
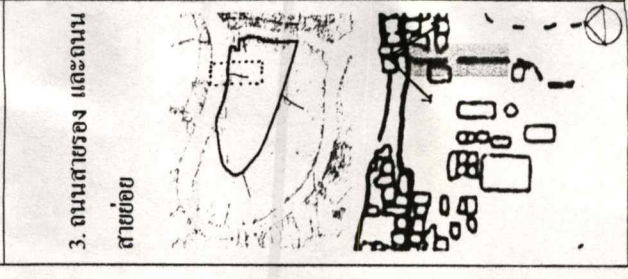
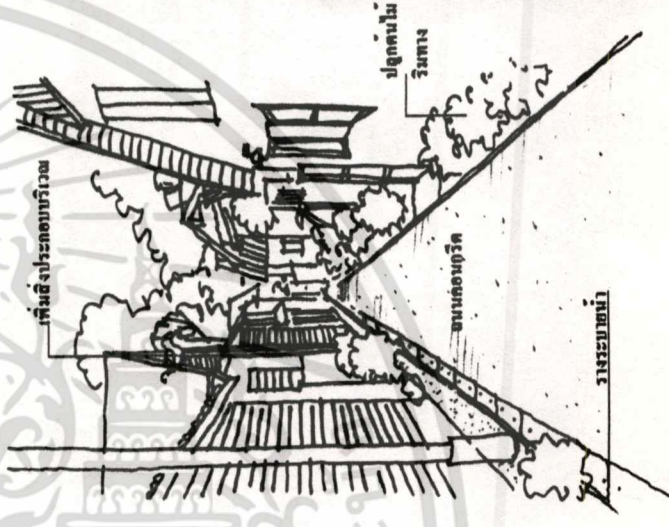
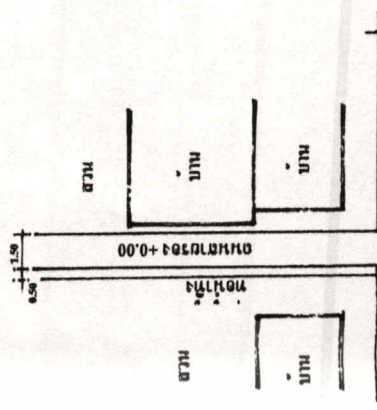
ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

<p>ประเภทที่ว่างโล่ง</p> <p>6. ลานกิจกรรมหน้าวัด ปรมัยยิกาวาส</p> 	<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>เป็นลานที่ใช้จัดกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ พื้นเป็นคอนกรีต ชำรุด แหกหัก ไม่มีบริเวณที่ชมการแสดง ตัวอาคารแสดงกิจกรรมในร่มมีพื้นที่ไม่เพียงพอ</p> <p>1. บริเวณลานจัดแสดงกิจกรรมกลางแจ้ง</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงบริเวณลานคอนกรีตเป็นปูพื้นด้วยอิฐ - ถัดพื้นแข็ง โดยการปลูกต้นไม้และต้นไม้ - ปรับปรุงบริเวณ ให้มีที่นั่งพักผ่อนและที่ชมการแสดง - อาคารแสดงกิจกรรมในร่ม เสนอปรับปรุงอาคาร โดยใช้โครงสร้างของอาคารเดิมมาปรับปรุงต่อเติมเพื่อให้ได้พื้นที่เพียงพอและมีรูปแบบที่เหมาะสม 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p> <p>ผังลานกิจกรรมวัดปรมัยยิกาวาสหลังปรับปรุง</p>
<p>2. อาคารสำหรับจัดแสดงงานในร่ม</p> 	 <p>ผังงานกิจกรรมวัดปรมัยยิกาวาสก่อนปรับปรุง</p>	 <p>ผังงานกิจกรรมวัดปรมัยยิกาวาสหลังปรับปรุง</p>	

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

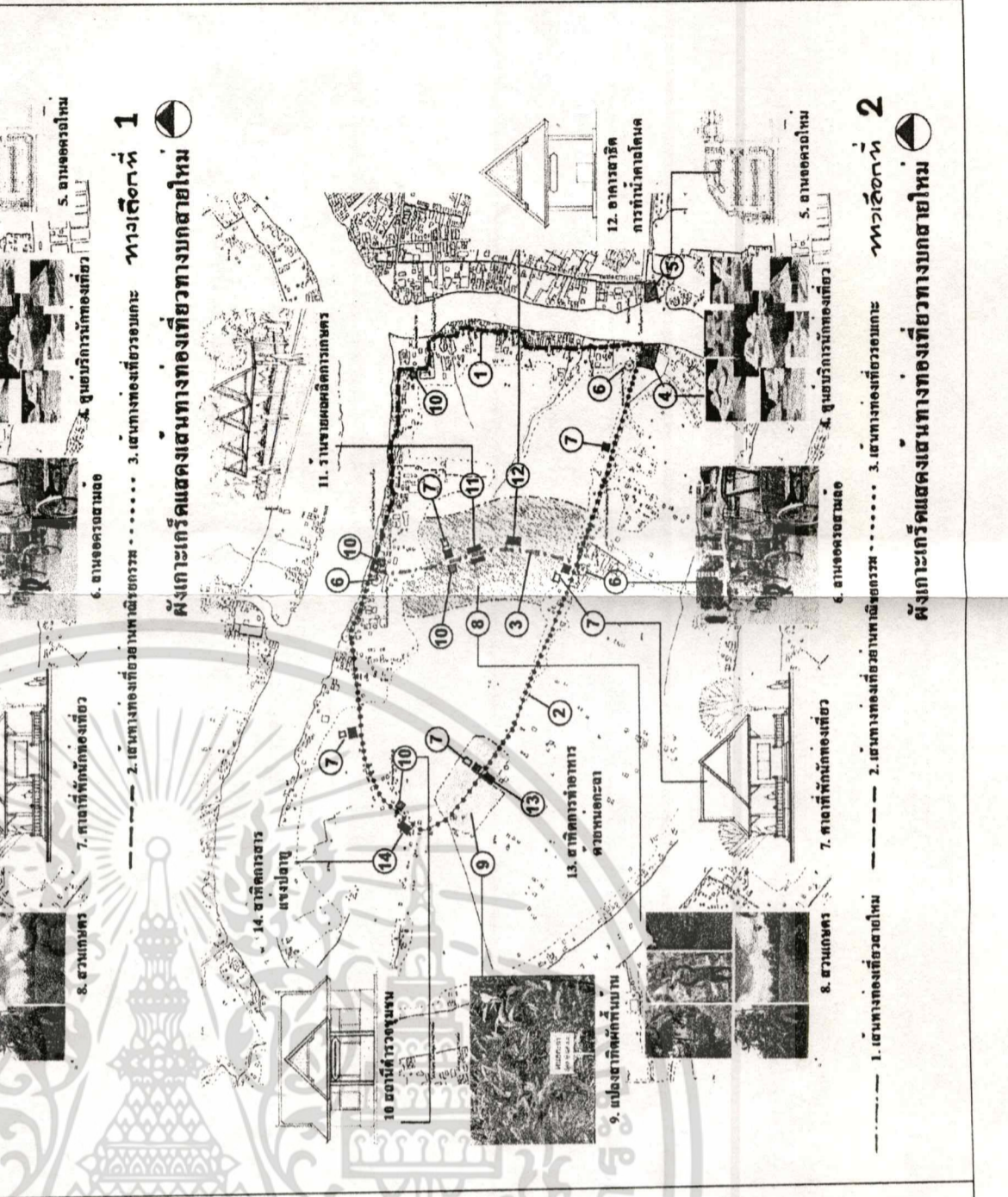
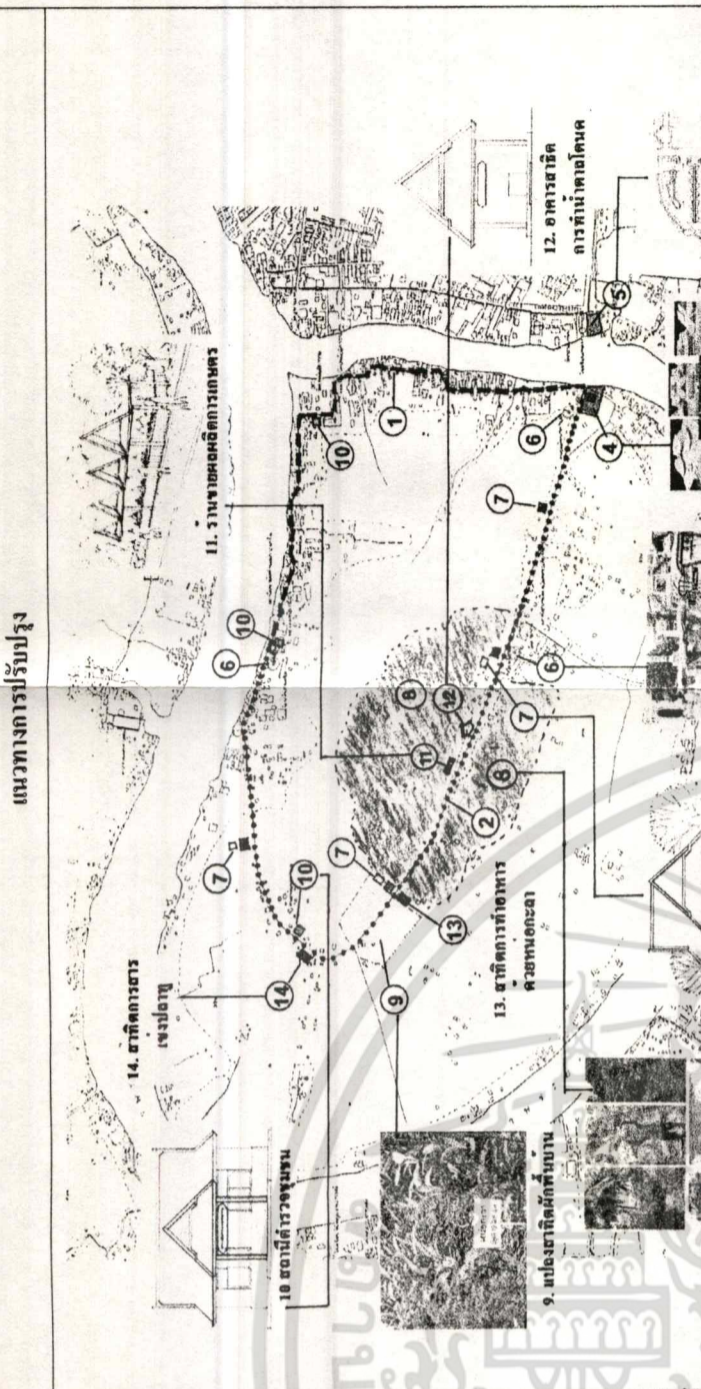
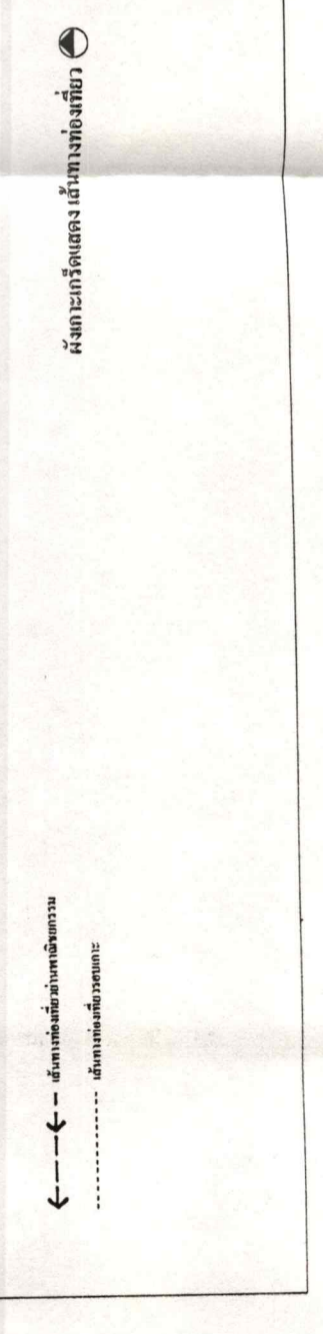
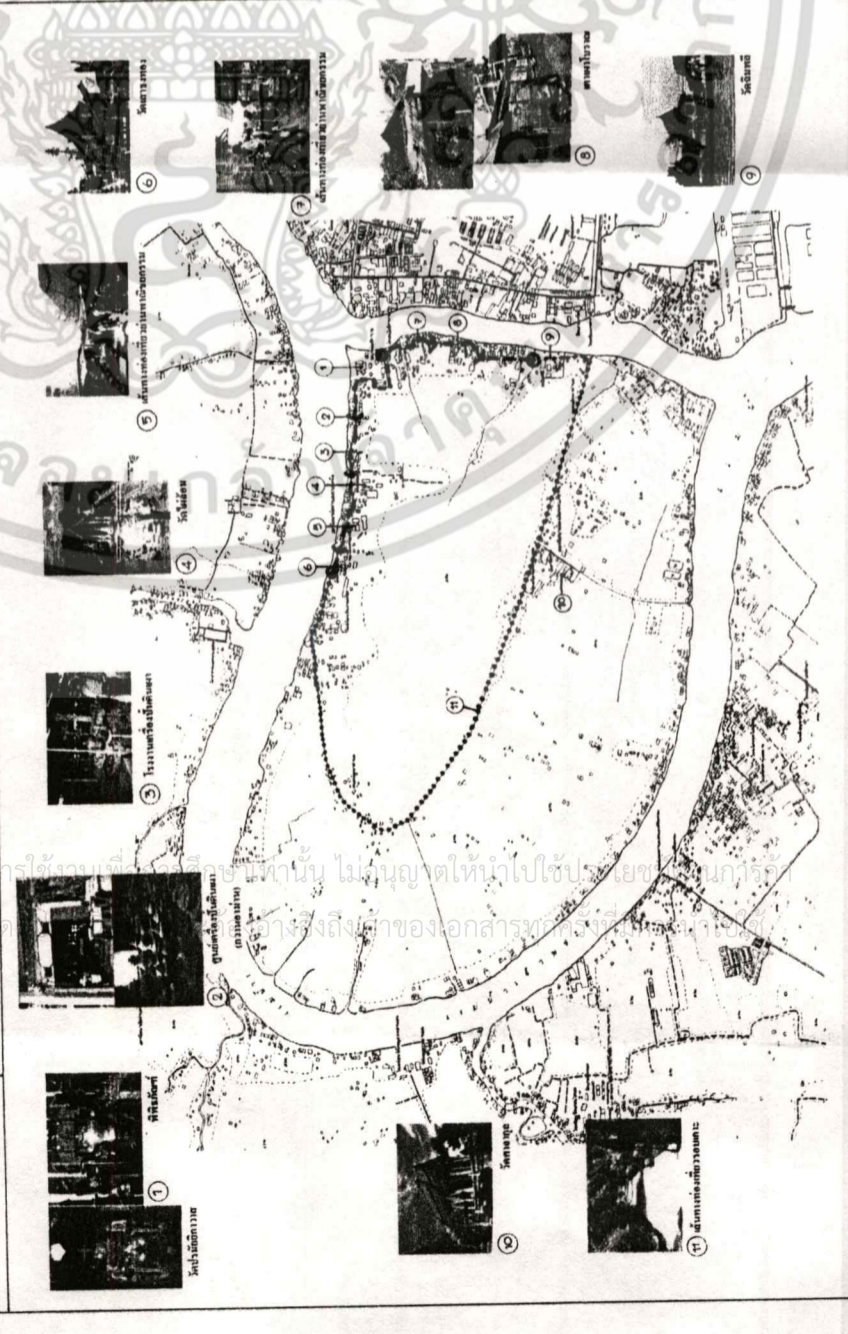
ประเภทเส้นทางสัญจร	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>1. ที่จอดรถ</p> 	 <p>1.3 ที่จอดรถริมทาง ใช้พื้นที่ว่างระหว่างเป็นที่จอดรถ</p>	<p>1.3 ที่จอดรถริมทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้ามจอดรถบริเวณริมถนน ชั่วคราว - ปัญหาการจราจร 	
	<p>1.4 สถานที่จอดรถเพิ่ม บริเวณด้านข้างโรงเรียนวัดกลางกุด</p>	<p>1.4 เพื่อให้มีที่จอดรถชั่วคราวบนที่ว่างบริเวณเกาะเทิร์คม้าจอด เพื่อลดปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอในวันหยุด</p>	
	 <p>ถนนที่วัดท่าจอตกใหม่</p>		

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ประเภทเส้นทางสัญจร	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>2. ถนนสายหลัก และเส้นทางท่องเที่ยวทางบก</p> 	<p>เป็นถนนซึ่งมีความกว้าง 2.00 - 2.50 เมตร เป็นถนนสายหลักและเส้นทางท่องเที่ยว พบปัญหาโดยมีรถจักรยานยนต์วิ่งเร็ว ส่วนเส้นทางท่องเที่ยว พบปัญหาทางเดินคนเดินเท้า ในบางช่วง มีการตั้งแผงขายสินค้าริมทางเดิน และมีการติดตั้งป้ายร้านค้าและโฆษณา ไม่เป็นระเบียบ</p> <p>1. ถนนสายหลัก และเส้นทางท่องเที่ยวทางบก</p> <p>2. ถนนสายหลัก และเส้นทางท่องเที่ยวทางบก</p> <p>เป็นเส้นทางเดินเข้าบ้าน บางเส้นทางมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ขาดการดูแลรักษา</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางท่องเที่ยวเสนอให้ออกกฏข้อบังคับ และเพิ่มองค์ประกอบภูมิทัศน์ ดึงดูดความสนใจในย่านพาณิชย์ยกรรม - เสนอให้ออกกฏข้อบังคับไม่ให้ใช้รถจักรยานยนต์ในวันหยุด ให้ใช้รถจักรยานและสามล้อถีบแทน จัดทำลานจอดรถเพื่อให้บริการ บริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, บริเวณวัดศาลากุด และบริเวณวัดเสาชารทาง - เสนอให้ติดตั้งป้ายบอกทางและระยะทางเป็นระยะ ๆ - ออกแบบป้ายบอกทางและสถานที่ท่องเที่ยวในจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ - เส้นทางท่องเที่ยวไม่มีป้ายบอกทาง และแผนที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกทางจะมีอยู่บริเวณจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด ลักษณะการติดตั้งป้ายไม่เป็นระเบียบมีขีปนาวุธ 	 <p>ทัศนียภาพถนนสายรองหลังการปรับปรุง</p>
<p>3. ถนนสายรอง และถนนสายย่อย</p> 	<p>เป็นถนนสายรอง และถนนสายย่อยเป็นถนนคอนกรีต และมีรางระบายน้ำปลุกต้นไม้ริมทาง</p>	<p>ทัศนียภาพถนนสายรองหลังการปรับปรุง</p> 	 <p>ทัศนียภาพถนนสายรองหลังการปรับปรุง</p>

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

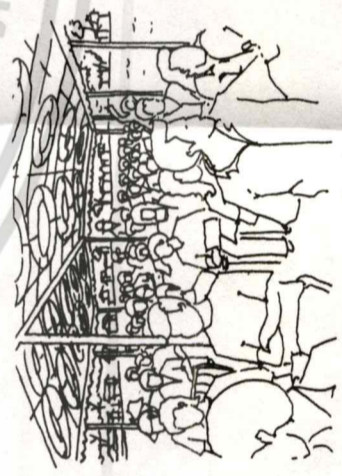
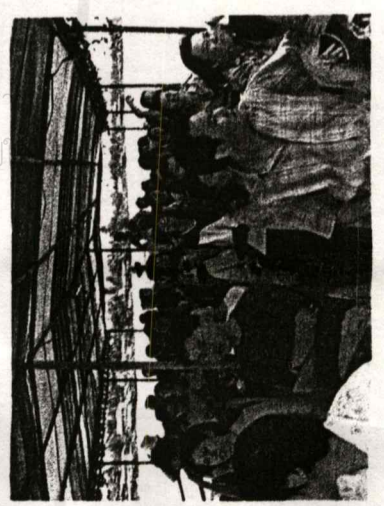
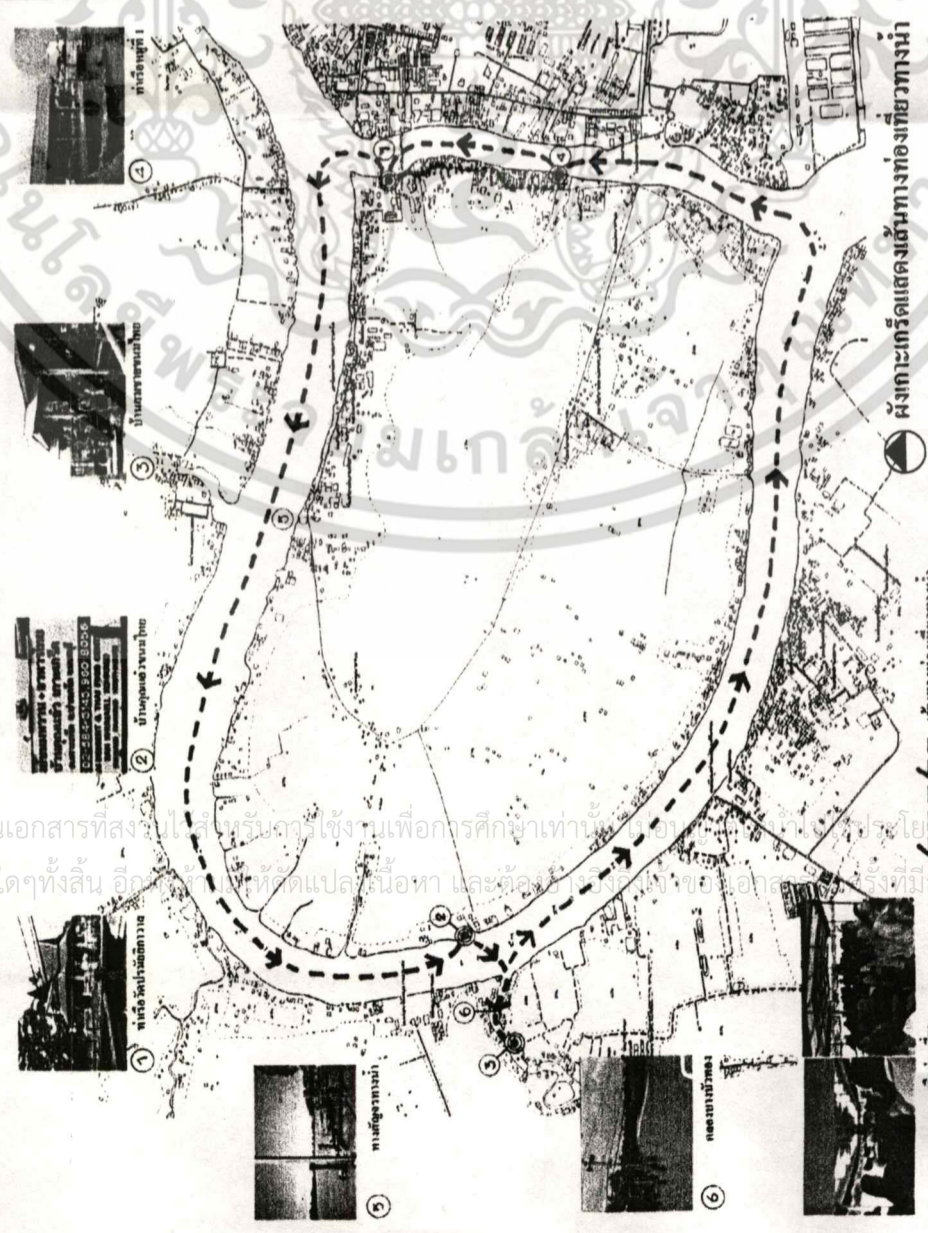
<p>ประเภทเส้นทางสัญจร</p>	<p>สภาพปัจจุบัน</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p>
<p>4. เส้นทางท่องเที่ยวทางบก</p>	<p>เป็นเส้นทางเดียวกับถนนสายหลัก พบปัญหาตั้งแต่คำถามแล้ว เส้นทางท่องเที่ยวระยะทางไกล ไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และมีความปลอดภัยเป็นส่วนใหญ่</p> <p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>ทางเดินที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยวเดิม จัดกิจกรรมระหว่างทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแปลงสาธิตการปลูกผักพื้นบ้าน - มีการสาธิตการทำอาหารด้วยหม้ออะละลา - สาธิตการถนอมข้าวเหนียว - ระหว่างทางมีส่วนเกษตร ขายผลผลิตทางการเกษตร <p>สาธิตการทำน้ำตก ไคนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีศาลาที่พักนักท่องเที่ยว ป้อมตำรวจชุมชน วินรถสามล้อ <p>สามล้อ และที่ซักรถจักรยาน</p>	<p>ทางเดินที่ 2 เสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ เพื่อให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้เป็นวงรอบ ในระยะทางที่สั้นลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระหว่างทางมีส่วนเกษตร ขายผลผลิตทางการเกษตร สาธิตการทำน้ำตก ไคนด - มีศาลาที่พักนักท่องเที่ยว ป้อมตำรวจชุมชน วินรถสามล้อ - เส้นทางท่องเที่ยวเดิม จัดกิจกรรมระหว่างทาง มีแปลงสาธิตการปลูกผักพื้นบ้าน และมีการสาธิตการทำอาหารด้วยหม้ออะละลา สาธิตการถนอมข้าวเหนียว

แนวทางการปรับปรุง

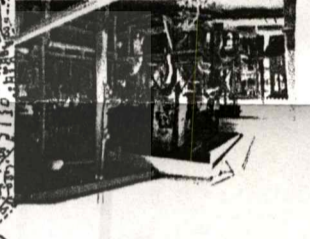
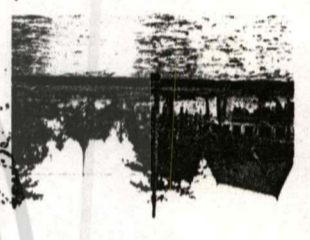
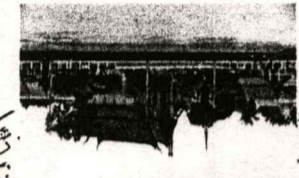
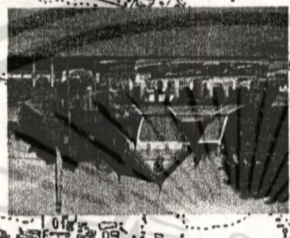
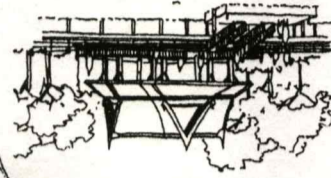
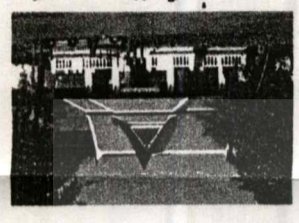
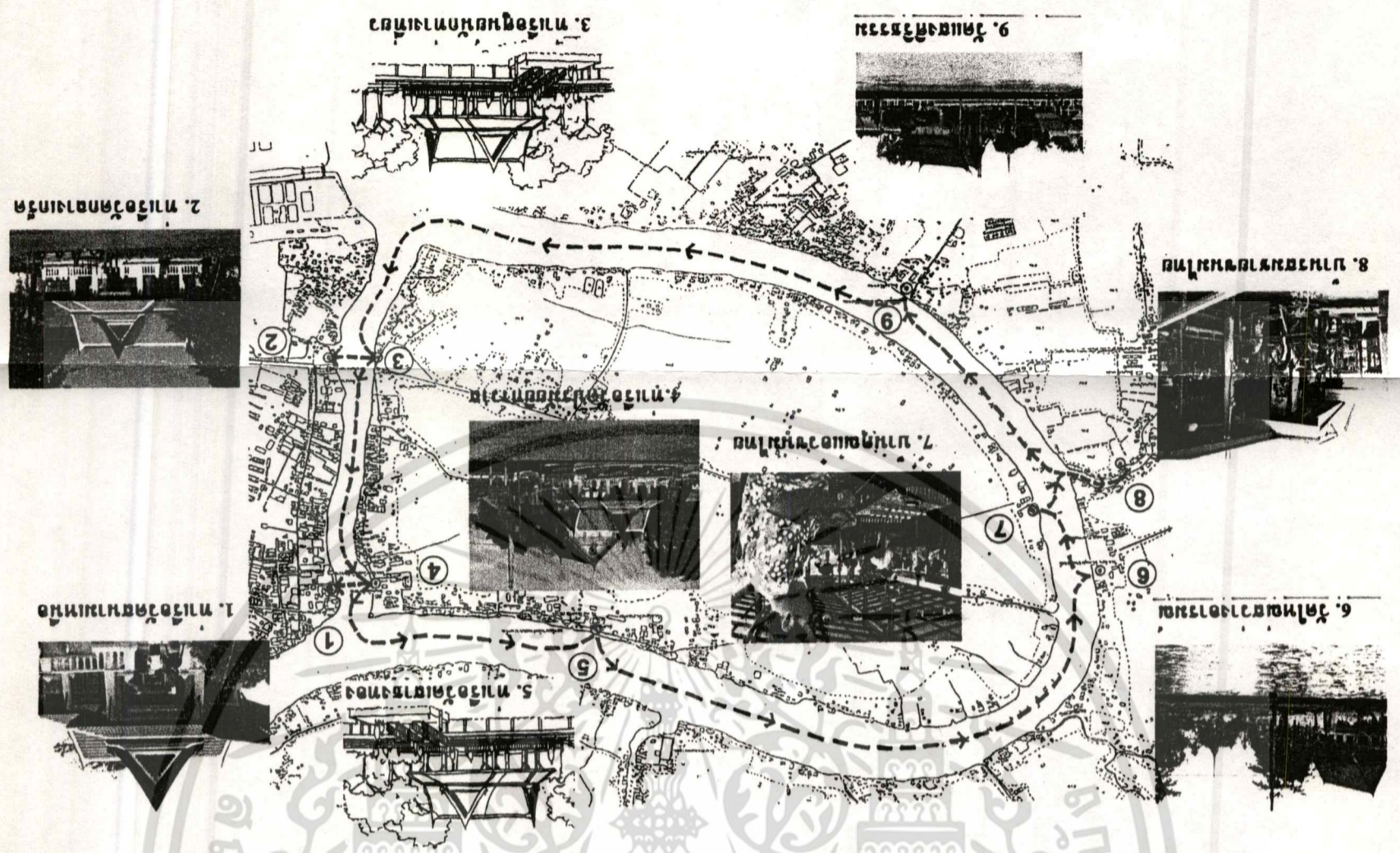
ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ประเภทเส้นทางสัญจร	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ
5. เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ	ทำเรือขุดไม้ปลอดมลพิษ เรือโดยสาร ไม่มีชีพ ที่นั่งบนเรือเป็นเก้าอี้พลาสติก เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ วนรอบสถานที่ต่างๆน้อย ไม่มีผู้บรรยายระหว่างเส้นทาง	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงท่าเรือโดยสารใหม่ให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย - ปรับปรุงเรือโดยสารให้เก๋ไก๋ที่แข็งแรง ติดตั้งซีพีให้เพียงพอแก่ผู้โดยสาร - เพิ่มจุดแวะพักชมสถานที่

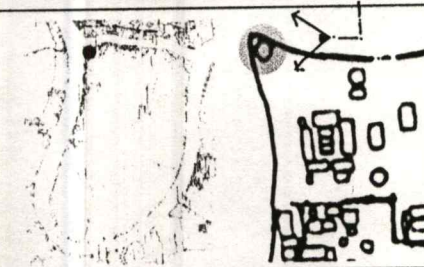
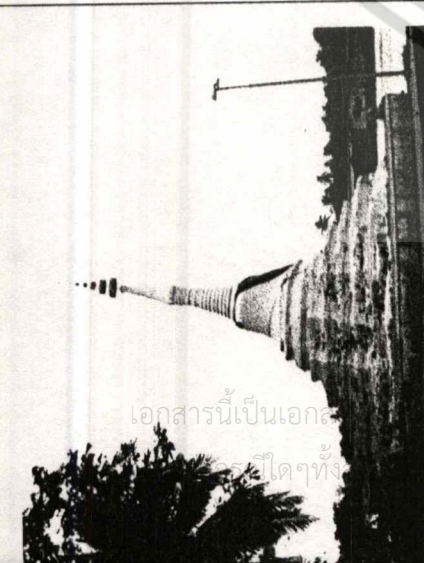

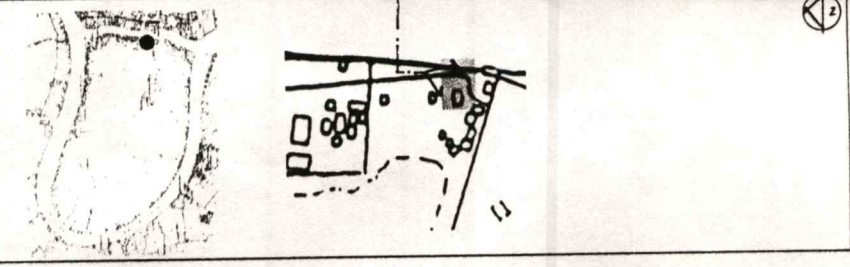
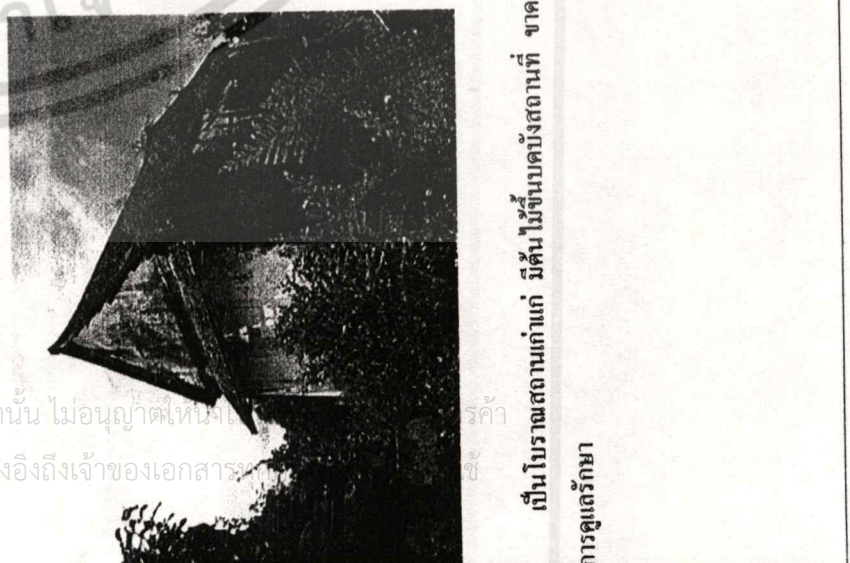
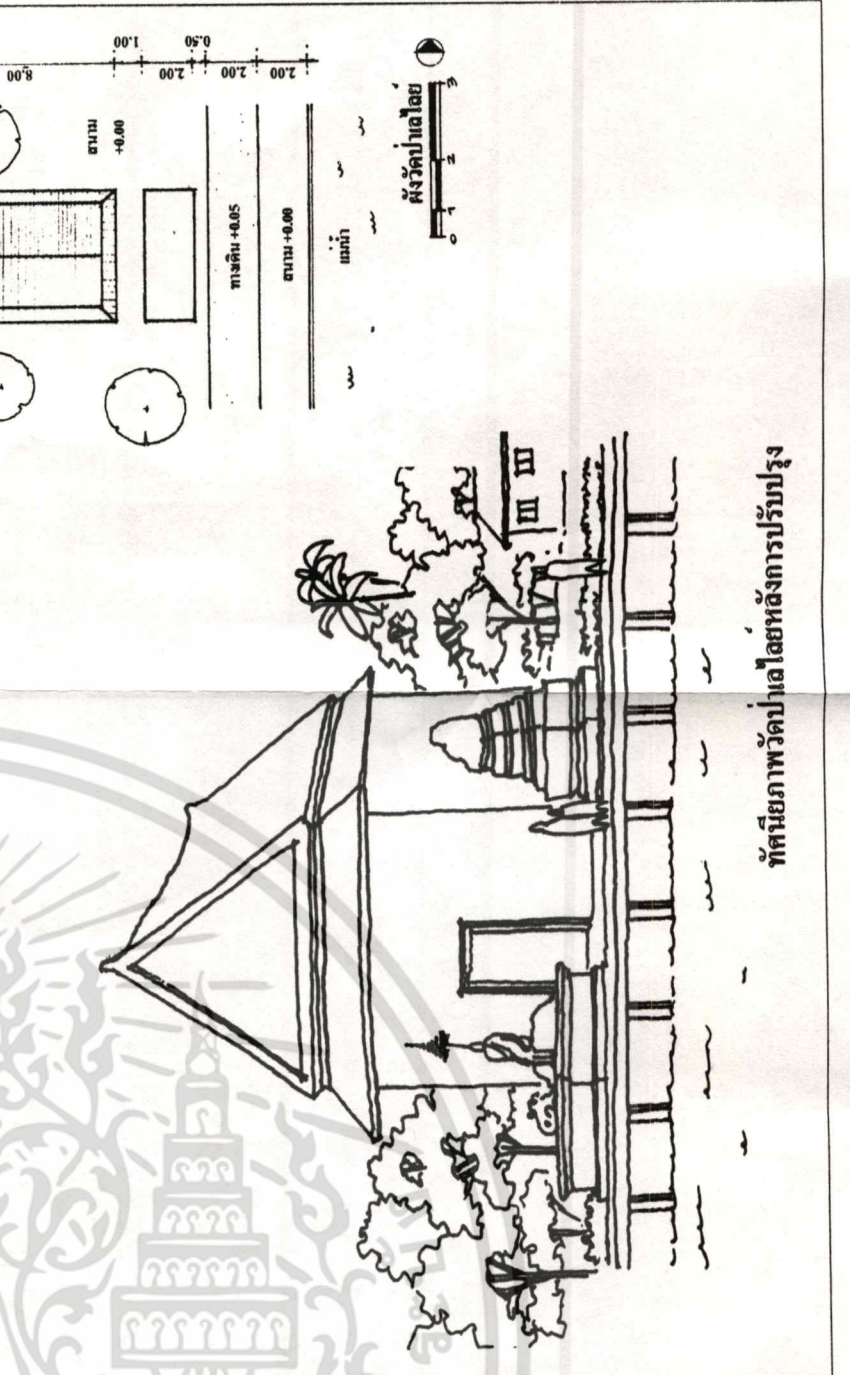
ทัศนียภาพเรือโดยสารท่องเที่ยวทางน้ำ

แผนผังการปรับปรุง

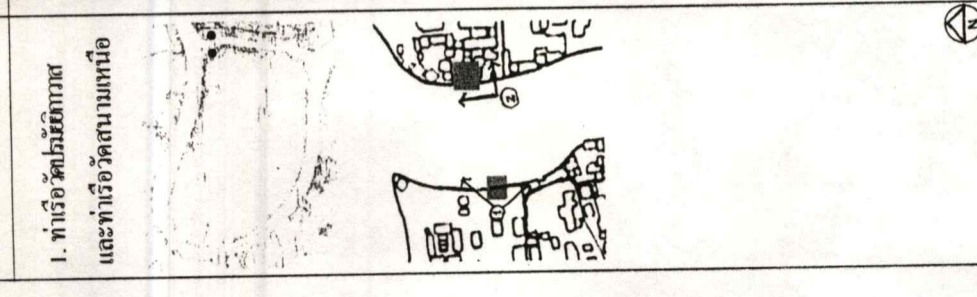
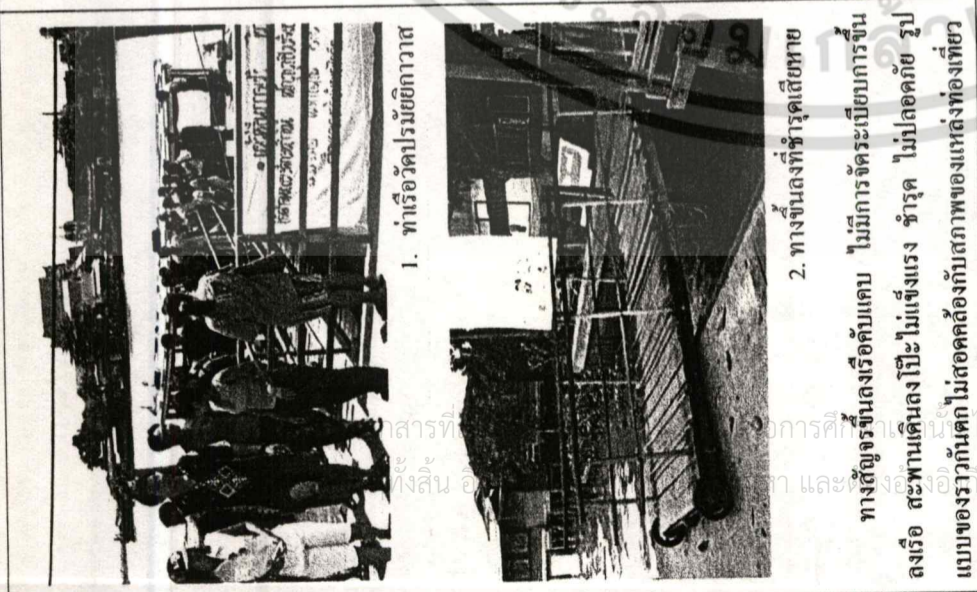
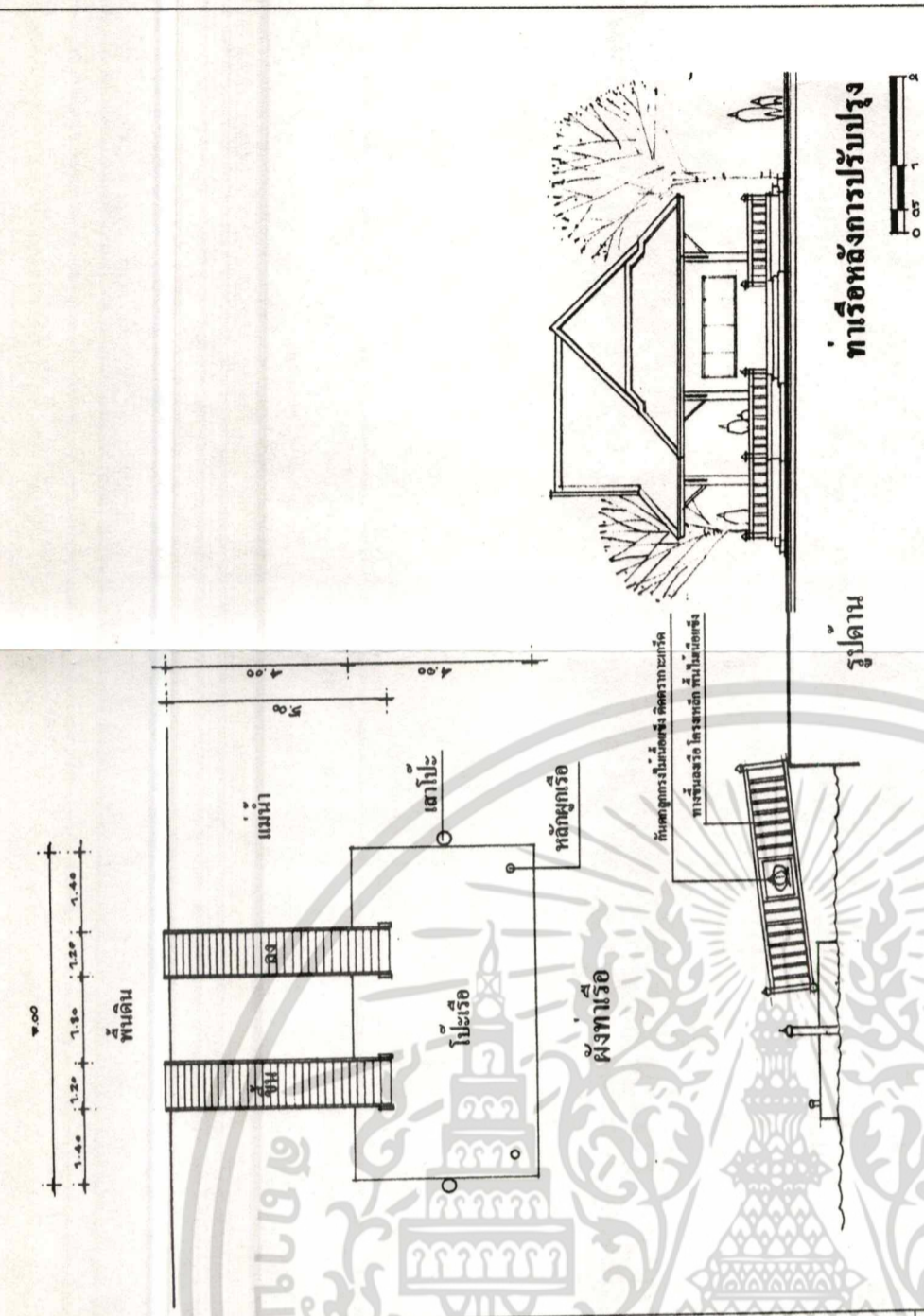
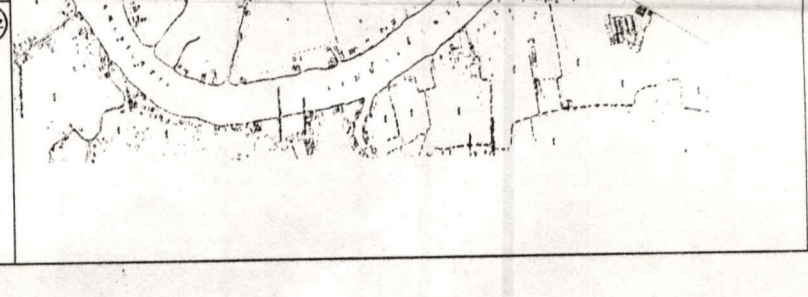

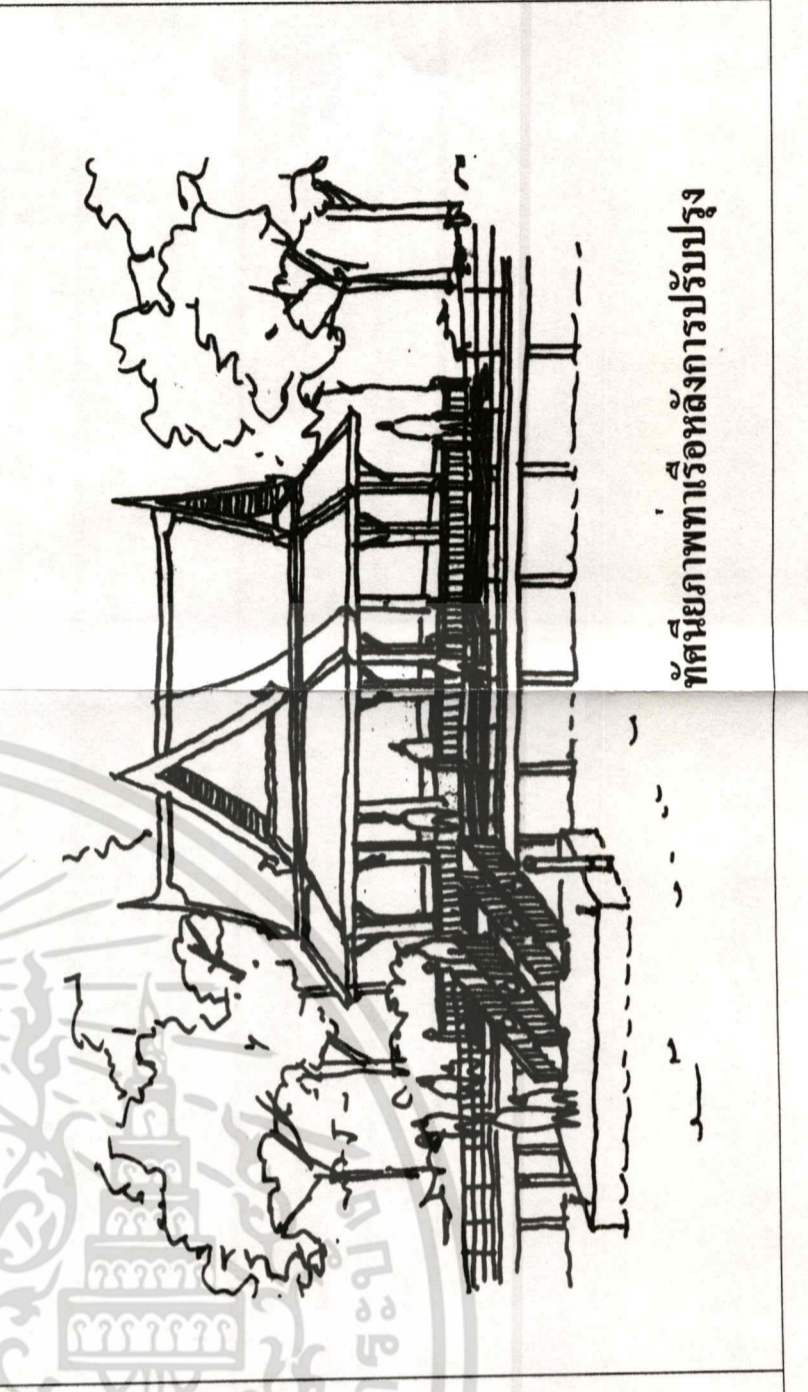

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องมีการนำเอกสารนี้ไปใช้ภายใต้การนำโดย...

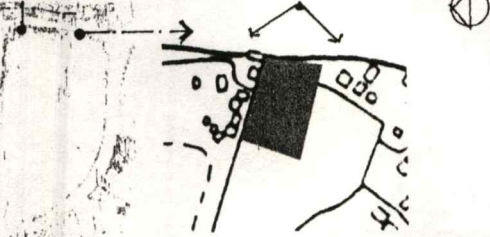
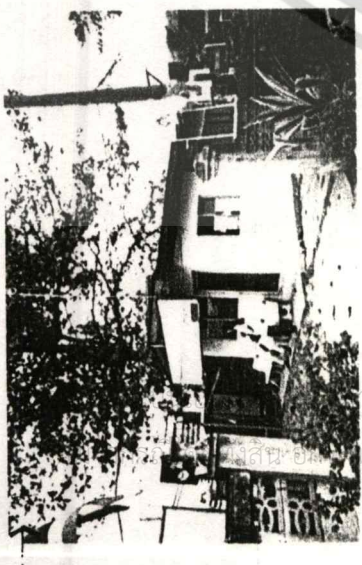
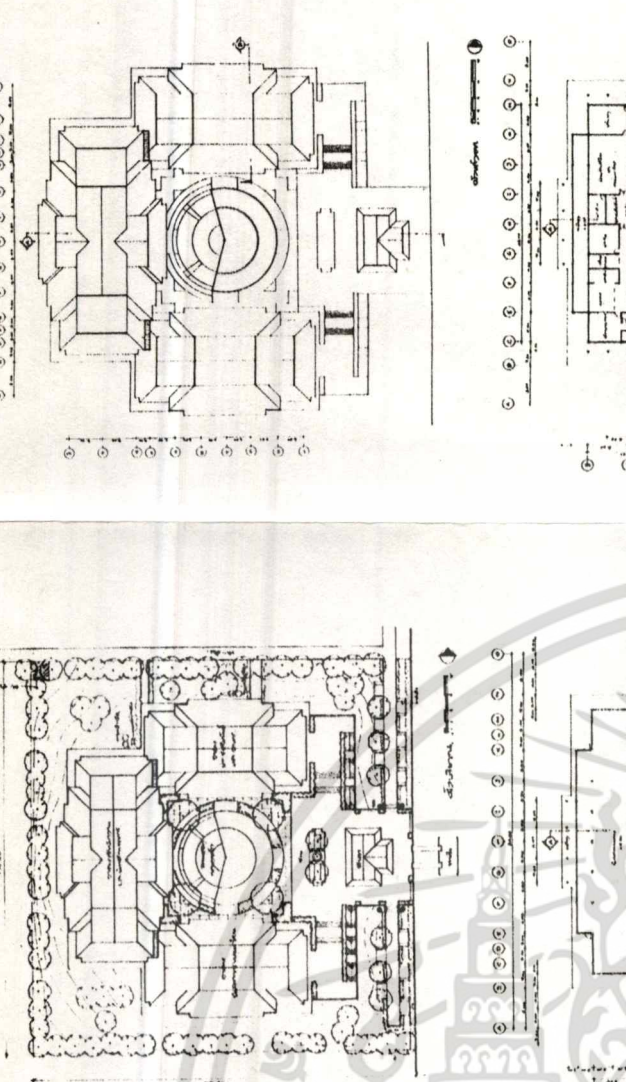

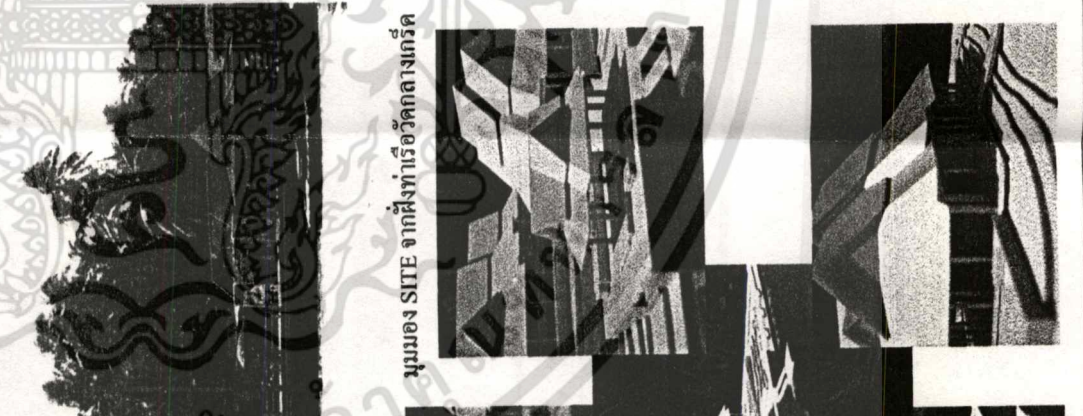
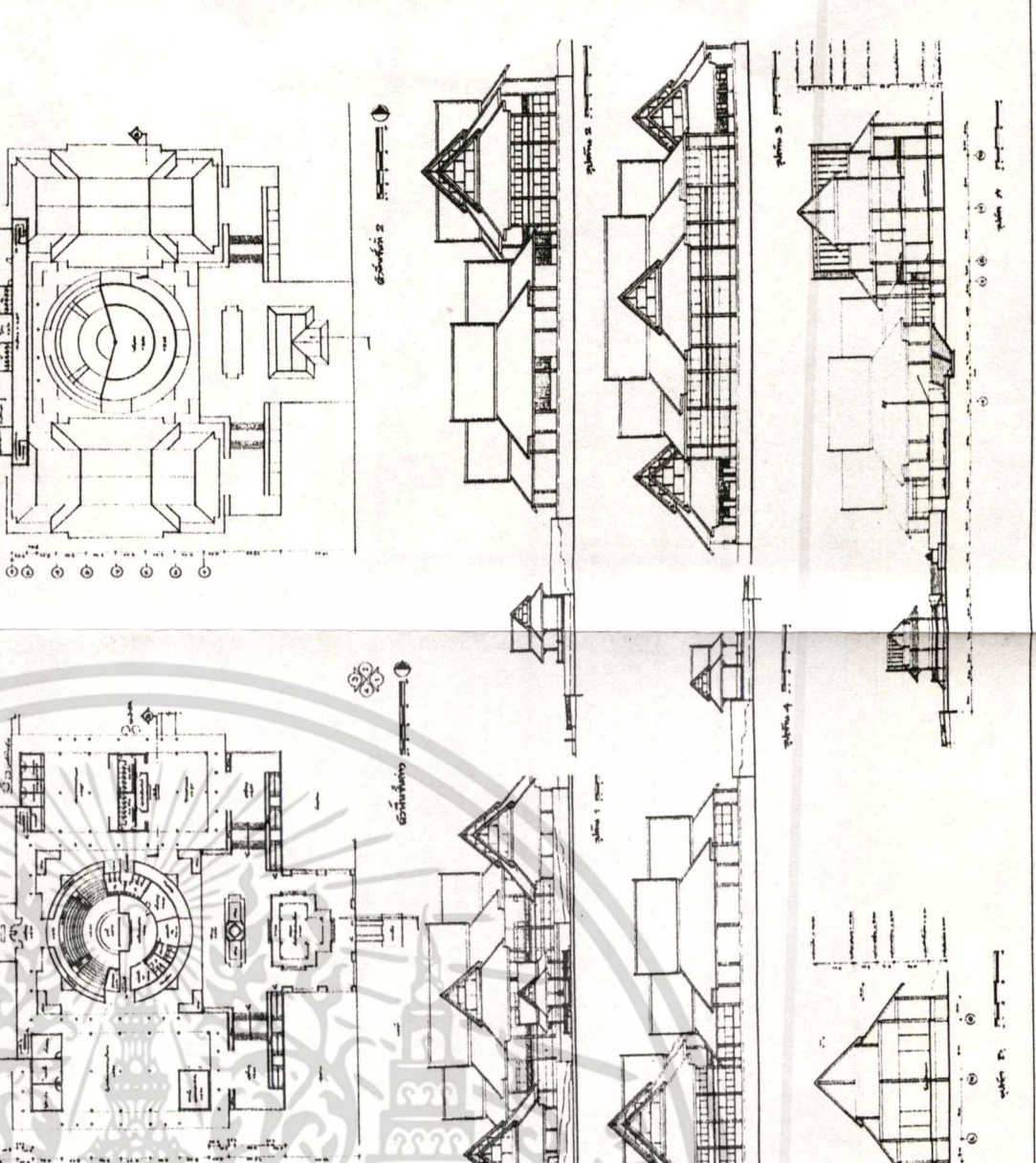
ตารางที่ 5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่หมายตา

ประเภทที่หมายตา	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>1. พระเจดีย์มูเตตา</p> 	 <p>พระเจดีย์มูเตตา เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดฐานเจดีย์มีสภาพทรุดโทรม ไม่ส่งเสริมโบราณสถาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณะพระเจดีย์ให้คงสภาพเดิม รักษารายละเอียดและทิวทัศน์เดิมไว้ทั้งหมด - ปรับปรุงบริเวณฐานเจดีย์ให้มีความสง่างาม - จัดทำทางเดินโดยรอบ ปูพื้นด้วยอิฐ และให้ต่อเนื่องกับทางเดินภายในสวนสาธารณะ 	 <p>ผังพระเจดีย์มูเตตา</p> <p>0 1 2 3 4 5</p> <p>0.10</p> <p>พระเจดีย์มูเตตา +0.15</p> <p>บันได</p> <p>20.00</p>
<p>2. โบสถ์วัดป่าเตไธย</p> 	 <p>เป็นโบราณสถานเก่าแก่ มีต้นไม้ขึ้นบดบังสถานที่ ขาดการดูแลรักษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงบริเวณโดยรอบ โบราณสถาน - ตัดแต่งต้นไม้ไม่ให้รกรุงรังบดบังโบราณสถาน เพื่อเปิดมุมมองแก่โบราณสถาน 	 <p>ทัศนียภาพพระเจดีย์มูเตตาหลังการปรับปรุง</p> <p>ทัศนียภาพวัดป่าเตไธยหลังการปรับปรุง</p> <p>0 1 2 3 4 5</p> <p>0.50</p> <p>1.00</p> <p>2.00</p> <p>2.00</p> <p>5.00</p> <p>8.00</p> <p>ถนน +0.00</p> <p>ทางเดิน +0.05</p> <p>แม่น้ำ</p> <p>ผังวัดป่าเตไธย</p>

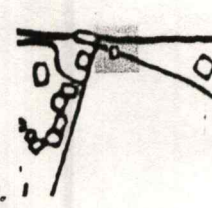
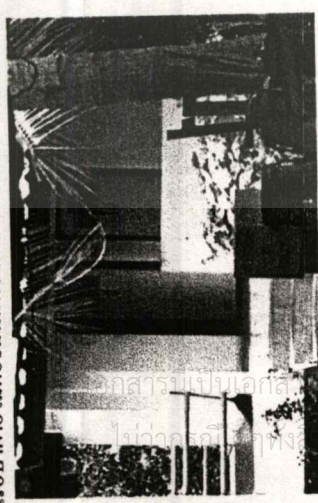

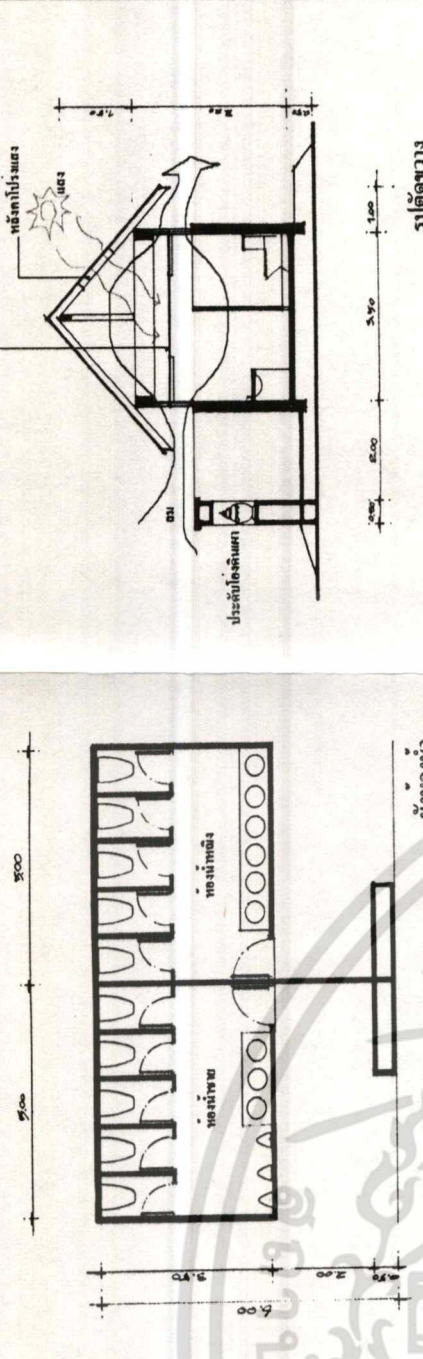
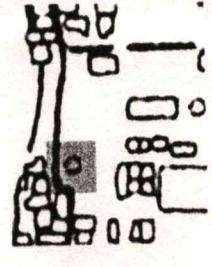
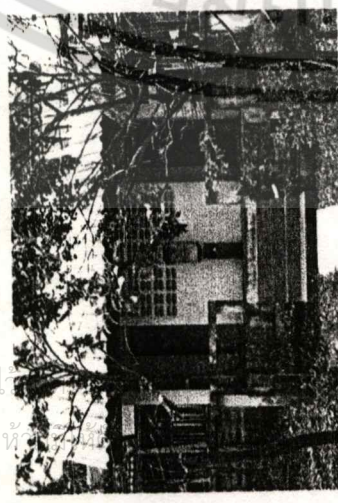
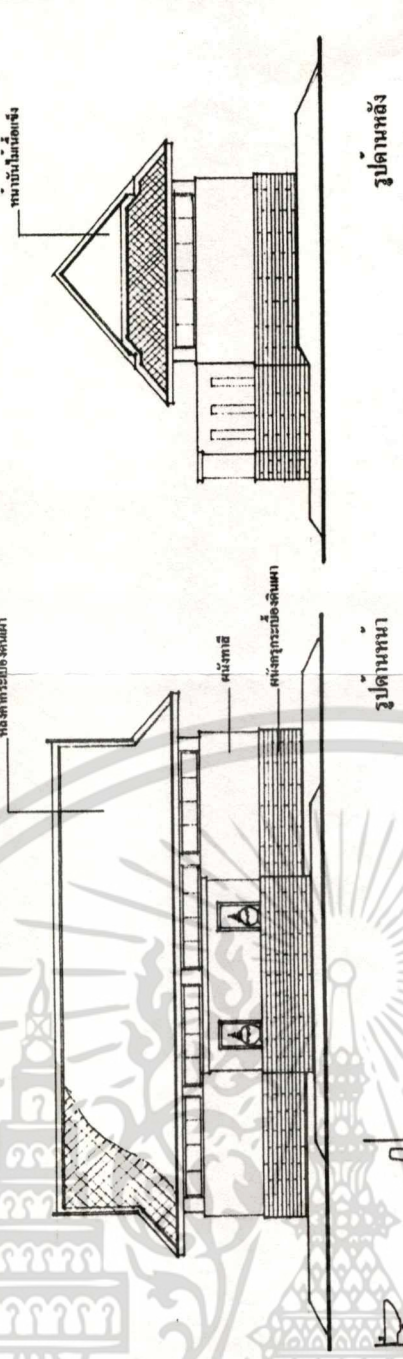
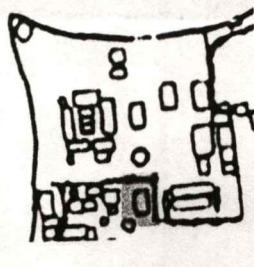
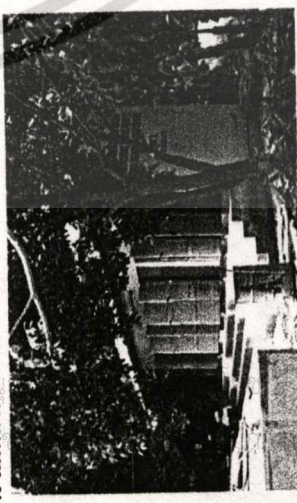
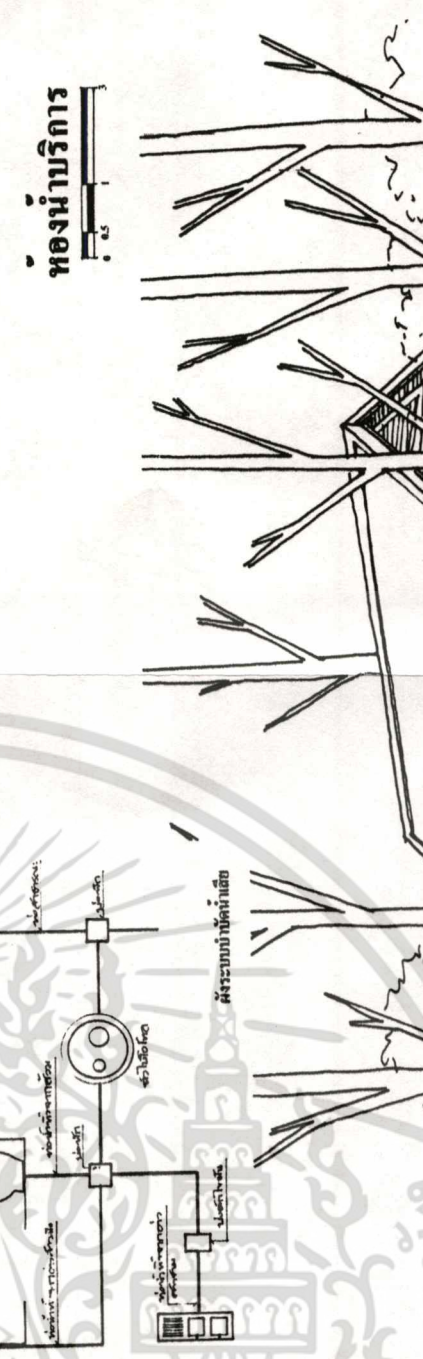
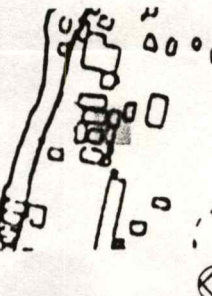
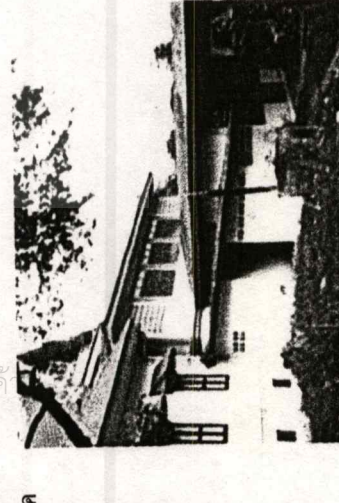
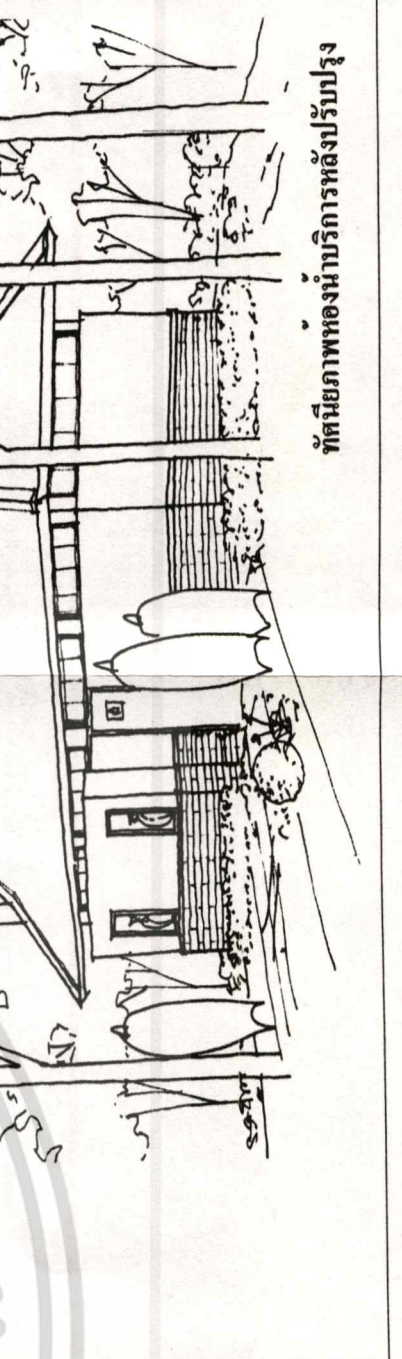
ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

ประเภทสิ่งก่อสร้าง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>1. ทำเรือวัดปรมย์ภิกษุ และทำเรือวัดสนามเหนือ</p> 	<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>1. ทำเรือวัดปรมย์ภิกษุ</p> <p>2. ทางขึ้นลงที่ท่าเรือเดี่ยวยาย</p> <p>ทางขึ้นลงเรือคับแคบ ไม่มีการจัดระเบียบการขึ้นลงเรือ สะพานเดินลงเรือไม่แข็งแรง ขาดรั้ว ไม่ปลอดภัย รูปแบบของราวกันตกไม่สอดคล้องกับสภาพของแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างศาลาที่พักนักท่องเที่ยวก่อนลงเรือโดยสาร - จัดทางขึ้นลงเรือโดยสารให้เป็น 2 ทาง โดยแยกเป็นทางขึ้นและทางลง - ปรับปรุงสะพานทางขึ้นลงเรือให้มีความแข็งแรง และมีรูปแบบที่สอดคล้องกับสภาพของแหล่งท่องเที่ยว - เสนอให้มีคนควบคุมจำนวนของผู้โดยสาร ที่จะโดยสารเรือในแต่ละรอบ 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p>
<p>ผังเกาะกรังแสดงตำแหน่งท่าเรือที่ปรับปรุง</p> 	<p>ท่าเรือวัดเขารุงทอง</p> <p>ท่าเรือวัดปรมย์ภิกษุ</p> <p>ท่าเรือวัดสนามเหนือ</p> <p>ท่าเรือวัดคูขันธ์</p> <p>ท่าเรือป่าชาย</p>	<p>ทำเรือหลังการปรับปรุง</p> 	<p>ทำเรือหลังการปรับปรุง</p>

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

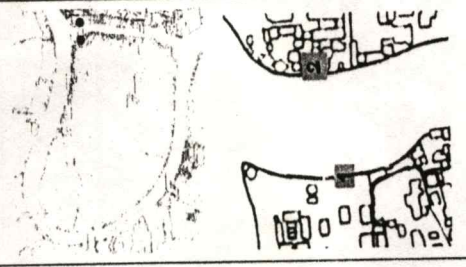
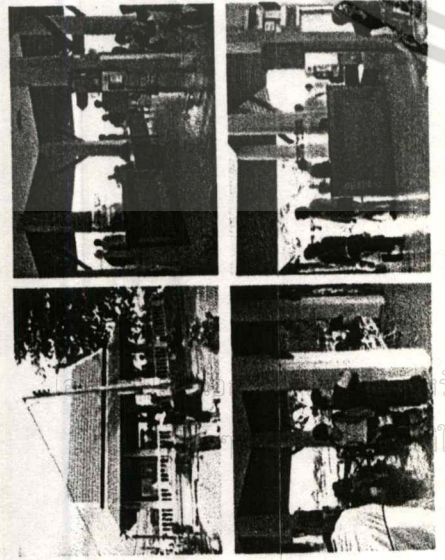

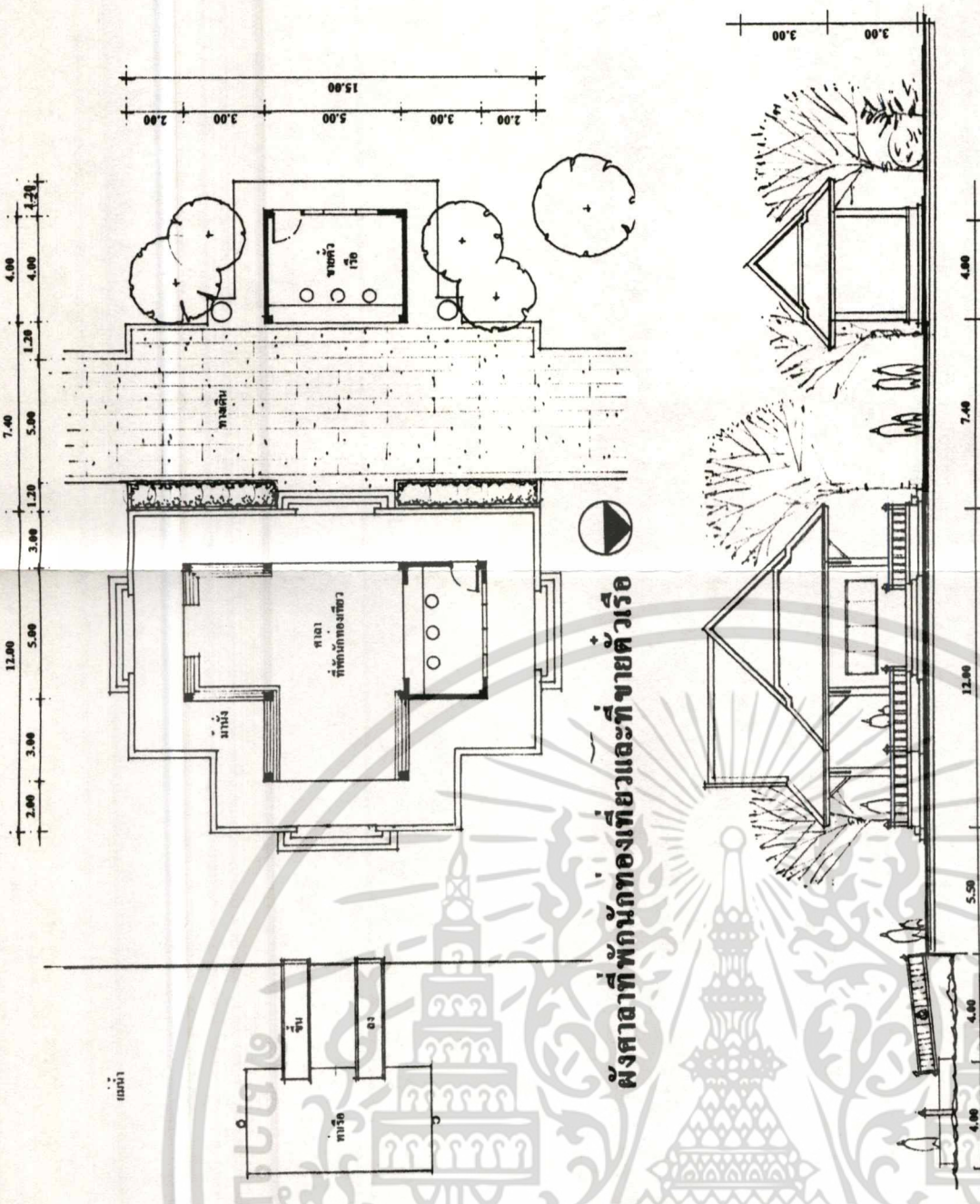
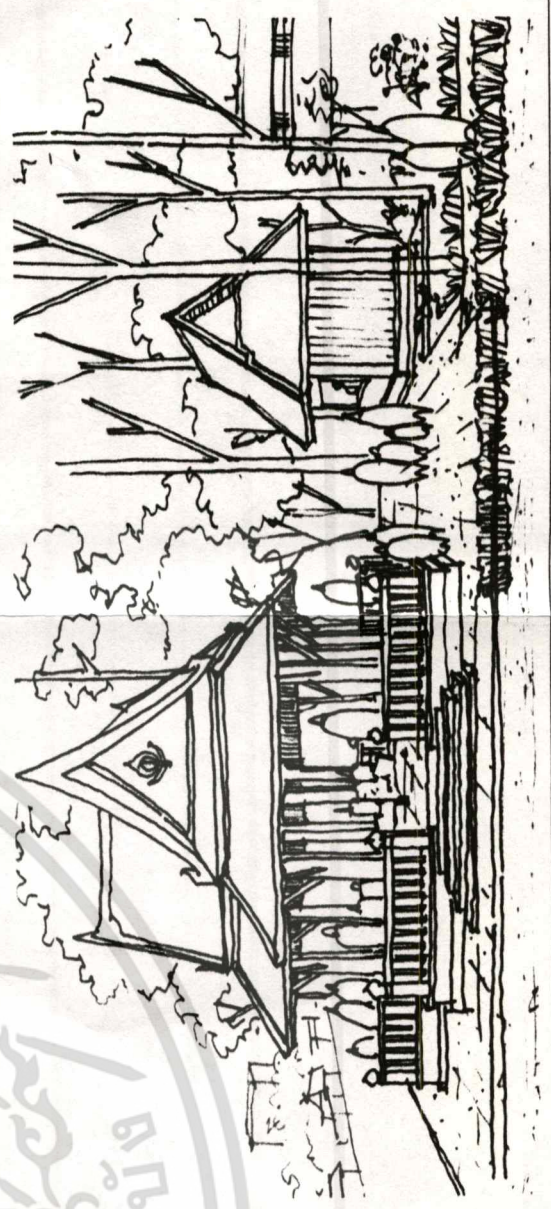
ประเภทสิ่งก่อสร้าง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว</p> 	<p>เป็นอาคารชั้นเดียวมีขนาดเล็ก จากความชัดเจน ถูกปิดบัง ไม่เปิดให้บริการ รูปแบบอาคารไม่สอดคล้องกับรูปแบบท้องถิ่น</p> <p>1. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เสนออาคารใหม่ - อยู่หมู่ที่ 2 บริเวณท่าเรือป่าไผ่ - เนื่องจากจะมีนักท่องเที่ยวมาจอดรถ บริเวณที่จอดรถที่เสนอใหม่ใกล้วัดกลางเกร็ด 	
	 <p>มุมมอง SITE จากฝั่งทำวัดกลางเกร็ด</p>		

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ประเภทสิ่งก่อสร้าง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>3. ห้องนำบริการ</p> <p>3.1 ห้องนำบริการบริเวณท่าเรือปาดายไม่คอยมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ เนื่องจากอยู่นอกเส้นทางท่องเที่ยวในปัจจุบัน</p> 	<p>สภาพปัจจุบัน</p> 	 <ul style="list-style-type: none"> - เสนออาคารใหม่รูปแบบให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม - แยกทางเข้าออกชายหญิง - ให้มีจำนวนห้องน้ำเพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว - คิดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียโดยใช้ถังบำบัดน้ำเสียถังรูป 	 <p>รูปตัดขวาง</p> <p>รูปด้านหน้า</p> <p>รูปด้านหลัง</p> <p>ห้องนำบริการ</p>
<p>3.2 ห้องนำบริเวณวัดได้เสื่อม มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการไม่มากนัก เนื่องจากอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสมมองเห็นชัดเกินไป</p> 		<p>พื้นที่การก่อสร้างเดิม</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p>	 <p>รูปด้านหน้า</p> <p>รูปด้านหลัง</p>
<p>3.3 ห้องนำบริเวณวัดบรมยัคกาวาส เป็นอาคารเก่า มีสภาพทรุดโทรม ไม่สะอาด มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่แบ่งแยกสัดส่วนระหว่างห้องนำชายและหญิง รูปแบบอาคารไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น</p> 		<p>พื้นที่การก่อสร้างเดิม</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p>	 <p>รูปด้านหน้า</p> <p>รูปด้านหลัง</p> <p>ห้องนำบริการ</p>
<p>3.4 ห้องนำบริการบริเวณหลังวัดเสนาทอง ไม่มีผู้คนมาใช้บริการเนื่องจากไม่มีป้ายบอกทางและทางเข้ากว้าง ถูกปิดไม่ให้ใช้งาน</p> 		<p>พื้นที่การก่อสร้างเดิม</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p> <p>พื้นที่การก่อสร้างใหม่</p>	 <p>รูปด้านหน้า</p> <p>รูปด้านหลัง</p> <p>ห้องนำบริการ</p>

ทัศนียภาพห้องนำบริการหลังปรับปรุง

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

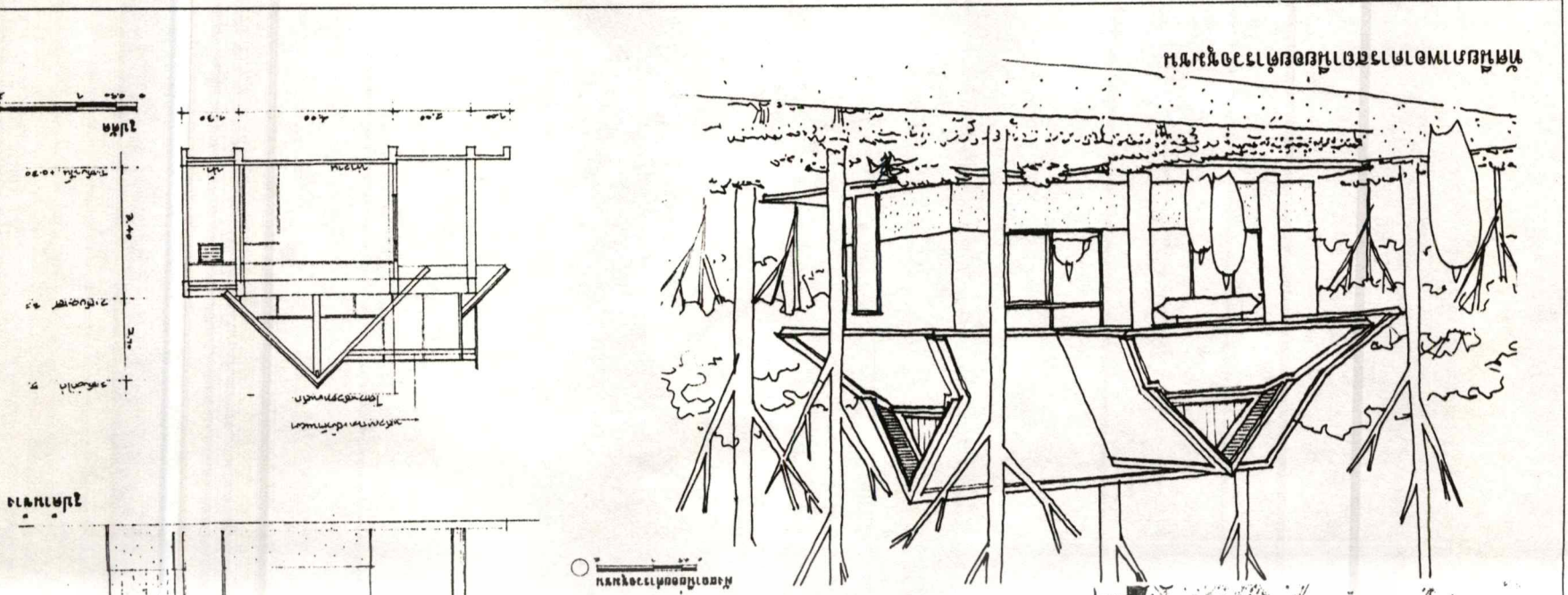
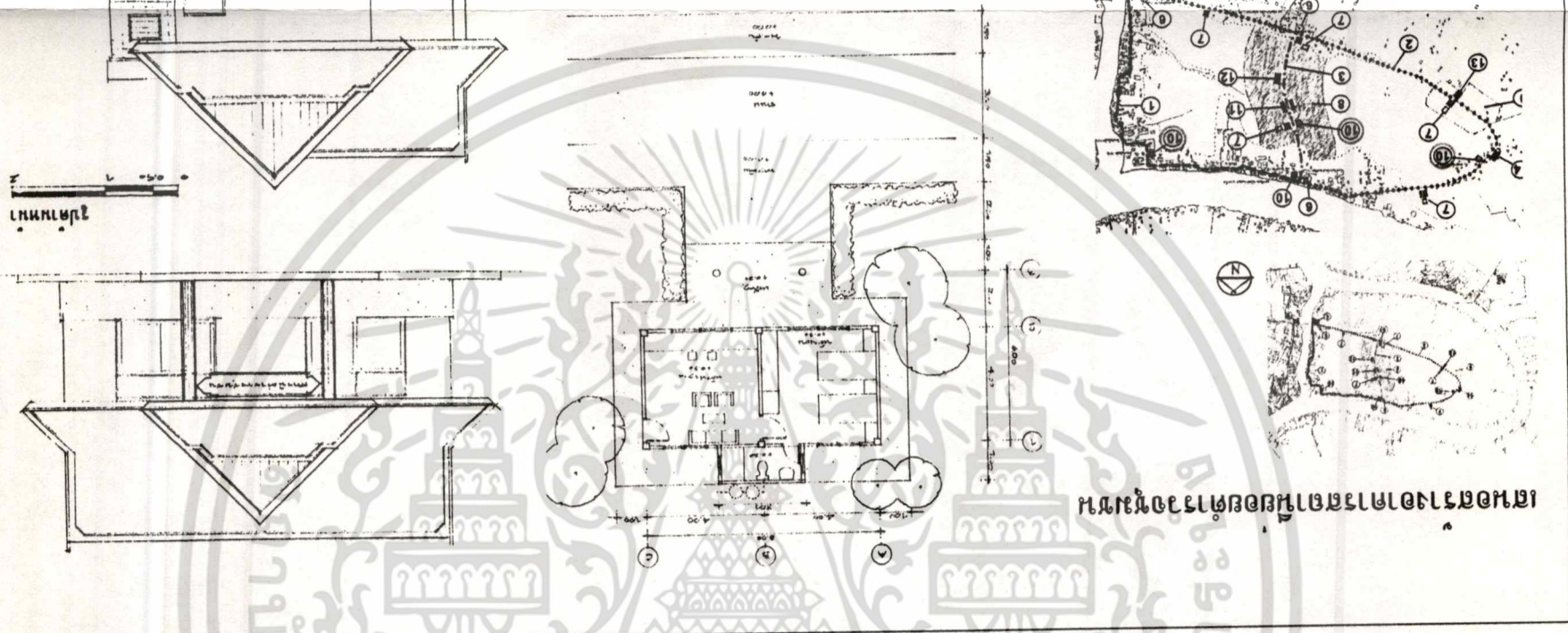
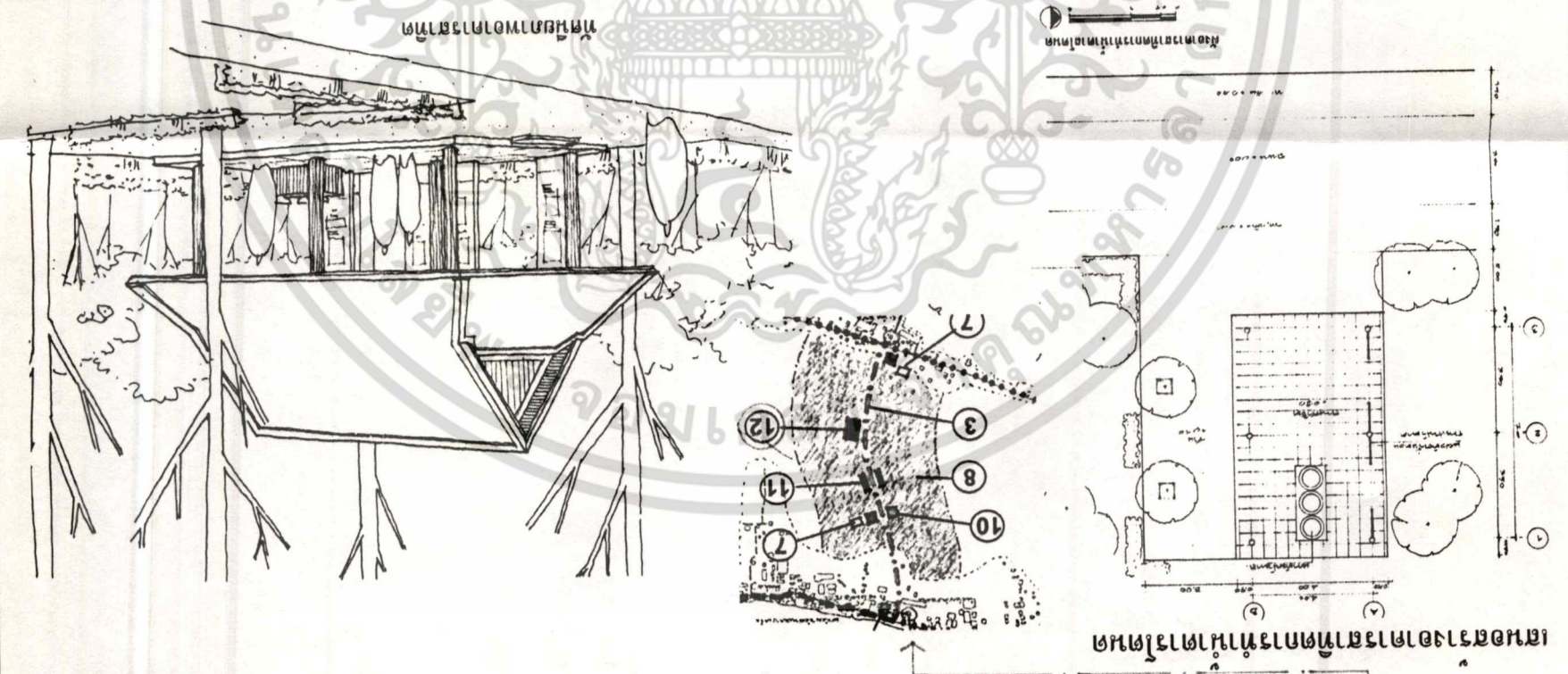
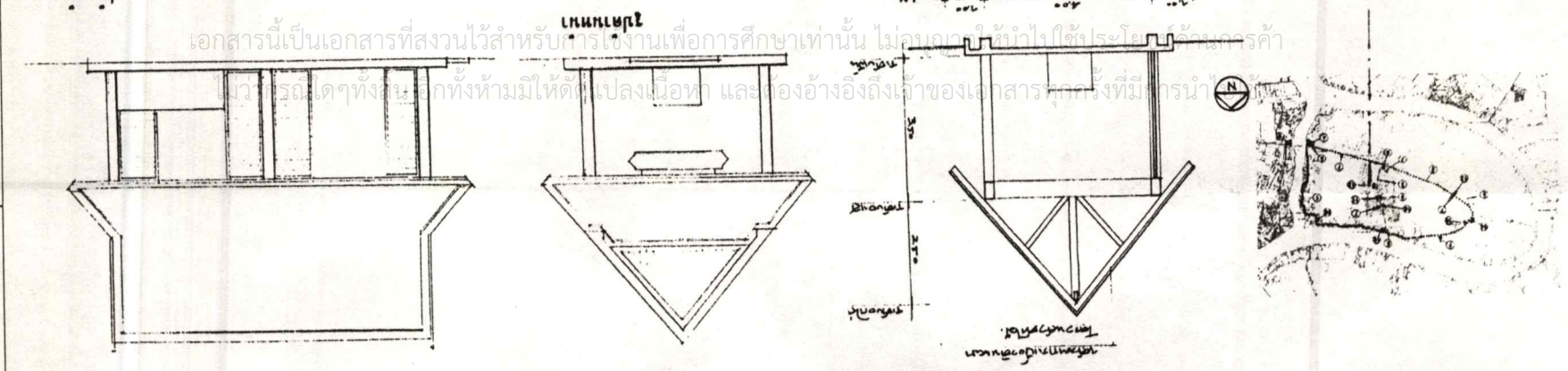
ประเภทสิ่งก่อสร้าง	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>4. ศาลาที่พักนักท่องเที่ยว</p> 	<p>เป็นอาคารที่สร้างขึ้นใหม่ อาคารถูกใช้งานผิดประเภท โดยถูกนำไปใช้เป็นสถานที่ขายข้าว</p> <p>1. ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณวัดประมัญจวิภาส ใช้ประโยชน์ ให้ผิดเพี้ยน</p> <p>2. ศาลาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณสนามเหนือ เป็นอาคารที่สร้างขึ้นใหม่ อาคารถูกใช้งานผิดประเภท เช่นกัน โดยถูกนำไปใช้เป็นสถานที่ของพ่อค้า แม่ค้า</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ย้ายจุดจำหน่ายข้าวเรือ โดยसारออกไว้นอกอาคาร บริเวณด้านหลังอาคาร - ปรับปรุงบริเวณภายในศาลา ให้มีที่นั่งพักผ่อน - มีศูนย์ข้อมูลให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว 	<p>ผังศาลาที่พักนักท่องเที่ยวและที่ขายข้าวเรือ</p> <p>รูปด้านศาลาที่พักนักท่องเที่ยวและที่ขายข้าวเรือ</p>

ประเภทสิ่งก่อสร้าง

สภาพปัจจุบัน

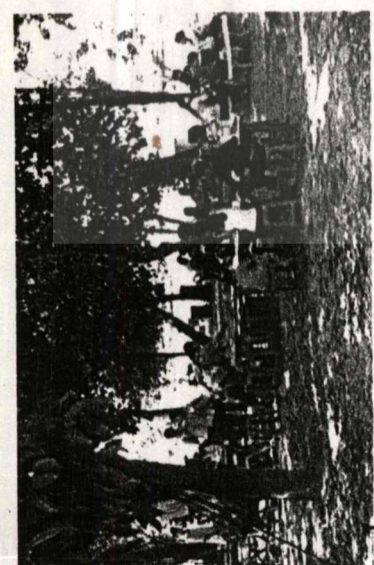

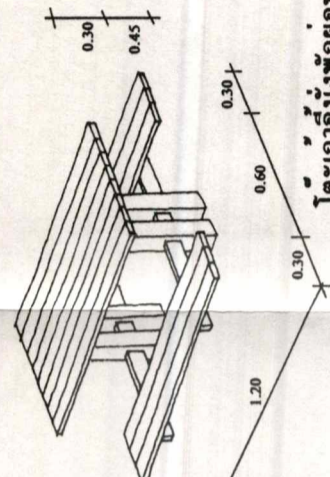
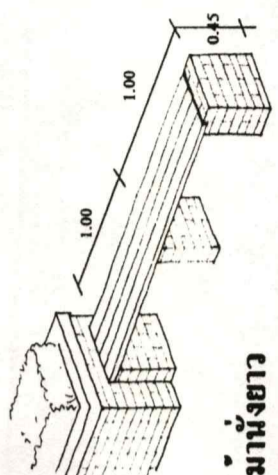
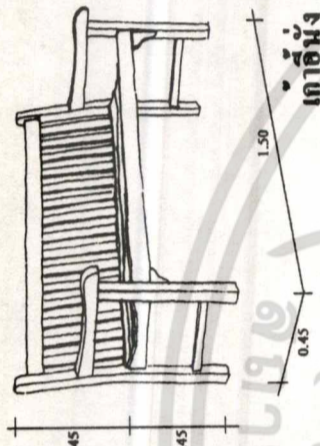
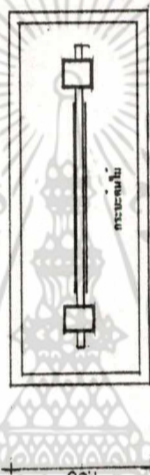

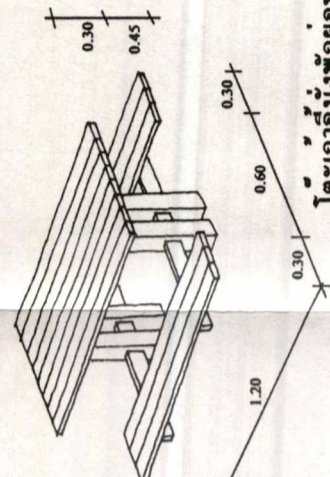
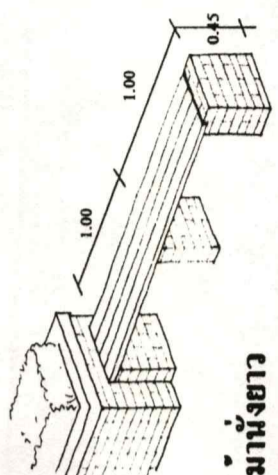
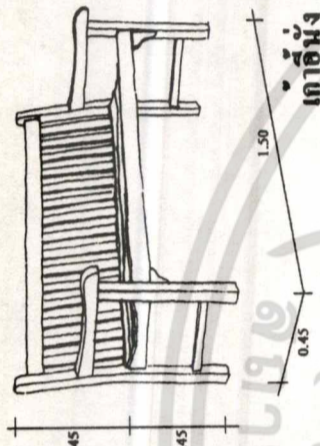
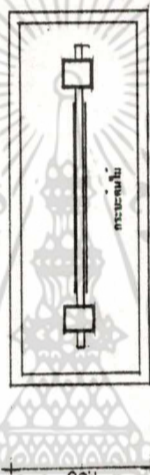

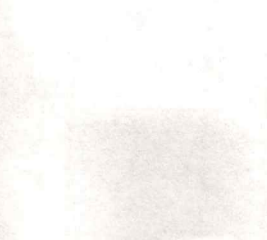
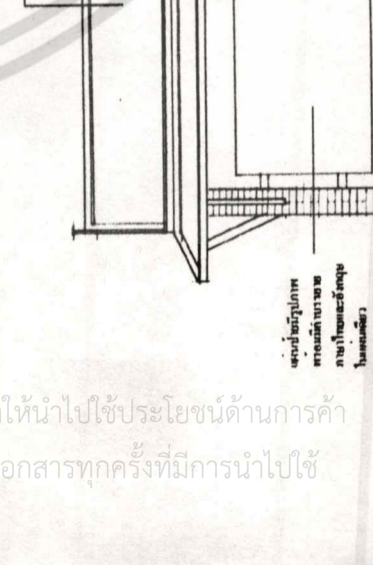
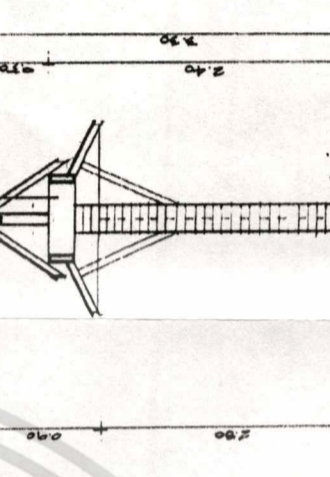
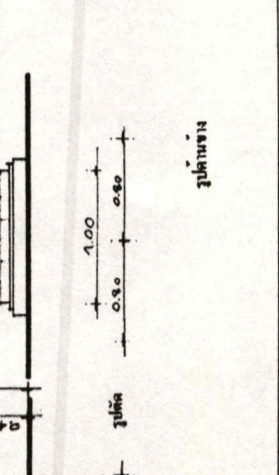
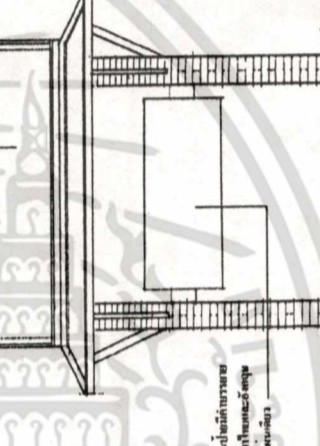
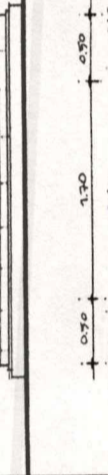

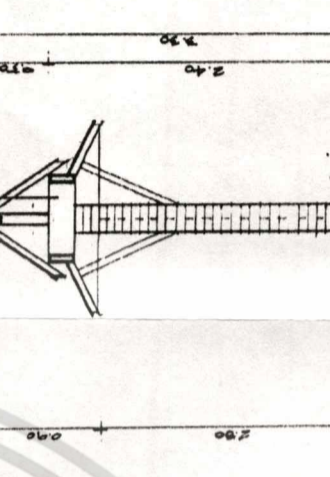
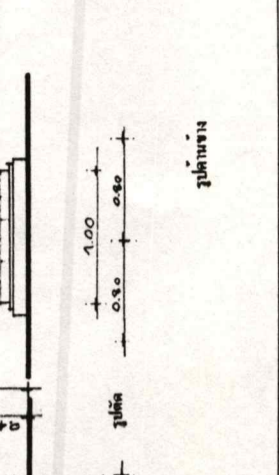
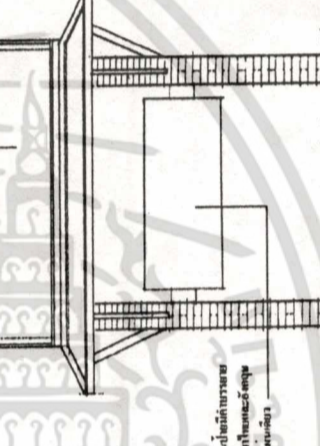
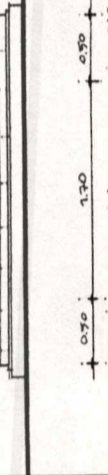

แนวความคิดในการออกแบบ

แนวทางการปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้า
 แนวความคิดทั้งหมดทั้งห้ามีให้ดูได้ แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีให้นำ

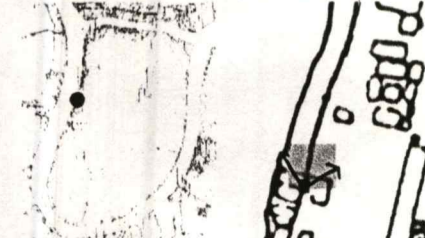
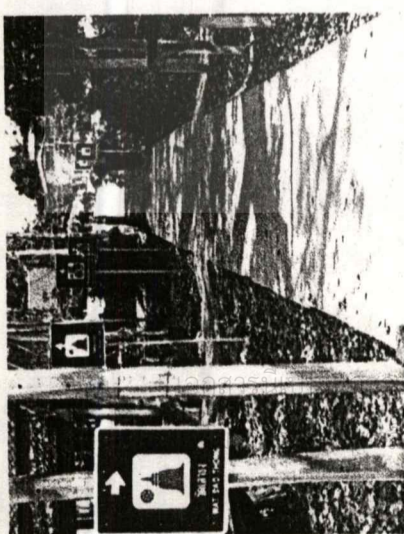
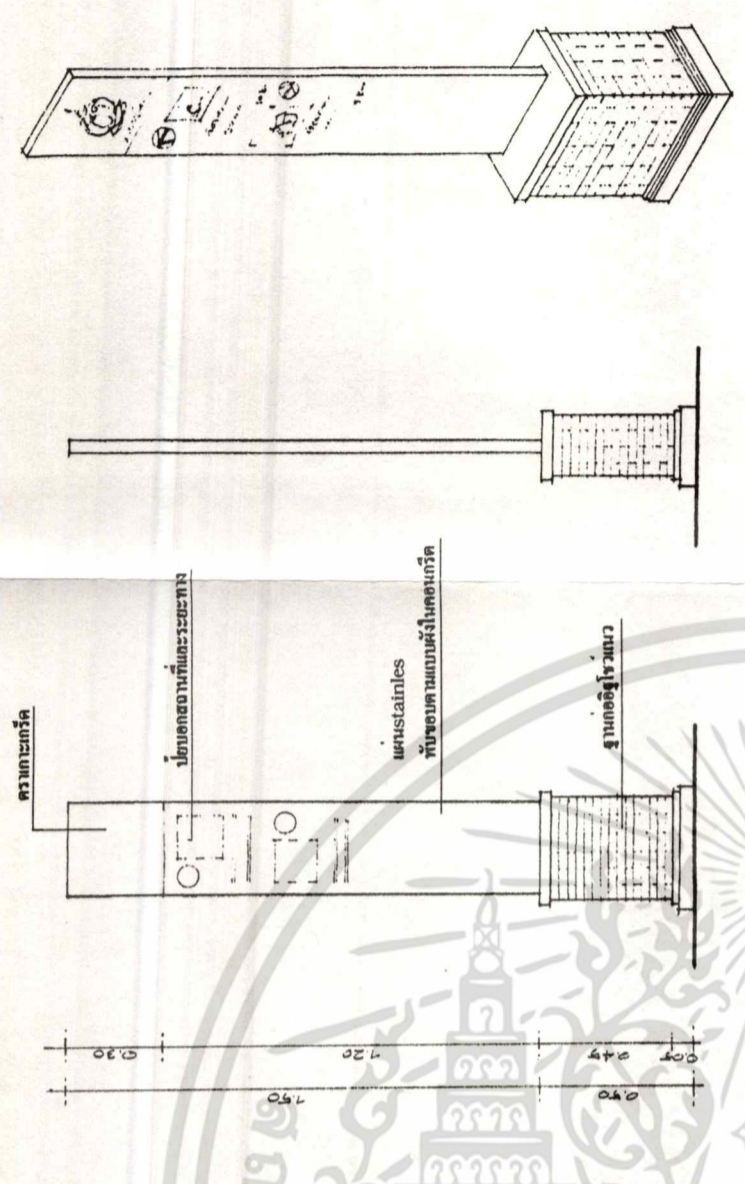

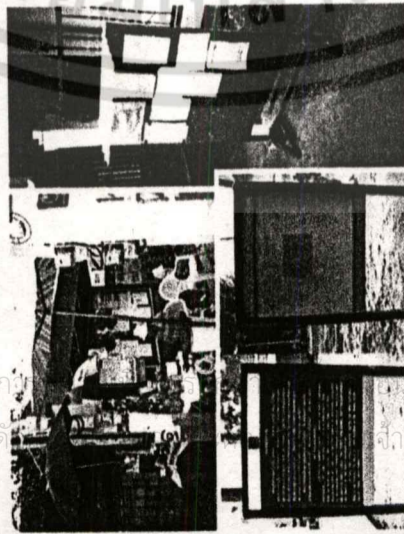
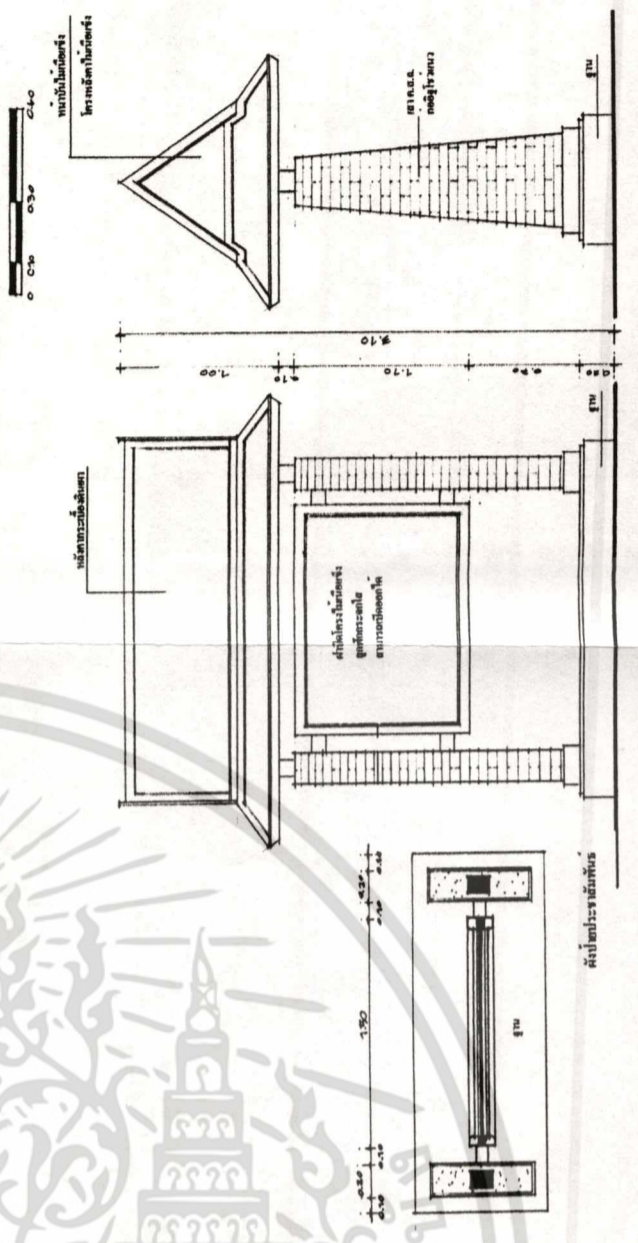
ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ประเภทสิ่งประกอบบริเวณ	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>1. ม้านั่ง</p> <p>จัดอยู่ในบริเวณสวนสาธารณะวัดบรมโยทิวาส การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม มีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ ร้านอาหารนำไปใช้เป็นโต๊ะทานอาหาร และมีรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม</p> <p>บางแห่งชำรุด มีรูปแบบที่หลากหลายไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีความแข็งแรงทนทาน จัดให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ - เสนอรูปแบบใหม่ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง - ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่ - การสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p> <p>โต๊ะเก้าอี้นั่งพักผ่อน</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>เก้าอี้มั่ง</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>ม้านั่งยาว</p>	 <p>โต๊ะเก้าอี้นั่งพักผ่อน</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>เก้าอี้มั่ง</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>ม้านั่งยาว</p>
  <p>บางแห่งชำรุด มีรูปแบบที่หลากหลายไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอรูปแบบใหม่ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง - ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่ - การสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย 	<p>แนวทางการปรับปรุง</p> <p>โต๊ะเก้าอี้นั่งพักผ่อน</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>เก้าอี้มั่ง</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>ม้านั่งยาว</p>	 <p>โต๊ะเก้าอี้นั่งพักผ่อน</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>เก้าอี้มั่ง</p> <p>ม้านั่งยาว</p> <p>ม้านั่งยาว</p>

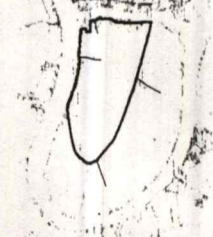
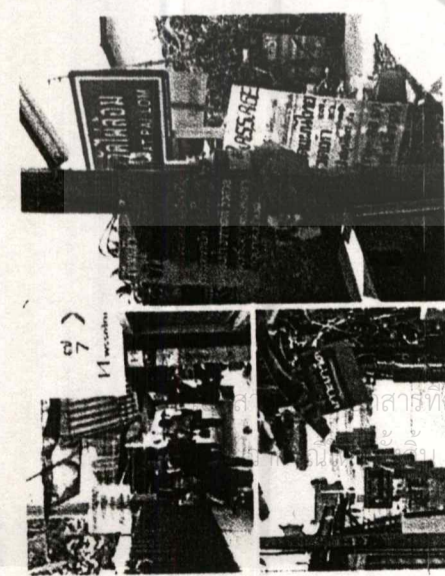
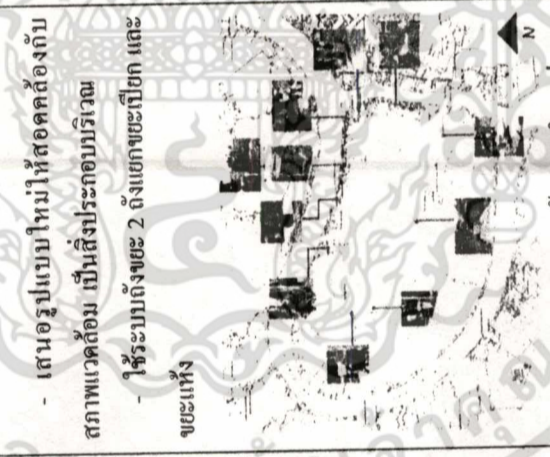
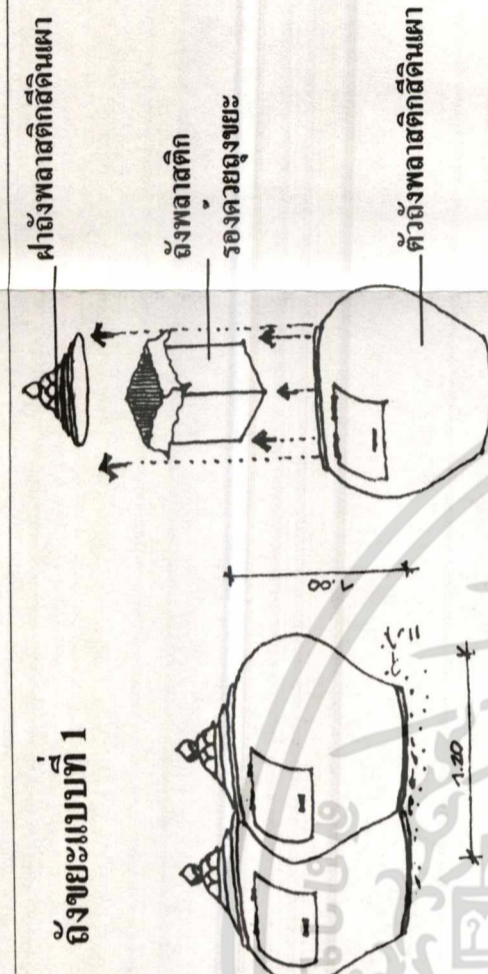
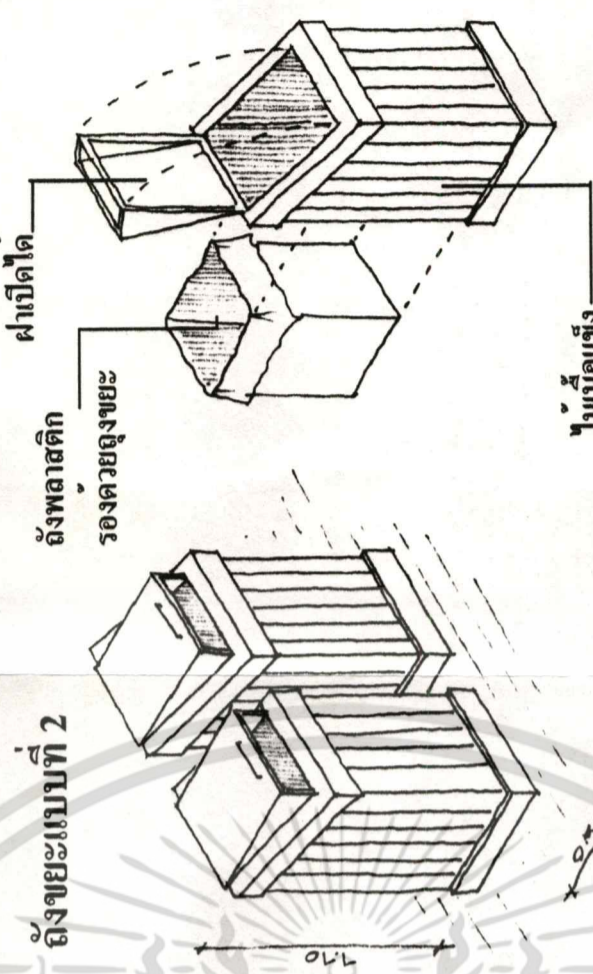
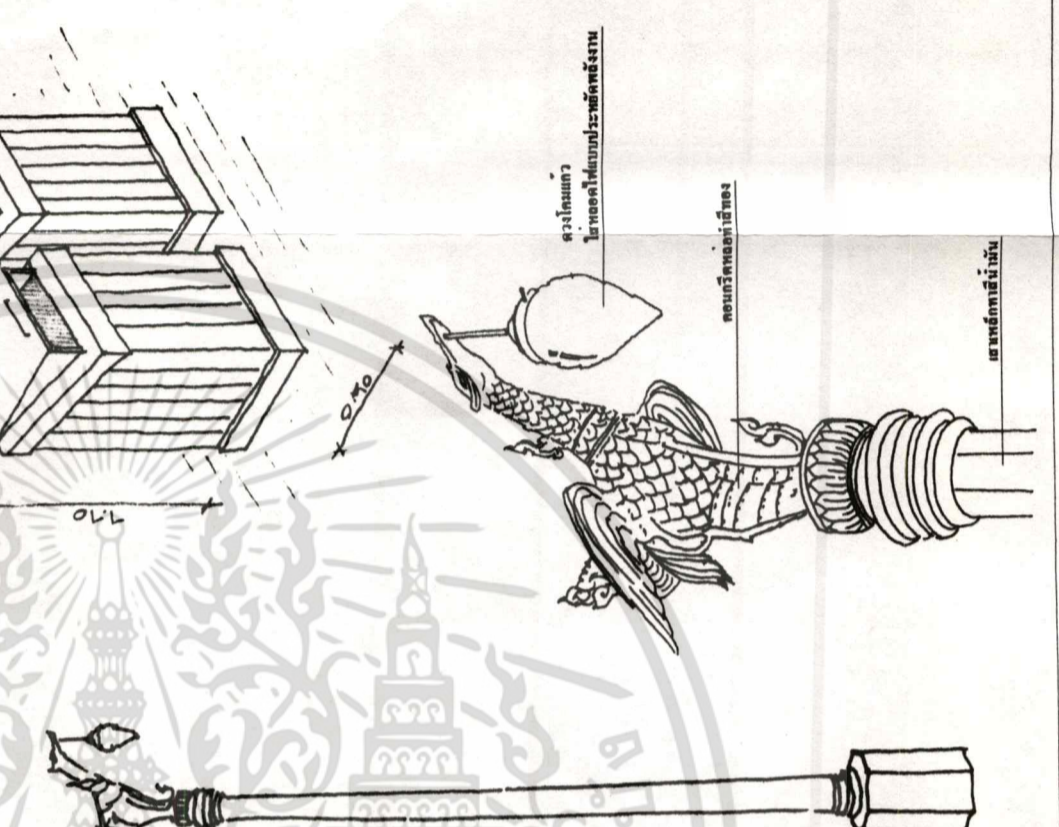
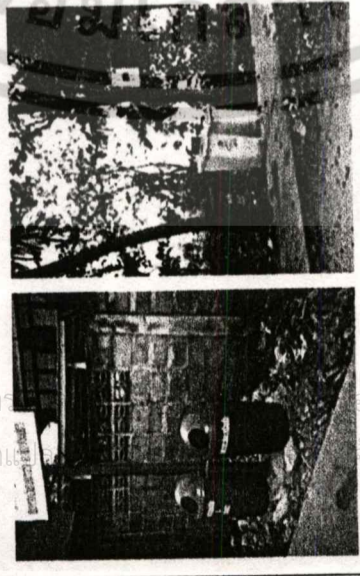
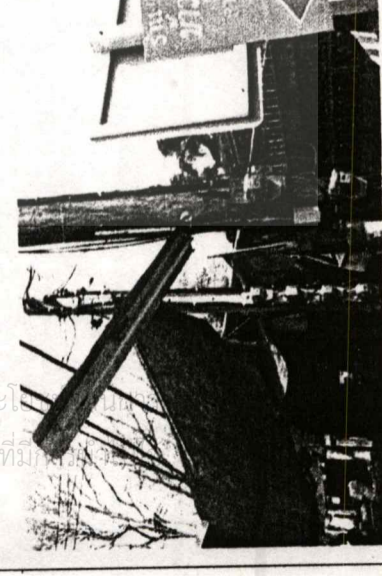

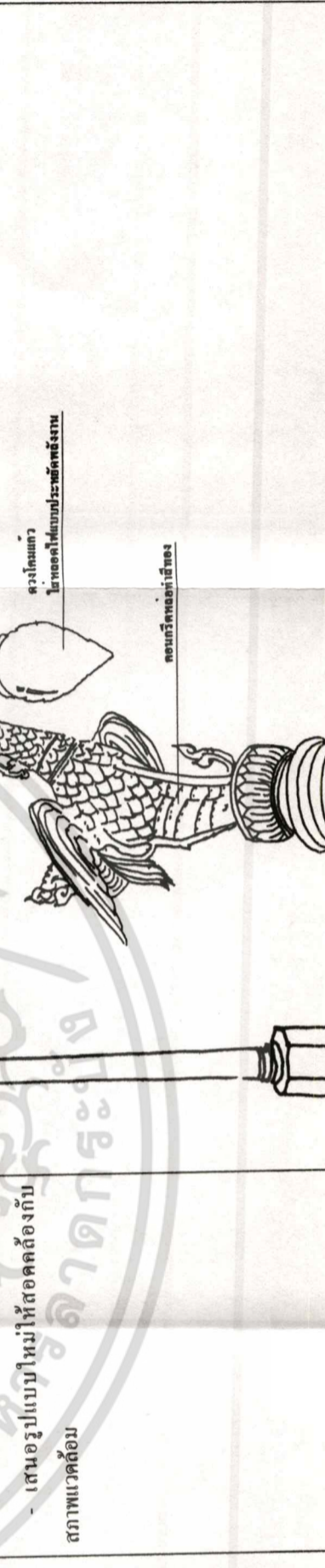
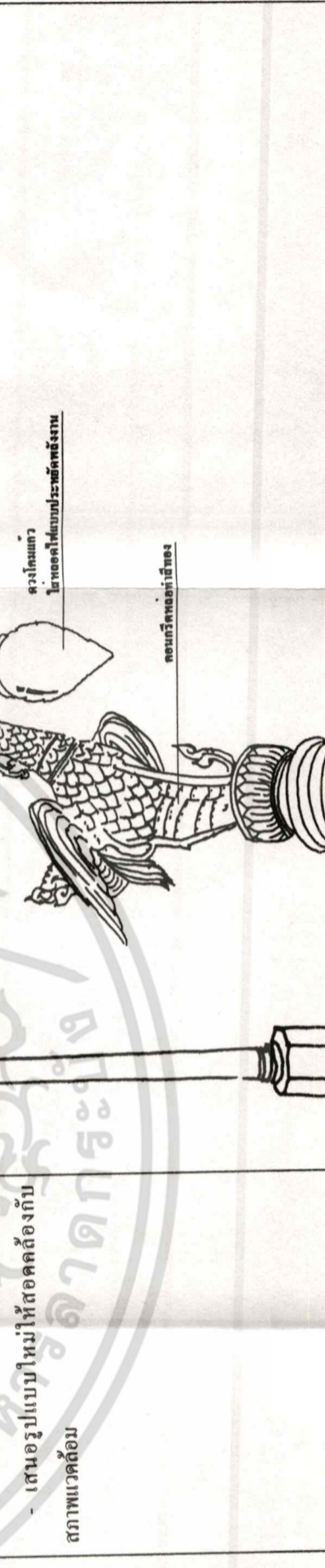
ป้ายบอกสถานที่ แบบที่ 1

ป้ายบอกสถานที่ แบบที่ 2

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภทสิ่งประกอบบริเวณ	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางการปรับปรุง
<p>3. ป้ายบอกทิศทาง</p> 	 <p>ปัจจุบันมีการติดตั้งไม่เป็นระเบียบกรง บางแห่งไม่ได้มาตรฐาน และไม่มีการบอกระยะทางในการเดินทางท่องเที่ยว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เสนอรูปแบบใหม่ เพื่อความเป็นระเบียบและความชัดเจนในการสื่อสาร - ทำป้ายสัญลักษณ์แสดงทิศทาง และตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงบอกระยะทางในการเดินทางท่องเที่ยว 	 <p>ครุฑเกาะกริด ป้ายบอกสถานที่และระยะทาง แผ่น stainless ที่ขอบตามแบบสั่งในคอนกรีต ฐานอลูมิเนียมขาว</p>
<p>4. ป้ายบอกข้อมูลข่าวสาร</p> 	 <p>จากการดูตรรกะ มีสภาพชำรุดทรุดโทรม มีรูปแบบที่หลากหลาย รูปแบบไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอรูปแบบใหม่ให้มีความแข็งแรง และไม่ขัดแย้งกับสภาพแวดล้อม 	<p>ป้ายบอกสถานที่และระยะทาง</p> <p>หน้าทำไม้เนื้อดี โครงเหล็กทำไม้เนื้อดี แผ่น stainless ที่ขอบตามแบบสั่งในคอนกรีต ฐานอลูมิเนียมขาว สีป้ายประชาสัมพันธ์ รูปด้านหน้า รูปด้านขวา รูปด้านหลัง</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

<p>ประเภทสิ่งประกอบบริเวณ</p>	<p>5. ป้ายโฆษณา</p> 	<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>มีการติดตั้งป้ายโฆษณาต่าง ๆ ตามทางเดินพบมากในย่านพาณิชย์ยกรรม ติดตั้งไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง ขาดการควบคุมที่ดี</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>- ออกกฎข้อบังคับห้ามติดตั้งป้ายโฆษณาตั้งที่กีดขวางแล้วข้างต้น</p> <p>- เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เป็นสิ่งประกอบบริเวณ</p> <p>- ใช้ระบบถังขยะ 2 ถังแยกขยะเปียก และขยะแห้ง</p> <p>ผังแสดงตำแหน่งขยะ</p> <p>เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม</p>	<p>แนวทางการปรับปรุง</p> <p>ผังขยะแบบที่ 1</p> <p>ถังขยะแบบที่ 2</p> 	
<p>6. ถังขยะ</p>		<p>รูปแบบถังเป็นพลาสติก มีความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อม รูปแบบไม่มีเอกลักษณ์ของเมือง และไม่เพียงพอต่อความต้องการ</p>	 <p>รูปแบบของควงโคมในบางพื้นที่มีสภาพทรุดโทรม รูปแบบไม่มีเอกลักษณ์ของเมือง</p>		
<p>7. ไฟฟ้าแสงสว่าง</p>					

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. กิจกรรมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ. : กอง/งานในส่วนกลาง.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. สรุปคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านกายภาพ. กรุงเทพฯ
: กองวางแผนโครงการ.
- กรมการผังเมือง. 2525. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2525).
กรุงเทพฯ :
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2531. คู่มือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดลุ่ม
1. วัดในเขตเกาะรัตนโกสินทร์ และริมคลองฝั่งธนบุรี กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- จวีร์รัตน์ นันทวนิช. 2535. “การศึกษาวิวัฒนาการการตั้งถิ่นฐานของชุมชนปากเกร็ด จังหวัด
นนทบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง. บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสัณฑ์ ปลัดสิงห์. 2530. ถนนมอญ. กรุงเทพฯ : คำนสุทธการพิมพ์.
- พิสัณฑ์ ปลัดสิงห์. 2530. มอญชนชาติไร้แผ่นดิน. กรุงเทพฯ : จตุจักรการพิมพ์.
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531. คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วัดปรมัยยิกาวาส. 2542. เกาะเกร็ด. กรุงเทพฯ : เอ็น พี สกิน พรินต์ติ้ง.
- สุด แสงวิเชียร. 2531. มอญในอดีตและปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์.
- อำเภอปากเกร็ด. 2544. ข้อมูลการท่องเที่ยว ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.
นนทบุรี : สำนักงานพัฒนาชุมชน.
- อำเภอปากเกร็ด. 2544. ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลแหล่งน้ำ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัด
นนทบุรี. นนทบุรี : สำนักงานพัฒนาชุมชน.
- สมพล คำรงค์เกียรติ. 2535. ประมวลความรอบรู้ (ภาคทฤษฎี) ผังเมือง. กรุงเทพฯ : เอกสารการสอน
วิชาการออกแบบชุมชนเมือง. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด. 2544. ร่างแผนพัฒนาตำบลเกาะเกร็ด. นนทบุรี : ตำบลเกาะ
เกร็ด.
- องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด. 2544. ข้อมูลและสภาพทั่วไปและสภาพทางเศรษฐกิจและ
สังคม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. นนทบุรี : ตำบลเกาะเกร็ด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

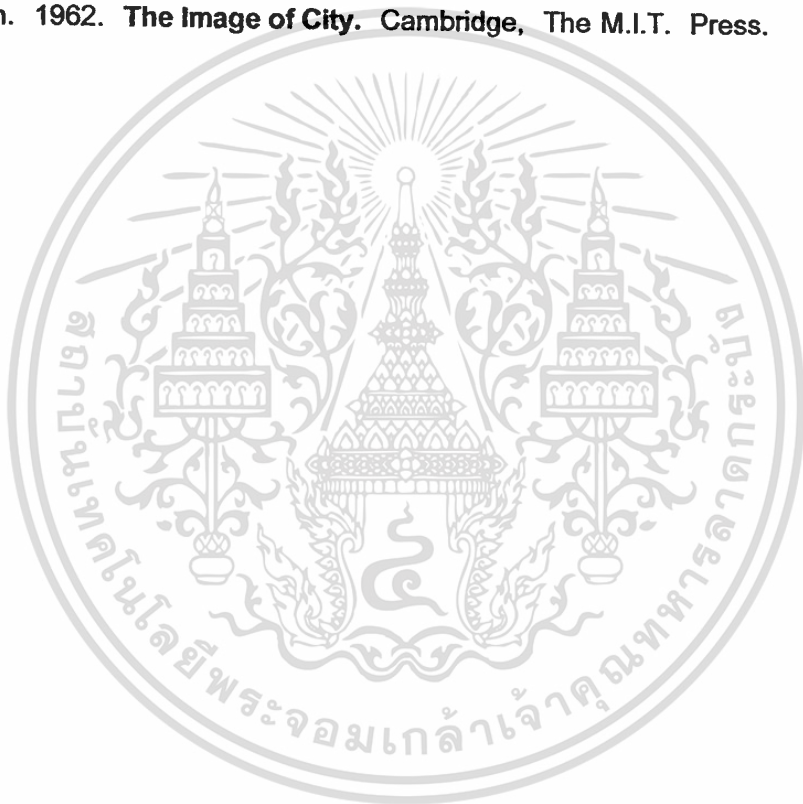
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ภาคกลาง เขต 6. จังหวัดนนทบุรี. 2544. รูปสถานการณ์ และยก
 ร่างแผนการท่องเที่ยว ปี 2544. นนทบุรี : อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี.
 แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดนนทบุรี [แผนที่]. 2544. กรุงเทพฯ : สำนักผังเมือง. กระทรวงมหาดไทย.
 แผนที่ทางอากาศ (JIGA). 2544. กรุงเทพฯ : กรมการผังเมือง. กระทรวงมหาดไทย.

Halprin, Lawrence. 1963. Reinhold Publishing. New York. Cities.

Love, Derek. 1993. Land Use and Landscape planning. Pitman Press. Great Britain.

Lyuch, Kevin. 1962. Site Planning. Cambridge, The M.I.T. Press.

Lyuch, Kevin. 1962. The Image of City. Cambridge, The M.I.T. Press.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 0119

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มกราคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ด้วยนายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน จำนวนประชากร และ ข้อมูลการท่องเที่ยวในตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อประกอบจัดเตรียมเค้าโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาภูมิทัศน์เมือง เพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. โทร. 3692

ที่ ทม 1504/ 0972

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์สุรศักดิ์ กังขาว

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ ๑๖ /2544 แต่งตั้งท่านเป็นประธานกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสิงหนเดช สิงหนเทศ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี "

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันพุธที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2544 เวลา 11.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ ธีรวัชรณ ชินะตระกูล)

คนบตี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2544

นายสิงหนเดช สิงหนเทศ รหัสประจำตัว 42064025 ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา ภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี (THE DEVELOPMENT OF URBAN LANDSCAPE FOR TRAVEL CASE STUDY KOHKRED NONGTHABURI)" โดยมี อ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.มาลัย จีร์วัฒน์เกษตร์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับ: 30 เม.ย. 2544
no.194 13 33 135

ที่ ทม 1504/ 1777

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 เมษายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน อธิบดีกรมการผังเมือง

ด้วยนายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอแผนที่ทางอากาศ (JIGA) ของจังหวัดนนทบุรี เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าว
อย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

และหวังเป็น

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

มีชม ผู้อำนวยการสำนักการช่างและแผนผัง

นายสมิทธิ ธีระกุล
สำนักบริหารงานทั่วไป
กองบริหารงานแผนและโครงการ

30 เม.ย. 2544

กรมช่าง
แผนผัง
เลขที่ 37
วันที่ 37

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่าสาระสำคัญของสิ่งอื่นก็ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. 36๗2

ที่ ทม 1504 / 2508

วันที่ ๒ มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ด้วย นายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ของนายสิงหนเดช สิงหนเทศ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 /

2508

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมเกียรติ สุขทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย 1 ชุด

ด้วย นายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นายสิงหนเดช สิงหนเทศ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. 3692

ที่ ทม 1504 / 2508

วันที่ 1 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์สุรศักดิ์ กังขาว

ด้วย นายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ของนายสิงหนเดช สิงหนเทศ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยจำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504 / 2508

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ศ.ดร.ตรีังใจ บูรณสมภพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย 1 ชุด

ด้วย นายสิงหนเดช สิงหนเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นายสิงหนเดช สิงหนเทศ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199, 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง
การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ส่วนแบบสัมภาษณ์ (ปลายเปิด) นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสัมภาษณ์ (ปลายเปิด) ที่ตรงกับความเป็นจริงและให้ครบทุกข้อ ซึ่งจะทำงานวิจัยนี้ได้ผลตามเป้าหมาย คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลเสียหายต่อคำผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แต่อย่างใด ผู้วิจัยขอขอบคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว

ขอขอบคุณในความกรุณาที่ท่านได้สละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

โปรดใส่เครื่องหมาย () ลงในช่อง

1. เพศ

(...) ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี () 20-35 ปี
 () 35-50 ปี () มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ () รับจ้าง
 () เจ้าของกิจการ () นักเรียน, นักศึกษา
 () อื่นๆ โปรดระบุ

4. ท่านเคยมาเที่ยวเกาะเกร็ดกี่ครั้ง

() 1 ครั้ง () 2 ครั้ง
 () 3 ครั้ง () มากกว่าครั้ง

5. ท่านมาเที่ยวเกาะเกร็ด กับใคร

() มาเพียงลำพัง () มากับครอบครัว
 () มากับเพื่อน () อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. จำนวน คนที่มากับท่าน

() มาเพียงลำพัง () 2-3 คน
 () 4-6 คน () มากกว่า 6 คน

7. เหตุผลที่ท่านมาเที่ยวเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ชื่อของที่ระลึก (เครื่องปั้นดินเผา) () ทานอาหารพื้นบ้าน
 () พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ () ศึกษาพื้นที่และวิถีชีวิต
 () อื่นๆ โปรดระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว
ไปรดใส่เครื่องหมาย () ลงในช่อง

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ย่านและที่รวมกิจกรรม

1. ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดนานเท่าใด

☐ 1-2 ชั่วโมง	☐ 2-3 ชั่วโมง
☐ 3-4 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 4 ชั่วโมง
2. ท่านสนใจเที่ยวบริเวณใดบนเกาะเกร็ด มากที่สุด

☐ โบสถ์วัดปรมัยยิกาวาส	☐ เดินซื้อเครื่องปั้นดินเผา
☐ ชมการปั้นเครื่องปั้นดินเผา	☐ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน
☐ ศิลปวัฒนธรรมชาวมอญ	☐ คลองขนมหวาน
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	
3. ท่านพบปัญหาในการท่องเที่ยวบริเวณย่านการค้าหรือไม่

☐ ไม่พบปัญหา	
☐ พบปัญหา	อย่างไร.....
4. ท่านคิดว่าในบริเวณย่านการค้าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ อาคารบริการนักท่องเที่ยว	☐ ศาลาที่พัก
☐ ห้องน้ำ	☐ ม้านั่งพักผ่อน
☐ ป้ายบอกทาง	☐ ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว
☐ ถังขยะ	☐ ที่ดื่มน้ำบริการ
☐ โทรศัพท์สาธารณะ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่องการขายของและในเรื่องของ
การท่องเที่ยว

☐ เห็นด้วย	
☐ ไม่เห็นด้วย	
เพราะเหตุใด.....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่างโล่ง

1. ท่านใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาสหรือไม่

() ไม่ใช่

() ใช่ โปรดตอบข้อ (1.1) (1.2) (1.3)

(1.1) ท่านคิดว่าสวนสาธารณะบนเกาะเกร็ดมีความเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือไม่

() เพียงพอ

() ไม่เพียงพอ

(1.2) ท่านพบปัญหาใดบ้างในการใช้สวนสาธารณะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ไม่พบปัญหา

() การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม

() มีฝุ่นมาก

() ไม่สะอาด

() ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน

() วัสดุปูพื้นไม่เหมาะสม

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

(1.3) ท่านคิดว่าบริเวณสวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาสควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ห้องน้ำ

() ม้านั่งพักผ่อน

() ชุมนโชมณาประสาธัมพันธ์

() ถังขยะ

() ที่คืมน้ำบริการ

() โทรศัพท์สาธารณะ

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. บริเวณใดบ้างที่ท่านใช้เป็นสถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส

() บริเวณที่ว่างตามทางเดิน

() ศาลาทำเรือต่างๆ

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

(2.1) ท่านพบปัญหาในการใช้สถานที่หยุดพักผ่อนในการท่องเที่ยวอย่างไร

() ไม่พบปัญหา

() สถานที่ไม่เพียงพอ

() สถานที่ไม่สะอาด

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร

1. ท่านเดินทางมายังเกาะเกร็ด โดยวิธีใด
 - () รถโดยสารประจำทาง
 - () รถยนต์ส่วนตัว (โปรดตอบข้อ 1.1 และ 1.2)
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
 - 1.1 ท่านนำรถไปจอดที่บริเวณใด
 - () ลานจอดรถวัดสนามเหนือ () ที่จอดรถตรงข้ามวัดสนามเหนือ
 - () ที่จอดรถ 30 บาท () ลานจอดรถวัดกลางเกร็ด
 - () บริเวณอื่น โปรดระบุ.....
 - 1.2 ท่านพบปัญหาในบริเวณที่ท่านนำรถไปจอดหรือไม่
 - () ไม่พบปัญหา
 - () พบปัญหา โปรดระบุ.....
2. ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด
 - () ทำเรือวัดกลางเกร็ด () ทำเรือวัดสนามเหนือ
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
3. ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด
 - () ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส () ทำเรือวัดป่าฝ้าย
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. ท่านพบปัญหาในการใช้ทำเรือหรือไม่
 - () ไม่พบปัญหา
 - () พบปัญหา โปรดระบุ.....
5. ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางทางท่องเที่ยวหรือไม่
 - () ไม่พบปัญหา
 - () พบปัญหา โปรดระบุ.....
 - (5.1) ท่านคิดว่าในเส้นทางทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ศาลาที่พัก () โทรศัพท์สาธารณะ
 - () ห้องน้ำ () ม้านั่งพักผ่อน
 - () ป้ายบอกทาง () ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว
 - () ถังขยะ () อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ท่านคิดว่าการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดมีความปลอดภัยหรือไม่
- () ปลอดภัย
- () ไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด.....
7. ท่านใช้บริการเรือเที่ยวรอบเกาะหรือไม่
- () ไม่ใช้บริการ
- () ใช้บริการ (โปรดตอบข้อ 7.1)
- (7.1) ท่านคิดว่าเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำควรปรับปรุงหรือไม่
- () ไม่ควรปรับปรุง
- () ควรปรับปรุง เพราะเหตุใด.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายคา

1. ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดที่มองเห็นได้ชัดเจน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) () วัด ไร่ล้อม
- () วัดปรมัยยิกาวาส () ศาลาพักผ่อนท่องเที่ยว
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกตหรือที่หมายตาในการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) () วัด ไร่ล้อม
- () วัดปรมัยยิกาวาส () วัดเสาธงทอง
- () ศาลาพักผ่อนท่องเที่ยว
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....
3. ในกรณีที่ท่านมาเป็นกลุ่มท่านจะเลือกบริเวณใดเป็นจุดนัดพบ
- () บริเวณท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส () สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส
- () เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง) () อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1. ท่านเคยใช้ห้องน้ำบริการบริเวณใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ไม่เคยใช้ () บริเวณท่าเรือป่าฝ้าย
 () บริเวณวัดปรมัยยิกาวาส () บริเวณวัดไผ่ล้อม
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (1.1) ท่านพบปัญหาในการใช้ห้องน้ำบริการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ไม่พบปัญหา
 () ไม่เพียงพอ
 () ไม่สะอาด
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านคิดว่าบริเวณท่าเรือควรมีการปรับปรุงหรือไม่
- () ไม่ควร
 () ควร (ตอบข้อ 1.1)
- 1.1 ควรปรับปรุงบริเวณใด มากที่สุด
- () ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส () ท่าเรือวัดป่าฝ้าย
 () ท่าเรือวัดไผ่ล้อม () อื่นๆ โปรดระบุ.....
 () เพราะเหตุใด.....
3. ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่
- () ไม่ควรปรับปรุง
 () ควรปรับปรุง (ตอบข้อ 3.1)
- (3.1) ควรปรับปรุงบริเวณใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () อาคารบริการนักท่องเที่ยว () ศาลาพักผ่อนนักท่องเที่ยว
 () ถังขยะ () ห้องน้ำ
 () ม้านั่ง () เสาไฟ
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง
การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ส่วนแบบสัมภาษณ์ (ปลายปิด) นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวกรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสัมภาษณ์ (ปลายปิด) ที่ตรงกับความเป็นจริงและให้ครบทุกข้อ ซึ่งจะทำงานวิจัยนี้ได้ผลตามเป้าหมาย คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่ผลเสียต่อดังผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แต่อย่างใด ผู้วิจัยขอขอบคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีชีวิตปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

ขอขอบคุณในความกรุณาที่ท่านได้สละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่องการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

โปรดใส่เครื่องหมาย () ลงในช่อง

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 20-35 ปี
☐ 35-50 ปี	☐ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา

☐ ปวช. ปวส.	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรี	☐ สูงกว่าปริญญาตรี
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	
4. อาชีพที่เป็นรายได้หลัก

☐ รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	☐ รับจ้าง
☐ เจ้าของกิจการ	☐ นักเรียน, นักศึกษา
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	
5. ท่านอาศัยอยู่ตำบลเกาะเกร็ดเป็นระยะเวลา

☐ น้อยกว่า 3 ปี	☐ มากกว่า 3 ปี
--	---------------------------------------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิถีชีวิตปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง
เพื่อการท่องเที่ยว

โปรดใส่เครื่องหมาย () ลงในช่อง

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ย่านและที่รวมกิจกรรม

1. บริเวณใดที่ท่านใช้เป็นี่รวมทำกิจกรรม

() วัด () สถานที่ราชการ

() โรงเรียน

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ท่านไปทำกิจกรรมที่วัดใดเป็นประจำ

() วัดปรมัยยิกาวาส () วัดนิมพลีสุทราวาส

() วัดไผ่ล้อม () วัดเสาชิงช้า

() วัดศาลากุล
ถ้าปกติละก็วัน.....

3. สถานที่วัดใดถูกใช้จัดงานหรือทำกิจกรรมมากที่สุด

() วัดปรมัยยิกาวาส () วัดนิมพลีสุทราวาส

() วัดไผ่ล้อม () วัดเสาชิงช้า

() วัดศาลากุล

4. ท่านประกอบกิจการค้าขายบนเกาะเกร็ดหรือไม่

() ไม่ประกอบกิจการค้าขาย

() ประกอบกิจการค้าขาย ตอบข้อ (4.1 - 4.2)

4.1 ในวันหยุด ช่วงเวลาใดที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากที่สุด.....

4.2 ในวันธรรมดา ช่วงเวลาใดที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากที่สุด.....

5. ท่านคิดว่าบริเวณย่านการค้ามีความหนาแน่นมากน้อยเพียงใด

() หนาแน่นน้อย () หนาแน่นปานกลาง

() หนาแน่นมาก

6. ท่านคิดว่าบนเกาะเกร็ดควรได้รับการปรับปรุงหรือไม่

() ไม่ควร

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1) ท่านคิดว่าบริเวณใดของเกาะเกร็ดที่ควรปรับปรุง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส () ลานหน้าวัดปรมัยยิกาวาส
 () สวนสาธารณะวัดปรมัยยิกาวาส () ร้านอาหารหน้าวัดปรมัยยิกาวาส
 () อื่นๆ โปรดระบุ

เพราะเหตุใด.....

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบในเรื่องการขงขงและในเรื่องของการท่องเที่ยว

- () เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย
 เพราะเหตุใด.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่างโล่ง

1. ท่านใช้สวนสาธารณะบริเวณหน้าวัดปรมัยยิกาวาสหรือไม่

- () ไม่ใช่
 () ใช่ ตอบข้อ (1.1)

1.1 ท่านพบปัญหาเรื่องใดบ้างในการใช้สวนสาธารณะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่พบปัญหา () การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม
 () มีฝุ่นมาก () ไม่สะอาด
 () ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน () วัสดุปูพื้นไม่เหมาะสม
 () พื้นที่ไม่เพียงพอ
 () อื่นๆ โปรดระบุ

1.2 ท่านคิดว่าบริเวณสวนสาธารณะควรมีถึงอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ศาลาที่พัก () โทรศัพท์สาธารณะ
 () ห้องน้ำ () ม้านั่งพักผ่อน
 () ถังขยะ () ที่คืมน้ำบริการ
 () ไฟฟ้าแสงสว่าง () อื่นๆ โปรดระบุ

2. ท่านคิดว่าการใช้ที่ดินมีปัญหาหรือไม่

- () ไม่มีปัญหา
 () มีปัญหา ตอบข้อ (2.1)

(2.1) มีปัญหาเนื่องจาก

- () พื้นที่ไม่เพียงพอ () ไม่มีอุปกรณ์กีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และห้ามเผยแพร่เพื่อการศึกษาค้นคว้าอื่น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ท่านคิดการใช้สนามเด็กเล่นมีปัญหาหรือไม่

() ไม่มีปัญหา

() มีปัญหา ตอบข้อ (2.1)

(2.1) มีปัญหาเนื่องจาก

() พื้นที่ไม่เพียงพอ

() ไม่มีเครื่องเล่น

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางสัญจร

1. ท่านใช้วิธีใดในการเดินทางบนเกาะเกร็ด โดยมากที่สุด

() การเดินเท้า

() เรือ

() จักรยาน

() มอเตอร์ไซค์

2. ท่านพบปัญหาในการใช้เส้นทางสัญจรหรือไม่

() ไม่พบปัญหา

() พบปัญหา โปรดระบุ.....

3. ท่านคิดว่าในเส้นทางสัญจรควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ศาลาที่พัก

() โทรศัพท์สาธารณะ

() ห้องน้ำ

() ม้านั่งพักผ่อน

() ป้ายบอกทาง

() ป้ายแผนที่ท่องเที่ยว

() ไฟฟ้าแสงสว่าง

() ถังขยะ

() ที่คิมน้ำบริการ

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านลงเรือข้ามฟากที่ทำเรือใด

() ทำเรือวัดกลางเกร็ด

() ทำเรือวัดสนามเหนือ

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ท่านขึ้นฝั่งเกาะเกร็ดที่ทำเรือใด

() ทำเรือวัดปรมัยยิกาวาส

() ทำเรือวัดป่าฝ้าย

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ท่านพบปัญหาในการใช้ท่าเรือหรือไม่

() ไม่พบปัญหา

() พบปัญหา โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่หมายคา

1. ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ดที่มองเห็นได้ชัดเจน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	☐ วัด ไร่ล้อม
☐ วัดปรมัยยิกาวาส	☐ ศาลาพักนักท่องเที่ยว
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	
2. ท่านใช้สถานที่ใดเป็นที่สังเกตหรือจดจำบนเกาะเกร็ด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เจดีย์มูเตา (เจดีย์เอียง)	☐ วัด ไร่ล้อม
☐ วัดปรมัยยิกาวาส	☐ วัดเสาธงทอง
☐ ศาลาพักนักท่องเที่ยว	
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1. ท่านคิดว่าบริเวณท่าเรือควรมีการปรับปรุงหรือไม่

☐ ไม่ควร
☐ ควร ตอบข้อ (1.1)

 1.1 ควรปรับปรุงบริเวณใดมากที่สุด

☐ ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส	☐ ท่าเรือวัดป่าฝ้าย
☐ ท่าเรือวัด ไร่ล้อม	
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	
2. ท่านคิดว่าสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ควรปรับปรุงให้เข้ากับรูปแบบท้องถิ่นหรือไม่

☐ ไม่ควรปรับปรุง
☐ ควรปรับปรุง

 (2.1) ควรปรับปรุงบริเวณใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

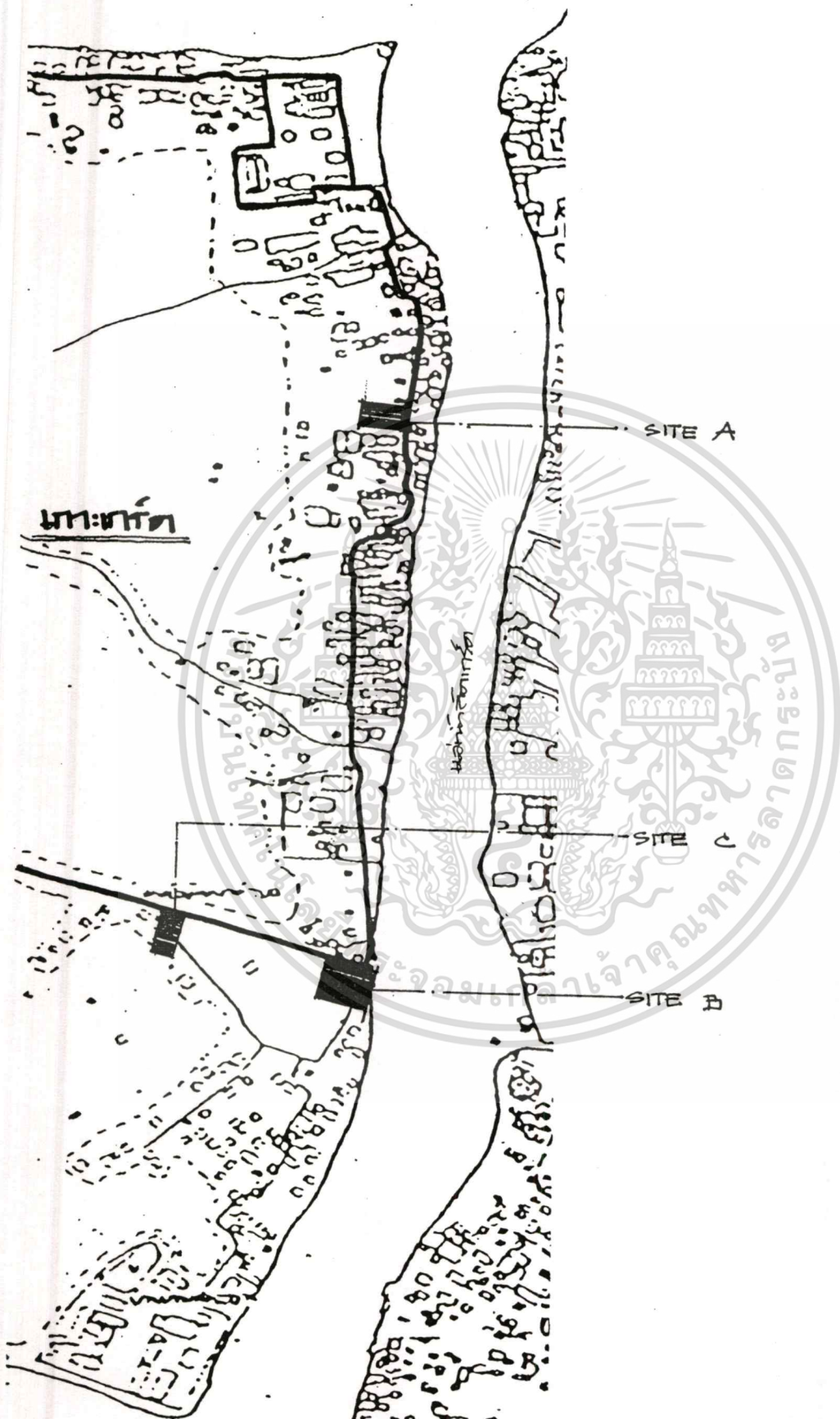
☐ อาคารบริการนักท่องเที่ยว	☐ ศาลาพักนักท่องเที่ยว
☐ ถังขยะ	☐ เสาไฟ
☐ ห้องน้ำ	☐ ม้านั่ง
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาตจากทางผู้จัดทำ

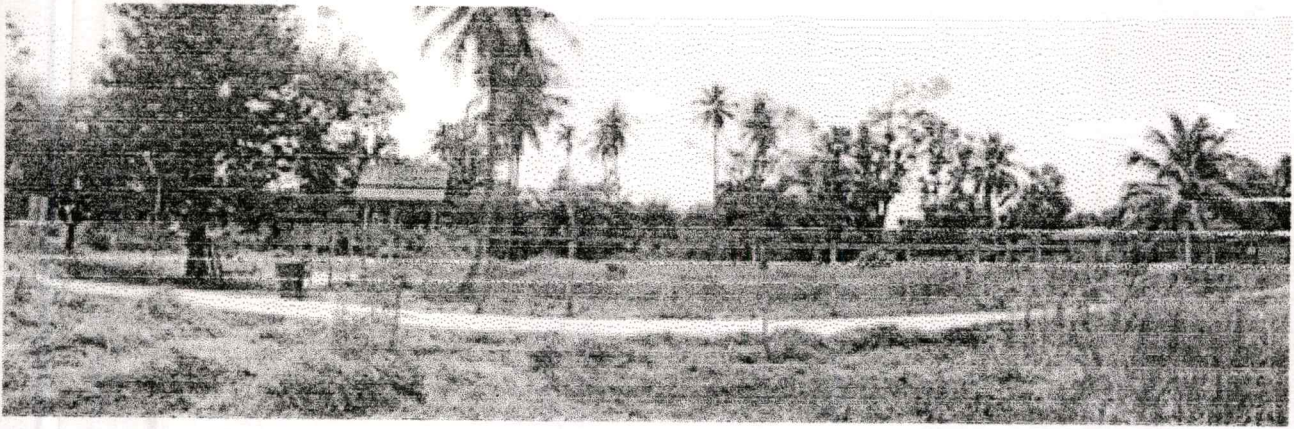
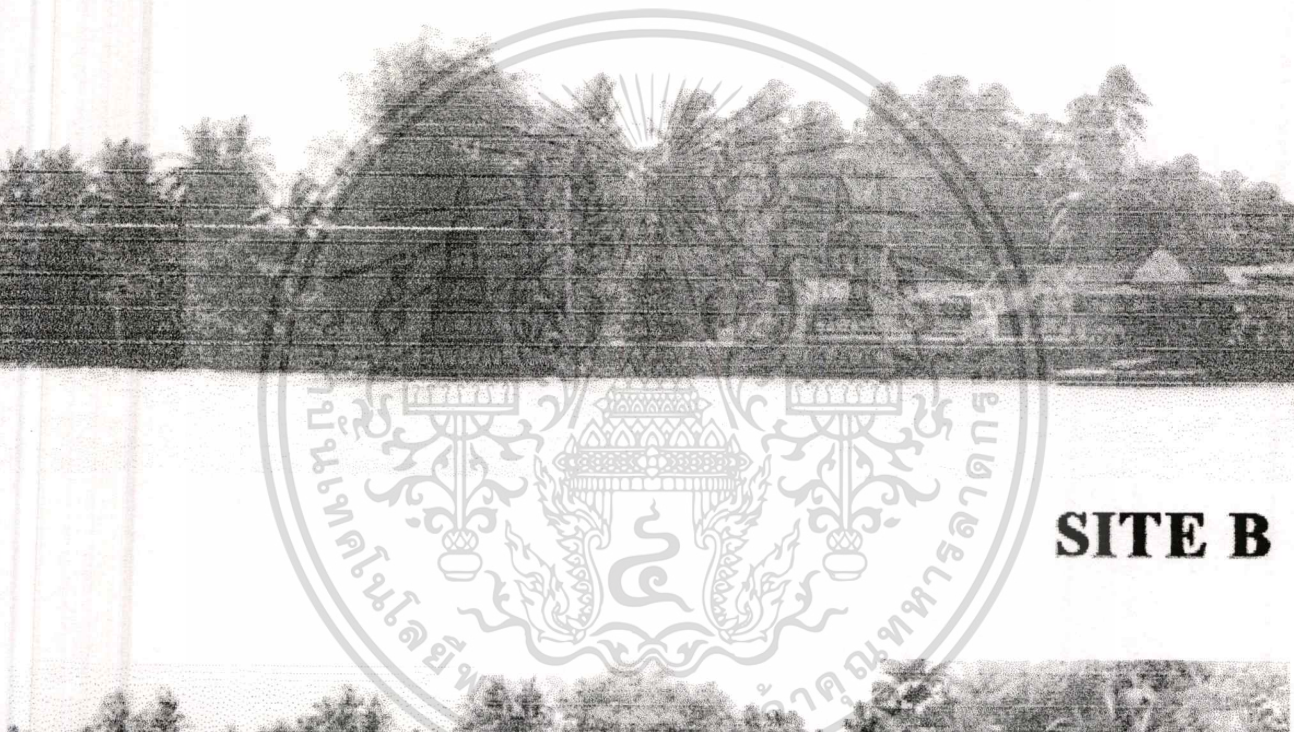
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

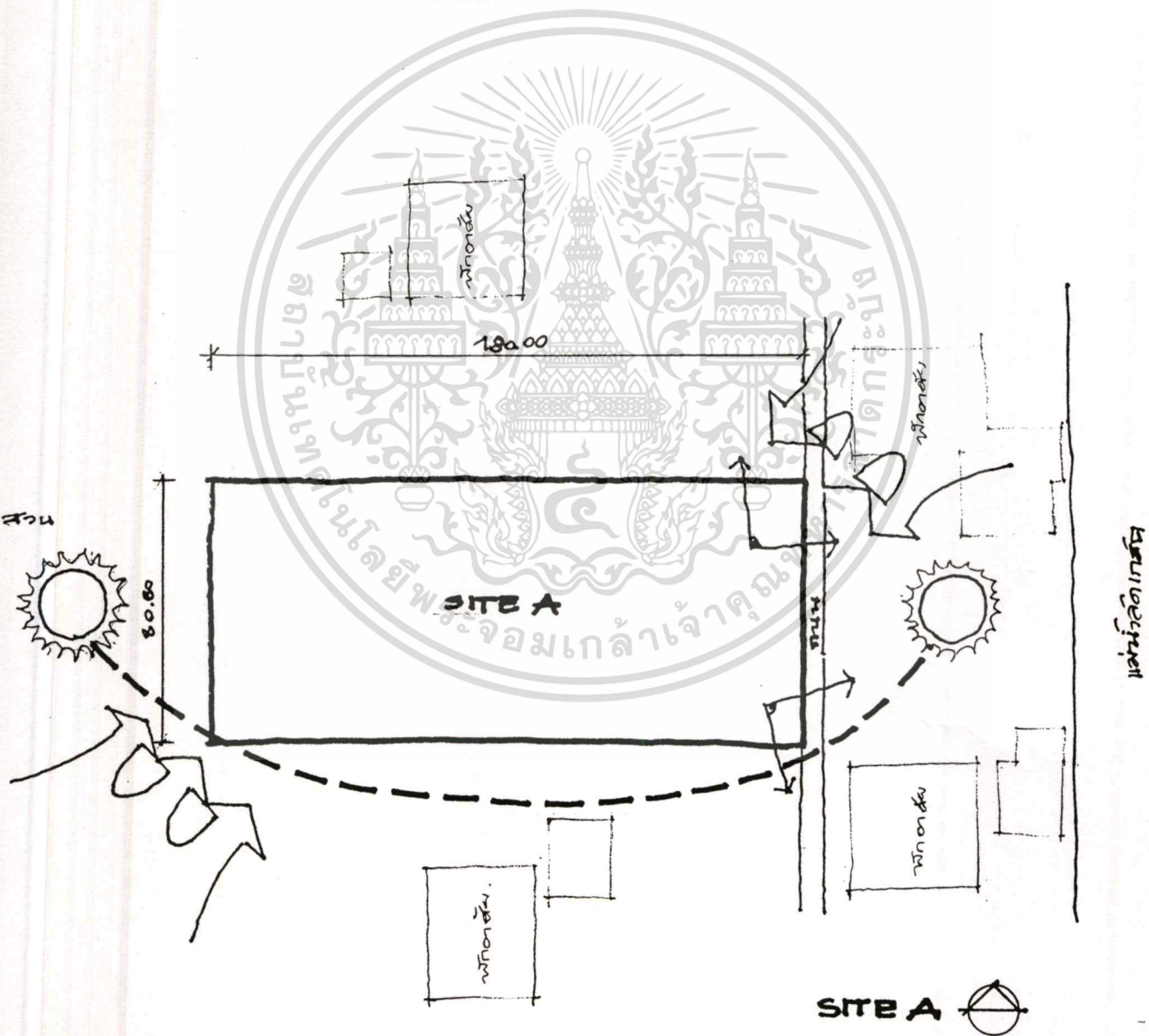
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาย่อยนั้น ไม่สมควรให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ฝ่าฝืนจะถือว่าผิดกฎหมาย
 ไม่มีการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE A**SITE B****SITE C**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE A

ที่ตั้งโครงการ หมู่ที่ 1 บริเวณ
 แนวเขตที่ดิน N ตึกบ้านพักอาศัย 1 ชั้น
 S ตึกบ้านพักอาศัย 1 ชั้น
 E ตึกถนนรอบเกาะใกล้แม่น้ำัดเกร็ด
 W สวนผลไม้
 ขนาดที่ดิน 80 x 180 เมตร หรือ ประมาณ 9 ไร่
 การใช้ที่ดินในปัจจุบัน ที่โล่ง
 กรรมสิทธิ์ เป็นของเอกชน 1 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE B

ที่ตั้งโครงการ หมู่ที่ 2 บริเวณ ท่าเรือป่าฝ้าย

แนวเขตที่ดิน N ติดถนนรอบเกาะกว้าง 3 เมตร

S ติดสวนผลไม้

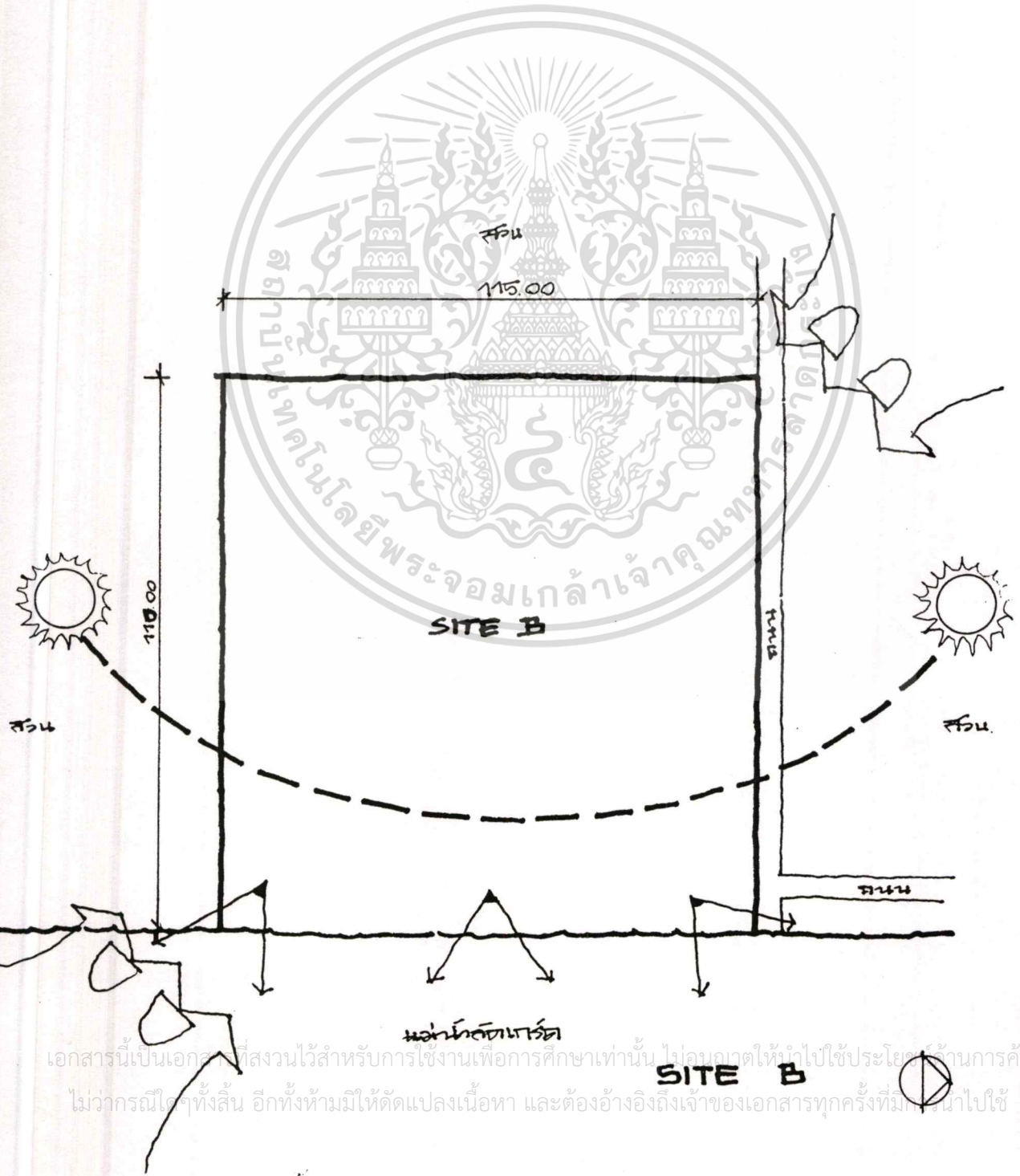
E ติดแม่น้ำลัดกระแศ

W สวนผลไม้

ขนาดที่ดิน 115 x 110 เมตร หรือ ประมาณ 7.9 ไร่

การใช้ที่ดินในปัจจุบัน เป็นสวนผลไม้ และท่าเรือข้ามฝาก ท่าเรือป่าฝ้าย วินรถจักรยานยนต์

กรรมสิทธิ์ เป็นของเอกชน 1 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไปลงขอบเขตให้กว้างไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้

SITE C

ที่ตั้งโครงการ หมู่ที่ 2 บริเวณ ด้านข้างอาคารองค์การบริหารส่วนตำบล(อาคารเก่า)

แนวเขตที่ดิน N ติดถนนรอบเกาะกว้าง 3 เมตร

S ติดสวนผลไม้

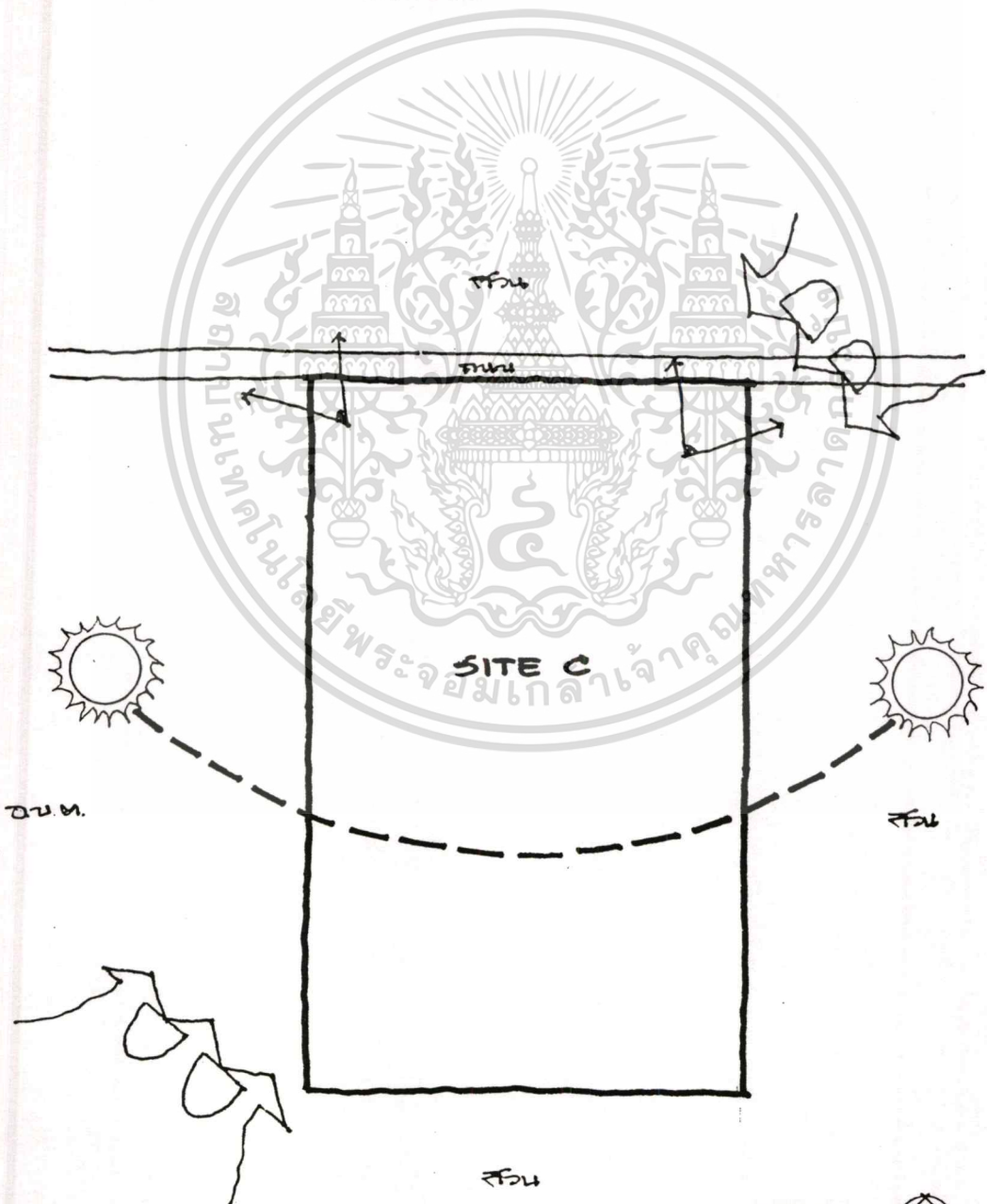
E ติดสวนผลไม้

W ติดอาคารองค์การบริหารส่วนตำบล(อาคารเก่า)

ขนาดที่ดิน 100 x 200 เมตร หรือ ประมาณ 15 ไร่

การใช้ที่ดินในปัจจุบัน เป็นสวนผลไม้

กรรมสิทธิ์ เป็นของเอกชน 1 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงค่าน้ำหนักในการเลือกที่ตั้งโครงการ

หัวข้อ	SITE A	SITE B	SITE
	ค่าที่ได้	ค่าที่ได้	ค่าที่ได้
1. ลักษณะ โครงสร้างที่ดิน	3	4	2
2. สภาพทางกายภาพ	4	3	3
3. สภาพภูมิทัศน์	2	4	2
4. สภาพลมฟ้าอากาศ	3	3	2
5. สภาพการเข้าถึง	2	4	2
6. สภาพการมองเห็น	2	4	3
7. สภาพสังคม	4	4	2
8. สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ	3	3	3
9. การปรับปรุงพื้นที่	2	2	4
10.กรรมสิทธิ์ที่ดิน	4	4	4
รวม	29	35	27

การพิจารณา 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ไม่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

วิเคราะห์ทำจำนวนผู้ใช้โครงการและพื้นที่ใช้สอยในโครงการ

จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

	2539	2544	2549	2554	เพิ่ม
ชาวไทย	225037	240224	240819	257732	1.77%
ต่างชาติ	18421	21658	24648	37976	3.15%
รวม	243458	261882	265467	285708	

* วิเคราะห์ข้อมูลจากจำนวนนักท่องเที่ยววัดปรมัยยิกาวาส ของ ททท.

วิเคราะห์ในสัปดาห์ โดยใช้สถิตินักท่องเที่ยวปี 2554

วัน	ธรรมดาวันละ	เสาร์	อาทิตย์	หยุดพิเศษ
จำนวนวัน	438	1800	2100	1500

* ใน 1 ปี มี 365 วัน เสาร์ อาทิตย์ = 72 วัน หยุดพิเศษ 17 วัน วันธรรมดา 276 วัน

การประมาณการนักท่องเที่ยวที่มาใช้ศูนย์

นักท่องเที่ยวที่มาใช้ท่าเรือ = 80% ของนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

นักท่องเที่ยวที่มาใช้ศูนย์ = 70% ของนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

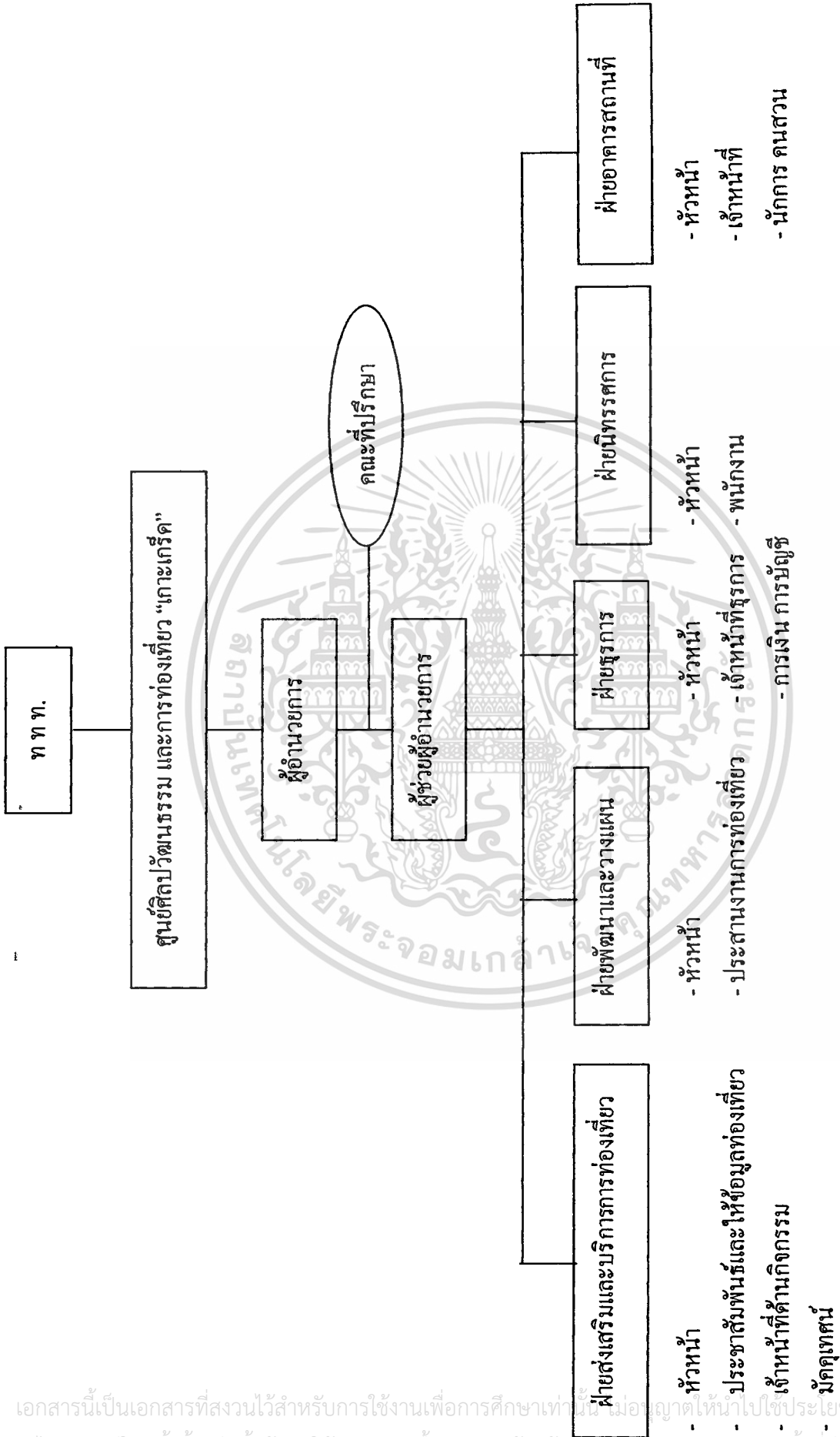
ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ในวันอาทิตย์ (คนมามากที่สุด)

เวลา	09.00-10.00	10.00-11.00	11.00-12.00	12.00-13.00	13.00-14.00	14.00-15.00	16.00-17.00	17.00-18.00
จำนวน	127	517	290	380	233	153	40	-

ช่วงเวลาในการเดินทางกลับ ในวันอาทิตย์ (คนมามากที่สุด)

เวลา	09.00-10.00	10.00-11.00	11.00-12.00	12.00-13.00	13.00-14.00	14.00-15.00	16.00-17.00	17.00-8.00
จำนวน	-	-	70	220	310	660	420	120

* ตัวเลขที่ใช้ได้จากการคำนวณ ผู้โดยสารเรือข้ามฝาก และ จำนวนนักท่องเที่ยว ของบริษัทนำเที่ยว 3 แห่ง ที่ให้บริการนำเที่ยว นำเที่ยวในปัจจุบัน โดยมีกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มละ ประมาณ 80 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ผู้เข้าชมโครงการ

1. ลักษณะของผู้เข้าใช้สอยโครงการ

ผู้เข้าใช้สอยโครงการมีลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งคุณสมบัติ ความสนใจของผู้ใช้โครงการ และจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมซึ่งมีผลต่อเนื่องกับการวิเคราะห์ส่วนประกอบของโครงการและการออกแบบอาคาร อาทิ

- กิจกรรมภายในโครงการ
- การจัดแสดงนิทรรศการ
- พฤติกรรมการใช้งาน
- จำนวนผู้ใช้

2. ผู้ใช้บริการ

ผู้ใช้บริการมีลักษณะแตกต่างกันไปตามกิจกรรม โดยบริการนั้นอาจเข้ามาใช้สอยแล้วกลับ หรือใช้บริการประเภทอื่นเพิ่มเติม

- ผู้เข้าชมส่วนแสดงงานและนิทรรศการประเภทต่าง ๆ
- ผู้มารับบริการ การท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว
 - ฟังบรรยายลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม ประวัติ ชาวรามัญ
 - สอบถามสถานที่ท่องเที่ยว
 - ติดต่อเรือนำเที่ยว
 - กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ชมการแสดงและการสาธิตการทำหัตถกรรม

กิจกรรมประเภทนี้อาจมีการจัดรอบ ในแต่ละ วัน/สัปดาห์/เดือน

กิจกรรมภายในโครงการศูนย์หลัก

กิจกรรมภายในศูนย์เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และตามความเหมาะสมเพื่อให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกิจกรรมดังนี้

1. จัดแสดง วัฒนธรรม ประเพณี และ ประเพณีการตั้งถิ่นของชาวเกาะเกร็ด โดยเน้นความสำคัญไปที่วัฒนธรรมชาวมอญ จัดเป็นนิทรรศการถาวร และนิทรรศการหมุนเวียน
2. เป็นศูนย์บริการนักท่องเที่ยว โดยมีการบรรยายต่าง ๆ อาทิ
 - สภาพพื้นที่
 - บอกเล่าประวัติชาวมอญ
 - แนะนำโบราณสถานซึ่งมีอยู่จำนวนมาก
 - วิธีการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์
 - แนะนำศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี อาหาร ของฝาก ของที่ระลึก
 - แนะนำจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในบริเวณเกาะเกร็ด รวมทั้งจุดท่องเที่ยวต่อเนื่อง และการเดินทาง
3. จัดการแสดงวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะการแสดง เช่น การรำยี่รา การละเล่นพื้นบ้าน
4. จัดสาทิต และจัดประกวด เครื่องปั้นดินเผาประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยอนุรักษ์ให้การทำเครื่องปั้นดินเผาดำรงอยู่ และมีการพัฒนา
5. เป็นจุดเปลี่ยนถ่ายการเดินทางของนักท่องเที่ยว จากทางบกสู่ทางน้ำ และจากทางน้ำสู่ทางบก รวมทั้งเป็นจุดนัดหมายของเกาะเกร็ด
6. จัดทำเอกสารทางวิชาการจัดเก็บข้อมูล สถิติ ทางการท่องเที่ยว เอกสารแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและศิลปวัฒนธรรม
7. จัดบริการส่วนอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว อาทิ จุดพักผ่อน จุดชมวิวยานอาหาร เครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางคิดพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ

Function	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	อ้างอิง
1. โถงพักคอย				
โถง	137.3	1.0	137.3	c/e
ประชาสัมพันธ์	3.0	7.4	22.4	c/e
ไปรษณีย์ย่อย		16.0	16.0	e
โทรศัพท์	4.0	0.8	3.2	d/e
W/C			39.6	b/d
รวม			234.5	
2. อาหาร				
Dining area	62.1	1.45	89.0	d/e
ส่วนขายอาหาร			13.5	e
ครัว			27.0	e
w/c			13.2	b/d
circulation			42.8	e
รวม			185.5	
3. นิทรรศการ				
นิทรรศการถาวร			988.5	c/e
นิทรรศการหมุนเวียน			681.1	c/e
นิทรรศการกลางแจ้ง			802.7	c/e
รวม			2472.3	
4. เจ้าหน้าที่				
โถง			30.0	a
ห้อง ผ.อ.	1.0	16.0	16.0	a
ห้องผู้ช่วย ผ.อ.	1.0	12.0	12.0	a
ฝ่ายส่งเสริมและบริการฯ			51.0	a/e
ฝ่ายพัฒนาและวางแผน			21.0	a/e
ฝ่ายธุรการ			40.0	a/e
ฝ่ายนิทรรศการและการแสดง			50.0	a/e
ฝ่ายอาคารสถานที่			43.0	a/e

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง (ต่อ)

Function	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	อ้างอิง
ห้องประชุม	15.0	2.0	30.0	a
w/c			23.0	b/d
Circulation			77.9	e
รวม			393.9	
5. ห้องบรรยาย				
ที่นั่ง	60	1.2	72	d/e
เตรียมบรรยาย			12	e
ห้องเก็บอุปกรณ์			12	c/e
Control room			6	c/e
circulation			25.5	e
รวม			127.5	

a = มาตรฐานอาคารราชการ

d = architec Data

b = กฎหมาย

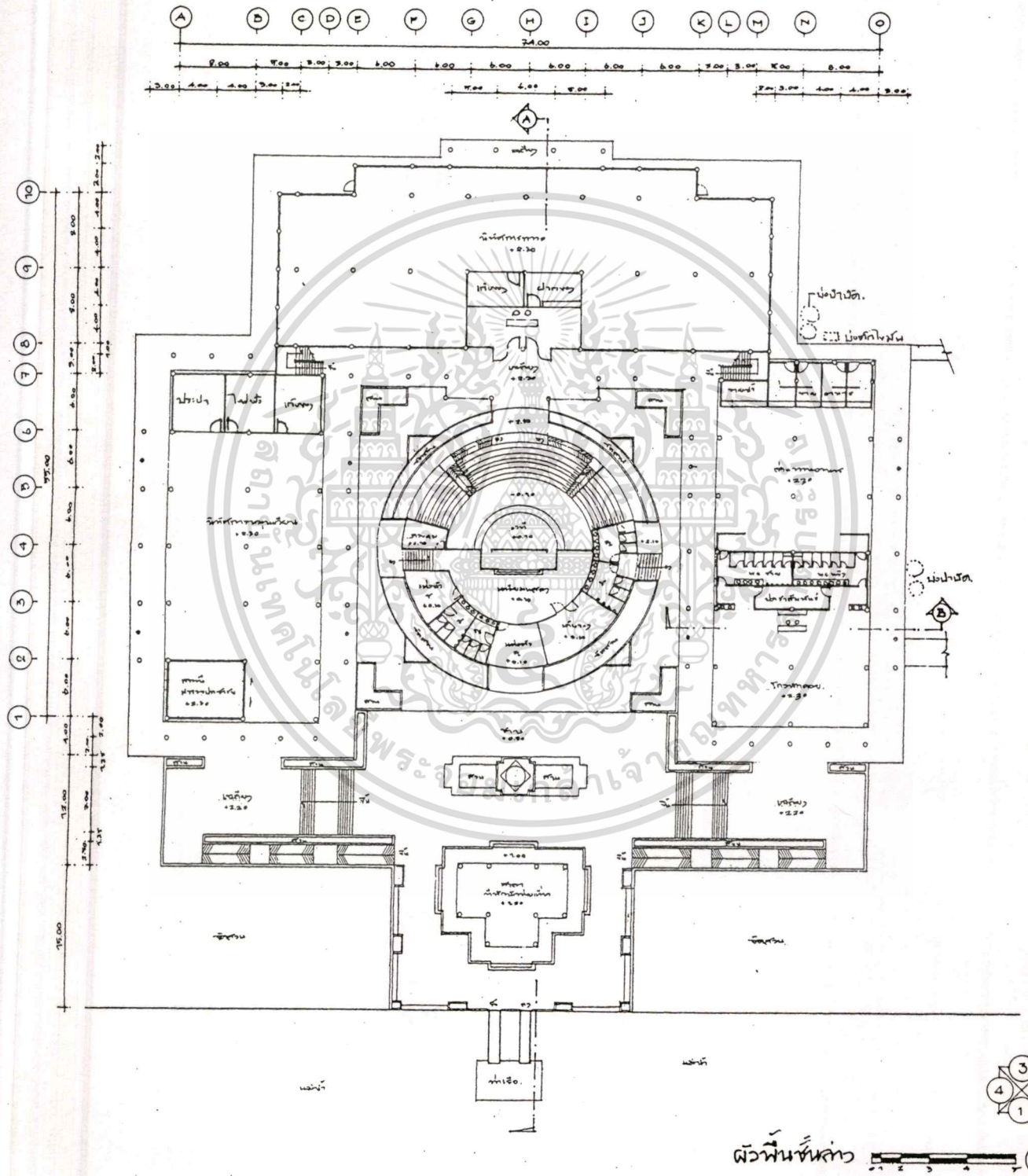
e = วิเคราะห์และคำนวณ

c = เปรียบเทียบกับ โครงการที่ใกล้เคียง

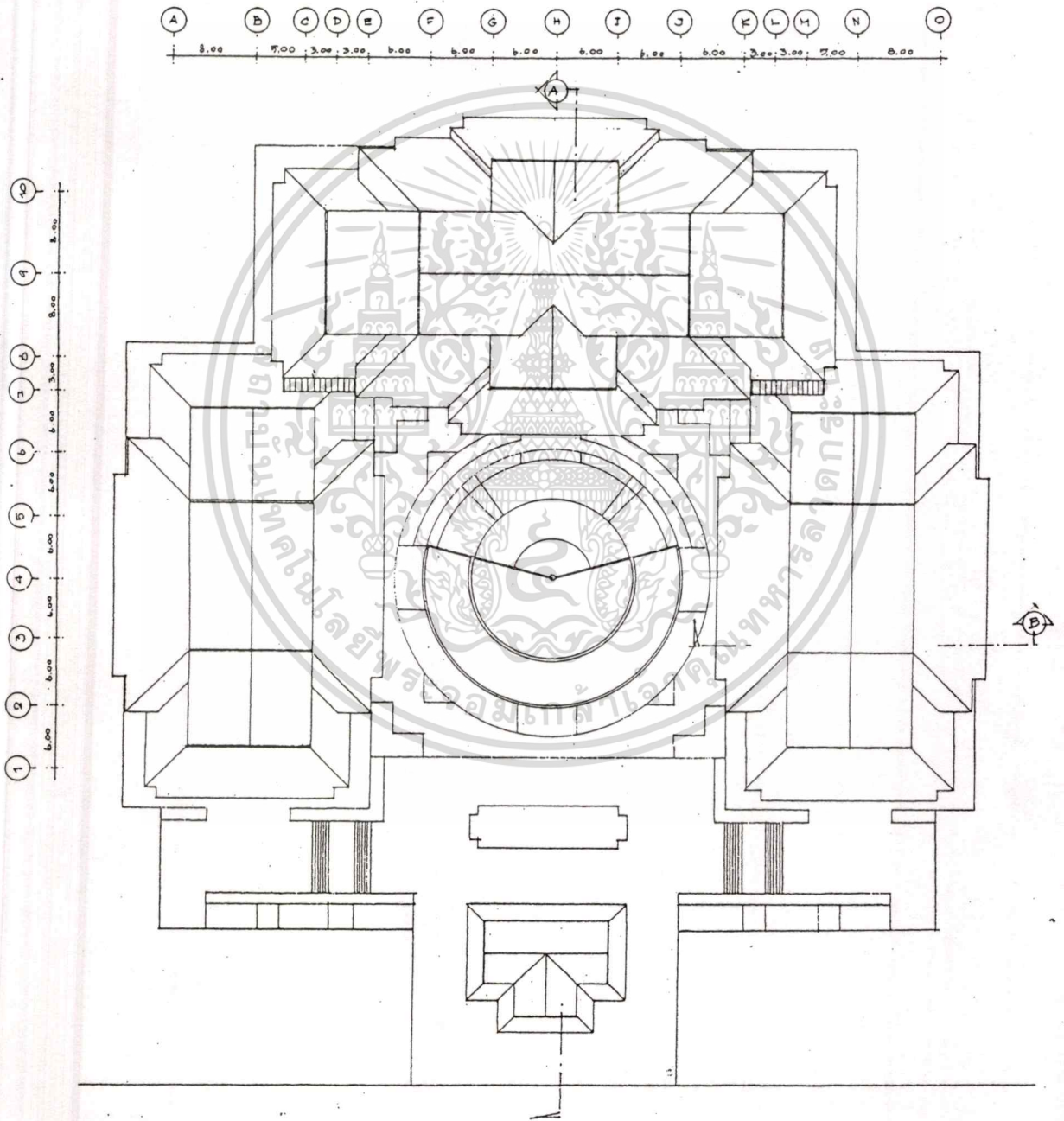
สรุปพื้นที่ใช้สอยในโครงการ

การใช้สอย	จำนวน
โรงพักคอย	234.5 ตร.ม.
อาหาร	128.5 ตร.ม.
นิทรรศการ	2472.3 ตร.ม.
เจ้าหน้าที่	389.4 ตร.ม.
ห้องบรรยาย	127.5 ตร.ม.
	3379.2 ตร.ม.

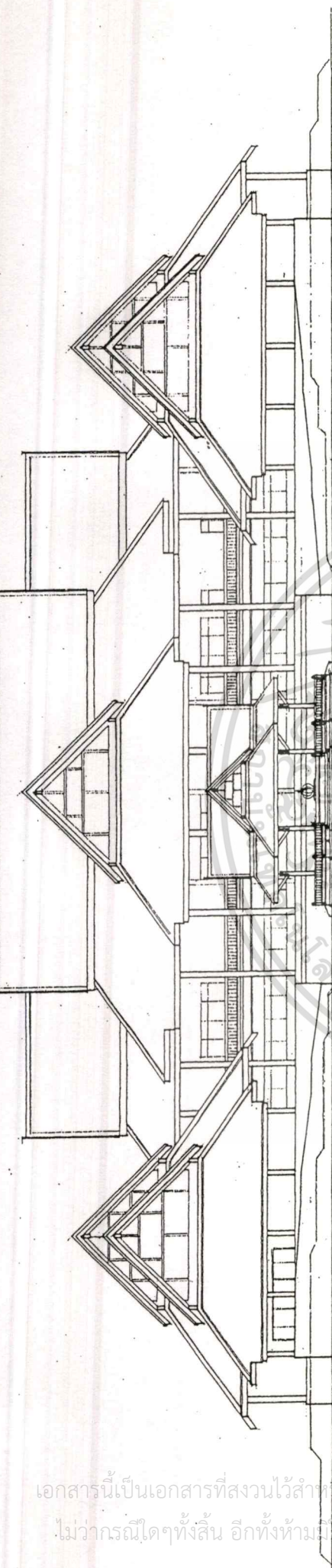
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

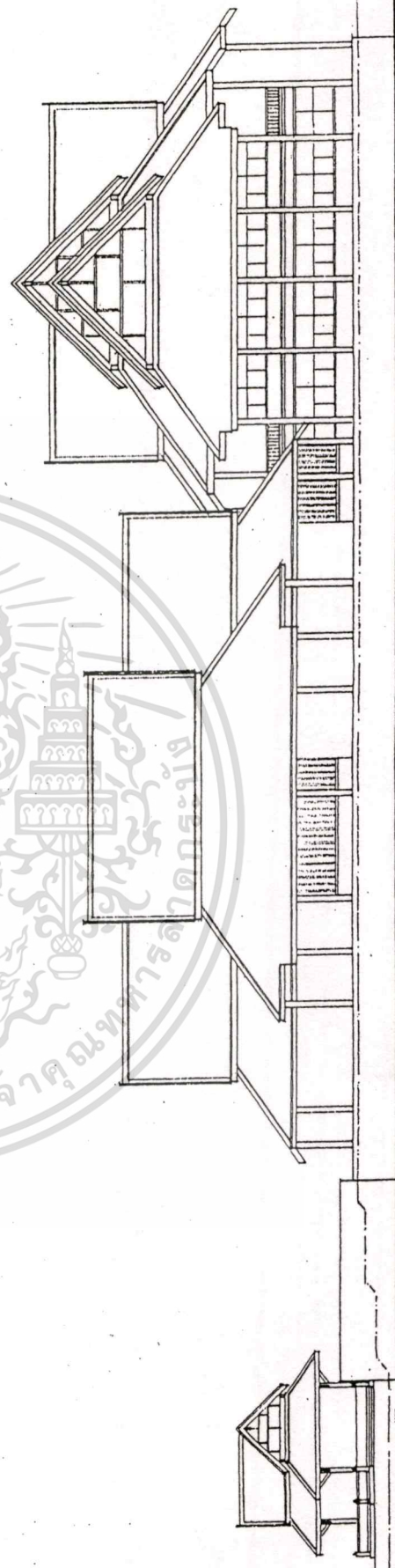
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

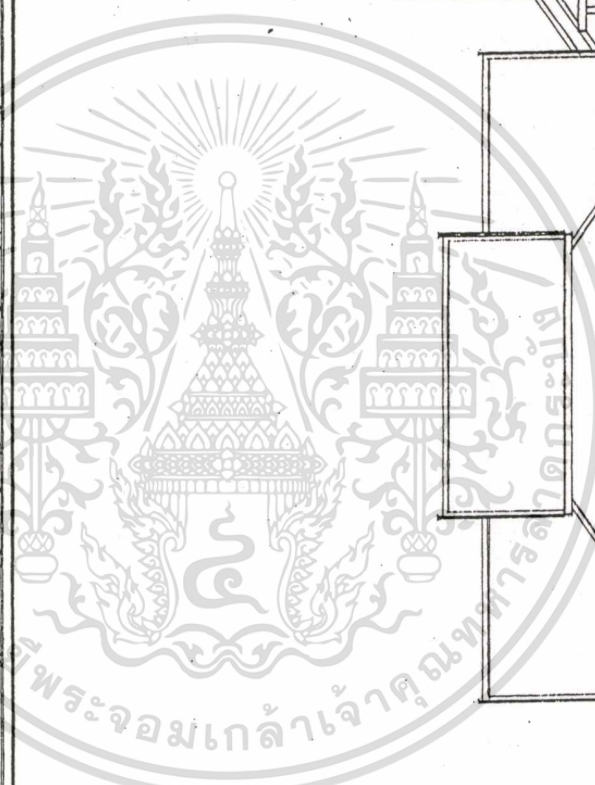
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 มิว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

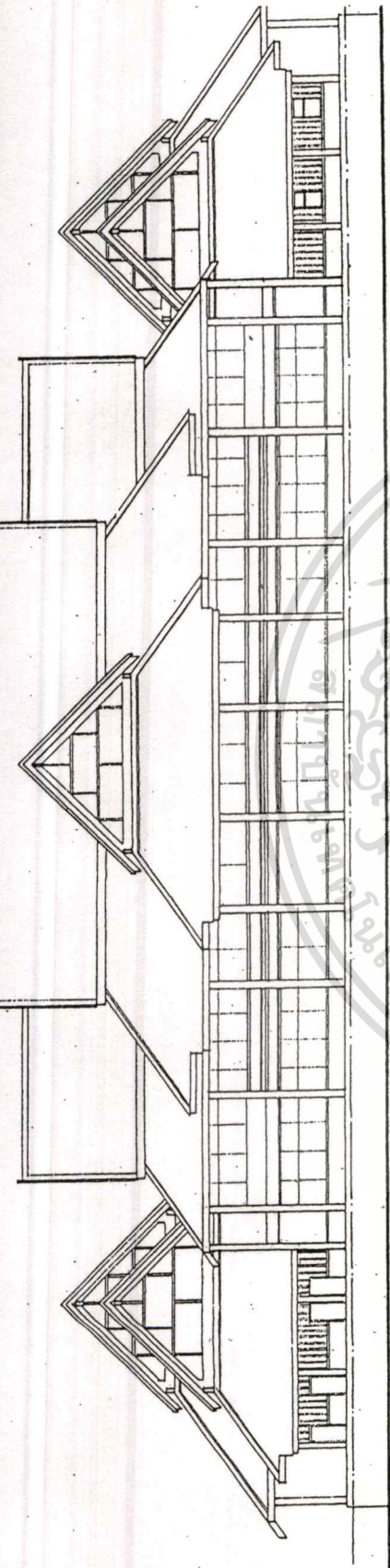
รูปถ่าย 1

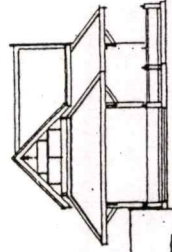
รูปถ่าย 2

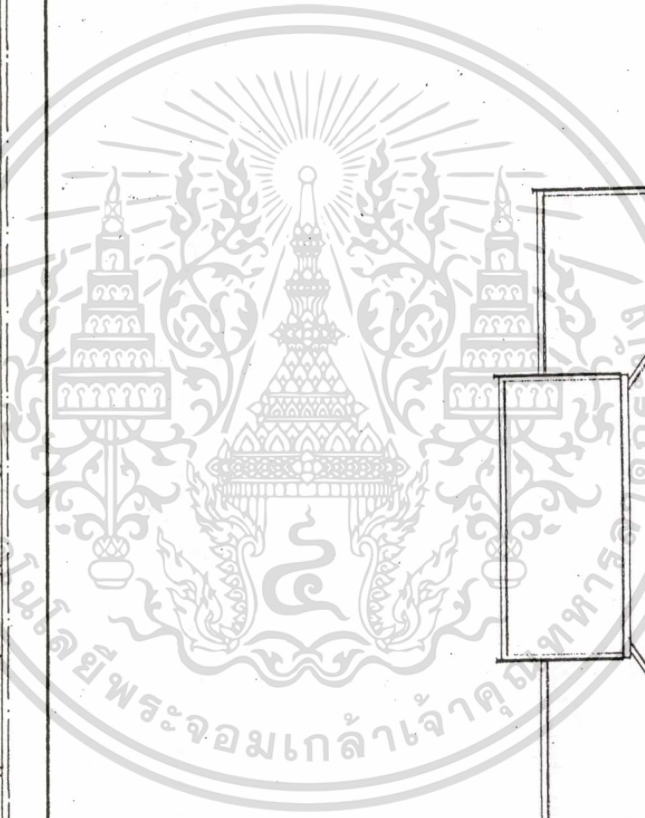
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

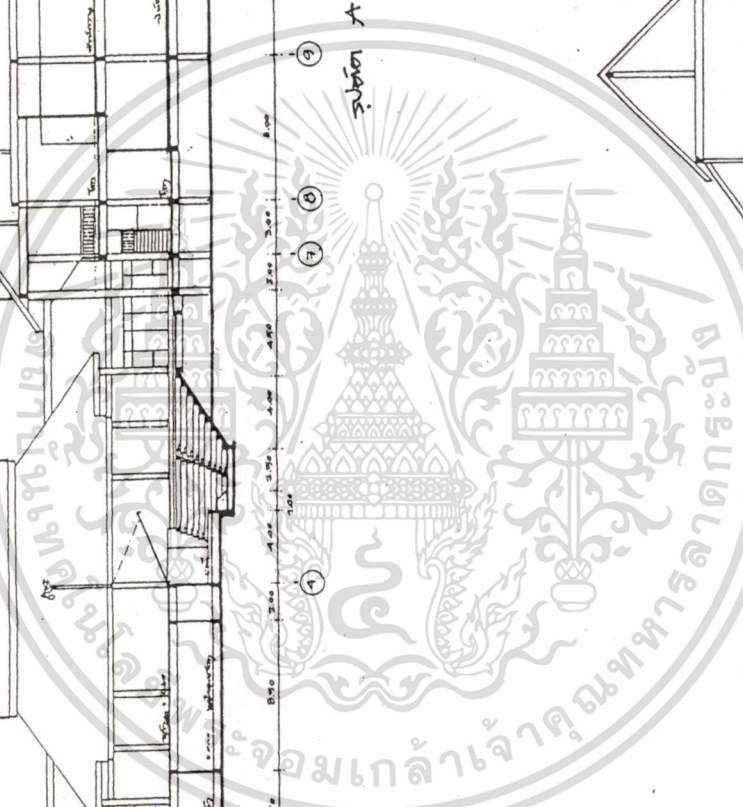
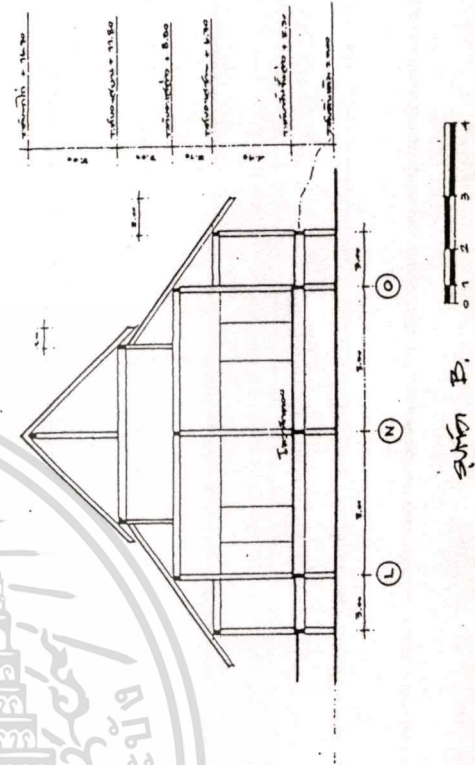
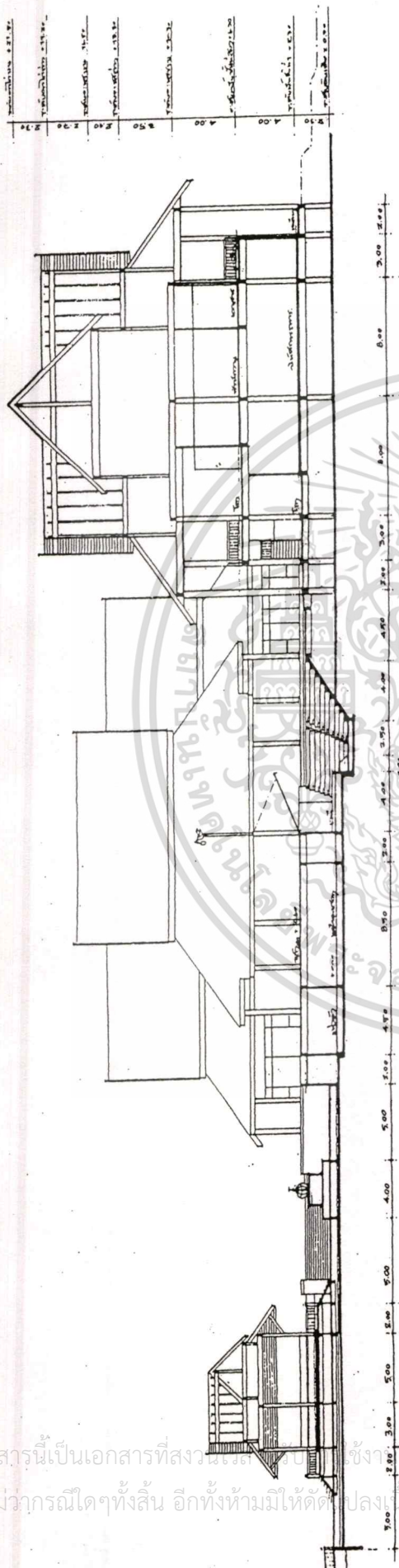
รูปถ่าย 3

รูปถ่าย 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้ผู้อื่นใช้หรือเผยแพร่เป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะสงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ซึ่งอาจใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายสิงหนเดช สิงหนเทศ
วัน เดือน ปี เกิด	24 มีนาคม 2513
สถานที่เกิด	อำเภอ พญาไท จังหวัดกรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	102/22 ถ.รัตนธิเบศร์ ต.ไทรม้า อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
สถานที่ทำงาน	บริษัท นนท์ – ครีใจ สถาปนิกและนักวางผัง จำกัด 25 สุขุมวิท 11 พระโขนง กรุงเทพฯ 10110
ตำแหน่ง	สถาปนิกโครงการ
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2539 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา สถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2547 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา สถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้